

ప్రకాశకుల మనవి

ప్రపంచంలో ఏ ఒక్కజాతి, తనచుట్టూ గిరిగీసుకొని, ఇతర జాతులతో సంబంధ బాంధవ్యాలు పెట్టుకోకుండా, ఇతరజాతిచరిత్రను తెలిసికోకుండా, ఎన్నడూ పురోభివృద్ధి చెందలేదు. ప్రతిజాతీ, ప్రతి జాతిచరిత్రనూ సహృదయంతో అధ్యయనంచేసి దానిలో మంచిచెడ్డలను గ్రహించ గలిగినవాడే, ఆ జాతిచరిత్రకు సంపూర్ణరూపము కలుగుతుంది.

విశిష్టచరిత్ర కలిగినజాతులలో ఐరిష్ జాతి ఒకటి. తనపై కత్తి గట్టిన పగమకిరాతకుల హింసాకాండకు గురియై, అననరమైతే పౌరాణికతాగాలకు కూడా వెనకాడకుండా, మృశ్యువుతో హోదాహోదాగా పోట్లాడి, అచంచలమైన వైవిధ్యంతో ఎట్లా నిలబడగలిగిందో నిజంగా ఆశ్చర్యకరమైన సంగతే.

ఇద్దండు జీవితంలోగల ప్రత్యేకతయే దాని అభ్యుదయానికి ప్రధానకారణం. ఈ విషయాన్నే, ఫాదర్ లాకింగ్టన్ ఈ గ్రంథములో విపులీకరించారు. ఈ గ్రంథాన్ని చదవుతూంటే, ఎన్నడో జరిగిన ఘట్టాలన్నీ మన శశ్వముందు నాటొత్కరించి, మనలను తన్మయులుగా చేసివేస్తుంది.

అసలు భాషాంతరీకరణమే కష్టవాస్తవమైనది. అందులోనూ సమర్థుడైన ఇటువంటి రచయిత గ్రంథాన్ని అనునదిగచడం మరింత కష్టసాధ్యమైన విషయం. అందరికీ అర్థంకావడంకోసం ఇందులో సరళమయిన భాష వాడబడింది.

ఈ గ్రంథంలోగల గుణభాషాశ్యాన్నిబట్టి, దీనిని అనువాదం చేయించడం జరిగింది. ప్రతి తెలుగువ్యక్తి దీనిని తప్పకుండా చదివి, దీనిలోని మహత్తరవిషయాలను గ్రహించి, ఆదర్శజీవితాన్ని గడుపుతారనే విశ్వాసంతో మీకందిస్తున్నాము. ప్రత్యేకంగా దీనిని ప్రతి కఠోలిక్కు చదవాలి. ఈ మా ఆశయం యేమాత్రమైనా సరేవేరైనా మేము కృతకృత్యులం.

తెలుగులో దీనిని వ్రాసిన శ్రీధనకుభరంగారికి మా కృతజ్ఞతాభివందనాలు.

ఉపోద్ఘాతము

యాదాలాపంగా ఒక మనిషిని హత్యచేయడం చాలా కష్టమైన పని. అదే మనస్థితిలో యాంత్రికంగా ఆ చేతులతోనే ఆ హత్యచేసినవాణ్ణి తోటలోనే పాతివెట్టడమనేది ఇంకా కష్ట సాధ్యమైన పని. ఆ హత్య చేయబడ్డవాడు ఒక వారంరోజుల తర్వాత సమాధి నుండి లేచి యింట్లోకి సరాసరి నడచిరావడమే తటస్థిస్తే, పరధ్యానములో ఉన్న ఆ హంతకుడు అల్లర చిల్లరగా అస్పష్ట రూపంలో ఉన్న కొన్ని ఊహల్ని తప్పనిసరిగా అదుపులోకి తీసికొని, జరిగిన పరిస్థితిని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తాడు. సత్యమైనప్పటికీ శాధ్యతతో కూడుకొన్న ప్రాసప్పటికీ, మత విషయకమైన చర్యమాత్రం, వ్యక్తిగతమైన చర్యమాదిరిగా, అద్దంలో మొగం కనవడ్డంత స్పష్టంగా గోచరించడానికి వీల్లేదు. ఐడిష్ ప్రజలతో తమకున్న సంబంధ శాంధవ్యాల చరిత్ర అక్షరాల ఇదేనన్న విషయం గౌరవనీయులైన చాలమంది ఇంగ్లీషువారికి తెలియదు. తన పూర్వ ప్రస్తుత గాథలోని అవినీతిని నిష్కాపట్యాన్ని ఇంగ్లీషువ్యక్తి గుర్తించలేకపోయాడు. ఇదంతా అతడు స్వప్నములో చేసినట్టుగా అనుకొంటున్నాడు. ఎందుకంటే అతడు ఇటువంటి దారుణాన్ని చేసినప్పుడు, దేన్నో గూర్చి ఆలోచిస్తూండడమో, లేకపోతే ఇంకేదో విషయాన్ని గూర్చి ఆలోచించడానికి ప్రయత్నించడమో జరిగింది. హంతకుడు స్వయంగా తాను పాతివెట్టిన జీవినిగూర్చి పూర్తిగా మరచిపోవడానికి ప్రయత్నించడం సహజంగానే తోచవచ్చు. కాని, సమాధిలోవున్న ఆ శవం లేచి కళ్ళయెదుట నడి వీధిలోగూడా నడచి వచ్చినప్పటికీ, దాన్నిగూర్చి మళ్ళీ తెలిసికోలేని అసమర్థుడుగా ఉండటం అనేది నిజంగా చాలా విశిష్టంగానే ఉంటుంది. ఐదలండు హత్య చేయబడ్డనన్న విషయాన్ని ఇగ్లండుతో ముడివెట్ట నవసరంలేదని మతి చెడ్డవాడైనదైనా అనవచ్చు. కాని, దాన్ని హత్యచేయడములో ఇగ్లండు విఫలమైంది, అన్నవిషయం మాత్రం ఆతనికి తప్పకుండా తట్టుతుంది. కాని, ఉన్మాదులు తరచుగా యదార్థవాదులుగా ఉండడంగూడకద్దు. ఈవిషయాన్నే నిజంగాచెప్పాలంటే, నేటియూరపు ఖండమంతా,

అందులోను ప్రత్యేకంగా ఇప్పటి ఇంగ్లండు దేశము ఉన్నది ఉన్నట్లుగా, జరిగింది జరిగినట్లుగా మొగాన కుండ బద్దలుకొట్టినట్లుగా చెప్పడాన్ని యేమాత్రం ఒప్పుకోదు. అసలు జరిగిన సంగతియేమిటో? తన సంగతి యేమైందోననికూడ మానవుడు తెలిసికోలేని అయోమయ పరిస్థితు లేర్పడటంతగా, మాటిమాటికి ఊహాపాటలు; తేనెపూసిన కత్తుల్లాంటి మాటలు కోకొల్లలుగా యెక్కడచూచిన వినపడుతున్నై. ఒక పనిని స్వయంగా తానే చేసినవ్యక్తి, తానుచేసింది చేసినట్లు చెప్పటానికి, ముచ్చెమటలు పోసి, చచ్చిచెడిచేయంగల విన్నపాలుగా తయారవు తున్నాడు.

ధారాళంగా, శక్తిమంతంగా ఫాదర్ లాకింగ్టన్ వ్రాసిన ఈ ఐర్లండు పునర్విజృంభణము విషయకమైన చరిత్రాంశం అద్భుతంగాకని పిస్తున్నది అంటే సరిగా మానవాతీతమైన విషయంలో కాకుండా ఎంత హేతువాదకున్నైనా, సరియైన సమాధానం వెతుక్కుండేటట్లుచేసే, నిర్వివాదాలైన నగ్నసత్యాలతో కూడుకొన్నవిషయం, క్రైస్తవవిశ్వాసం, పునరుద్ధరింపబడి, యూరపులో మళ్ళీ మమేకం చేయడంకోసం కాక పోతే నామటుకు నేను ఐర్లండుకు జరిగిన సంగతి సందర్భాలనుగురించి ఇటువంటి అశాశ్వతమైన అభిప్రాయాన్ని వెలువరచ కలిగేవాణ్ణి కాను. కథోలిక్ పద్ధతులు దినదిన ప్రపథమానాలు కాకపోతే, ఐర్లండు ఎట్లా బ్రతికి బట్ట కట్టుకొని ఇంతకాలం ఎట్లా ఉండగలుగు తున్నదో, నాకు దురూహ్యంగా ఉంది. చాలామంది ఇంగ్లీషువాళ్లు, అందులోను, బాగా చదువుసంధ్యలబ్బిన ఇంగ్లీషువాళ్ళే ఈవిషయంలో పూర్తిగా అజ్ఞాతులు. కాబట్టే ఈ అంశాన్నేమాత్రం తెలిసికోలేకుండా ఉన్నారు. ఐర్లండునామరూపాలు లేకుండా ఎట్లా తొక్కివేయబడిందో, ఐరిష్ జాతి ఒకప్పుడు పూర్తిగా చచ్చిపోయిన వాటిల్లో ఒకటిగా ఎట్లా జమకట్టబడిందో తెలుసుకుంటానికి వాళ్ళెప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. విజ్ఞానం వికసించి మానవత్వముతో కూడుకొన్న హేతువాద యుగమైనట్టి 18 వ శతాబ్దం మధ్యకాలంలో ఉన్నమానవుడు, ప్రస్తుతం కాథోలిక్ కర్షక లోకంయొక్క అభ్యుదయానికి, కార్తజీయుల వాణిజ్య పునర్విజృంభణానికన్నా, ఆశ్చర్య నిమగ్ను డయ్యేవాడు. జేము చక్ర వర్తి తిరిగివచ్చినట్లుగా అతనికి కనపడేది. అది నమ్మకానికి దూరంగా

ఉండేది. అట్లాంటికో లోని ఈ ద్వీపం తన పాత నమ్మకాలన్నీ మాత్రం చెక్కు చెదరదీయకుండా పట్టుకొస్తూ, వ్యావసాయక సంపదలో దిన దినం పురోగమిస్తున్నదన్న విషయం, వాడు వింటే, ఆమెరికాతో సంధి కలాపాలు సాగిస్తూ, వాణిజ్యంచేస్తూ, సముద్ర గర్భంలోంచి అట్లాంటిన్ నిజంగా పునరుద్భవించాడన్న విషయాన్నికూడా వింటానని అతడు వెంటనే ఊహించుకొంటాడు. పరిణామ ప్రభావం అంతరించి పోవడానికి రెండు, మూడు తరాలు తీసుకొంటుంది. ఆనాడు మృత్యు పును చూచిన వ్యక్తులుకారు, నేడు మరణించిన వాళ్ళనుండి పునర్జన్మిస్తున్న వాళ్ళను చూస్తున్న వ్యక్తులు. కాని చరిత్ర అంటే మానవులతో కూడు కొన్నది అన్న విషయాన్ని గుర్తించిన వాని కెవనికైనా, ఊహించుకోగల సహజబుద్ధితో, ఒకకథను ఆద్యంతాలుగా నిర్దుష్టంగా అర్థం చేసుకోగలవానికెవనికైనా, ఈ చిన్నటీకలో దృష్టాంతంగా నేను ప్రారంభించిన "తోటలో శవం" అన్న కథలాగా యే విధమైన ఊంక చిక్కులు లేకుండా అసలీ చరిత్ర చాలా నిరాడంబరంగా, అద్భుతంగా అర్థమౌతుంది. ఈ విషయాన్నే స్పష్టంగా చెప్పాలంటే; ఇంకా కొద్ది సంవత్సరాలలో ఐరిష్ కతోలిక్కులు పురుగునాకి పోతారు అని దృఢ విశ్వాసంతో, అరవై సంవత్సరాల క్రితం ఇంగ్లీషు వార్తాపత్రికలు ఉద్యోగి పించినై. మరిప్పుడు ఒక్క అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాల్లోనే ఆరు మిలియన్ల వై చిలుకు కతోలిక్కులు కనపడుతున్నారు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, ఇంగ్లండు చేయడానికి ప్రయత్నించిన ఆ ఒక్క ద్రోహం అదృష్టవశాత్తు విఫలమైపోయింది.

ప్రజలు ఇష్టపడ్డా, వడకపోయినా, భయపడ్డా, అభిమానించినా, ప్రాన్సు అనే దేశం ఉండడం ఎంత సత్యమో, అంతగా నన్ను సత్యస్వరూపమైన ఒక సుప్రసిద్ధమైన ప్రత్యేక మత నాగరికతను సర్వ వ్యాప్తంచేయడానికి ఒక్క ఇంగ్లండు దేశమే కాకుండా, యూరపుఖండం ఖండమంతా నడుము కట్టుకొని నిలబడాలి. ఫాదరు లాకింగ్టన్ వైదాంతిక శాస్త్రతత్వంలో కనపరచిన సహజమైన ఉత్సాహంతో భాగస్వాములు కాలేనివాళ్ళకూడా, ఆయన నిరూపించిన సాంఘిక ఘన విజయంలోగల యధార్థపరిస్థితులనై నా గుర్తించగలవాళ్లేతారు. త్రికరణ శుద్ధిగా ప్రాచీన క్రైస్తవ మతావలంబకులై బహిర్గతమైన

హింసావిధానాన్ని సహిస్తూ, మానసికంగా తౌకిక విషయ విరాగానికి దోహదమిస్తున్న, పశ్చిమయూరపు ఖండియులంతా, మన కళ్ళయెదుటనే ఉన్నట్లుండి చుక్కతెగివడ్డట్లుగా ఎక్కడనుండో అమాంతంగా ప్రత్యక్షమై విశాల ప్రపంచంలో సంచరిస్తూన్న విషయం, కేవలం విమర్శనావిధానంతో పరీక్షించినా, సత్యంగానే నిలబడుతుంది. మనం ఈనగ్నసత్యాన్ని ఇష్టంవచ్చినట్లుగా మలచవచ్చు. ఐనా సత్యం సత్యమే.

ఈ చరిత్రాత్మకాలైన సంఘటనల్లో కొన్ని స్థూలంగా సహజ విధానాత్మకాలైనా, బాగా పరీక్షించి అర్థం నిగ్గు తేలుస్తే మానవాతీతమైన భావనాత్మకాలుగా ఉంటున్నాయి. ఈ విధమైన సంఘటనలలో విచిత్రమైనయూదుల అంతర్జాతీయ పరిస్థితి ఒకటి. జోన్ ఆఫ్ ఆర్కు చరిత్రాత్మకమైన రాయబారం మరొకటి. ఇంగ్లీషువారు జోన్ ఆఫ్ ఆర్కుకు ఒకప్పుడు బద్ధ శత్రువులు. కాని, వారు నేడుమాత్రం విరోధులుకారు. వారందరూ ఆమెను ఈరోజు నెత్తిమీదపెట్టుకొని కీర్తిస్తున్నారు. అంతేకాదు; వీలైతే వారు ఫ్రెంచివారికన్న యెన్నో రెట్లు అత్యుత్సాహముతో ఆమెను ప్రశంసిస్తూన్నవారే. ఈ తరహాగానే మరో అర్థంలేని దురభిప్రాయం ప్రాకిపోయే రోజు వచ్చినా, నేను యేమాత్రం నిరుత్సాహపడను. దేశభక్తుడైన ఇంగ్లీషువాడిక ముందే పుటికీ యే విషయాన్నిగూర్చి విద్వేషాత్మకుడు కాను. ఐర్లండులో యేవ్యక్తి అణగద్రొక్కబడలేదని కాని, రువెన్ నగరంలో ఏ వ్యక్తి నిలువునా కాల్చివేయబడలేదని కాని, సత్యవిదూరమైన విశ్వాసంతో ఇంగ్లీషువాడు ప్రతిఘటించకుండా ఉండే ఒకసుదినాన్ని నేనుమనసార కాంక్షిస్తున్నాను. చిరకాలంగా ఐర్లండు హింస జరిగింది కాబట్టి, దాన్ని అతడు తుచ్చంగా భావించనూలేదు, కాక అది చాలమంది జీవితాలపై దెబ్బతీసింది కాబట్టి, ఎవరికీ తెలియని విషయంగా మూసిపెట్టుకోలేదు. 15 వ శతాబ్దంలోని భయంకర సంఘటనలకు ఏంచేసాడో, అదే రేపూ చేస్తాడు. ఎప్పుడూ ధర్మమూర్తి అని నిరూపించుకొన్న దానికన్నా దయా ర్థిహృదయుడని నిరూపించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. చరిత్ర చాలా భయంకరమైనదైనా నా స్వదేశీయులు అటువంటి కరుణార్థిహృదయులుగా ఉండగల శక్తిసామర్థ్యాలు కలవాళ్ళన్న విషయం నాకు బాగా తెలుసు. ప్రబోధంలేకుండా ఈ విషయాన్నిగూర్చి ఎక్కడైనా వ్రాయడానికి నేను లబ్ధిస్తాను.

గ్రంథకర్త తొలిపలుకు

ఐర్లండు శతాబ్దాలుగా అనేకజాతులలో నిర్వహిస్తూ వస్తూన్న మహత్తరమైన ఆధ్యాత్మిక వైభవంలో చాలాభాగం అదృశ్యంగానో, లేక చాల మందికి సరిగా అర్థంకాకుండానో ఉండిపోయింది. ఆమె విశ్వాసంలోగల సామర్థ్యాన్ని గుర్తించలేని వాళ్ళకు ఆమె బొత్తుగా తెలియనిదేశమే. ఆమె చరిత్రను పూర్తిగా అపార్థం చేసుకొన్నారు.

అంత విపులంగా లేకపోయినా, ఐర్లండుయొక్క మహత్తర భృదయంలోని లోతుల్ని చూపించటానికి ఈ గ్రంథంలో ప్రయత్నం సాగింది. చాలాకాలం ఐర్లండునివాసిగా ఉండి ప్రత్యక్షంగా చూచిన విషయాన్ని, దేశాంతరాల్లోఉన్న ఆమె పుత్రులతో కలిగిన సన్నిహిత సాంగత్యంలోని జీవితానుభవాల్ని నేను ఈ గ్రంథంలో వ్రాశాను.

నేను కేవలం ఐరిష్ జీవితంలోని మంచినిమాత్రమే చెప్పానని, దాని లోనిలోపాల్ని అసలే చెప్పకుండా మానేసానని అనేవాళ్ళకు నా సమాధానం ఇది. ఐరిష్ వాళ్ళలో లోపాలున్నవంటే వాళ్ళు మనుష్యులే కాబట్టి, వైగా వాళ్ళల్లోవున్న లోపాల్ని కొండంతలుచేసి, న్యాయానికి సత్యానికి కూడా అందకుండా లెక్కలేనంతమంది రచయితలు బోలెడు గ్రంథాలల్లో ఇదివరకే వ్రాశారు. వాడియైన ముక్కుగలిగి, ప్రకృతి లోని అద్భుతమైన ప్రభావ పరంపరలను నిశితంగా చూడగలిగిన దృష్టితో, నాశనసూచకమైన చంచల వాతావరణానికై వెతుకుతూ, అక్కడ తిష్టవేసి చీల్చి చెండాడే గ్రద్దలకు సోదరులమని చెప్పకొనే రచయితల చేతుల్లోనే ఐర్లండు ముఖ్యంగా చాలాబాధ లనుభవించింది.

ఐర్లండు యదార్థ పరిస్థితినిగూర్చిన ఈ వినయపూర్వకమైన రచన, ఐరిష్ చరిత్రకు, ఐరిష్ ప్రవర్తనకు సంబంధించి, ప్రచారంలోకి వచ్చిన తప్ప ఉభిప్రాయాలను, అనాదిగా ఐర్లండుకు, సోదరియైన ఇంగ్లండుకు పరస్పరంగా యేర్పడిన దురభిప్రాయాలను తొలగించివేయడానికి సహకరిస్తుందని ఆశ.

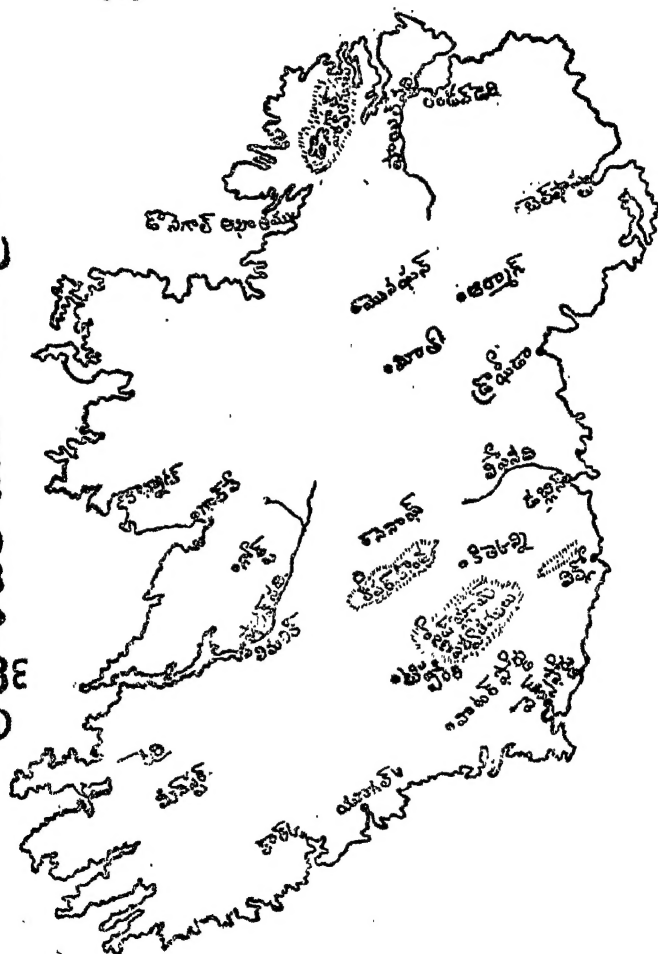
ఈ రెండు దేశాల ప్రజల సానుభూతితో ఒకరి నొకరు అర్థం చేసుకోవడం నిజంగా సామ్రాజ్య శ్రేయస్సుకు, ఆనందానికి అత్యంత ప్రధానమైన విషయం.

కంటికన్నా హృదయం దూరంగా, లోతుగా, చూడగలదన్న ఆర్వోక్తి ఎంతైనా సత్యం. ఐర్లండుకు సంబంధించిన సత్యాన్ని ఒక్క సారి ఐర్లండు ప్రజల హృదయాలు ఆలింగనం చేసుకొంటే, ఐర్లండు ఏనాటికైనా సోదరి సోదరితో మాదిరిగా తగిన స్థానాన్ని అలంకరిస్తుందన్న విషయం, వాళ్ళ ధర్మ బుద్ధికి దృఢంగా గోచరిస్తుంది.

విజ్ఞానం దేశము.

అటలాంటిక్ మహా సముద్రము.

ఇండియన్ సముద్రము.

ఐర్లండు జీవితరహస్యము

ఐర్లండు ! జేసుకోసం, దేశంకోసం నిర్భయంగా పోరాడిన ఎట్టి మహాత్తర చరిత్రకు అది నిదర్శనం ! ఆమెను ప్రేమించడమన్నా, దేవుని ప్రేమించడమన్నా, మృత్యువును ఆహ్వానించడం వంటిదిగా నున్న, గాఢాంధకార బంధురమైన ఆ రోజుల్లో, అప్రతిఘటనా శ్రమ పరంపరలతో ఉన్న ఆదినాల్లో, ఉదాత్తమూ, మహిమన్నతమూనైన విశ్వాసంలోగల శక్తి సంపదలనల్ల, నిశ్చలంగా ఎట్లా బాధ లన్నిటిని సహించారో అది మనకు స్పష్టం చేస్తుంది.

భగవంతునిచే ప్రేమింపబడి, భగవంతుని ప్రేమించుచు, ఐర్లండు అచంచలమైన విశ్వాసముతో గాఢమైన ప్రేమతో సర్వకాల సర్వావస్థలయందు ఎట్లా సంచరించిందో ఆమెజీవితము మనకుస్పష్టము చేస్తుంది.

ప్రాచీన ప్రపంచములో, చచ్చిమ ఐరోపాఖండముయొక్క తుట్ట తుద పొలిమేరగా దానిస్థానం ఉన్నది. విస్తీర్ణంలో చాలా చిన్నదైనా ఆమె శక్తి సామర్థ్యాలు సర్వ ప్రపంచ వ్యాప్తమైనై. ప్రపంచము లోని దేశములన్నిటిని తన నాగరికతా ప్రభావమువలన ఆభివృద్ధి పరచినది ఐర్లండు. దేశమునుండి వెళ్లగొట్టబడి పరదేశములలో కాంది శీకులుగనున్న తనబిడ్డల యోగక్షేమములను ఎప్పుడును ఆతురతతో అరయుచునే యుండును. పచ్చిక బయళ్ళతో, విసీల ధూసర పర్వత శ్రేణుల్తో ప్రశాంతంగా, ఎత్తుగవెరిగిన పచ్చికలో తిరుగుతూ నెమర వేస్తున్న పశు బృందాలుగల హరితశాద్యలాస్తీర్ణాలైనా లోయల్లో, బాగా వికసించిన పుష్ప సముదాయాల నల్లని ముండ్ల పొదలతో చదరాలు చదరాలుగా విభజింపబడ్డ పచ్చిక గుట్టల్తో, చల్లనినీడల్లో పర్ణ కుటీరాలు కల్గిన దేవదారు వృక్ష సంతతితో, ప్రకృతి శోభతో అందం ఎగబోసే భూఖండం ఐర్లండు. ఆమె భుజస్కంధాలపై పశుల కిలకిలారావాస్తో ప్రతి శబ్దిస్తూన్న వివిధ పృథ్ సమూహాలు, ఈగ వాల్తే మాసిపోయే తెల్లని గోడల్లో గోధుమ వర్ణంతో కూడిన కప్పలు

కలిగిన వర్ణకుటీరాలు గోచరిస్తాయి. భూమినంతా వెండితీగల్తో అల్లిన వలతో కప్పివేసారా అన్నట్లుగా, స్వచ్ఛమైన జలంతో వంకరలు తిరిగి, మంద మంద గమనాల్తో పరుగుల్తో, ప్రవహించే చిన్న చిన్న కాలువలు, తమ భూభాగంలోని వచ్చని చేలను తెల్లని నురువులనే పెదవుల్తో ముద్దు పెట్టుకొంటూ సముద్ర గర్భంలో విలీనమౌతై. ఆమెను తెలిసికోవడమంటే ఆమెను ప్రేమించడమన్నమాట. ఎందుకంటే ఐర్లండు విషయాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకొన్న యే వ్యక్తి తన హృదయాన్ని ఆమె కర్పించకుండా ఉండలేడు. ఆకాశాన్ని చుంబించే మహాన్నతమైన శిఖరాలు కలిగిన గాల్ఫీ పర్వత శ్రేణుల్లో, అత్యున్నతమైన గాల్ఫీమూర్ శిఖరంపై, వసంతకాలంనాటి ఒక ప్రశాంత ప్రాతఃకాలం నేను అధిష్టించాను. మనోహరమైన ఒక రమణీయ దృశ్యాన్ని చూచాను. ఐర్లండు పశ్చిమ సముద్రపు సరిహద్దుగాఉన్న క్లేకు పర్వత శ్రేణులవరకు, మైశ్ల పర్వతం వ్యాపించి బంగారపు కాంతుల్ని చిమ్మే 'లిమెరిక్కు' లోయ నా యెదుట ఉంది. ఆ పర్వతాలకు క్రిందగా అట్లాంటిక్ సముద్రపు తరంగాల్లో సూర్యుడు తళతళా ప్రకాశిస్తున్నాడు. వాటి వెనకాల ఉత్తరంగా, వాటి ఛాయల్లో 'లఫ్డర్' నిద్రిస్తున్నది. మైదానాన్ని కలుపుతూ, వెండిలా మెరసి పోయే తళతళల్లో 'మానాన్'నది వాటి పాద పీఠందగ్గరగా ఉరుకులూ, పరుగులూ తీస్తున్నది.

దక్షిణాన, విశ్రాంతి ఎరుగని సముద్రపుటలల నురుగులతో ఆవరింపబడిన పాదపీఠం కలిగిన, మహాన్నతాలైన 'కెరీ' పర్వతాలున్నై; తూర్పున ఉదయ భాస్కరుని దివ్య తేజో కిరణాల్లో ప్రకాశిస్తూ, వల్లెలు, పట్టణాల్తో అంకితమై, ఆకాశం, సముద్రం, మైదానం మమేకంగా కలిసిపోయే, దిజ్ఞుండలంవరకూ పరివ్యాప్తమైన 'మన్ స్టర్' మైదానం ఉంది. 'కార్క్' నుండి 'కారన్ సోర్' వరకు సముద్రావధిగా ఐర్లండు దక్షిణపు సరిహద్దు ఉంది.

ఉత్తరాన, ఎత్తైన 'కానర్' పర్వతాలు మధ్యఐర్లండుకు కాపలాగా ఉన్నవో అన్నట్లుగా, గత చక్రవర్తుల విహార ప్రదేశం, గత యోధుల స్థానంగా యుండి ఉత్తర దిశవరకు పరివ్యాప్తమై, నీల మేఘాల ఛాయల్లో అదృశ్యమైన పెద్ద మైదానాన్ని చూస్తున్నై. 'ఎరిన్' మధ్య మైదానంపై స్టీవీ బ్లూమ్లు ఒక కన్నువేసి యున్నై.

అదియొక అనుపమమైన దృశ్యం. ఎటు చూచినా సౌందర్యాన్ని కుప్పపోసే ఆ దృశ్యానికి కవులు పరవశులైనారు. రచయితలు దాని సౌందర్యాభివర్ణనలో మునిగి తేలారు. ఐర్లండుయొక్క బహిరంగమైన ఈ మహాత్మర సౌందర్యానికి ముగ్ధులం కాకుండా, మనం మన జాగ్రత్తతో ఉండాము. ఎందుకంటే ఎంత మనోజ్ఞంగా చూడంగానే ఈ సౌందర్యం కనిపిస్తున్నా, ఈ ప్రకృతి సౌందర్యానికి మాత్రమే తన్మయత చెందడమంటే, తన స్నేహితుడు ధరించిన వస్త్రాల నేతపనితనానికి విముగ్ధుడై, అతని ఆత్మను గుర్తించినట్లుగా తలచినదానికి మాదిరిగా ఉంటుంది. తనపై తన సంతానం చూపించే అవ్యాజమైన, అచంచలమైన ప్రేమలో గల రహస్యశక్తిని తెలుసుకోడానికి అనేకులు అక్కడకు అత్యుత్సాహముతో వస్తుంటారు. అక్కడ పర్యటాలధిరో పించినరస్సులను తిలకించి, లోయలను కన్నారగాంచి, తన్మయులౌ తారు. ముఖ్యపట్టణములోని అనన్యసాదృశమైన సౌందర్యాన్ని సంభ్రమాశ్చర్యాలతో పరిశీలిస్తారు. గట్లనొరసుకొని ప్రవహించే 'ఫామెల్' నదీ తటాలపై పరివ్యాప్తమైన 'కెరీ' కోసం పరుగెత్తుతారు. అత్యున్నతాలైన 'టూరీ' పర్వత పాద పీఠం దగ్గర ప్రచారుచేస్తారు. వారి కంఠాలు 'కల్లార్నె' ప్రశాంత నిశ్శబ్ద వాతావరణాన్ని భగ్నంచేస్తయ్. వారు 'బల్లాన్ భీమా' నధిరోపించి, 'కెరీ' పర్వత శ్రేణుల్ని తిలకిస్తూండడం చూడవచ్చు. 'కారిబ్' మొదలుకొని, 'స్లేనీ' దాకా బ్లాక్ వాటర్ నుండి 'బాన్' వరకు ఆమె నదీనదాలను సందర్శిస్తారు. వారు ఐర్లండును చూస్తున్నారు. ఐర్లండును గూర్చి మాట్లాడుతున్నారు. ఐర్లండు సమీక్ష చేస్తున్నారు. కాని వారు ఐర్లండును గుర్తించలేదు. తిరంచేసుకోనూలేదు.

ఐర్లండు హృదయం గట్టిగా కొట్టుకొంటున్నది. ఐర్లండు నాడి మహా వేగంతో ఆడుతున్నది. కానివాళ్ల కిది విసవడదు. దేవునిచే అలంకరింపబడిన ఐర్లండు భౌతిక సౌందర్యానికి వాళ్ళుముగ్ధులౌతూ, ఆమె సౌందర్యాన్ని గుర్తించలేకుండా వున్నారు. కానీ ఆమె శక్తిసంపదలకు మూలమైంది ఆ ఆత్మసౌందర్యమే. ఆమె సంతానంయొక్క హృదయాల్ని విడదీయరాని రీతిగా ఆమెతో బంధించివేసింది ఆ ఆత్మ సౌందర్యమే.

పాతక సహృదయా! ఊహాప్రపంచములో మానసికంగా నాతో పాటు వచ్చి, నేను నిలువబడి మాట్లాడుతున్న పర్వత శిఖరాన్నధిరో హించు. ఇప్పుడు మనమిద్దరం ఏర్పడు యొక్క మహత్తరమైన మహా దాశ్చర్యముతమైన హృదయ సౌందర్యాన్ని అన్వేషిద్దాం.

ఒకసారి ఆ పశ్చిమదిశకు దృష్టి మరల్చు. ఆ “క్లీక్” కాటుక కొండల కెట్టెదుటగా మిలమిలా తెల్లగా మెరసిపోతున్న దేంటి? నీకు తెలియదుగదూ! “మరి సంభ్రమంతో కూడుకొన్న అవో”? ఊహా! “పరిచయముచేస్తా ఉండండిమరి.” క్రీస్తు స్త్రీలను ఉన్నతస్థానమున నిలుపడానికి, భక్తియుతులైన ఐరిష్ వ్యక్తులచే, నిర్మించబడిన ‘లిమెరిక్’ చర్చియొక్క శిఖరాగ్రం తెల్లగా కళ్ళు మిగులుట్లు గొల్పేటట్లు తళత్తళతో ప్రకాశిస్తున్నది. మనకు ఆ స్త్రీలకు మధ్యనున్న మైదానాన్ని ఒకసారి జాగ్రత్తగా పరిశీలించు శుష్కమైన ప్రకృతి సౌందర్యానికి ముగ్ధుడవు కావాకు మరి. ప్రతి పర్వతాగ్రముపైన, ప్రతి గ్రామము మధ్యలో, ప్రతి పట్నం మధ్యలో నీకు ఉన్నతంగా కొట్టవచ్చినట్లు కనపడుతున్న దేమిటి? అచంచలమైన దృఢవిశ్వాసముతో ఆత్మను తుంగా ప్రతిష్ఠించబడిన ఆ కాల్వరి స్త్రీవే!

ఇక్కడ నీ చరణ సమీపాన ‘అహెల్లో’ శోనలో ప్రపంచ విఖ్యాతినొందిన, శౌర్య సాహసయుతమైన ‘టిప్పరీ’ పట్టణపు దేవాలయ శిఖరం కనపడుతున్నది గదూ! దానికి ఆవల మైదానం మధ్యన ‘సెనాఫ్’ దేవాలయం వుంది ‘కాపెల్’ గిరిని చూడు! అది రాజులకు నివాసము. అర్చ్య పాట్రీక్ కాపెల్ కువెళ్ళి అక్కడిరాజుకు జ్ఞానస్నాన మిచ్చి ఆ స్థలమును పవిత్రపరచిరి. ఒకసారి దక్షిణానికి నీ చూపు ప్రసరించు! ‘బ్లాక్ వాటర్’ ప్రవాహతటాలపై నుండి ఉద్భవించే ఆ పొగ, నిరంతర జపస్థానమై ఉన్నతమైన మాంటుమెల్లరే జాలకాల్లో నుండి వస్తున్నది. దాని కవతల సముద్రతీరాన క్రైస్తవ దేవాలయ పరివేష్టితాలైన దక్షిణ మన్ ష్టర్ పట్టణాలున్నై.

ఈ అద్భుత సౌందర్య శోభితమైన ఈ దృశ్యాని కన్నీచైతలు భగవదాలయాలు కన్నడతై. ఈ ఆలయములే దేవుడు మానవలమధ్య వసించు నివాసములు. ఆయన వాళ్ళతో నివసిస్తాడు. వాళ్లే ఆయనకు ప్రజలు. వాళ్ళ వెన్నంటిఉండు ఆయనే వాళ్ళదేవుడు”. ఆ మైదానము లోని ప్రతి చదరపు మైలుకు దేవాలయం వుంది.

ఈ భూమి సమస్తం ఇటువంటిదే. ఉత్తర దిక్కుండలంలో వున్న 'స్టీవీ బ్లూమ్స్'కు ప్రయాణం సాగించు. కన్నెమెరాను అధిగమించు. డొనెగాల్ పర్వతశ్రేణు ల్నడిగోహించు. 'ఆర్మఫ్' కోనల్లో నడక సాగించు. ఎక్కడచూచినా ఐర్లండు ప్రభువును నూచించే స్టీవతో కూడుకొన్న దేవాలయ గోపురాలే కుప్పలుతెప్పలుగా దర్శనమిస్తే. దేశమంతా ఆయన గుణసంగీతనల్తో పరిపూర్ణమాతుంటే, ఆయనను ఎన్నడు నిరాకరించని, కలలోకూడా మరచిపోని జనసమూహం దేశం ప్రతిధ్వనించే కీర్తనల గానంచేస్తుంటే, ఆయన తన పవిత్రపీఠంపై ఉండే, జాగ్రత్తగా సంరక్షిస్తూ దేశాన్నంతా పరిపాలిస్తాడు.

ఇది ఈ నాటి పరిస్థితేనా యేమి? లాఫెడర్ మధ్యలోనుండి తలెత్తుకొని నిలబడ్డ ఆ పెద్ద స్తంభాన్నొకసారి చూడు. 14 వందల ఏండ్లక్రితం దూరదూరాన్నుంచి 'కొలంబా' 'కైమిన్'ల పాదపీఠాల దగ్గరకువచ్చిన తీర్థయాత్రికుల భక్తిగీతాలతో మారుమోగి, ఈనాడు ఉలుకు పలుకులేకుండా నిశ్శబ్దసమాధిలో వున్న 'ఇన్స్కాల్డా)' ద్వీపంలోని గోపురమది.

వశ్యమంగా వంకరతిరుగుతూ పోయిన పానన్ నదీతీరాన్నను సరించి ఒకసారి నీ దృష్టిని ప్రసరిస్తే అక్కడ మరో పెద్దగోపురము కనపడుతుంది. చెల్లాచెదుగానున్న ద్వీపంలో పానన్ కు అనతిదూరములో ఉంది. దానిచుట్టు 'సెయింటుసెనాన్ జీర్ణదేవాలయాలున్నవి.

దక్షిణానికి మరలు. 'ఆర్టుమోర్' పర్వతంపై ఎత్తుగా కనపడు తున్న ఆమూడోకట్టడం, సెయింటు పాట్రిక్ సమకాలికుడైన సెయింటు డెక్లాన్ కు స్మారకచిహ్నము. శతాబ్దములక్రితం జీవించిన భగవత్ సేవకులైన ముగ్గురుమూర్తుల చిహ్నాలుగా ఆ మూడు ఐర్లండు గోపురాలు నిలచియున్నవి. అవి సెయింటు పాట్రిక్, సెయింటు మున్ చిన్, సెయింటు డెక్లాన్, పూజబలి ఘంటారావాల్ని విన్నవి. ఈనాడవి సడలిపోని విశ్వాసానికి సాక్షి భూతాలుగా నిలబడియున్నవి.

ఆమె తనతో అవిచ్చిన్న మైనసంబంధాలు తనబిడ్డలు కలిగియుం డడానికిగల రహస్యమిదే. ఐర్లండు ప్రాణముల దారబోయవలసి వచ్చి నను, విశ్వాసంను విడనాడలేదనుటకు తిరుసభచరిత్రయే చాటుచున్నది. ఐర్లండు ఎందుకు ప్రఖ్యాతిగాంచినదో ఇప్పుడు బలవత్తరమైన హేతువు కనబడుచున్నది. "మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకొకజాతి అన్నపదాన్ని వింటున్నాం"

ఈ మాటను ఒక ఐరిష్‌లేఖనే లిఖించిందంటే నాకు బలే ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఏం! యుగయుగాల నధిగమించి, అచంచలమైన విశ్వాసముతో, భక్తితో దేవునిఅడుగుజాడల్లో నడుస్తూవచ్చిన ఐర్లండు, నాడుమొదలు నేటివరకు జాతిగానే జీవించలేదూ! అదెన్నడూ జాతే!

ఉదారత్వానికి, కఠోలిక్ చరిత్రకు ఐర్లండుకు ఐర్లండ్ సాటి ! అర్చ్య. పాట్రీక్ జీవితకాలములో దేవదత్తమైన విశ్వాసము, ఐర్లండ్‌ంతయు ఎట్లు వ్యాప్తిజెంది ప్రజ్వరించు చుండెనో, అట్లే నేడును వన్నె తరగకుండా, చెక్కు చెదరకుండా ఉన్నది. దుర్మార్గులు కొందరు దానిని నిర్మూలముచేద్దామని ప్రయత్నం చేశారు. కాని మతంకోసం తమ ప్రాణాలను బలినిచ్చినవారి పవిత్రరక్తంచేత దానికి అందం కల్పించారు. తన్ను అచంచలమైన భక్తివిశ్వాసాలతో అనవరతముధ్యానించే ప్రజా సమూహంమధ్య, ఐర్లండుదేశములోప్రత్యంగు శములో క్రీస్తుప్రభువు సింహాసనాధిష్టుడై యున్నాడు.

ఇది ఆమెలో నశించని శక్తిసంపదలోని రహస్యం. దారిద్ర్యాన్ని పవిత్రవరచుచు, ఆపత్సమయాలలో ధైర్యసాహసాలనిచ్చుచు, దుఃఖ సమయాలలో ఆమెను ఓదార్చుచు దేవమందనములో నున్న జేసు నాథునితో ఐక్యమొనర్చునది లీక్షామైన ఆమెదైవప్రేమయే. అదియే ఐర్లండు ప్రాణాధారము.

భగవంతుడామె నాశీర్వదించుగాక !

రెండవ అధ్యాయము.

పట్టణ జీవితము

ఐర్లండు ప్రపంచములో ఉన్నతస్థాయినిజెంది ప్రసిద్ధిగాంచుటకు కారణము కతోలిక్కు వేదప్రభావమే. ఉదాత్తతలో ఐర్లండుకు ఐర్లండ్‌సాటి! కాబట్టి ఐర్లండు జీవితాన్ని అర్థం చేసుకోదలచినవాడు ఈ విషయాన్ని బాగాగుర్తించాలి. ఎందుకంటే ఈ ఉదాత్తతాగుణమే ఆజాతి ప్రధానలక్షణం. వందల సంవత్సరములుగా వేదహింస జరిగిన కాలములో జాతిజీవితం నాశంకాకుండా బలకొనునటుల జేసి కాపాడిన శక్తిని జ్ఞానవంతమైన విశ్వాసనేత్రమే గ్రహింపగలదు. ధనధాన్యములతో దేశము తులతూగునపుడు జాతిజీవితము క్షీణించకుండ పోషించగల ఆ ఏకైకశక్తిని దూరదృష్టిగల విశ్వాసనేత్రమే గ్రహింపగలదు.

ఎల్లప్పుడు ఐర్లండు పది ఆజ్ఞలచే పరిపాలింపబడుచున్నది. మానవత్వానికి, జాతీయతకూ ఆదర్శాలైనవివే. ఇవి, ఆపత్నముద్రాల నుండి ఉద్ధరించి అభ్యుదయోత్సాహంతరంగాహతుల్లో, చలించకుండా నిలవడానికి లంగరుగా కాపాడుత్రే.

ఐర్లండులో కాలువెట్టిన సూతనాగంతకుడు ఆ దేశమంతటా పరివ్యాప్తమైన ఆనందాశ్చర్యాలను పొందుతాడు. నైంటు పాట్రీక్ దత్తమైన ఆ విశ్వాసం అక్కడున్న ప్రతి వ్యక్తిని కదలించి పరిజ్ఞాతునిగా చేసివేస్తుంది.

19 వ శతాబ్దపు ఉత్తరార్ధంలో, శరదృతుకాలంలో 'ఏరిస్'కు ప్రప్రథమంగా నేను ప్రయాణం చేస్తున్న ఓడ వైభాగంలో, ఒక నాటి ప్రాతః సంధ్యలో నిలబడి చూస్తున్నాను. సముద్ర తీరాని కవతలగా, ఛాయా విలీనమై ఎక్కడనో మాకు భక్తివిశ్వాసాలను ప్రభోదించిన ఆ భూ భాగం ఉన్నది. 85 సంవత్సరాలకుగాను మళ్ళీ తన ప్రేమాస్పదమైన మాతృ దేశానికి తిరిగి వస్తున్న ఒక నిర్వాసితుడు నా ప్రక్కనే నిలబడి యున్నాడు. ఐర్లండు పవిత్ర పర్యత శ్రేణుల మీదగా వస్తున్న గాలికి, అతని తెల్లని జుట్టు, భుజాలమీద నాట్యం చేస్తున్నది. చూస్తుండగానే అదృశ్యమైపోతున్న ఆ ఛాయా విలీన భాగాన్ని ఆదుర్దాగా నోరు తెరుచుకొని చూస్తున్నాడు. ఉన్నట్లుండి

అతని కంఠంనుండి “అదిగో! ఆమె! సర్వేశ్వరా! నమస్కారములు!” అన్న పలుకులు విసవడినై. కాని వెలుతురులో కనపడి కనపడకుండా మా కెదురుగా ‘సెయింట్ పాట్రీక్’ పాదాంకితమైన, తూర్పుకొండల సముదాయంతో కూడుకొన్న ప్రదేశం ఉన్నది.

క్షణాలు దాటిపోతున్నై. మా ఓడ ముందుకు వరుగెత్తుతున్న కొద్దీ, మా వెనుక సముద్ర గర్భంనుండి క్రమ క్రమేపి సూర్యుడు వైచైకి వస్తున్నకొద్దీ, చీకటి క్రమేపితగ్గుచు గోధుమవర్ణంగా, మారి పోయి బంగారు ఛాయల్లా తయారౌతున్నది. ఆయన కిరణాల కాంతికి తమచ్ఛాయలు అంతరించి పోతున్నై. నిద్రిస్తున్న భూభాగమంతా బంగారుమలామా చేయబడినట్లైంది.

పర్వత పాద పీఠం దగ్గర జన్మించి, పట్టణ మధ్య వరుగులు పెడుతూ, దృశ్యాదృశ్యంగా సముద్ర విలీనమైన, సన్నని చీలికలోకి, తన కిరువైపులా వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా యన్న భూభాగాగ్రము మధ్యగా, సముద్రపు పాయ చేరింది. అది డబ్లిన్ అఘాతము. అది డబ్లిన్ పట్టణం.

నా వెంట ప్రయాణం చేస్తున్న ప్రవాసివైపు ఒక సారి చూచా. ఓడ కట కటాలు పట్టుకొన్న అతని ముంజేయి తెల్లగా ఉంది. సెయింట్ లారెన్సు కాలంనుండి! నేటివరకూ నిశ్చలంగా రేపు ముఖ ద్వారము నందు జీవిత ప్రవాహములోని ఉత్తుంగ తరంగములను, ఆటుపోటులను గమనిస్తూ కాపలా వానివలె నిలబడియున్న ‘హాట్’ పర్వతయొక్క నీలి నీడల్లో నేను సాగిపోతున్నా. హంగ్ నాగ్ లోయల్లోని ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని సంరక్షిస్తూ ఎరిన్ పశ్చిమ సరిహద్దుయందున్న బ్రహ్మాండమైన ఉద్యానవనందాకా ‘టగ్నిక్విల్లా’ గుండా పంక్తులు పంక్తులుగా ‘డబ్లిన్’ ‘విక్లో’ పర్వత పంక్తులు మాకు దక్షిణంగా, వడమరగా వ్యాపించి ఉన్నై. ఉదయకాలమందలి అరుణ కిరణాల్లా తమః పటలము విచ్చిన్నమై గోధుమవర్ణపు పచ్చని బూడిదరంగుగల అసంఖ్యాకములైన నీడలు వ్యాపించినై. ఆ పర్వత శ్రేణులను అధిగమించి కుడివైపుగా నున్న “క్లాంటార్ఫ్”ను దాటి, “తోల్కా” అధిగమించి, గృహముల మధ్యగుండా నడక సాగించి మా ఓడ పట్టణపు నడిబొడ్డున లంగరు వేసింది. తన మాతృభూమి చేరినంతనే తన చిరకాల ప్రవాసమును ఒక్కసారిగా విస్మరించిన నా వృద్ధ మిత్రుడు “తక్షణమే రా!

తప్పకుండా చూడవలసిన ఒక అమూల్యమైన విషయాన్ని సీకు చూపిస్తా.” అని సంతోషంగా నాతో అన్నాడు.

సముద్రఘట్టమునుండి డబ్లిన్ నగర రాజమార్గముగు ‘ఒక స్నేల్’ వీధిగుండా నన్నతడు త్వర త్వరగా లాక్కొని వెళ్తున్నాడు. ఆ వీధి కలంకారప్రాయంగా ఆ వీధి మధ్యలో స్వాతంత్ర్య ప్రదాతకొఱకుగా నిర్మించిన మహా సౌందర్యాన్ని గూడా చూడకుండా మహా వేగంతో నడుస్తున్నాడు. శరవేగంతో నడుస్తూ ఆ స్తంభంయొక్క వంకరలు తిరిగిన మెట్లమీదగుండా నడక సాగిస్తూ బ్రహ్మాండమైన వేదిక దగ్గరకు చేరాడు. “అటుచూడు! అది అందంగా లేదూ!” అంటూ అతడు తన చూపులో మహదానందాన్ని ప్రదర్శిస్తూ అమితోత్సాహంతో పలికాడు. ఐర్లండు దేశానికి మకుటాయమానంగా ఉన్న డబ్లిన్ నగరం; శాద్వలాంకురాల్లో విరాజిల్లుతూ పశ్చిమాన్నుండి మెలికలు తిరుగుతూ సేతువులగుండా మహావేగంతో సముద్ర గాఢాలింగనానికై పరుగెత్తుకుంటూ వస్తూన్న మహాత్మరమైన “లిఫ్ట్” నదీ తీరాన పరివేష్టించియుంది. నా మిత్రుడు నా కా ప్రదేశంలోని ప్రతి విషయాన్ని దర్శించే భాగ్యం గలుగ చేస్తాడన్న నమ్మకం కుదిరింది. “కిల్లెస్” పర్యటాలనుండి “తల్లాఘట్” పర్యటంవరకూ “పోనిక్స్ పార్క్” చుట్టుపక్కలా అతని దృక్పథాన్నుండి తప్పించుకొని పోయే దృశ్యం యేదీ లేదు.

ఆ పట్టణం “దేవాలయముల” మయం. మాషాద సమీపంలో ఉన్నచర్చి బహిఃప్రదేశం మొదలుకొని “డాల్క్” వరకూ, దక్షిణాన పన్నెండుమైళ్ళ పర్యంతం హాల్ కు సరిగ్గా తూర్పువైపున ఏ బజార్లో చూసినా గుడి గోపురాగ్రాలే కనుల పండువుగా కనిపిస్తున్నై. బాగా జన సమ్మర్దంగల పశ్చిమ దిశను నాల్గు న్యాయస్థానాలకు అవతల ప్రక్కగా అన్ని సందులూ, గొందులూ. ఇచ్చట ఎటుబోయినను ఐరిష్ యులు - ఐరిష్ యులు మొత్తమున అందరు బీదవారే - దేవునికి నివాసస్థానములు ఏర్పాటు జేసియున్నారు. ప్రతిగృహమున దేవునికి ప్రధానస్థానము ఒసంగియుండుటను గాంచుచుము. “ఆన్!” వీధిలో ఉన్న “నెయింట్ మిచెన్” గుడిచుట్టూ జన సమ్మర్దంలో కూడుకున్న వీధులున్నై. దాని ప్రక్కనే దరిద్రుల అభ్యున్నతికై నిరంతరం పాటు పడే ‘జార్జి’ పర్వత దేవాలయం ఉన్నది. నిరంతర దైవభక్తివరాయ

ఋలతో కూడుకున్న “ సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ ” గుడి, దాని ప్రక్కనే ఆదర్శజీవితం గడిచే అర్చ్య. జోమినిక్ సభ సభ్యులమతం కనుచూపు దూరంలో ఉన్నది. నా మిత్రుడు చేతితో చూపించే దిక్కువైపుచూస్తే “ లిఫ్ఫీ ” కు సమీపంలో “ అజ్ఞాన్ ” ఘట్టమూ, ఆదాము అవ్వల కట్టడాలు కనపడుతున్నాయి.

ఇక్కడ మున్నాటికి దైవభక్తి తగ్గిపోలేదు. ప్రతి దేవాలయద్వారం బార్లగా తెరిచియుంది. ఒక మహా ప్రవాహంలాగా దేవాలయంలోకి ప్రవేశిస్తున్న భక్తులచే ప్రతి కవాటమూ, నిరంతరంగా తెరవబడ్డాయి. దేవాలయంలోకి పోయే ప్రతి పురుషుడు, వినయ విధేయతలూ, గౌరవాదరాలు ఉట్టిపడేటట్లు కనిపిస్తున్నాడు. ప్రతి స్త్రీ అవనత వదనయై తన హృదయంలో ఉన్న దైవానికి జోహారు లర్పిస్తున్నది. ఉదయం వదలొండు గంట లయ్యేటప్పటికి మేము దేవాలయ బహిర్ద్వారం దగ్గరకు సమీపించాం. మనం ఈ పూజ బలికి తప్పకుండా హాజరు కావాలని నా మిత్రుడు నిశ్చయం చేశాడు. అది సామాన్య వారం లోని ప్రాతఃకాలము. మేము కవాటాన్ని తెరిచుకొని, నిరభ్యంతరంగా లోపలికి ప్రవేశించే అవకాశం ఉంది. తలుపు నెట్టడానికి యే మాత్రం పీలులేకుండా ఒక మహా ప్రవాహంవలె జనం మూగిపోవటం చూస్తే నాకు మహాదాశ్చర్యం కలిగింది. ఆ బ్రహ్మాండమైన కట్టడంలో పెద్దపీఠము మీద పూజబలి సాగుతోంది. ఈ బహిర్ద్వారము మొదలుకొని భవనం చిట్ట చివరవరకూ అవనత శిరస్సులై దైవ ప్రార్థనలు జరుపుతున్న జన సమూహం నా కొక మహా సముద్రంవలె గోచరించింది. వీధుల్లో జీవనోపాధికై ఆందోళనచేసే జనులనందడి విపరీతంగా వినబడుతోంది. ప్రపంచంలోని అశాంతి, నిరంతర కృషి చేత ప్రశాంతమైన దైవ ధ్యానమువల్ల పరాజయము పొందినది. ప్రేమాజ్వలములైన వారి హృదయములనుండి పొంగిపొరలి వచ్చుచున్న తీక్షణ జపముల శబ్దము తప్ప, మరేమియు అచట వినవడదు. వారిది ఎంత ప్రేమతో కూడిన దైవధ్యానం! వారికి దేవునిపై ఎంత మక్కువ! దేవుని ప్రియ పుత్రుడైన, సర్వజన ప్రేమాన్నుడు డైన, జేసునాథుడు వారి గురువుల చేతులలో దేవుని పీఠంపై ఉన్నాడు. వారందరూ ఆ జేసునాథుని ముందు మోకరించి స్తోత్రాలు చెప్పుతూవుండడం చూస్తే వారి హృదయాల్లోనుంచి కట్టలు

తెంచుకొని దైవప్రేమ పైకి పొంగివచ్చిందా అన్నట్లుగా వుంది. జనంతో క్రిక్కిరిసియున్న ఆ దేవాలయంలో కొంత దూరంవరకూ తలుపు వెంబడే బెస్తవారిస్త్రీలు, పూవులమ్మకొనే పిల్లలూ, వీధుల్లో తిరిగి అమ్ముకునే వాళ్లు వున్నారు. జేసునాథుని రాకనుసూచించే గంటశబ్దము వినబడ గానే ఆ జనంలో నేను ఎట్లాగో వీలుకలుగజేసుకొని మోకరించాను. అక్కడ ఉన్న వారందరూ ఒక్క జేసునాథునితప్ప, సర్వం మరచి పోయి తన్మయత్వంలో మునిగియున్నారు. గోధుమరంగు శాలువా నెత్తిమీదుగా భుజాలవరకు కప్పకొని అతివినయంగా నా ప్రక్కగా ముసలామె ఒకతె మోకరించి కూర్చున్నది. ఆమె ముఖంచుట్టూ కప్పకొన్న శాలువలోనుంచి మెత్తగా చెక్కుచెదరకుండా వున్న ఆమె నెరసిన నెత్తిపై పెట్టుకొన్నటోపి కనుపడుతుంది. అమె మొగంలో ఒక అతిలోక సౌందర్యమైన కళ ఉట్టిపడుతున్నది. ఆమె కనుబొమ్మల మీద అచంచలమైన ప్రశాంతత తాండవిస్తున్నది దైవపీఠముపై ఉన్న జేసునాథునిపై లగ్నమైఉన్న ఆమె కళ్ళలో పవిత్రమైన ఒక మహాజ్యోతి ప్రకాశిస్తున్నది. ఆమెకు ఆ పూజబలి అంటే గాఢమైన అనురాగం. అత్యంతానందం. తన చుట్టు ప్రక్కల ఏమి జరుగుతున్నదీ గమనించలేనంతగా, ఆమె ఏకాగ్రచిత్తంతో తన చెదవులు కదిలిస్తూ, దేవునికి స్తోత్రం చెబుతున్నది. ఆమె మాదిరిగా త్రికరణ శుద్ధితో గాఢానురాగంతో ప్రేమపూర్వకంగా తన్మయత్వం చెందుతూ దైవ ప్రార్థనలు చేయగలవారే ఆమె ప్రక్కన కూర్చుంటాని కర్షులు.

వాడి వత్తవైన గులాబీలను జేబులలో పెట్టుకుంటూ ఉన్నప్పుడుగాని, లేక తమ బుట్టలూ, తట్టలూ, తీసికొనిపోవడానికి నిల్చున్నప్పుడుగాని, పూజబలిఅయిన తర్వాత బైటికి వచ్చిన ఈ “ప్రేమ హృదయాలతో ఒక్కసారి మాట్లాడు!” “పూజ బలికి హాజరు కావడానికి సమయము చిక్కటం చాలా కష్టం!” అని ధైర్యంచేసి వాళ్లతో అనిచూడు. వాళ్ళు నీకెట్లా తల తిరిగేటట్లు సమాధానం చెప్తారో నీకేతెలుస్తుంది. వాళ్ళంతగా జేసునాథునియందు గాఢానురాగం గలిగిఉన్నారు. “ఇంతసులభంగా దేవుని దర్శించుకోగల అవకాశం ఉన్నప్పుడు, నేను ఒక అర్థగంట కాలమైనా దేవునికోసం వెచ్చించలేని మూర్ఖురాల ననుకొన్నావా! నీవు పాపాన పోతావు!” అంటూ ఒకామె నాపై చిరుబుర్రాడుతూ చిన్నపిల్లవాడిపై జారిపడ్డట్టుగా నా వైపు చూస్తూ వెళ్ళి

పోయింది. “మూర్ఖులు! అసలు వాళ్ళ బుర్రల్లో ఏమున్నదంటా!” అంటూ, ఆమె నన్నుగూర్చి మెట్లు దగ్గర తను కలుసుకున్న పరిచయ నితో పలికిన మాటలు నా చెవుల్లో ఇప్పటికీ గింగురు మంటున్నై. ఈ దేవాలయంలో సమావేశమైన ఈ జనసమూహం ఈ ఒక్కదానితోనే ఊరుకోకుండా పట్టణంలో ఉన్న అన్ని దేవాలయాలకు హాజరవుతారన్న విషయం నేను అనుభవంవల్ల తెలిసికోగల్గాను. ఉదాహరణకు, ఈ దేవాలయం బైటికి వచ్చి ఎడమచేత్తివైపు తిరుగు. కొండయెక్కు. నీ కండ్లయెదుట పెద్ద పెద్ద స్తంభాలతో అర్చనశ్రీ ప్రాన్ సిస్ శౌరి ” వారి దేవాలయం కనపడుతుంది. ఇక్కడ రోజూ ఉదయం ఆరు గంటలకు ప్రారంభమైన పూజబలులు వనకొండున్నరవరకు నిరంతరాయంగా జరుగుతై. డబ్లిన్ నగరానికి విచ్చేసిన సర్వసమర్థుడైన రోమన్ మత గురువును పూజబలి సమయములో సత్ప్రసాదం ఇవ్వవలసిందిగా అక్కడిజనం కోరారు. ఆయన సత్ప్రసాదాన్నిచ్చాడు. ఒక్క పావు గంట దాటినతరువాత ఆ దేవాలయంలోకి తండోపతండాలుగా జనం రావడం చూచేటప్పటికి అతడు గాభరాపడి, వత్తాసుచేసే కుర్రవాణ్ణి తనకు సహాయార్థముగా మరోగురువును పిల్చుకొని రావడానికి పంపాడు.

“అబ్బో! యింతమందిజనమే! నాజీవితంలో ఇటువంటిదెప్పుడు చూడలేదు!” అని ఆయన అన్నాడు. ఆ ఒక్క దేవాలయములోనే సంవత్సరానికి నాలుగులక్షల గోధుమలవృక్షములు కావలసిఉంటై. జేను నాథుడు వారితో మమేకమై వారి కష్టసుఖాలల్లో తానొక భాగస్వామిగా ఉన్నప్పుడు, వారు కష్టములలో సంతోషముగా ఉంటున్నారన్న విషయం అంతగా ఆశ్చర్యకరమైనదిగాదు. ఒకసారి మళ్ళీ ఈ వీధుల వెంటతిరిగి అష్టేవాళ్ళవిషయానికివద్దాం. నెత్తిమీద బరువైన తట్టలతో వొంగిపోయి నడువలేక నడువలేక నడుస్తూన్నవాళ్ళనుచూస్తే ఆ మహా పట్టణములో అంత చెప్పకోతగ్గవాళ్ళుగా కన్పించరు. కానీ వాళ్ళ మృదుమధుర సంభాషణలూ, వారిలోకనవడే వినయం, వారినడవడికా దేవునికీ, దేవదూతలకూ మిక్కిలి ప్రీతికరములు. మన ఊహకు కూడా అందని పవిత్రాశ్రయాలతో నిరాడంబరంగా సంచరించే జన సమూహం అది. కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత నేనొక మత బోధ కుణ్ణిగా మళ్ళీ అక్కడికి పోయే అవకాశం దొరికింది. గర్భ దరిద్రంలో క్రుంగి కూలాబుతున్నప్పటికీ అచంచలమైన దైవ భక్తితో పూరి గుడి

సెగ్లో కష్టాల మధ్య కాపురం చేస్తూన్న వాళ్ళను చూచేటప్పటికి నాకు మహదాశ్చర్యం కలిగింది. జేసునాథుని దయ వారిలో ధగధగాయ మానంగా ప్రకాశిస్తుంది. వారు ప్రతిరోజూ, ప్రొద్దునా, సాయంత్రం సత్రసాదం లోగొనడానికి తండ్రివతండాలుగా దేవాలయాలకు రావడం కళ్ళారా చూచాను. పూరి గుడిసెల్లో కటికి నేలయే వక్కగా నివసిస్తూన్న వాళ్ళని గమనించాను. లోకం దృష్టిలో వాళ్ళు బైటికి దరిద్రులుగా కనపడ్డా, జేసునాథునియొక్క పవిత్రమాత మరియుమ్మయొక్క దృష్టిలో భాగ్యవంతులే. దేవ మాతవై వాళ్ళకున్న భక్తి అపారము. విశాల దృక్పథంతో ఉన్నతాదర్శాలతో జీవితం గడిచే ఆ జనం నివసిస్తున్న ప్రతి పూరిగుడిసెలో దేవమాత తన స్థావరాన్ని ఏర్పరచుకొంది. ఆమె ముందు మిణుకు మిణుకుమంటూ ఒక దీపం వెలుగుతూ ఉంటుంది. బహుశా అదే ఆ ఇంటి కంఠటికీ దీపం. మిణుకు మిణుకు మంటున్న దీపం వెలుగున అక్కడనే ఒక మూలగా పక్షవాతంతో చాల బాధపడుతూ ఉన్న పుణ్య జీవిని, అతడిపై తన చల్లని చూపులు ప్రసరిస్తూ ఉన్న లూర్డు మాత స్వరూపాన్ని, నీ వా పూరిగుడిసెలోకి పోయి చూస్తే, నీ గుండె బద్దలైపోతుంది! ఆకటి బాధతో అమ్మా! బువ్వ! అమ్మా! బువ్వంటూ తన కాళ్ళకు చుట్టుకొని ఏడుస్తూఉన్న తన సంతానాన్ని పోషించలేక దొరికినకొద్ది బాగ్గుల్లో నీళ్ళు కాస్తూ మొగములో దైన్యం చిందిపడుతూ దేవమాత చల్లని చూపుల్లో తన దుర్భర దరిద్రావస్థను వెళ్ళబోసుకుంటూ కాలక్షేపం చేసే ఆ వితంతువును చూస్తే నీ గుండె కరిగిపోతుంది. కాని, చిట్టచివరకు ఆ ముదునలి ఎట్లాగో శృతకృత్యురాలైంది. అంతేగా! తమకు కలిగిన కష్ట సహాయాన్ని చేవునివైనే వదలిపెట్టే చేవుడు తప్పక ఏదో దారి చూపిస్తాడు అన్న దృఢ విశ్వాసంతో వాళ్ళు ప్రవర్తిస్తుంటారు. వాళ్ళ దుర్భర దారిద్ర్యమే నిజానికి వాళ్ళ ఆత్మల్ని పరిశుద్ధం చేస్తుంది! దేవుణ్ణి దర్శించడానికి వాళ్ళకు వెలుగు నిస్తుంది.

డబ్లిన్ నగరంలో, ఫాదిరి ఆధ్వర్యంక్రింద ఉండే ఒక పేటలో మతాంతర్లుగా మార్చివేసే ఒక వైద్యసహాయ సంఘానికి వచ్చిన స్త్రీని నే నొక రోజు చూడడం తటస్థించింది. అక్కడికి వచ్చేవాళ్ళందరూ, వైద్య సహాయం పొందేముందు అక్కడి మతస్థులుచెప్పే దైవకీర్తనలను, దైవోపన్యాసాలను తప్పకుండా వినాలి. తర్వాతగాని మందు మాకు

తీసికోవడం జరగదు. చేతిలో చిల్లివైసాకూడా లేక గంపెడు సంతానముతో ఉన్నవాళ్ళకూ, ప్రమాదకరమైన జబ్బుస్థితిలో ఉన్న బంధువులున్నవాళ్ళకూ ఇది తప్ప గత్యంతరం లేదు. “దేవుని చేరుతో” నీవెటువంటి చోటా ఇట్లా చేస్తున్నావా? పైగా నీవు కతోలిక్కుననికూడా అంటావుకదూ?” అని నేనామెను అడిగాను.

“అవును స్వామి! నా చేతిలో రాగి డబ్బుకూడా లేదు. నేను మందిప్పించలేకపోతే, నిర్భాగ్యురాలైన ‘మోలీ’ చచ్చిపోతుందని డాక్టరు చెప్పాడు! నన్నేం చేయమంటారూ!” అందామె.

“అందుకని నీవక్కడికి వెళ్ళి ఆ గుంపులోకూర్చొని వాళ్ళు చెప్పేమాటలు వింటూ వున్నావన్నమాట” అనినేను తిరిగి ప్రశ్నించా.

“స్వామి! నావై కోపగించుకోకండి. తక్కిన సమయమంతా నేను జపమాలను చెప్పడంలేదూ!” అని దీనంగా ఒక వేడినిట్టూర్పు విడుస్తూ సమాధానం చెప్పింది.

జేసునాథుడు వాళ్ళను రక్షించుగాక! వాళ్ళను నిందించడం కూడా తప్పే.

ఏధుల్లోగుండా గురువులు పోతూంటే, “జేసుస్వామి మిమ్ము కాపాడుగాక!” అనే మాటలు అన్ని వైపుల్నుండి వినపడే. బజాల్లో వాళ్ళ కాటస్థలాలు కాబట్టి, అక్కడ గుంపులు గుంపులుగా మూగి ఆడుకుంటూండే పిల్లకారులో ప్రతి బాలుడు, ప్రతి బాలిక, గురువు పోతూండటంగాని, వస్తూండటంగాని చూస్తే వినయంగా వంగి గురువులకు తమ దైవ భక్తిని వెల్లడిస్తారు. అది వారి బాధ్యత అని అనుకుంటారు.

ఏధుల్లోనే తమ జీవితాన్ని గడిచే పిల్లలు, గురువులాదారిని పోవడం తటస్థిస్తే, “రా! మార్గీ! రా! అడుగో గురువులు; వారి ఆశీర్వాదం పొందుదాం దా!,” అంటూ ఒకళ్ళొకళ్ళని పిల్చుకుంటూ తండోపతండాలుగా గురువుల కడ్డమువచ్చి వారి ఎదుట మోకరించి, “స్వామి! మిమ్ము దేవుడాశీర్వదించుగాక!” అని ముక్తకంఠాల్తో హృదయపూర్వకంగా పలుకుతారు.

ఒక రోజున కూంబేలో ఒక చిన్న సందుగుండా పోశూ, దారి ప్రక్కనే ఆడుకుంటున్న ఇద్దరు పిల్లల్నిచూచా. వాళ్ళిద్దరూ తప్పకుండా అన్నదమ్ములే. పెద్దవాడికి ఏడేండ్లుంటే, చిన్నవాడికి ఐదేండ్లుంటే.

వాళ్ళిద్దరూ సామాన్యమైన చారల లాగులు తొడుక్కున్నారు. గుండీలు లేని చొక్కాలు వైపు. పెద్దవాడు మాత్రం నెత్తిమీద టోపీతో ఉన్నాడు. చిన్నవాడికి అదీ లేదు.

నన్ను చూచాడో లేదో పెద్ద కుర్రవాడు, “అరే ! ‘మిచేల్’ అరుగో గురువులు ! పోదాం రా !” అని పిల్చి, ఇద్దరూ కలిసి ఒక్క ఉరుకులో నా దగ్గరకు వచ్చారు. చినిగిపోయిన టోపీ తలమీదనుండి తొలగిస్తూ, ఆ పెద్దవాడు “స్వామీ ! మిమ్మల్ని దేవుడాశీర్వదించు గాక !” అని అన్నాడు.

రెండో పిల్లవాడు, ఇంతసేపూ భయపడుతూ, మెల్లగా ఒక కాలితో ఇంకొక కాలు రాచుకుంటూ తలవంచుకొని నిలబడి ఉన్నాడు.

పెద్దవాడు, తన తమ్ముడు గురువులకు స్వాగతం చెప్పలేదని తెలుసుకొని, చిన్నవాడివై తన అధికారం చెలాయించాడు.

చిన్నవాడికి పెద్దవాడు చేస్తూన్నవని తెలుసు. కాని, నెత్తినుండి టోపీ తీయడానికి అసలదంటూ ఒకటుంటేనా !

పెద్దవాడు వెంటనే గ్రహించాడు. “మిచేల్ ! గురువులకు వందనాలు చెప్పడానికి నీ నెత్తిమీది జుట్టేనా ఎందు కెత్తలా ! ఊ ! చెయ్ ! వెంటనే” అని అప్పటి కప్పడే అధికారికంగా చెప్పాడు.

ఒక్కసారిగా మిచేల్ లో ఉన్న భయం మటుమాయమైపోయింది. వెంటనే కాళ్ళు రెండూ సరిగ్గా పెట్టి, తన కండ్లవైకి జీరాడుతున్న ముంగురన్ను చేతితో వైకెత్తి పట్టుకొని, “స్వాములవారా ! మిమ్ములను దేవుడాశీర్వదించుగాక !” అని స్పష్టమైన కంఠంతో చెప్పాడు.

దేవాలయమే తమ నివాసస్థానంగా వున్న ప్రజలు వేరు. వారొకసారి జ్ఞానస్నానం పొందిన తరువాత చచ్చిపోయ్యేంతవరకూ చలించని దైవభక్తిపరులు. నేను డబ్లిన్ నగరానికి చాల దూరంలో నివసిస్తున్నా. ఎందుకంటే అది ఐరిష్ దేశంలో తక్కిన నగరాలకన్నా ఒక ప్రత్యేకమైన వాతావరణం కలది. ‘డెర్రీ’నుండి ‘కార్క్’ వరకు ‘విక్టో’ నుండి ‘గాల్వే’ వరకూ ఎక్కడచూచినా అచంచలమైన దైవవిశ్వాసమే గోచరిస్తుంది. డెర్రీనగరంలోకల్లా పెద్దదైన ‘సెంట్ యాగెస్’ దేవాలయ ద్వారంవద్ద నిల్చుని తండోప తండాలుగా వచ్చే భక్తుల్ని చూడూ ! వాళ్ళంతా కల్మషంలేని హృదయంతో బులి బూచకాలు

లేని మాటల్లో, వినయ విధేయతల్లో ప్రేమోద్వేగంతో విరాజిల్లేవారు. నీకు, క్రిందగా పొడవైన గోవురంగల మరో దేవాలయంలోకి పోతూ వుండే జన ప్రవాహం గోచరిస్తుంది. సదీతీరాన్నున్న “ఫాయిల్” ను దాటిపో. అక్కడకూడా దేవాలయంలోకి పోయే ప్రవాహమే కన్నడు తుంది.

“గాల్వే” నగరంలో వున్న ప్రజల్లోని కఠోలిక్కు విశ్వాసం నీకు తెలుసా? ఘోషవెట్టే సముద్రంలో బ్రహ్మాండమైన స్పానిష్ భవనాల్లో విరాజిల్లుతున్న ఆ పురాతన నగరానికి నావెంటరా! “క్లాడాగ్” పల్లెకు ప్రక్కగా వున్న “డొమినికన్” దేవాలయందాటి పోయి విశాలమైన “గాల్వే” అగాధాన్ని దర్శించుదారా! వాయవ్యంగా ఆకాశాన్నంటే ఎత్తైన శిఖరాలతో విరాజిల్లుతున్న కన్నెమెరా పర్వతాలను చేరడానికి పోతున్నయ్యా అన్నట్లుగా సముద్రంలో ఉన్న “క్లేరు” పర్వత శ్రేణులు మనకు కనబడుతై. రేవునుండి చిన్నచిన్న పడవలు విశాలమైన సముద్రంలోకి ప్రయాణం చేస్తూ మనకు గోచరిస్తై. తమ జీవనోపాధికి చేపలు వట్టుకొని జీవించే బెస్తవాళ్ళు పడవ లవి. మొట్ట మొదటగా నున్న పడవపై నిల్చున్న మనిషిని సరిగ్గా చూడు! చేతిలో బైబిలు పుస్తకముతో స్త్రీవతో నిల్చున్న గురువాయన! ఈ రోజు వారికి చేపలువట్టే కాలానికి ప్రథమం, వారి గురువు వచ్చి ఆ బెస్తలవైనా, ఆ సముద్రంచైనా, ఆ పడవలపైనా దేవుని ఆశీర్వాదం వచ్చేటట్లు జపం చెప్పేదాకా వాళ్ళు వల వెయ్యరు సరిగదా! ఆఖరికి తాడుగూడా ముంచరు.

పాత ఐరండు దేశంలో ఉన్న పట్టణ జీవితాన్ని గమనించాలి అనే కాంక్ష మీకున్నదా! అయితే, దేశం మధ్యలోకి ప్రయాణం చేద్దాం రా! “క్లేరు” పర్వతాల లోయగుండా పోతే “ఆర్బిహాన్,” “గోన్డ్,” “ఎస్సీస్” లు దాటుతాం, అటు తరువాత దక్షిణానికి మరల్తే ‘క్రాటో’ పర్వత భుజస్కంధంపై పాసన్ తిరుగుళ్ళలో పుట్టే, మధుర గీతికలు వినబడ్డై. ప్రసిద్ధిపొందిన ఆ ‘గారీట్రీ’ సందుల్ని ‘నైంట్ మ్యూచిన్’ దేవాలయపు నీడల్లో ఉండే ఆ పెద్ద శిలను చూడడానికి తొందరపడక సంవత్సరంలో ఏ సోమవారం రాత్రియైనా సరే నాతో రా! అక్కణ్ణుంచి వచ్చే జన ప్రవాహాన్ని చూస్తే అప్పుడే ఏదైనా పెద్ద సభ ఒకటి ముగిసిందా! అనిపించేటట్లుంటుంది. నాతో పర్వతాని కవితం వైపుగా సముద్ర తరంగాలవలె ఖస్తూన్న ఈ జనం

సమావేశమయ్యే : చోటికి రా. అది “రెడమ్ టోరిస్టు” గురువులు ప్రజలందరిచేతా పవిత్రమైన స్వాములు, అని కీర్తింపబడే వాళ్ళుండే “సైంట్ ఆల్ ఫోన్ సన్” దేవాలయం. అక్కడి కించమించుగా పట్టణంలోని సగం భాగం హాజరవుతుంది. మంగళవారం రాత్రి కల్లా తక్కిన సగం వస్తుంది. ఒకే సమావేశంలో ఆరువేల మందికి ఆ దేవాలయంలో స్థానం చాలదు అన్న విషయం ఏమంత ఆశ్చర్యకరమైంది కాదు.

‘లిమరిక్’ లో గల వాళ్ళ అచంచల విశ్వాసానికి అదెంత ప్రబల సాక్ష్యం!

ఇంతేగాదు. బుధవారంనాటి సాయంకాలం నీ ఇష్టం వచ్చిన దేవాలయానికి పోయి చూడు. ఆ దేవాలయం నిండా జనం కిట కిటలాడ్తూ ఉంటారు.

విరిష్ దేశంలోని ప్రతి పట్టణం ఇంతే. ప్రతి విరిష్ దేశీయుని హృదయంలో ప్రేమ స్థిర నివాసం ఏర్పర్చుకుంది. మానవ సహజమైన పొరపాట్లు ఎవ్వడైనా చేస్తే, తప్పు చేసిన చిన్న పిల్లవాడు దుడుకు చిన్నవానివలె తండ్రి దగ్గరకు వచ్చి ప్రేమతో సంచరించేటట్లుగా, వాళ్ళు పశ్చాత్తాపంతో పాప సంకీర్తనము చేయుటకు గురువు దగ్గరకు వెళ్తారు. జీవితంలో క్రుంగి కూలారి అలసి సాలసి పోయినా, దేవాలయపు నీడల్లో వాళ్ళు తండోప తండాలుగా ప్రయాణాలు సాగిస్తూ జేసునాధుని చల్లని చూపుల్తో పవిత్రులై అమితోత్సాహంతో జీవిత భారాన్ని వహించడానికి సరిసిద్ధులౌతారు.

అట్టి పట్టణాల్లో నివసించే పిల్లల తల్లి దండ్రులు జేసునాధుని పరిపూర్ణానుగ్రహం పొందినవారు.

మూడవ అధ్యాయము.

పల్లె జీవితం

పట్టణం వదలి ఇప్పుడు మనం పవిత్రమైన విల్లండు దేశంలోని గ్రామాల పరిస్థితుల్ని అవలోకిద్దాం. మనం పోతూ ఉంటే అచంచలమైన దైవ విశ్వాసంతో కూడుకున్న ప్రజల మధ్యలో మనమున్నట్లుగా మరొక ప్రజలమైన సాక్ష్యం లభిస్తుంది. విల్లండులోని ఈ పల్లె ప్రదేశాల్ని చూస్తుంటే పచ్చ పచ్చగా ముచ్చటగా నేత్రపర్వంగా ఉంటుంది. ఆ పల్లె ప్రదేశాలన్నీ చిన్న చిన్న ఇండ్లతోనూ, రాతి కట్టడాలతోనూ ఉండి అక్కడి జనానికి నిత్య నివాసానికి అనుకూలంగా ఉన్నట్లుకన్నడుతై. కొండల ప్రక్కనా, పచ్చిక మైదానాల్లా పశువుల్ని, గొట్టెల్ని మేపుకుంటూ, చేలల్లా పనిచేసుకుంటూ, బురద నేలలో నరస్తీరాల్లా పరిశ్రమిస్తూ జీవిస్తుంటారు.

వాళ్ళు క్రొత్తవాళ్ళతో తొందరగా మనసిచ్చి మాట్లాడే రకం గాదు. మూకీ భావం కలిగి ఉంటారు. వాళ్ళ హృదయాల్ని ఆకర్షించ గలిగిన వాళ్ళకు మాత్రమే, వారిలోని గూఢమైయున్న అనన్య సద్గుణ లక్షణాలు బోధపడతాయి. వాళ్ళ సహజ సౌమ్య స్వాభిమానంతో, సౌజన్యంతో విరాజిల్లుతూ ఉంటారు. సునిశిత బుద్ధిగల కఠోలిక్కుకు వీళ్ళ కిట్టి సుగుణాలు ఎట్లు లభించినవో తెలుస్తుంది. జేసునాథునితో, ఆయన పరిశుద్ధ మాతమైన మరియుమృగారితో ఐక్యత కల్గి సన్నిహితంగా జీవించుటవలననే వాళ్ళ కీ సుగుణాలు లభ్యమైనై. దీనికి తోడు మరో కారణ మేమంటే, వాళ్ళ పూర్వ చరిత్ర, దైవ దత్తమైన విశ్వాసాన్ని నాశనం చేయడంతోసం మతద్వేషులు చిన్నా భిన్నాలు చేసిన జీర్ణ దేవాలయ శిథిలాలు, భగ్నమైపోయిన నివాస స్థానాలు, విద్యాలయాల మధ్య గడిచే జీవితమే వాళ్ళకు మరింత వన్నె తెచ్చింది. దేవుని కొరకూ, దేశంకొరకూ, తమ జీవితాన్ని తృణప్రాయంగా గడిపినవాళ్ళ పూర్వీకుల చరిత్ర వాళ్ళ కళ్ళముందు ఎప్పుడూ సాక్షాత్కరిస్తుంది! అక్కడున్న వాతావరణ మంతేను.

వాళ్ళను చూస్తుంటే సాతనిబంధనలో చెప్పబడ్డ వాళ్ళ మూల పురుషులు గుర్తుకొస్తారు. దేవుని ఆజ్ఞలకు లోబడి అతివిధేయులై ప్రతి

పురుషుడూ పశువుల్ని మేపుకుంటూ, ప్రతి స్త్రీ నూలువడుకుతూ గృహకృత్యాల్లో నిమగ్నులై యుంటారు. వాళ్ళ జీవితమంతా ఆ విధంగా అతిపవిత్రమైంది. అతి స్వచ్ఛమైందిగా కన్పిస్తుంది. కాయ కష్టానికిగల కారవంతెలిసి ఆత్మాభిమానం కలవాళ్ళే అక్కడ వుండే వాళ్ళందరూ. సజరేత్ దగ్గరవున్న జేనుస్వామి హస్తస్పర్శచే వాళ్ళ కష్టమంతా పవిత్రతను పొందింది. జేనునాథుని ఆజ్ఞకులోబడి వాళ్ళు తమ జీవితాలను గడుపుతారు.

ఈ పొలాల్లో పనిచేసేవాళ్ళ నెవరినైనా తీసుకో! ప్రతిరోజు లాగానే, ఈ రోజు పొద్దునకూడా దేవునికి వందనాలు సమర్పించి, తన కష్టఫలితాన్నంతా భక్తితో దేవునికి సమర్పించాడు. దేవుని దయంతా తనమీద కలదనే అచంచల విశ్వాసంతోనే అతడు తన దైనిక జీవితం గడుపుతాడు. తమ లోటివారితో అతడు కులాసాగా తిరుగుతున్న వేళ్ళలో ఇది పైకిబాగా కన్పిస్తుంది. ఆ సందు మొదట్లోనుంచి వస్తున్న స్నేహితుణ్ణి చూడు! ఆ పొలాల్లో పనిచేస్తూ, ఆశీర్వాదం వినడానికి వస్తున్నాడు, వెంటనే ఆ పక్కవాడినుంచి “దేవుడు రక్షించుగాక!” అని మళ్ళీ ఇత డతణ్ణి అభినందించడం కూడా వెంటనే విసబడుతుంది. అడుగో! ఆ బాటసారివెంట వెళ్ళుదాం రా! బాటప్రక్కనే, ఎల్లప్పుడూ హృదయపూర్వకంగా అందరికీ స్వాగతం చెప్పే సగం తెరిచున్న ఆ పూరిగుడినెలొకి ప్రవేశించాడు. “ఇక్కడందరినీ దేవుడు రక్షించుగాక! అని అత డన్నాడు. వెంటనే అతని మాటలకు ప్రత్యుత్తరంగా, “దేవుడు దయతో నిన్ను రక్షించుగాక!” అని ఆ కుటీరంలో వున్న వారి కంఠాలనుండి హృదయపూర్వకమైన స్వాగతం వచ్చింది.

ప్రతి పల్లెలోనూ ఇటువంటి హృదయపూర్వకమైన స్వాగతాలు, అభివందనాలే మనకు ప్రతివ్యక్తినుండి వినబడ్డై. పర్యత పరివేష్టితమైన “వెక్సుఫర్డ్”లో, సన్యశ్యామలాలైన పొలాల్లో కూడుకొన్న ‘మెటీ’ లో ఎటుజూచినా కాలువల్తో వప్సతున్న “కింగ్స్” జిల్లాలో, “మన్స్టర్” పర్యతప్రాంతాల్లో ఎక్కడజూచినా జేనునాథుని సాక్షాత్కారమే గోచరిస్తుంది. మానవుడు దేవుని ధ్యానించడానికి, ఆయనకు స్తోత్రాలు చెల్లించడానికి, ఆయనకు సేవచేయడానికే పుట్టాడన్న జీవిత ప్రధానరహస్యం ఇక్కడివారందరికీ బాగా తెలుసు. జీవితంలో ఉన్నత స్థానాన్ని పొందాలంటే వారి సత్రప్వర్తన, ఉన్నతాశయాలు, సుఖ

షితాలు, ఈ దైవప్రార్థనవల్లనే నిర్ణయింపబడే అన్న పరమనత్యాన్ని అక్కడి వారందరూ గుర్తించారు.

రోడ్డుప్రక్కన కాస్తు అడుక్కునే బిచ్చగాడు దేవమాతవేరుతో జేసునాధుని పేరుతో, దీనంగా యాచిస్తాడు. అతడికి వచ్చిన దమ్ముడికి ఎంతగానో సంతృప్తిజెంది, దేవునికీ, దాతకూ తన కృతజ్ఞతాభి వంద నాలు అందిస్తాడు. అతనికి ఒక చిల్లిడబ్బెనా దొరక్కపోయినప్పటికీ నిరాశచెందక “దేవుడు దేవమాత సేవేవిధమైన కొరతలేకుండా రక్షించుగాక!” అని పలుకుతూనే ఉంటాడు. అతడు దరిదుడైనంతమాత్రం చేత అన్నపుత్యుడు కాడు. పనికిోసం దేవులాడే ఆ బికారి జీవిని చూడు! అత డేవలైకుపోయినా అతనికి హృదయపూర్వకమైన స్వాగతం లభిస్తుంది. ఏ కరుణామయుడో, ఏ కరుణామయో, అతణ్ణి ఆహ్వానించి తన జీర్ణకుటీరంలోకి తీసుకపోయి భోజనాది సత్కారాలు చేసి గౌరవిస్తారు. అత డేవిధంగానైనా దైవ్యంగా కన్నడై, “జేసునాధుడు మాత్రం ఏకాకిగా దరిదుడుగా ఉండలేదా! నీ వెందు కింతగా జాలి పడతావ్. ఇదిగో! ఈ ఆహారాన్ని స్వీకరించు. నీ దైన్యావస్థకు నీ వేమాత్రం భిషియవడకు.” అన్న ఓదార్పుమాటలు, ప్రతిగృహిణి నోటిగుండా వినపడ్తయ్. “నీకు సాయం చేయడమంటే జేసునాధునికి సేవచేయడమే,” అని అంటుంది ఆమె.

ఇది వారి నిత్యదినకృత్యం. ఆదివారం వచ్చిందంటే, “పవిత్రమైన సబ్బతు దినాన్ని జ్ఞాపకముంచుకో.” అన్న వేదవాక్యాన్ని హృదయపూర్వకంగా సంతోషంతో నిర్వహిస్తారు. జాతిదైవాన్ని దర్శించడం జాతిగా వారిముఖ్యవిధి. తంజోవతండాలుగా దేవాలయానికి వారు వస్తూవుండడం మనం గమనిస్తాం. పొలాలుదాటి గుట్టలతిక్రమించి, శాద్వలప్రదేశాల్ని అధిగమించి, శతాబ్దాలనుండి రహదారి మార్గాలుగానున్న బాటల్లో వారు ఒక మహాప్రవాహం వలె దేవాలయాలకు వస్తారు.

స్వేచ్ఛాప్రదాత గృహసమీపంలో “కూమకిస్తా”లో ఉన్న చిన్న దేవాలయానికి గానీయండి, లేకపోతే “క్లేక్” “జోనిగల్” పర్వతాల్లా ఉన్న దేవాలయాలకు గాని, ఇంకే దేవాలయాలకు గాని ఒక ఆదివారంలోజు పోయి సూద్దాం వదండి. పెద్దపెద్ద పట్టణాలల్లా ఎంత అచంచలమైన దైవవిశ్వాసంతో ప్రజలురావడం గమనిస్తామో,

అట్లాగే ఇక్కడ కూడా చూస్తాం. దేవాలయమంతా జనంతో క్రిక్కిరిసి పోతే, చర్చికి బైట మోకరించి, చాలా జాగ్రత్తగా పూజబలిని గమనిస్తూ వున్న దైవధాన్యనవరుల్ని మనం దర్శిస్తాం. దైవప్రార్థనలు జరుపుకోడానికి అందరికీ అవకాశం లభించక పోవడంచేత, ఐర్లండు దేశంలో ఆ యిబ్బందేమీ లేకుండా ఎక్కడ చూచినా దేవాలయాలు అసంఖ్యాకులుగా వెలిసివై. ప్రతి ఆదివారం ఆ దేవాలయాల్లా చాలా పూజబలులు జరుగుతుంటే, “శ్రమించి జీవితభారంతో క్రుంగిపోయేవాళ్ళంతా నా దగ్గరకురాండి. నేను మీ శ్రమ లన్నింటినీ తొలగించి, మీకు నూతనోత్తేజం కలిగిస్తా.” అన్న జేసునాథుని పలుకుల్లాగల ఆంతర్యం అక్కడి ప్రజలహృదయాల్లా ఒక దివ్యజ్యోతివలె వెలుగుతూ, ఆయన కత్యంత సన్నిహితంగా వుండడానికి ప్రయత్నంచేసే ప్రజానీకమే ఐర్లండు దేశంలో ఏమూల చూచినా మనకు కనిపిస్తారు.

పూజ బలి పూర్తి అయిన తర్వాత, స్నేహితులంతా బైటికి వచ్చి, కులాసాగా అప్పటి విషయాలన్నింటినీ చర్చించుకుంటారు. జ్ఞానస్నానంకోసం వేచియుండే పిల్లలు తెల్లని దుస్తులు వేసికొని, మొగాలల్లో సంతోషం నాట్యం చేస్తూండగా గుంపులు గుంపులుగా ఉన్నారు చూడు! అక్కడ ప్రశ్నోత్తర క్రమమైన బోధనా విధానంకోసం ఉన్న యువకుల్ని పీఠించు! వారి వెనకాల గతించినవారి గోరీల దగ్గర దుఃఖాశ్రువుల్ని జార్చేవారున్నారు గమనించు! సత్రప్రసాదాన్ని లోగొన్న తర్వాత, దేవునికి వందనాలు సమర్పించి అందరి హృదయాల్లో ఉత్తేజాన్ని రేకెత్తించి, దయ నిండిన జేసునాథుని విషయాన్ని ప్రేమతో చర్చించే దైవ భక్తులు చర్చి లోపల బల్లలపై ఆసీనులై ఉన్నారు. ఆదివారంలో సాయంత్రం కులాసాగా కాలక్షేపం చేస్తారు. రోడ్ల ప్రక్క ఖాళీ చోట్లలో, నదీ తటాలపైన, వంతెనమీద, మైదానాల్లో గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి చెద్దవాళ్ళంతా ఆనాటి సాయంకాలం కులాసా కబుర్లతో ఆనందంగా కాలక్షేపం చేస్తారు. పొలాల్లో ‘ఫుట్ బాల్’ ఆడుకుంటూ, కేరింతులుకొద్దూ మహాదానందంతో ఉన్న యువ సమూహాన్ని చూడ్డానికి ఒక్కొక్కప్పుడు పోతుంటారు.

సూర్యుడు పశ్చిమ పర్వతంపై అస్తమిస్తాడు. సాయంకాలాన్ని తెలియజేసే గంట మోతలు మనోహరంగా వినిపిస్తే, వారు దైవప్రార్థనల్లో తమ దినచర్య ప్రారంభం చేసారు గాబట్టి ఇప్పుడు అట్లాగే

ప్రార్థనలో ముగిస్తారు. తన గురువుచే అభ్యుదయాన్ని ప్రసాదించి తన ఆశీర్వాదాన్ని, శాంతిని అందరకూ కలుగజేసిన జేసునాథుని ముందు, దేవ వరప్రసాద సాధనంతో, అచంచలమైన దైవ విశ్వాసంతో, ప్రతి ఆదివారం సాయంత్రం ఐరిష్ జాతి మొత్తం మోకరిస్తుంది.

ప్రపంచ విశ్వాసాన్ని చూరగొన్న మరొక కేదంటే “ఆంగిలన్” సుభాషితం.

ప్రాద్దున, మధ్యాహ్నం, సాయంకాలం ఎవ్వడైనా సరే జేసు నాథుని అవతార మహిమను సూచించే గంట మోగితే అందరి మన స్సులు దైవ భక్తితో నిండిపోతై. పొలంలో పని చేసే రైతు, నూలు వడికే కన్య, గొట్ట కాపరి, ఆడుకుంటుండే పిల్లవాడు, ఒక రేమిటి! అంతా ఆ గంట మ్రోత వినబడగానే, నిశ్చబ్దంగా లేచి నిలబడి దైవ ప్రార్థనలు జరుపుతారు.

ఒక రోజు వేసవికాలంలో మిడిసి వద్దున్న ఎండలో, చేలో, రెక్కలు ముక్కలయ్యేటట్టు శ్రమించే యువక దంపతుల్ని చూచాను. వాళ్ళకు కొద్దిదూరంలో ఒక చెట్టు నీడలో, కుక్కపిల్లతో ఆడుకుంటూ కేరింతలు కొద్దూ ఉన్న వాళ్ళ బిడ్డ కన్పించాడు.

ఇంతలోకే, సమీపంలో ఉన్న దేవాలయంలో గంట మోగింది. తక్షణమే ఆ స్త్రీ తన బిడ్డ దగ్గరకు వరుగైతూకొని వెళ్ళి, చేతుల్లో పట్టు కొని అక్కడి వచ్చిక వై ఆ బిడ్డను మోకరింపజేసింది. తానూ ప్రక్కనే మోకరిల్లి, ఆ బిడ్డ చేతుల్ని దగ్గరగాజేసి పట్టుకొని, స్వర్గంవైపు దృష్టి సారించింది. ఆమె భర్తకూడ అక్కడకు వచ్చి వారి ప్రక్కనే మోకరిల్లి ఘంటారావానికి సమాధానంగా “జేసునాథుడు మరియుమ్మకు పుత్రుడై జన్మించాడు,” అని ప్రశాంతంగా పలికాడు. ఆ దంపతుల ఈ సమాధానం వారిలో గల దైవ భక్తిని నిరూపిస్తున్నది. అది ఒక మనోహరమైన దృశ్యం.

“జీనోహంకోయిన్ మిలైట్” వ్రాసిన ప్రసిద్ధమైన “త్రికాల జన” చిత్రం అందరికీ చిరపరిచయమే. ఆ చిత్రంలో ఒక పంట పొలం, దానికి ముందుగా దైవ భ్యాసంలో నిమగ్నులై నిలబడియున్న భార్య భర్తలూ చిత్రీకృతమై. మరియు మాతయొక్క ప్రేమాస్పదులైన ఈ పిల్లలు మోకరిస్తూ దైవ భ్యాసం చేస్తూ అతి సన్నిహితమైన హృద

యాలలో ఉండగా ఏర్లండ్ దేశంలో నేను చూడడం నాకు పరమ ప్రీతికరమైన విషయం.

ఇప్పుడు మనం గమనిస్తున్నవారి మాదిరిగా లౌకికంగా ప్రపంచంలో అందరూ స్వేచ్ఛా జీవులుగారు. వాళ్ళదేమీ తప్పలేక పోయినప్పటికీ దుర్భర జీవనం గడిచేవారు కొందరున్నారు. వారియొక్క అచంచలమైన దైవభక్తి ఆశ్చర్యకరమైన విషయం. పరిశుద్ధ గ్రంథంలో చెప్పబడిన “మానవుని జీవితం ఆతనికి కలిగిన వస్తు సముదాయంపై ఆధారపడి యుండదు.” అన్న సూక్తిలోని పరమ సత్యాన్ని వారందరూ గుర్తించినట్లుగా కన్పడుతారు. ఈజిప్టుదేశంలో ఇబ్రాహీములు జాతివారు నదీ తీరాల పరివేష్టించి శోకిస్తారు. ఇక్కడ ఆ ఈజిప్టీ దేశీయులు దేశంలో జొరబడి ఇంట్లు తగులబెట్టి, మనుష్యుల్ని హతమార్చి, తా మిదివరకు శోకించి, కష్టించి జీవించిన నది కవశలనున్న పర్యత ప్రదేశాలకు ఇబ్రాహీం ప్రజలందరిని తరిమివేశారు. ఇటువంటి యమయాతన లనుభవిస్తూ జీవించడానికూడా వీల్లేకుండా దోపిడి చేయబడ్డప్పటికీ, వారిదివరకు ఏ విశ్వాసం కోసమై అచంచలంగా నిలిచాకో, అట్లాగే దృఢమైన సమ్మతంతో ధీరులుగా ఉన్నారు. మొల లోతు మురికి నీళ్ళలో పనిచేస్తూ ఆ నీటినంతా బైటికి తోడివేసి గింజకూడా పండడానికి వీల్లేని ఆ నిస్సారమైన పర్యత ప్రాంత ప్రదేశాన్ని, సాగు చేసి వారు చిట్టెడు గింజలు సంపాదించుకోగలిగారు. ఈ విధంగా నిస్సారమైనవాన్ని సారవంతంగా చేయడమంటే పన్నుల భారాన్ని ఇంకింత నెత్తిన వేసుకోవడమేనని వారికి తెలుసు. అయినా వాళ్ళు అట్లా చేయక తప్పిందిగాదు.

ఈ విధంగా ఆ జాతి కాలక్రమేణా అభ్యున్నతిచెందినా, వారి పూర్వీకుల అక్రమమైన చర్యలకు గురియై బాధపడువారు కొందరు లేకపోలేదు. వారు వారిప్రదేశాలు బురదతో కూడుకున్నవని వారిని నిర్లక్ష్యంచేస్తూ కొన్నివిమర్శలు బైలుదేరినై. ఒక వ్యక్తిని మంటలోకి నెట్టి అతడు తగలపడ్డాడని, అతడు అనాథుడనిచెప్పడం ఎంతసమంజసమో, ఈ విధంగా వాళ్ళను నిందించడంకూడా అంత సమంజసంగానే కనబడుతుంది. వాళ్ళు గీచి గీచి, ఖర్చుచేసేవాళ్ళని, మరొక అభాండం వేసారు. అది వాళ్ళపై నీలాపనిందమాత్రమే. ఎందుకంటే వాళ్ళు అట్టి క్లిష్టపరిస్థితుల్లోఉండి స్వేచ్ఛకోసం పోరాడుతూ ప్రపంచంలోని జాతు

అన్నిటికన్నా ఉదారంగా ఖర్చుపెట్టేవాళ్ళన్న విషయం నిరూపింపబడినదే. సమర్థుడైన “జాన్ మార్లే” ఈవిషయంలో ఏం చెప్పాడో విను.

“ఐరిష్ దేశీయుల ఉత్తమగుణాలకు ముగ్ధులైనవారిలో నేనొకణ్ణి. వారు ప్రపంచంలో కష్టసాధ్యమైన పనిని సాధించారు. అక్కడ పండే కాసినిగింజలు పన్ను చెల్లించడానికే సరిపోతూందని తెలిసిగూడా తరతరాలుగా వాళ్ళు అట్లాగే ఆ భూమిని సాగుచేస్తూనే యన్నారు. ఐరిష్ దేశీయులకు సత్ప్రవర్తన, పవిత్రత, గౌరవాదరాలు, వెన్నతో బెట్టినవే! వారికి వినయమాత్రం అమితంగా ఉన్నది. వారికి తమ నాయకుణ్ణి ఎట్లా అనుసరించాలో తెలుసు. తగినకాలం, స్వేచ్ఛా, బాధ్యతా ఉంటే బ్రిటిష్ పతాకం ఎగిరే తక్కిన జాతులమాదిరిగా ఒక దృఢమైన జాతిని ప్రస్తుతం ఐర్లాండ్ లో ఉన్న పరిస్థితులను ఉపయోగించుకొని నిర్మించగలమన్న దృఢవిశ్వాసం ఉన్నది.

“నీవు వాళ్ళకేమాత్రం బోపమే లేదన్నట్లుగా చిత్రిస్తున్నావు” అని ఎవరైనా నన్ను గదమాయించవచ్చు. వారికి లోపాలున్నై. నేను కాదనడంలేదు. ఎందుకంటే లోపం మానవ సహజమేగా! వారూ మానవమాత్రులే! దేవతలుగారు నిర్దోషులుగా ఉండటానికి! వాళ్ళలో ఉన్న సుగుణాలకన్నా సామాన్యంగా పొరపాల్లే యెక్కువ. వారు వాటిని దుఃఖపూర్వకంగా అనుభవిస్తారు.

ఒక రోజున నేను “కన్నెమెరా” రోడ్డుమీద పోతుంటే ఒక ముసలామె యెదురుపడి “నూ ఆయన నీకు కనపడ్డారా!” అని అడిగింది. నాకు కనపడలేదని చెప్పా. “ఆ! ఐతే ఆయన తప్పతాగా ఉన్నమాట.” అన్నదామె

“నీ కెట్లా తెలుసు! నిజం తెలియకుండానే యెవర్ని నిందించ కూడద”ని నేనన్నా.

“నాకిది ముమ్మాటికి తెలిసినవిషయమే! ఎందుకంటే అతడి పెద్దబజారుగుండా పోయాడు.” అని అన్నదామె.

పెద్దబజారంటే ఆమె ఉద్దేశ్యం మా వెనకాలనున్న రాజవీధి నుంచి చీలి పట్టణంలోకి తీసుకపోయేరోడ్డు. ఆరోడ్డు మేము నిల్చున్న చోటికి ఐదుమైళ్ళ దూరంలో మళ్ళీ ఈ రాజమార్గంలోకి కలుస్తుంది. అంటే ఆ రోడ్డు చీలి మళ్ళీ రాజమార్గంలో కలిసేచోటు మూడుమైళ్ళ

లోఉంది. కాని ఆ రోడ్డు వెంటనే నడిచి పోవడమంటే పదిమైళ్ళదూరం అన్నమాట. ఈ మూడుమైళ్ళలో ఒక దేవాలయం ఉన్నది. “ఇంత దగ్గర మార్గములే ఇంత చుట్టుచుట్టి వగలల్లా పరిశ్రమచేసి పదిమైళ్ళ దూరం ఎవడుపోతాడు! అతడు ఇంతదూరం చుట్టిచుట్టి పోయాడన్న నమ్మకం సీకేమిటి?” అని అడిగాను.

ఆమె నేనడిగినప్రశ్నకు తగిన సమాధానం చెప్పగలుగుతుందని నే నేకోశాన అనుకోవడం లేదు. కాని ఆమె చెప్పిన సమాధానం విని నేను దిగ్భ్రమించాను.

“మేము ప్రతిరోజూ ఆ మార్గంగుండా రోడ్డుమీదకు కనబడే ఆ దేవాలయంలోకి దైవప్రార్థన చేయడానికిపోతాము. అయిన దేవునికి స్తోత్రం చెప్పకుండా ఒక్కడుగుకూడా వేయలేదు. త్రాగి ఆశేనునాథుని దగ్గరకుపోడు” అని అన్నదామె.

ఇది బ్రహ్మాండంగాలేదూ! లోపాలు! అవును! వాళ్ళకూ లోపాలున్నై. దేవుడు వాళ్ళను ఓమిస్తాడు. రోజల్లా కష్టంచేసి అలసి సాలసి పోయిన ఆ దరిద్రవృద్ధజీవి అర్థభోజనంతో తాను దేవునికి స్తోత్రంచెప్పకుండా చర్చిలోకి పోలేనందువల్ల ఇంకా ఏడు మైళ్ళదూరాన్నితను పొడిగించుకున్నాడు.

గతించినవారిపై, వారికిఎంతప్రేమ! వాళ్లెంతగా జ్ఞాపకం చెట్టుకుంటారు! ఉత్తరించు స్థలములోని బాధలనుండి తప్పించి వారిని మోక్షమునకు తీసుకొని వెళ్లవలసిందిగా వారు గతించినవారికై కొన్నివందల పర్యాయాలు, దేవునికి పూజలను చేయిస్తారు. ఆత్మల పండుగరోజున మళ్లీ దైవస్తోత్రాలు చెల్లిస్తారు.

పూజబలి జరిగింతరువాత బైటకువచ్చే గుంపును ఒకసారి పరీక్షించు. వారిలో దేవాలయ బహిఃప్రాంగణానికి (గోరీలదొడ్డి) వెళ్లే వాళ్లను గమనించు. ఇక్కడ బాలవిధవ జీవితప్రాంగణంలోకి ఇవ్వడే అడుగుచెట్టుతున్నది. తన చంటిబిడ్డను గుండెకు హత్తుకొని, గతించిన తన భర్తకొరకై నిన్న మొన్ననే నిర్మించిన గోరీకడ మోకరించి కండ్ల వెంట జలజల నీరుకారుస్తూ, తన సామీప్యానికి ఆహ్వానించిన దేవునికి తన భర్తనుగూర్చి స్తోత్రాలు చెల్లిస్తున్నది. తనకు ఎదుటగా రాతిపై చెక్కబడిన తన తల్లిదండ్రులచేర్లను, తన సహోదరినామాన్నితిలకిస్తూ, వాటికెదురుగా మోకరించి నజలనయనాలతో, వాళ్ళ ఆత్మశాంతి

కోసమై అక్కడ చేతిలోగులాబీలను పట్టుకొని దైవప్రార్థనలుచెల్లిస్తున్న ఆ యువతిని గమనించు! మరోగోరిదగ్గర వయోభారంతో క్రుంగి, కర్రపై ఆధారపడి, దైవస్తోత్రాలు చెప్పేతున్న ఆ వృద్ధమాతను చూడు! ఆమె కెదురుగా రాతిపై లిఖించియున్న అక్షరసముదాయాన్ని వృద్ధావ్యవస్థల చూపు తగ్గిపోవడంచేత సరిగా చూడలేకపోతున్నది. ఆమెకథ కనుక్కుంటే నాకు తెలిసినవిషయం ఇది. అప్పటికి ఏడై సంవత్సరాల క్రితం ఆమెభర్త మరణించాడట. తర్వాత కొన్నేండ్లకు ఆమె సోదరీమణులిద్దరూ గతించారట. ఆమె అప్పట్నుంచీ, అనగా అర్ధశతాబ్దినుంచి ప్రతివారం ఈ గోరీలదగ్గరకు వస్తూ వారి ఆత్మశాంతికోసమై దైవప్రార్థనలు జరుపుతూ వున్నదన్నమాట! ఆమెకు ఇప్పటికీ దాదాపు 80 సంవత్సరాలుపైచిలుకే ఉన్నై. రేపామాపో ఆమెకూడా తనంతగాధంగా ప్రేమించినవారి దగ్గరకు చేరుకొంటుంది. ఆమెకు ఇంతకాలమైనా, వారివైఖల ప్రేమ లేశంగూడా తగ్గిపోలేదు. ఆమె ప్రేమ మృత్యువునుకూడా జయించగల్గినంత గాఢమైంది!

వారి దాతృతాగుణానికి సరిహద్దులులేవు “ఈ నాడు గతించిన వారికి” ఎన్నడోగతించి విస్మృతిపాలైనవారి ఆత్మలకు ‘ఎక్కువగాఆత్మ శాంతికోసం తపించి గతించినవారికి’ ‘నాకవకారం చేసినవారికి’ అందరి ఆత్మలకు శాంతిని చేకూర్చండి ప్రభూ!” అని వారు విశాల దృక్పథంతో గతించినవారి అందరి ఆత్మలకు శాంతిప్రార్థనలు జరుపుతారు. అదే వారిలోవున్న క్రైస్తవ ఉదారాశయం. అదే ఉన్నత దృక్పథం. మరణించినవారికై పూజబలులు చేయిస్తారు.

‘మన్ స్టర్’ దేవాలయ ప్రాంగణంలో సమాధులదొడ్లో అక్కడ మూలగా ఒక సమాధి ఉంది. ఆ సమాధిముందున్న పచ్చిక, ప్రతి నిత్యం మోకరిస్తూండడంవల్ల అణగి చప్పబడ్డట్లుగా ఉంటుంది. పూజబలి జరిగినతర్వాత, అంత్యక్రియలు జరిగినతర్వాత, తమ బంధువుల సమాధులదగ్గర ప్రార్థనలు చెల్లించుకొని, అందరూ ఈ సమాధిదగ్గరకు వచ్చి మోకరిల్లుతారు.

“ఈ సమాధి యెవ్వరిది?” అని నే నడిగాను. “ఈ పట్టణంలో గుండా ఎక్కడికో వెళ్ళుతున్న ఒక దరిద్ర సూతనాగంతకుడు హఠాత్తుగా జబ్బునపడి మరణించాడు. అతన్ని ఇక్కడ దీంట్లో సమాధి చేశాం.” అన్న సమాధానం వచ్చింది. “ఆయనవాళ్ళ కెవరికీ ఈసంగతి తెలియనే తెలియదు. మేముతప్ప ఆయన ఆత్మశాంతికోసం ప్రార్థనలు

చేనేవాళ్ళేవరూ లేరు.” అని ఒకరునాకు సమాధానంగా చెప్పారు. అవును. అచ్చుపడిఉన్న ఆ వచ్చికే దానికి ప్రబలతార్కాణం. అటు వంటివారు మరణాన్ని ఎదుర్కోవడమంటే ఏమాత్రం భయపడరు. వైగా వ్రేమాన్నదులైన తన తలిదండ్రుల దగ్గరకు మహదానందంతో పరు గెత్తుకువెళ్ళే సంతానంలాగా మహదానందంతో మృత్యువును స్వీకరిస్తారు, అని వారినిగూర్చి అనుకోవడంలో ఏమంత ఆశ్చర్యం లేదు. ఒక ముసలాయన మరణసమయంలో నేనక్కడకు పోవడం తటస్థించింది. కానీ ఆయన విషయంలోమాత్రం మరణోన్ముఖత్వానికి సంబంధించిన ఆనందచిహ్నంలేవీ నాకు గోచరించలేదు. నేను ఆయన్ను మరణించడానికి ఎందుకంతగా భయపడుతున్నాడో కారణం తెలుసుకుందామని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి అడిగా. ఆయన దానికి చెప్పిన సమాధానం ఒక్కటే ఒక్కటి.

“స్వాములవారా! దేవాలయానికి పోయి పూజబలి సమర్పించి, జేసునాథుని తనివీడిరా ఒకసారి చూచివచ్చేంతవరకూ దేవుడు నాకు స్వస్థత ప్రసాదిస్తే బాగుంటుందని నేను కోరుకుంటున్నాను.” అని ఆ పండు మునుసలి నావ్రశ్నకు ప్రత్యుత్తరంగా తన మనోభిప్రాయాన్ని వెల్లడిచేసాడు.

ఇంకోపర్యాయం నేను మరణోన్ముఖురాలైన ఒక పండుముసలామె దగ్గరకు పోవడం తటస్థించింది. ఆమె క్రైస్తవగురువుల మరణావస్థ దివ్యసత్యసాదమును లోకొనుటకు నిరీక్షిస్తున్నది. తలుపుతెరిచిన శబ్దం విన్నవెంటనే ఆమె ఒక్కసారిగా లేచి మోకరించింది. ఆమె ఇప్పటికో, ఇంకానేవటికో ఇహలోకాన్ని విడిచిపోయేపరిస్థితిలో ఉండికూడా మహోద్వేగంతో అచంచలమైన దైవవిశ్వాసంతో “ప్రభో! నీకువేయి స్వాగతాలు ! ప్రభో! నీకు వేయి సుస్వాగతాలు” అని స్పష్టంగా తన హృదంతరంలో స్థిరినివాసం ఏర్పరచుకొన్న జేసునాథునికి ప్రోత్రాలు చెల్లించింది. గురువుగాని, ఆమెచుట్టుప్రక్కల పరిచర్యలు చేయడానికి నిలబడ్డవాళ్లుగాని, ఎవళ్ళూ ఆమెకు కనపడలేదు. ఆమె బాహ్యప్రపంచాన్ని మరచి ఆమె రక్షకుడు, ఆమెకు సాక్షాత్కారం చెందిన జేసునాథునితో ఆమె తన్మయత్వం చెందిపోయింది.

మరణము, యౌవనము నందుగాని, వృద్ధాప్యమునందుగాని, ఏ చోటునందుగాని, ఏ సమయమందుగాని, ఏ పరిస్థితులలోగాని సంభ

వీంచినప్పటికి వారు దానికి భీతినొందరు. వారు హృదయ పూర్వకంగా మృత్యు దేవునకు స్వాగతం చెబుతారు. వారికి మృత్యువంటే ఆదామీ తమకూ, జేసునాథునికీ మధ్య వేసిన తెర ఎత్తివేయడ మన్నమాట. వాళ్ళు జేసునాథునిపై, మరియుమాతపై, తమకున్న గాఢమైన ప్రేమతో, నిశ్చలమనస్సుతో, ఆ తెర అవతలకు తరలిపోతారు.

నాలుగవ అధ్యాయం.

దేశత్యాగం

ఒక మహా బలవంతమైన సేన తన తూర్పు సముద్రతీరంలో లంగరు వేసేటంతవరకూ, ఐర్లండ్ తన ప్రకృతిసౌందర్యంలో తన్మయత్వం చెందుతూ మైమరచి యున్నది.

అది కెల్టులరాక. యూరప్ దేశం వారి దండయాత్రకు ప్రథమ కబళంగా లొంగిపోయింది. క్రమంగా ఆ తూర్పు దేశాలన్నీ వారి పాదాక్రాంతమైనయ్. అడుగు పెట్టిన చోటల్లా విజయం సిద్ధిస్తుంటే వారికి మత్తెక్కి “ఎరిస్” దేశంయొక్క సన్మత్యామల భూభాగం వైనకూడా అడుగుపెట్టేటంతవరకూ వాళ్ళు ఊరుకోలేదు. ఆ సుందరదేశం వాళ్లని వివరీతంగా మోహపెట్టింది.

వాళ్ళు ఇక్కడ ఆగి ఇక్కడే ఒక బలిష్టమైన సామ్రాజ్యాన్ని నిర్మించారు. అటుతర్వాత శతాబ్దాలతరబడి అక్కడనుంచి వాళ్ళసేనలను నలువైపులకూ దండయాత్రలకు పంపసాగారు. “యూరప్” నుంచి “ఆల్బన్” వరకు గల భూభాగంలో ఐరిష్ ప్రజలు గొప్ప బలాధ్యులుగా పేరుమోగారు. వీళ్ల దండయాత్రలకు జంకి క్రమ శిక్షితులైన రోమన్ సైనికులు వాళ్ళ బ్రిటిష్ దుర్గాలనుంచి భీతితో పారిపోసాగారు.

ఐరిష్ ఆశ్వికదళం పిడుగుపాటు మాదిరిగా మధ్య యూరప్ ను కంపింపచేసింది. ప్రకాశమానములైన ఐరిష్ దళఖడ్గాలు జర్మనీదేశములో చిట్టడపుల్లోగూడా మెరిపులవలె ప్రకాశిస్తూ, అచ్చటి ప్రజలను భయభ్రాంతులయ్యేటట్టు చేసినవి.

ఉన్నట్టుండి వాళ్ళ సైనికవిజయం, వాళ్ళవిజృంభణం, ఒక్కసారిగా గమ్మత్తుగా అంతమైపోయింది. వాళ్ళు గృహోన్ముఖులైనారు. తక్కినజాతులన్నీ మళ్ళీ స్వేచ్ఛగా గాలి పీల్చుకునేందుకు అవకాశం కల్గింది. కాలం గడిచింది. అయిదవ శతాబ్దం ఉత్తరార్ధంవరకూ ఐర్లండు దేశాన్ని గూర్చి ప్రస్తావనేలేదు.

జంకూ గొంకూలేని మరొక దండు ఆ ద్వీపం పశ్చిమాన్నుంచి బయలుదేరింది. యూరప్ దేశాన్ని లోబరుచుకొన్నది ఆ దండు కాని కత్తితో మాత్రంగాదు. ఎల్లాగంటే, వాళ్ళ పతాకచిహ్నము జేసు నాధుడు. వాళ్ళ ఆయుధం స్త్రీవ.

ఈ అద్భుత పరిణామం ఎట్లా వచ్చింది? ఏ అగోచరమైన శక్తి ఈ విజేతలను తమ స్వదేశానికి మరలించ కల్గింది? ప్రపంచ విజేతయైన జేసునాధునిచై అపూర్వకమైన ప్రేమతో ఉద్రేకపూరితా లైన వారి హృదయాలను ఎట్లా నింపగల్గింది?

అర్చు॥ పాత్రిక్కువారి నొకప్పుడు విరిశువారు బానిసగాజేసి కొనియొండిరి. ఆ విరిశువారి ఉద్ధరణకై జగద్గురువర్యులగు పరిశుద్ధ పాపుగారు పాత్రిక్కువారినే పంపించినారు. వినయ విధేయతలు గల ఆ యాత్రికుడు ఐర్లండ్ జాతి చైతన్య ప్రదాత ఐర్లండ్ దేశమంతా పర్యటించి తనయొక్క ఉదాత్తమైన ఉన్నతాదర్శ పూరితమైన ప్రవర్తనద్వారా చాలా మందిని తన వైపు మరల్చుకొన్నాడు. ప్రేమ చేతనే ఆ జాతిని ఆకర్షించి తన సాన్నిధ్యాన్ని చేర్చగల్గిన కరుణార్ద్ర హృదయు డతడు. స్త్రీవ పేయబడిన జేసునాధుని గాధను ఆయన పవిత్ర సూక్తులను కథలుగా చెబుతూ ధీరులు, యోధులునైనవారితో అతడు పర్యటన సాగించాడు. వారి సంతివరకూ అజేయులుగా చేయగలిగిన పద్ధతికంటే, ధైర్య సాహసాలకు అగ్ని పరీక్షగా, మానవత్వానికి గీటు రాయిగా, ఉన్న పరమ సత్యమైన ఒక మహత్తరమైన, అపూర్వమైన, యుద్ధ విధానాన్ని, అతడు వారికి నేర్పాడు. ఆ యుద్ధ విధానం ప్రపంచంలో జరిగే, జరిపే యుద్ధ విధానాలకన్నా మహిమాదాత్తమైంది. నాయకులకుగూడా నాయకుడైన, జేసునాధుడు 'తన్ననుసరించినవారికి విషయం తథ్యం' అని ఏ యుద్ధ తంత్రాన్ని చెప్పాడో, ఆ యుద్ధ తంత్ర మిది. 'కాల్వరి' అభినేతయైన జేసునాధుని అడుగు జాడల్లో హృదయా లుప్పొంగగా, జ్ఞానస్నాన స్వీకృతి చేసి, ఆయన శాంతి నైస్యంలో వీరులుగా చేరడానికి, వారందరూ మహోత్సాహంతో ముందరికి వచ్చారు. ఎక్కడ చూచినా దేవాలయాలు వెలిసిన్నై. ఐర్లాండు దేశమంతా జేసునాధునికి చాగిల పడింది.

మిట్ట మధ్యాహ్నంనాటి సూర్యునివలె ధగధగాయమానంగా మెరసిపోయే ఖడ్గలతో విరిష్జాతి తమ చుట్టు ప్రక్కలజాతులన్నింటినీ

నిర్భయంగా ఎదుర్కొని సార్వభౌమత్వాన్ని స్వీకరించగల శక్తి సామర్థ్యాలు కలదానిగా అతడు కనుగొన్నాడు.

జేసునాథుని పతాకచ్ఛాయల్లో, నిర్భయంగా పోరాడే వీర యోధులుగల జాతిగా వారిని వదిలిపెట్టాడు. నెబ్ పాట్రిక్, ప్రసాదించిన పరమ పవిత్రమైన ధైర్య విశ్వాసాన్ని తక్కిన జాతుల్లోగూడా సర్వవ్యాప్తం చేయడానికి, ఆత్మత్సాహంతో ముందంజవేసిన యోధుల యోధులు వారు.

ఆ రోజుల్లో దేవాలయాలు నామ రూపాలు లేకుండా, సర్వ నాశనమై పోయే పరిస్థితుల్లో ఉన్నాయి. వాటిని రక్షించడానికి శపథం పట్టిన మహామహులంతా శక్తి విహీనులై అనుక్షణం పరాజయాన్ని శంకిస్తున్నారు. కూర్పు, ఉత్తరం, దక్షిణం మూడు దిశల్లో శత్రువు లా దేశాన్ని ముట్టడించారు 'గోత్' లు 'హూన్' లు ఒక మహా సముద్రం పొంగివచ్చినట్లుగా ఐరోపానంతా ముంచివేస్తూ రోమన్ గర ప్రాంతాన్ని విధివిరామం లేకుండా డీకొన్నారు. అంత బలసంపదలూ, శక్తి సామర్థ్యాలు గల జ్ఞాన విహీనమైన రోము ఆ మహా సముద్ర తరంగాల్లో లీనమైపోయింది. కాని, ప్రపంచాన్నంతా ముంచేత్తిన ఆ మహా సముద్ర భీకర తరంగాలకు చలించకుండా, చెక్కుచెదరకుండా, జేసునాథుని నివాసస్థానమైన కథోలిక్ రోము మాత్రం ధైర్యంగా నిలబడింది.

ఆ రోమునగరాన్ని కాపాడానికి సహాయంగా పశ్చిమ దిశనున్న ద్వీపంనుండి ఐరిష్ యోధుల రెండవదశం మహావేగంతో పోయి, యుద్ధ భూమిలో, అగ్రగామిగా నిలచింది.

ఉద్ధృతంగా ప్రవహించే ఒక మహాస్రవాహంనలై వచ్చి, జేసు నాథునియందు తమకు గల అచంచల విశ్వాసంతో శత్రు సైన్యాన్ని ఎదిరించింది.

ఇతరుల కసాభ్యమైన ధైర్యసాహసాల్లో, మహారణ్యాలైనైతు, ఒక్క ఊపు ఊపి శత్రుసైన్యాలకు సింహస్వప్నంగా ఏరోచితంగా పోరాడిన ఆ ఐరిష్ సైన్యం, అఖండమైన మహాయోధనమూహంతో కూడుకున్న తమవంటి మరో ఐరిష్ సైన్యాన్ని ఆహ్వానించి కదనరంగానికి ప్రోత్సహిస్తుందని ఎవరనుకున్నారు? జేసునాథుని ఆహ్వానానికి నడుంగట్టి ముందుకుదూకి, తమ ఇండ్లూ వాకిళ్లుగూడా తృణప్రాయంగా

వదలి మహాగ్వీజ్వాలలవలె చెలరేగి శత్రుసమూహాన్ని జేసునాథునికి దాసానుదాసులుగా చేయగలిగారు. 'గోల్డ్' 'హూస్' లలో కరడు కట్టకొనిపోయిన కిరాతత్వాన్ని మాయంచేసి, వాళ్ళ హృదయాలు కరుణారసపూరితాలుగా చేసి, జేసునాథుని సూక్తిబీజాలు వాళ్ళహృదయజ్ఞేత్రాలల్లో నాటి, నాగరికతా వృక్షాన్ని మొలిపించగలిగారు.

కృతజ్ఞత, ఐరిష్ జాతి ప్రధానలక్షణం. అందుకనే వారు రోము సగరములో, సెయింట్ పీటరుచుట్టూ బారులుతీర్చి, బ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపు చేసారు. ఐరిష్ భూమిపై మరోమతం అంకురించలేదు. సెయింట్ పీటరు సింహాసనంపై అధిష్టించి భూలోకంలో జేసుస్వామి ప్రతినిధిగాఉన్న ఆయనకు ఐరిష్ జాతి సర్వదా వినయవిధేయతలు ప్రదర్శిస్తూనే ఉన్నది. "నీకు జేసునాథుడు కావాలంటావా! రోము నాశ్రయించు" అన్న సెయింట్ పాట్రీక్ సుభాషితం, ఐర్లాండు మరచిపోలేదు.

"అసంఖ్యాకంగా, ఐరిషీయులు, జేసునాథుని పవిత్రసూక్తుల్ని ప్రచారంచేసుకుంటూ, భక్తిప్రపూరిత హృదయాలై అనుదినం బ్రతుకు వస్తున్నారు." అని 'వెనెరబుల్ బీడ్' నొక్కి చెప్పాడు. "కష్టతరంగాల్ని ఈదుకుంటూ, క్రూర నక్ర తిమి తిమింగలాది జతుసంతానాన్ని నిరోధిస్తూ, అపాయ మహాసముద్రాన్ని దాటి మనతీరాలకు సురక్షితంగా చేరుతున్న ఐరిష్ వైదాంతికుల ఘనవిజయాన్ని గూర్చి నేనేమని చెప్పగలను?" అని 'ఆక్సర్ ఎరిక్' ప్రాన్సునుండి వ్రాస్తున్నాడు.

"ఐర్లాండునుండి పొంగి వరదలై ప్రవహించే ఒక మహాప్రవాహంవలె, ప్రతివ్యక్తులు, వేనవేలుగా, విదేశాలపైకి అవతరిస్తున్నారు" అని సెయింటు బెర్నార్డు వ్రాస్తున్నారు. ఈ మహాప్రవాహం తూర్పున ఈజిప్టువరకూ, పశ్చిమాన 'గ్రీన్ లాండ్' 'లబ్రడార్' వరకూ పరుగులుతీసింది.

ఐరిష్ ప్రప్రథమ దేశనిర్గమము అట్టిది. శతాబ్దాలు గతించిపోయినై. జేసుస్వామి ఐరిషీయులకు అగ్నిపరీక్షవెట్టారు. రెండవసారి దేశత్యాగం ప్రారంభమైంది. ఈ సారి దేశత్యాగం తీవ్రమైంది. ఐరిషీయులు తలదాచుకుంటానికి ప్రపంచం మూలమూలకూ పరుగెత్తారు.

జేసునాథునిలో అచంచలమైన విశ్వాసం, భక్తి, వినయం కలిగి వుండడం, తమ ప్రభువుపై గాఢానురాగం కలిగిఉండటం, తమనేతరు

కృతజ్ఞులైఉండటం, వారికి విరోధం కొనితెచ్చిపెట్టివై. అందుకనే మళ్ళీ దేశత్యాగం లభించింది. అనాదిగా, సెయింట్ పాట్రీక్ కాలమునుండి ఏమాత్రం తగ్గిపోకుండా క్రమ క్రమాభివృద్ధిగా వస్తున్న దైవవిశ్వాసాన్ని వదలివెట్టకుండా అంటివెట్టుకున్న కారణాన ఆయన దివ్యసూక్తి రత్నాన్ని తమ హృదయాల్లో గాఢంగా హత్తుకునేటట్లు చేసుకోవడం వల్ల 'ఎరిస్' నగరం తన పసిబిడ్డల రక్తధారల్లో స్నానమాడింది. తన కండ్లయెదుటనే తన సంతానం ముక్తలు ముక్తలుగా తరిగివేయబడడం చూచింది. వాళ్లు తమ దైవవిశ్వాసానికి స్వస్తిచెప్పడానికి నిరాకరించి నందువల్ల, సముద్రం అన్నివైపులనుండి మృత్యువు భీకరాకారంలో, కండ్లవెంబడి నివ్వలుగ్రక్కుతూ వేయికరాలు చాచుకొని, సహస్ర ముఖాల్లో, సర్వనాశనం చేస్తానంటూ, ఐర్లండుపైకి పరవళ్ళుత్రొక్కింది. వాళ్ళు జేసునాథుని శరణువేడి, మృత్యువునుచూచి పరిహాసా సూచక మైన ఒక చిరునవ్వునవ్వి ఊరుకున్నారు. ఐర్లండ్ దేశంపైకి కత్తులు, కటార్లు దూకినై. అగ్నిజ్వాలలు సహస్ర ముఖాలుగా ప్రజ్వరిల్లినై. ఐరిష్షీయులరక్తం వరదలై పారింది. కానీ ఇంత భీభత్సంలోను, పర్వతపులోయలో, ఒంటరిగా పూజబలి ఘంటారావంమాత్రం నిరంతరం దిశదిశలా ప్రతిధ్వనించింది. వెలుగునీడల్లో, జ్ఞానోపదేశ సంగ్రహ పుస్తకం నిరాఘాటంగా అధ్యయనం చేయబడింది.

మశూచి, ఔమం, ఐర్లాండ్ దేశంలో విలయతాండవం చేసివై. వాటి నీలిఛాయల్లో భయవిహ్వాలమై ప్రజానీకం దేశాంతరగతమైంది.

బాధా సర్పదప్తమైనజాతికి, ఈ దేశత్యాగం అనన్యమైనప్రచారంగా ఉపకరించింది.

మశూచి కూరదృక్కుల్లో, అట్లాంటిక్ సముద్రంగుండా ప్రయాణించిన ఓడలు, నూతనప్రపంచతీరాల్లో తమ మరణించిన; మరణోన్ముఖమైన, ప్రజాసమూహాన్ని దించినవెంటనే, ప్రాన్ముదేశానికి వన్నెపెట్టిన, విశాలహృదయంగల కెనడా, పరుగెత్తి వారందరినీ తన హృదయానికిగాఢంగా హత్తుకొన్నది. కెనడా ఎంతో జాగ్రత్తగావారిని కాపాడినా, ఐరిష్ ప్రజలు లక్షోపలక్షాలుగా మరణించారు. తల్లిదండ్రులు లేని అనాథులైన ఐరిష్ సంతానాన్ని, కెనడా, రెండవ మాతృదేవిగా సంరక్షించింది. కెనడా దేశంలోని ఒక నగరంలోని దేవాలయంలో ఆదివారపు పూజబలి సమయములో నేనుచూచిన హృదయాన్ని కరి

గించివేసే ఒకానొక సంఘటన, కెనడా యొక్క ఉదార మైనబుద్ధికి, సాక్షి భూతాలైన అనేక సంఘటనల్లో ఒకటి మాత్రమే. ఫ్రెంచి మతబోధకుడు, చేతుల్లో ఒక పసిబిడ్డను వెట్టకొని, ఇరువై నలుగురు చిన్న పిల్లలు, తన్నున నరిస్తూ వస్తుండగా, దేవాలయంలోకి వచ్చి, దైవపీఠం దగ్గర నిల్చున్నాడు. పిల్లలు దిగ్భ్రమచేసి నుంచున్నారు. “సోదరులారా! ఈ పసికూనల్ని చూడండి. వీరు మన ఐరిష్ కథోలిక్కుల అనాథ శిశువులు! దేవుని పేరుతో వీరిని రక్షించగలవారెవరు?” అని అతడు తన మాతృభాషలో అక్కడ మూగినవారిని ఉద్దేశించి పలికాడో, లేదో, వెంటనే, పూజను చూచేవారల కరుణార్ద్రములైన వేయి హస్తాలు ఒక్కసారిగా వారిని ఎత్తుకొని, గాఢానురాగంతో హృదయాలకు హత్తుకొని తమవిగా చేసుకొన్నై.

కెనడా కథోలిక్కు గృహాలల్లో అనాథ శిశువులుగా ఉండి, పెంచబడిన ఐరిష్ పియతే, నేడు చాలమంది అమెరికాలోని నాయకులు. వాళ్లు బ్రహ్మాండంగా అభివృద్ధిచెందారు. వాళ్లు తాము కెనడాకు ఋణపడి యున్నామన్న విషయం లేశంకూడా విస్మరించలేదు. కొద్ది సంవత్సరాల క్రితమే, వారంతా ఏకమై, తమకు కెనడా యందుగల కృతజ్ఞతకు నిదర్శనంగా, తమ జాత్యభ్యుదయ సూచకంగా ఒక కట్టడాన్ని నిర్మించారు.

ఈనాడు నెయింట్ లారెన్సు నరకుపోయిన ప్రతి బాటసారి తన ఎదుట గ్రానీట్ పింఛో ఉన్న ఆ కట్టడాన్ని, దర్శించకల్లుతాడు. కట్టె స్తీవనై, బ్రహ్మాండంగా మలచబడిన జేసునాథుని స్వరూపం, తనపాద సమీపంలో ఉన్న దేశాంతరగతులైన 12,000 మంది ఐరిష్ ప్రజల సమాధులపై, దీనంగా చూస్తున్నట్లు, నిర్మించిన కట్టడం అది. కెనడా గంగిరేగు చెట్లక్రిందగాని, ఆఫ్రికా తాటిచెట్ల క్రిందగాని, ప్రపంచం చిట్టచివరనున్న ఆస్ట్రేలియా వృక్షచ్ఛాయల్లోగాని, న్యూజిలాండులోగాని, లేక ప్రపంచం మారుమూలల్లోగాని దేశత్యాగం చేసిన ఐరిష్ పియతులు, ఎక్కడదీర్చి నిద్రతీస్తున్నా, స్వాతంత్ర్యప్రదాత, న్యాయాధికారియైన తమ జేసుస్వామికోసమై నిర్మించుకొన్న, ఆ కట్టడములలో జరుగు పూజబలుల ఘంటారావం ప్రతిశబ్దిస్తుంది.

ఇంటికి దగ్గరా, దూరమా అన్నది కాదు. ఎక్కడున్నా అన్ని వేళల స్తీవసం దేశం వారిని అంటివెట్టకొనే ఉంటుంది. ఔమం ధాటికి తట్టుకోలేక పరుగెత్తుకొనివస్తూ ఇంగ్లండు దక్షిణ తీరాన్న ఓడ బ్రద్దలై,

చావుతప్పి, కన్నులొట్టబోయిన సామెతగా బ్రతికి బైటపడ్డ ఒక ఐరిష్ మహిళాహృదయంలో ప్రజ్వలించిన సందేశ మిదే.

ఆమె, అక్కడ ఒక భూస్వామికుటుంబానికి చాకలి వని చేయడానికి కుదిరింది. ఆమె నెలకోసారి శనివారం సాయంకాలం తను ఉంటున్న గది విడిచివెళ్లి, సోమవారం ఉదయం బారెడు ప్రొద్దెక్కి టవ్వటికి తిరిగి వస్తూండడం వాళ్లు గమనించారు. ఒక రోజామెను ఈ సంగతి చెప్పమని అడిగారు. తక్కినవాటికన్నా సమీపంలో ఒక ముచ్చైమైశ్వర్యదూరంలో ఉన్న దేవాలయానికి పూజబలిని చూడబోయి వస్తున్నానని ఆమె సమాధానం చెప్పింది. ఆ యింటియజమాని ఇద్దరు సోదరీమణులు, ఈ రోషన్ కతోలిక స్త్రీని వెంటనే వనినుండి తొలగించివేయాల్సిందని పట్టుపట్టారు. “అట్లాకాదు. వీలులేదు. మీరు చదువుకొన్న స్త్రీలు, పాపం ఆమె అన్నెంపున్నెం తెలియని అమాయకురాలైన ఐరిష్ వనిత. పోయి మీ రామె మనసు మార్చండి” అని ఆయన వారికి నిక్కచ్చగా సమాధానం చెప్పాడు.

ఆమెను మతాంతరురాలుగా చేయటానికి పుస్తకాలు చదవమనడం ద్వారా, వినయంగా బోధించడం ద్వారా, ఆమెపై దండయాత్ర సాగించారు. విశ్వ ప్రయత్నం చేసారు. ఆ దండయాత్ర పట్టుదలతో, దీర్ఘ కాలం సాగించారు. కానీ, ఆ ఐరిష్ వనిత విమర్శల్ని, విమర్శనలతో, దురభిప్రాయాల్ని, సదభిప్రాయాల్తో, ఎదుర్కొన్నది. వాళ్ళిచ్చిన పుస్తకాల అట్టలుగూడా చూడకుండా, చేతికి తీసుకొన్నవి తీసుకొన్నట్లుగా అలమర వైభాగంమీద దొంతర్లుపేర్చింది. తన మంచి కోసం తంటాలుపడుతున్న తన అధికారిణులకు వెలుగును ప్రసాదించవలసిందిగా దేవుని ప్రార్థిస్తూ వచ్చింది. ఆఖరికి వాళ్ళిద్దరుకూడ రోమన్ కతోలిక్కులయ్యారు. పూజబలికోసం ఇంచుమించుగా ముచ్చైమైశ్వర్యదూరం దేవాలయానికి వెళ్ళివస్తున్న ఆ ఐరిష్ వనితలోని కార్యదీక్ష, కష్ట సహనాన్నీ చూచి, ఆ యజమాని దిగ్భ్రమజెందాడు. ఇటువంటి ఆత్మత్యాగాన్ని ప్రబోధించిన ఆ మతగ్రంథాలన్నీ పట్టుదలతో ఆమూలాగ్రం చదివాడు. అతడూ, అతని సంసారంలోని యావన్మందీ కతోలిక్కులుగా మారారు. అతని పెద్దకుమారుడు జేసుసభలో తత్వవిచారకుడుగా మహాప్రసిద్ధి పొందాడు. ఈ నాడు వాళ్లనివాన గృహానికి ఎదురుగావున్న పచ్చికబయల్లో, ఇంతకుముందెన్నడూలేని, మూడు దేవాలయగోపురాలు చూడగలుగుతాం.

ఈ రోమన్ కత్తోలిక్కు ప్రభావ వ్యాపకత్యానికి దూరంతో నిమిత్తంలేదు. న్యూజిలాండులో ప్రథమంగా నివాసాన్ని ఏర్పరచు కొన్న కత్తోలిక్కువ్యక్తి భార్య 'వెక్స్ ఫోర్డు' యువతి. ఆమెకు మొదటి బిడ్డ కలిగింది. ఆ బిడ్డకు జ్ఞానస్నానం ఇప్పించడానికి అతి సమీపములో ఉన్న దేవాలయానికి, ఆమె నివాసస్థానానికి, సుమారు వేయిమైళ్లు వైచిలుకుగా, మహాభయంకరమైన తుఫానుల్లో సంఘభీతమై, ఘోష పెట్టేసముద్రం, ఉత్తుంగ తరంగాల్లో వ్యాపించి ఉంది. ఆ యువతి ఏ మాత్రం వెనుకాడకుండా, ఒక చిన్న ఓడలో తనబిడ్డను తీసుకొని 'ఆక్లండ్' నుండి 'సిడ్నీ'కి జ్ఞానస్నానం ఇప్పించడానికి ప్రయాణం సాగించింది.

ఔరా! ఐర్లండు దేశ త్యాగంవల్ల ఎంత దురంత దుఃఖం ప్రాప్తించినదో ఎవరు సాహసించి మాటలలో చెప్పగలరు!

“నీవు పవిత్రమైన ఇంగ్లండునుగూర్చి వ్రాస్తున్నావు కదా? నీవు నీకలాన్ని గుండెల్లో ముంచి వ్రాయుమా?” అని నిన్న నా కొక సందేశం వచ్చింది. జేసునాథుని పవిత్ర హృదయం మనహా, ఇంక ఏ హృదయం కూడా శతాబ్దాలతరబడి ఐర్లండునుభవిస్తున్న కష్ట పరంపరల్ని సరిగా అర్థం చేసుకోలేదు. మనం ఐర్లండు కష్టాల్ని ప్రత్యేక వ్యక్తులద్వారా గ్రహించవచ్చు. కాని, వ్యక్తుల కష్టాలు, ఒక గంభీరమైన సముద్ర ములో లేచే చిన్న చిన్న అలలవంటివే! ఆ అలల చాటున మన కందని లోతులు లేవు.

పడమటి ఐర్లండులో, ఒకరోజు ఉదయం, రైలుస్టేషనులో రైలు కోసం వేచివున్నా. అమెరికన్ బోటు మెయిలు వచ్చేవేళయింది. ప్లాట్ ఫారంమీద ఉన్న ఒక గుంపు నన్నాకర్షించింది. తన మాతృ దేశాన్ని వదలిపెట్టి పోతున్న ఒక ఇరవై సంవత్సరాల యువతి, ఆ ప్లాట్ ఫారం మీద తన సామాను ప్రక్కనే నిలబడివుంది. ఆమె చుట్టూ ఆమె తల్లి, తండ్రి, ఇద్దరు సోదరులూ నిలబడివున్నారు. వారామెకు వీడ్కోలివ్వడానికి బరువు గుండెల్లో రైలుకోసము యెదురు చూస్తున్నారు. ఆమె ఏమాత్రం తన దుఃఖాన్నిగాని, కష్టాన్నిగాని వైకి పొంగి రాసీయకుండా అణచిపెట్టుకోని, ఒక్కొక్కళ్ళతో బలే చలాకిగా మాట్లాడుతున్నది.

ఇంతలోకే స్టేషన్ లోకి వస్తున్న రైలింజను కూత వినపడింది. సాసం! ఆ యువతి ధైర్యం చిక్కబట్టలేక, బావురుమని ఏడుస్తూ, తన

తల్లి చేతుల్లోకి వ్రాలిపోయింది. ఆ తల్లి ఆమెను గుండెకు గాఢంగా హత్తుకొంది. ఆమె ఇద్దరుసోదరులూ చకచక సామానంతా రైల్వోకివెక్కించి గుండెకు హత్తుకుపోయి, తమ మాతృ హస్తాలలో బంధింపబడ్డ సోదరిని ఎట్లాగో విడిపించి, రైలెక్కించారు. ఆమె కన్నీరు మున్నీరుగా ఏడుస్తూ ఎక్కలేక ఎక్కలేక ఎట్లాగో రైలెక్కింది, ఆమెతల్లి దుఃఖం ఆపబట్టలేక, దగ్గరలోవున్న ఒక బల్లమీదకు పోయి, చేతుల్లో తలపెట్టుకొని వెక్కి-వెక్కి ఏడవడం మొదలుపెట్టింది.

అక్కడివాళ్ళందరికీ పాపం ఆ యువతి తండ్రిని చూస్తే హృదయం కరిగిపోయేటట్టుగా ఉంది. ఆ యువతి తన ఇద్దరు సోదర్లకు వీడ్కోలిస్తూంటే, ఆయన గంభీరంగానే ఉన్నాడు. ఆమె, తన మెడచుట్టూ చేతులు పెనవేసినప్పడూ, చిరునవ్వు మొగంతోనే ఉన్నాడు. “నీవెక్కడుంటే అక్కడ నీకు తోడునీడలై, జేసుస్వామి, మరియుమాతా నిన్ను కాపాడుతారు!” అని ఆమెకు హృదయపూర్వకమైన ఆశీస్సులు పలికేటప్పడుగూడా ఏమాత్రం తడబడలేదు. కానీ, తన కుమార్తెనుతీసికొని ఆ రైలు ప్రయాణమైపోతుంటే, ఆమెకు చివరివీడ్కోలు చెప్పేటప్పడు ఆయన మొగం వివర్ణమైపోయింది. ఇంతవరకూ, అతనిగుండెను పీల్చి పిప్పిచేస్తున్న దుఃఖం, అమాంతంగా పొంగి పొర్లి బైటకుపారింది. అతడు రైలు వెంట పరుగెత్తుకు పోదా మనుకున్నాడు. కాని అమాంతంగా ఆగిపోయాడు. అక్కణ్ణి మోకరించి, చేతులువైకెత్తి, బిగ్గరగా, దీనంగా దైవాన్ని ప్రార్థించాడు. ఒక్కసారిగా అతనిమీద జాలిచూపులు ప్రసరించివై. దుఃఖభారానికిక్రంగి కుప్పకూలిన ఆ మాతృమూర్తి - ఆమెకు దగ్గరగా కొయ్యబారి నిలబడ్డ ఆ ఇద్దరు సోదరులూ-ఆ గచ్చు నేలపై మోకరించి, చేతులు వైకెత్తి ఆవుకోలేని దుఃఖంతో దీనంగా దైవాన్ని వేడుకొంటున్న ఆ పితృమూర్తి - ఊణికమైనా-ఈ సంఘటన నా స్మృతి పథంలో జ్వాజ్యల్యమానంగా ప్రకాశించింది.

ఈ దృశ్యాన్ని పదివేలరెట్లుచేసి ఊహించు. దైవవిశ్వాసం గల ఐరిషీయుల గృహాలపై తారాడే విషాదచ్ఛాయల స్వరూపంలో సహస్రాంశం మాత్రమే నీకు బోధపడుతుంది.

కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత నేను అమెరికా విద్వండు మధ్యనున్న సముద్రంమీద ప్రయాణం సాగించా. ఆ ఓడమీద ఎనిమిది వందల మంది ‘ఎరిక్’ స్త్రీ పురుషులున్నారు. మేం ఓడమీద పశ్చిమ

దిశకు ప్రయాణం చేస్తున్నాం. ప్రతిరోజూ ఉదయం పూజబలి సాగు తూనే ఉంది. మా ప్రయాణం అంతమయ్యేటప్పటికీ, ఆ ఓడలో ఉన్న ప్రతివ్యక్తికీ జేసునాథుని దివ్యసత్త్వసాదమూలంగా స్వీకరించే అవకాశం లభించింది. ఓడమీద ఉన్న ప్రతివ్యక్తికీ అతనిదైవం అతనితోనే ఉన్నాడు. క్రింద మహావేగంతో తిరుగుతూన్న యంత్రములవల్ల కలిగే ధ్వని, వైన మోకరించి దైవ స్తోత్రాలు చెల్లించే ప్రతి వ్యక్తి హృదయంలో ప్రతి ధ్వనించి, విపాదపూరితుణ్ణిగా చేస్తున్నది. ఆ యంత్రం పనిచేస్తున్నకొద్దీ, ప్రతివ్యక్తి తన మాతృదేశంనుంచి దూరదూరంగా వెళ్ళిపోతున్నాడన్న మాట. కాని వినమితగా త్రుడై అతడు తన దైవానికి భక్తి స్తోత్రాలు చెల్లిస్తే సరి, అతడిలో వున్న విపాదం మటుమాయమై పోతుంది. ఒక మాతనోత్తేజం అతడిలో కాపురం చేస్తుంది.

హొంక తిరుగుళ్ళన్నీ తిరుగుతూ, నానా యాతనలు పడుతూ, ప్రపంచంలో కల్లా పెద్ద సందడిగల 'న్యూయార్కు' రేవు పట్టణాన్ని చేరుకుంటూనికి మేం వస్తున్నప్పుడు, తన సర్వస్వం దాచుకొన్న పెట్టె మీద కూచోని ఏడుస్తున్న ఒక స్త్రీ మూర్చినిచూచా. జనసమ్మర్థంచేత అల్లకల్లోలమై, మహాఘోషపెట్టే ఆ పట్టణాన్ని చూచేటప్పటికీ ఆమె కెక్కడలేని పెద్దభయంపుట్టి. ఆ భయంతోనే కుంగిపోయింది.

రెండురోజుల తర్వాత. ఆ పట్టణంలోనే, ఒక దేవాలయానికి నేను పోయినా. అక్కడ కిటకటాలవెంబడిగా మోకరించి దైవప్రార్థనలుచేస్తూ, ఆనాడు ఓడలో భయపడి యేడ్చిన వ్యక్తి నాకు కనపడ్డది.

“ఇప్పుడు నీగుండె కుదటపడ్డదా?” అని ఆమె నడిగా.

జేసువైపు చూపిస్తూ, “బేనుస్వామి! మనదైవం ఇక్కడున్నాడు” నేను ఆయనతో మాట్లాడుతాను. అందుకనే నాకు ఒంటరితనమంటూ ఏమీలేదు.” అని ఆమె సమాధానం చెప్పింది.

కెల్లిక్ ప్రేమకు సముద్రాలు, వనాలు, పర్వతాలు అడ్డురావు. రాలేవు. ఆ ప్రేమతోనే వారు బ్రహ్మాండమైన వం తెనను నిర్మించి దిగాంతాలవరకూ నిరాఘాటంగా ప్రయాణాలు చేసారు. పూజబలి ఘంటారావంలో వారి పవిత్ర ప్రేమసూత్రం లన్నింటినీ మేళవించి, దశదిశలా ప్రతిధ్వనించేటట్లుగా మధుర మధురంగా గానం చేసారు.

ఐదవ అధ్యాయము.

పూ జ పీ త ము

శతాబ్దములు గడిచిపోయినకొలది చాలా మంది ఐర్లెండు బిడ్డలు విజయముగాంచిన సత్యసభ సైన్యములో చేర్చబడినారు. ఆశ్చర్యకరవిషయమేమన, అర్చ్యు॥ పాత్రీక్కువారు మరణమునకు తర్వాత వన్నెండువందల సంవత్సరాలలో అర్చ్యుశిష్టుల సైన్యములో నొక భాగమైన వేదసాక్షుల దళములో ఐరిషువారిలో నొక్కరైనను మచ్చునకుగూడ గానరారు! ఐరిషు అర్చ్యుశిష్టుల పట్టికలో అపోస్తలులు, మేత్త్రాణులు, విశ్వాస వ్యాపకులు, కన్యకలు అసంఖ్యాకులై యున్నను, మోక్షోపదనిలయమున అర్చ్యు॥ పాత్రీక్కువారిని చుట్టు ముట్టియుండు పావనచరితులతో ఇన్ని సంవత్సరాలలోగూడ ఒక్క వేదసాక్షియైనను కానరారు.

దీనికి కారణం చాలాసులభమైందే ఐర్లండు, సెయింట్ పాత్రీక్ ఇచ్చిన అమూల్యమైన కానుకను హృదయ పూర్వకంగా స్వీకరించి, సంవత్సరాల తరబడిగా, ప్రేమాన్నదమైన త్యాగశీలంతో, దాన్ని చెక్కుచెదరకుండా గర్జించుకొంటూ వస్తున్నది. భిన్నభిన్న దృక్పథాలుగల వ్యక్తులందరినీ తనవైపు ఆకర్షించుకొనగల శక్తితో ఐర్లండు తన సరిహద్దులలో నివాస మేర్పరచుకొన్న ప్రతివ్యక్తి హృదయంలో ఆ దృఢవిశ్వాస బీజాల్ని నాటింది. “తనమీదికి కత్తిగట్టి వచ్చినవాళ్ళను వాళ్ళెన్నడూ కలలోగూడా ఊహించడానికి వీలైనంతగా ఆశ్చర్య నిమగ్నులుగాచేసి, తనలో, తన ప్రేమహృదయంలో విలీనంచేసుకొగల ఒక మహద్భూత శక్తి ఐరిష్ కెట్టుల కుంది. ప్రపంచంలో మరెవ్వరికీ ఇటువంటి శక్తిలేదు. సరళత్వం, సున్నితమైన హాస్యం, భావనా శక్తి, ఆర్ద్రత, పెద్ద విషయాలు మొదలుకొని చిన్న విషయాల వరకూ గల సుముఖత్వం, దేశభక్తి, మతవిశ్వాసం, ధైర్యం, సాహసం, అచంచలమైనదీక్ష, వినయం, విధేయత, గాఢానురాగం మొదలైన సద్గుణ రత్నాకరులు వారు” అని “ప్రభాడి” వాళ్ళను ప్రశంసించాడు.

ఐరిషీయులు అత్యాసక్తితో దైవ సంబంధమైన ఈ కానుకను తమదిగా చేసుకొన్నారు. వాళ్ళెళ్ళకైతే దీన్ని అందుకోమని చేయి

చాచి ఇచ్చారో, వాళ్ళంతా కిక్కురు మనకుండా హృదయపూర్వకంగా, ప్రేమతో స్వీకరించేటట్టుగా, దాని దైవానుభవాన్ని, వాళ్ళు ప్రత్యక్షీకరించగల్గారు. దేవుడు వేదహింస తాండవించునట్లు సెలపిచునంతవరకు దేవాలయాలు శతాబ్దాల తరబడి ప్రశాంత వాతావరణంలో ప్రబలినవి.

సెయింట్ పాట్రిక్ సారథియైన 'ఓడ్రస్' తప్ప ఆనాటివరకూ ఐర్లండు సంతానంలో వేదసాక్షియైనవారు మరొక్కరు లేరు. దహన బలిగా సమర్పింపబడిన జాతిగా, ఐర్లండు దేవుని యెదుట సంసిద్ధురాలైంది. ప్రశాంత వాతావరణంలో ప్రతిష్ఠించబడ్డ దేవాలయాలు, ఒకవ్వుడు త్యాగమహిమలతో బలనత్తగంగా నిలబడి, మతం కోసం చంపబడ్డ త్యాగమూర్తుల పవిత్రరక్తధారాంగీతాలై, చెల్లాచెదరైన దైవపీఠాల్లో, భిన్నాభిన్నాలై పోవలసిన సమయ మాసన్నమైంది.

భయంకర హింసాపిశాచి, ఐర్లండుపై గజ్జకట్టి, కవ్వించి, నాశనానికి కదను త్రొక్కింది. ప్రాణ త్యాగాలవల్ల, సత్యం ఘన విజయం పొందుతున్న దాని కది తార్కాణంగా నిలచింది. అజ్ఞానం హింసించని చోట, వేద మత భక్తిష్టులు హింసించడానికి పూనుకొన్నారు. తిరుసభ సభికులు శతాబ్దిలో వేద హింసలకు గుటియై ప్రాణ రక్షణార్థం, భూగర్భ సారంగములో ప్రవేశించి వేదకార్యములను నెరవేర్చుకొంటూ అభివృద్ధిచెందినది. ఆమె కొరడా దెబ్బలు తిని శరీరము హూనా హూనమై పోతున్నకొద్దీ, బాధా సహనత్వం నేర్చుకొని బలపడింది. ప్రచండవాయువేగానికి భూమిలో లోతుగా వ్రేళ్ళు నిలద్రొక్కుకొని, తన వసుంధరామాతను గాఢంగా ఆలింగనం చేసుకొనే 'ఓక్' చెట్టుమాదిరిగా, ఐర్లండు విద్యేషకశాఘాత జర్జరశరీర ఐనప్పటికీ, హృదయానికి ప్రశాంతిని చేకూర్చే దైవానికి ఇంకా సన్నిహితంగా నిలబడింది. పెరుతుపానుకు కొమ్మలువిరిగి, ఆకులురాలి, మోడై, వసంతకాలంలో చివుర్లుతోడగి, పచ్చపచ్చగా ప్రకాశించి, బ్రహ్మాండంగా పునర్విజృంభించే వృక్షరాజు మాదిరిగా, ఐర్లండు మృత్యువనే చలికాలపు నీలిచ్చాయల్లో అణగారే తన ప్రజల పవిత్ర రక్తధారల్లో పూతమై, మహోజ్వలంగా ఎక్కువబలంతో మళ్ళీ నిలబడింది.

దానిమీద వెనుతుఫాను చిరకాలం భయంకరంగా విజృంభించింది. కాని, జీవిత త్యాగధనులైన విరిషీయుల ధైర్య సాహసాలు దాన్నెదుర్కొంటానికి వేయిరెట్లుగా విజృంభించినై. తుఫాను అణగారి పోయింది. తుదకు సహనం, శాంతి రాజ్యమేల్చినై. మానవాతీతమైన ఐర్లండు ధృఢదీక్ష, దాన్ని ఇంతగా బాధించిన దేశానికి తలవంపులు తెచ్చివెట్టింది. దురూహ కృంగి, కృశించి, నశించింది.

మూఢత్వంవలన ఏర్పడిన అభిప్రాయ భేదాలనే చీకట్లు మటుమాయమయ్యేంతగా సత్యజ్యోతి మహోజ్వలంగా ప్రకాశించినది. తదనుగుణంగానే హృదయసమైక్యతకు మార్గసంఘాటా ఒకటి ఏర్పడినది. ఐర్లండులోని మంచితనాన్ని దైవవిశ్వాసంలో గల బలాన్ని, మానవాతీతమైన తత్వాన్ని, ఒకటొకటిగా సద్గుణాలన్నింటినీ పుంజుకొంటున్నది. దైవ విశ్వాసం, నైతిక మార్గాసక్తి, మతాభిమానం, మొదలైనవి ఇంగ్లండుకు సహజంగా ఉన్నవే. అందుకే, అది ఐర్లండును గుర్తించి, దాని ఆదర్శాలను సర్వదా అంగీకరిస్తున్నది. విరిషీయుల్లోని అచంచల దీక్షకు, ఇంగ్లండు విస్తుపోయింది. ఎన్ని కష్టాలువచ్చినా తలవంచకుండా, తనకున్న దైవ విశ్వాసాన్నేమాత్రం సడలిపోసీకుండా, ఐర్లండు జేసునాథునికి సన్నిహితంగా నిలబడడం, ఇంగ్లండును చకితం చేసి వేసింది. అందుకనే, తాను చిరకాలం తృణీకార భావంతో చూచిన ఐర్లండును, ఇంగ్లండు ఈనాడు హృదయపూర్వకంగా ప్రేమిస్తున్నది. ఇదివరకు తాను పోగొట్టుకొన్న 'మేరీకానుక' అనే బిరుదును సేడు మళ్ళీ, ఐర్లండు సహాయసంపత్తితో, సంపాదించుకోడానికి తంటాలు పడుతున్నది. ఐర్లండు అచంచలధైర్య సాహసాలే, ఆమెకింతటి ప్రతిష్టను సంపాదించి వెట్టినై. ఐర్లండుజాతిని సర్వనాశనం చేయడానికి వీలై నన్నీ విరుద్ధచట్టాలు సృష్టించారు. విరిషీయులనటు బ్రతక్కూడదన్నారు. వారు చచ్చిపోతూ తమ సంతానాన్ని మరోమతస్తుల కప్పుగించాలన్నారు. ఉపాధ్యాయుణ్ణి, గురువునూ, మృగాన్ని వేటాడినట్లు వేటాడారు. వాళ్ళకు సంఘంలో ఏమాత్రం స్థానం లేదన్నారు. ఒకటా! రెండో! తక్కులేనన్నీ యిబ్బందులువెట్టారు. విరిష్ జాతిని నామరూపాలు లేకుండా చేయాలని లక్ష్యోపలక్షలు వ్యాహాలు పన్నారు. ఐతే నేం! విరిష్ జాతి చలించలేదు. తమ మాతృదేశ శారవాన్ని, దైవ విశ్వాసంలోగల శారవాన్ని, దృఢదీక్ష పరాయణులైన విరిషీయులు కాపాడారు.

ఎల్లండు భూమ్మీద, ఒక గురువునుకాని, ఒక కళోలిక్కు వ్యక్తినిగాని, సజీవంగా ఉండనీయం అని దుర్మార్గులు కొందరు బడాయి కూతలు కూసారు. అందుకనే ఆ దుర్మార్గువు ముతా ఎల్లండుమీద ఎగ బడి, నానాభ్రష్టు పట్టించింది. అందినవాళ్ళ నల్లా చంపారు. కనపడ్డ ఇంటినల్లా తగలబెట్టారు. చిక్కినవ్యక్తినల్లా బంధించి బానిసలుగా చేసారు. ఒక తుమిటి! దేశం మోడికి దండెత్తి దోచుకొన్నారు వాళ్ళ కిరాత కృత్యాలకు దేశం గజగజలాడిపోయింది. విరిషీయులు ప్రాణాలరచేతుల్లో పెట్టుకొని 'కానాట్' కొండల్లా కోనల్లా పోయి తలదాచు కొన్నారు. 'చిన్నగులాబి' ఐన ఎల్లండు సల్లబడిపోయింది. అనాథ శిశువుల ఆర్తనాదాల్తో, విధవల శోకాశ్రువుల్తో ఎల్లండు నల్లకప్పవేసి పోయింది.

గాఢాంధకారంలో పయనించి, తుదకు సుఖాన్నదమైన వెలుతుర్ని చేరవలసిందిగా, ఎల్లండును దైవమా దేవించాడు. మానవుడుతాను మోక్షద్వారాన్ని ప్రవేశించాలంటే, అతడు జేసునాథుని మాదిరిగా ముందనేక బాధ లనుభవించాలి. అట్లాగే జేసునాథుని మోక్షానోషణ మహిమానందంలో పాల్గొంటానికి, ఎల్లండు, వారి మరగావేదనలో ముందుగా తాను భాగస్వామిని కావలసివస్తోంది.

ఎల్లండు ధైర్యంతో స్త్రీవను భుజస్కంధాలపై ధరించింది! గొట్టె కాపర్లంతా దేశం వదలి వెళ్ళాలన్న శిక్షనే విధించారా? లేక వాళ్ళంతా మరణించి, నీరసించిపోయిన గొట్టె లన్నిటినీ వాటి చావుకు వాటిని వదలివెట్టేటట్లు చేసారా? ఈ ప్రశ్నకు, గొట్టె కాపరి, తన గొట్టెలకోసం ఎల్లా ప్రాణాల్ని బలిచ్చాడో అన్న సమాధానం 'ఎరిన్' భూమ్మీద ఉన్న ప్రతి సంఘంలో చదువరికి గోచరిస్తుంది.

వృక్ష సంపదతో అందాలు చించే 'కింగ్స్' జిల్లాలోగుండా ప్రయాణంచేసే బాటసారి, ఆ రోడ్డు మలుపులో, రోడ్డుమీదికి వంగిఉన్న ఆ జీర్ణ వృక్షాన్ని చూస్తే, తన నెత్తిమీద టోపీని ఎందుకు తీస్తాడు? అతణ్ణాడుగు! ఆ చుట్టుప్రక్కల కొన్ని మైళ్ళవరకూ, ఆ వృక్షం 'గురువు వృక్షం' అని పేరు పడ్డది. దాని కా వేరెందుకు వచ్చిందంటే, ఆ కష్టపు రోజుల్లో, ఆ చెట్టు కమ్మల కొక గురువు గొంతు కురివేయబడి చంపబడ్డాడు; అని సమాధానం చెబుతాడు. అక్కడున్న గొట్టె కాప

గ్లందరిలో చాలా సుగుణవంతు డతడు. అతడు తన గొఱ్ఱలకోసం జీవితాన్ని బలిచ్చాడు.

అక్కడ చూచినా ఇటువంటి ధీరులే కృషి సల్పారు. వాళ్ళ ప్రార్థనలకీ, ఐర్లండుకు తూర్పు దిశలో ఉన్న 'గ్లాండలో' సెయింట్ 'కెవిన్' దేవాలయం ప్రతిభవించింది. పశ్చిమాన 'కెరీ'లో ఉన్న ప్రతి లోయ, ప్రతి పర్వతం, గురువుని సంతోషించింది. ప్రప్రథమ త్యాగి, ఫ్రాన్సిస్ అనుయాయులు, ఐరిషీయన్లైన ఫాదర్ 'బక్స్టిల్లియాన్' మతంకోసం ప్రాణాలర్పించిన గౌరవాన్ని, 'బ్లాక్ వాటర్' కు చాలా ఎత్తుగా ఉన్న మనోహరమైన 'యోఘల్' పొందింది. అతడొక్కడే కాదు; అతనివెంట స్వర్గాన్ని ధిరోహించడానికై, అనేకులు మృత్యు సోపానా లారోహించారు.

'యోఘల్' నుండి తూర్పుకు తిరుగు! ట్రామోర్ 'ఉన్నత పర్వతపాద సమీపంవరకూ వ్యాపించిన పచ్చని 'వాట్ ఫోర్డ్' పచ్చిక మైదానాన్ని చూడు! ఏటవాలుగా ఉన్న ఆ పర్వతంపై, పచ్చిక పొలం మధ్యగా, చీకటి గుయ్యారంగా ఉన్న ఒక గుంట కనపడుతుంది. అక్కడకు పోయి చెవియెక్కి ఆలకిస్తే, ఆ చీకట్లోనుంచి, నిల్చు తాకిడి శబ్దం వినిపిస్తుంది. ఎందుకంటే, అక్కడ వంకరటింకర్లగా ఉన్న గుహ ఆ ఖాళీ ప్రదేశాన్ని, సముద్రంతో కలుపుతుంది.

జేసునాథుని పవ్వకోడమంటే, మృత్యువును ఆహ్వానించడంగా ఉన్న ఆ రోజుల్లో, ఒక చిన్న బోటులో, ఎవరికీ తెలియకుండా, సముద్రపు తీరంగుండా ప్రయాణించేసి, గురువులున్న ప్రదేశాన్నుంచి, ఒక గురువు, తరచుగా ఆ గుహలో జొరబడుతూండేవాడు. సూర్యకిరణాల్లా పచ్చిక మైదానంలో మోకరించి, పూజ బలి ప్రగతిని సూచించే, ఆ మధుర ఘంటానాదంలో, కాపలాదారుల జాగ్రత్తలో ఉన్న సమూహానికై ఆ గుంటకు మొదట్లో ఉన్న శిలా ప్రదేశంపై నిలబడి పూజ బలి అర్పించేవాడు.

'మోన్ ఘోషన్' పర్వతాలల్లా, రహస్యంగా ఉన్న, ఆ మరో గుహలో, వినయంగా మోకరించి ఆ శీతల ప్రశాంత కుడ్యాల్ని ఒక సారి చూడు! తన చుట్టూ మోకరించి ఉన్న దైవ విశ్వాసులందరికీ పూజ బలి అర్పిస్తూ, ఆ శిలా ప్రదేశాన, గురువు నిలబడి ఉండగా జరిగిన ఘోర కృత్యాన్ని ఒకసారి ఊహించుకో! ఆ గుహలో గుండా

ప్రాణా లుక్కిరిబిక్కి రయ్యేటట్లుగా, దట్టమైన పొగ క్రమ్ముకోని వస్తూండగా, అక్కడున్న వాళ్ళల్లా భయ పిశాచి ఎట్లా తాండవం చేసిందో తలచుకో! మరణానస్థలో ఉన్న ఆ గురువు నోటిగుండా తడబడుతూ, బాధా సూచకంగా వస్తూన్న ఆ మాట లాలకించు! పైకి దూసుకోని వచ్చిన ఆ ఘాతుకుల ఉద్ధృతాన్ని గమనించు! ఇంకా చావకుండా మిగిలిన పదిహేను మందిని, ఆ గురువులను ఎట్లా చిత్రవధ చేసారో భావించు! ప్రశాంతమైన ఆ గుహలో మోకరించు! ఆ మరణించిన మహాత్మాగుల పవిత్రాత్మలతో నిండి యున్నట్లు ఊహించు! స్వర్గఖండమైన ఈ ప్రదేశాన్ని నీవు దర్శించ కలిగినందుకు దేవునికి వందనాలు సమర్పించు!

ఉత్తర పర్వత శ్రేణిని వదిలి, తూర్పుగా సాగిపో! 'డ్రాక్ హెడ్'లో డోమినికను కాన్వెంటులో, జేసునాథుడు నివాసమేర్పరచుకొన్న ఆ పర్వతాన్నిధిరోహించు! తెల్లని దుస్తుల్లా, దైవధ్యానంలో, నిరంతరకృషిలో, జీవితాన్నిగడిపిన 'సెయింట్ డోమినిక్' కొమార్తెల ఆ పవిత్రమైన గృహంలోకి పో! ఆ రజిత దైవవీరం కనపడేచోట మల్లా ఒకసారి మోకరించు! నీవు చూస్తున్న ఆ ప్రదేశం చాలా పవిత్రమైంది. అక్కడ గౌరవనీయుడైన 'ఆలివర్ ప్లస్ కో' గురువరేణ్యుడు మతం కోసం ప్రాణాలర్పించాడు. మరణానస్థలోకూడా ఆ మొగంపై కళాకాంతు లేమాత్రం తరిగిపోలేదు. అతడొక ధిరోదాత్తుడుగా జీవితాన్ని బలియిచ్చాడు.

దక్షిణానికి మరలు! దేశనిర్వాసితులైన గురువుల కాశ్రయ మిచ్చిన రహస్యప్రదేశాలు గల 'డబ్లిన్' 'విన్సో' 'వెక్స్పిర్డ్' పర్వతాల్ని, లోయల్ని చూస్తావు. ఈ పర్వతాలలో వేటాడబడి చిట్టచివరకు ఊబిలో తలదాచుకొన్న ధీరుడైన ఆ గురువుక ప్లాల్ని ఒక్కసారి స్మరించు! చెట్లకొమ్మల్లా అత డక్కడ ఆశ్రయాన్ని నిర్మించుకున్నాడు. వైన వర్షంతోగాని, క్రిందనీటితోగాని, ఎల్లవృషా చిత్తడి చిత్తడిగా వుండే గుప్పెడుగడ్డే అతనికున్న వస్తుసామగ్రి. అతడి వయస్సు 80 సంవత్సరాలు. అత డిక్కడుండి తన మఠాన్ని పోషించాడు. ముందుండి నడిపించాడు.

ఈ పర్వతాల్లోనే జేసునాథునికోసం పోరాడిన యోధు డొకడు తలదాచుకొన్నాడు. అతని సంగతి ఇది, 'డబ్లిన్' నగరంలో 'టిమోతి

సల్లివన్' కు ఒక పాఠశాల ఉంది. అతడు 'ట్రీనీటీ' కాలేజీ విద్యార్థు లిద్దరిని రోమన్ కత్తోలిక్కులుగా మార్చి నేరం చేసాడు. అందుకని, అతనికి ద్వీ పాఠశాల పాఠశాల శిక్ష వడ్డది. కాని తిరిగి వచ్చి 'లిమెరిక్' లో ఒక చిన్న పట్టణంలో బడి చేపుతున్నాడు! మహిళాదాత్తుడైన 'సల్లివన్' వంటివా రనేకు లున్నారు. అణగారిన పోయిన ఐర్లండును అంటిపెట్టుకోని, దానికోసంగా చిరు నవ్వుతో ప్రాణాలర్పించిన మహా త్యాగులు వారు!

కసిబోక మని పూసుకొన్నట్లుగా, దేశాన్ని నాశనం చేద్దామన్న దురూహతో వచ్చిన ఆ క్రూరులు, వాళ్ళ కోరిక నెరవేరకపోవడం వల్ల, దైవ పీతాన్ని బ్రద్దలు కొట్టి జేసునాథుని పవిత్ర చిహ్నాన్ని కాళ్ళక్రింద వేసి మట్టగించారు. వాళ్ళు చేసిన కిరాతాలకు ఐర్లండు మరింతగా దైవ విశ్వాసపూరితమైంది. "తండ్రీ! వాళ్ళను క్షమించు! పాపం, వాళ్ళు చేస్తున్న దేదో వాళ్ళకే తెలియదు! వాళ్ళు వట్టి అజ్ఞాను లు!" అని, చనిపోయిన త్యాగుల ఆత్మలన్నీ శతాబ్దాలనుంచీ, తమ దుస్థితికి కారకులైన కిరాతకులకోసం, తమ నాయకుడైన జేసుస్వామి ఆదేశానుసారం, దైవ ప్రార్థనలు చేస్తున్నాయి.

"ఒక్క యూరపు జాతుల నేమిటి, మానవ లోకమంతా ఐరిష్ వారిని గురించి గర్వపడవలసిన అవసర మెంతైనా ఉంది. దుర దృష్టం విలయతాండవం చేసినా, కష్ట పరంపరలు కదచు త్రొక్కినా, భీభత్సం వెల్లుబికినా, పరమ ఘాతుక కృత్యాలు పరవళ్ళు త్రొక్కినా, నాశనమే నాట్యం చేసినా, చలించని దైర్ఘ్యంతో, నడలని దైవ విశ్వా సంతో, దిగజారని నైతిక గుణంతో, లొంగని కృతజ్ఞతతో, కుంగని మహదాశయాల్తో, కాంతి తరుగని సద్గుణ రత్నాల్తో, బ్రహ్మాండంగా నిలబడ కలిగి దొక్క ఐరిష్ జాతి తప్ప, మరొక టీ ప్రపంచం మూల మూలల గాలించి వెదకినా కనిపించదు." అని ఫ్రెంచి బిషప్స్ 'డ్యూపాన్ లావ్' వాళ్ళనుగూర్చి ప్రశంసించాడు.

ఎగబడి, దైవ పీతాన్ని బ్రద్దలుచేసి, దేవాలయ కుడ్యాల్ని కూల ద్రోసి, గురువుల, ప్రజల పవిత్ర రక్తధారల్లో వాటిని ముంచెత్తి భయంకరంగా చెలరేగి, పృథ్వావేశంలో కన్నుమన్నూకూడా తెలియ కుండా, తాము దైవమునకే విరుద్ధముగా పోరాడుతున్నామనైనా, తెలుసుకోకుండా, గ్రుడ్డితనంగా, దేశాన్ని సర్వనాశనం చేసిన ఆ పరమ

ఘాతుకుల విద్రోహ చర్య లన్నింటినీ, మూగ వ్యాఖ్యానాలు చేస్తూ, నేటికీ ఐర్లండులో, బ్రహ్మాండమైన స్మృతి సాధాలు చాలా ఉన్నాయి. వీటన్నిటికన్నా నన్ను బాగా ఆకర్షించింది, జేసునాథునికోసం ధైర్యంతో ప్రాణాలర్పించిన త్యాగమూర్తుల మానవాతీతమైన అచంచల ధీరత్వాన్ని అక్షరాలా నిరూపించే, ఒక బ్రహ్మాండమైన నల్లరాయి. భూమి భూసరితమైన ఆ నల్లరాతిమీద జేసునాథుని పవిత్ర నామాక్షరాలు బాగా లోతుగా చెక్కబడ్డాయి. ఆ శిలా ఫలకం చుట్టూ కండ్లవండగ్గా పచ్చ పచ్చని పచ్చికబయలు లావరించి ఉంది. అది ఐర్లండుకు తరగని నిధి. ఐర్లండులో అమూల్యమైన ‘పూజబలి శిలా ఫలక’ మది.

గురువులూ, ప్రజలూ, అడవుల్లోకి, కొండల్లోకి, కోనల్లోకి పారి పోతూ, తమ వెంట దేవునికూడా తీసుకుపోయారు. (అనగా దేవుని ఎవ్వడు తమ హృదయములలో కలిగియున్నా రన్నమాట.) ఓసీలా కాశంతప్ప దైవమందనం లేదు. ‘పూజబలి శిలాఫలకం’ తప్ప దైవ పీఠం లేదు.

ఒక్క దైవమందనంకూడా లేదని చెప్పానుకదా! ఔరా! తప్పుచేశాను! ఆ పర్యంతంపై జరిగే పూజబలి జాగ్రత్తగా పరిశీలించు! గురువు వంగి జేసునాథుని అద్భుతవచనాలు చెబుతున్నాడు. జేసు స్వామి వారి మధ్యలో ఉన్నాడు. ఆ గురువు అప్పంలో అదృశ్యరూపములో ఉన్న జేసునాథుని హస్తాల్లాధరించి, తన కేమరుగా మోకరించి ఉన్న జనసమూహంవైపు మరలి “గొట్టెకావరియైన దైవాన్ని ఎరువ కండి! ప్రపంచంలోని పాపాలన్నింటినీ పరిహరించగల జేసుస్వామిని హృదయపీఠాలపై సుస్థిరంగా ప్రతిష్ఠించుకోండి” అని పలుకుతున్నాడు. “ఏలినవారా! తమరు నా మందిరము ప్రవేశింప నేను పాత్రుడను గాను. తమరు ఒకమాట ఆనతిచ్చిన పక్షమున నా ఆత్మ పవిత్రమగును” అని చెబుతున్నాడు.

చాపం! ఆ గురువు జేసుహృదయం తప్ప జేసునాథునికి నిలవ నీడ కల్పించడానికి జానెడు స్తలంకూడా చూపించలేకపోయాడు. ఆతని నిండుహృదయంలో, జేసునాథుడంత ఆప్యాయంగా నివాస మేర్పరచు కొన్నది దేవునికితప్ప మరెవరికి తెలియును.

ప్రాద్దున్నే వీచే మందవాయువుల్లో, “ఏలినవారా! ఇదిగో గొట్టె పిల్ల. లోకముయొక్క పాపములను పరిహరించెడు గొట్టె పిల్లను

దృష్టించు” అను వాక్యముల శబ్దము నలుదిశలూ ప్రయాణం చేసి, దైవంచేతకాకుండా, మానవులచేత బహిష్కరింపబడ్డ ప్రతివ్యక్తిహృదయంలో ప్రతిధ్వనిస్తుంది. జనులు వెంటవెంటనే ఒకరొకరుగా వచ్చి, గురువు పాదపద్మాల ఎదుట మోకరించి, దివ్యసత్రుసాదము లోకాంటారు. జేసుస్వామిమీద తమకున్న అచంచల ప్రేమకోసం, మృత్యువు నైనా సరే ధైర్యంతో ఆహ్వానించగల్గిన, ఆ ఐరిషీయుల హృదయాల్లా క్రీస్తునాధుడు వేంచేసి నివాసము ఏర్పరచుకుంటారు.

పూజబలి శిలాఫలకం !

ఇటువంటి బ్రహ్మాండమైన స్మృతి సాహస్ని, భూమాత ఇంకా ఎక్కడ చూపించగలదు ?

“పూజబలి కొండ” అను పదంవల్ల ఎటువంటి ప్రేమ - విషాద చరిత్రలను హృదయోద్వేగాన్ని కలిగిస్తున్నాయి ! ప్రేమాన్నదమైన ఆ బిరుదు నంటుకోని ఎన్ని అపూర్వస్మృతులు తటాలున సుఫరిస్తున్నాయి. శిథిలమైపోయిన సంసారాల్పిగూర్చి, భగ్నమైన దైవపీఠాల్ని గూర్చి, అది ఎటువంటి విషాదగాధ చెపుతుంది ! జేసుస్వామి నిర్వాసితుడు ! ప్రజలు నిర్వాసితులు ! చలిలో, చీకట్లో, ఆ పూజబలి శిలాఫలకం చుట్టూ ప్రజలుమూగిన తక్షణం, జేసుస్వామి నిర్వాసితుడు కాడు ! ప్రజలూ గృహస్థులే !

ఓ ! పూజబలి శిలాఫలకమా ! మహా త్యాగుల పవిత్ర రక్తముతో అరుణాదుగామైన, విషాద మేఘావృతమైన ఈ నేలను నీవు చూసావు కదూ !

ఓ ! పూజబలి శిలాఫలకమా ! కరువులో, ఆకులు మేసి అల్లాడి కృశించి, కంటికొనల్లో ప్రాణాలు వెట్టుకొని, జీవించిన ప్రజాసమూహము గల ఈ శాద్రల ప్రదేశాన్ని వీక్షించావు ! విశ్వసావం దాల్చి, విలయతాండవం చేసిన మృత్యువు ఇనప గజ్జెల మోత లాల కించావు ! కానీ ! ఓ ! పూజబలి శిలాఫలకమా ! నీ విశాల భుజ స్కంధం వై అధిష్టించి, బక్కచిక్కిన ప్రజానీకం, తమ కురువుతో సహా, దేవుని యెదుట మోకరించి, గడ్గద కంఠంతో చెల్లించిన దైవ స్తోత్రాలెప్పుడైనా విన్నావా ? సాహసవంతులైన ఆ గురువుల అధరచుంబనా స్పర్శ సుఖాన్ని గుర్తించావా ?

గుహ నుంచి గుహకు, కోసనుంచి కోసకు, వృక్ష సమూహం నుంచి వృక్ష సమూహానికి, 'రేఘదయం పూజబలి' అన్న మాట మహా వేగంతో, కాంతిపూజం వలె నిశ్శబ్దంగా ప్రయాణం చేసింది. నీ ప్రకృతే నిరీక్షిస్తూన్న గురువూ, జేసునాథుడు తప్ప, వాళ్ళ కీ ప్రపంచంలో సహృదయులని చెప్పకోదగ్గ వాళ్లేవరూ లేకపోవడంచేత, ఆ గుహల్లో నుంచీ, కోసల్లోనుంచీ, చెట్ల గుంపుల్లోనుంచి, చీకట్లో తడుముకొంటూ క్రింద వడుతూ, లేస్తూ, నిశ్శబ్దంగా ఒక మహాజన ప్రవాహం నీ దగ్గ రికి వస్తోంది.

ఓ! పూజబలి శిలాఫలకమా! నీ చుట్టూ పర్వతంచైన వున్న పొగమంచు తప్ప, నీకు ధూప ధూమ పటలం వేరే లేదు. గాలిమోత తప్ప, కంఠశబ్దం వినవడదు! మిణుకుమిణుకుమంటూ, భాధాపీడితమైన విగ్లండును దర్శిస్తూ, వెలిగే నక్షత్రకాంక్షులుతప్ప వేరే దీపకాంతిలేదు!

ఓ! పూజబలి శిలాఫలకమా! నీ చుట్టూ మూగినవారంతా బాధా సంతప్తహృదయులు! స్పృశ్చిక్కన ఆసరించి ఎగిరే పదివేల జేవదూతల రెక్కలచప్పుళ్ళు వాళ్ళువిన్నారు! జేసునాథుని పవిత్ర హృదయంలో తమకోసం ప్రకాశించే ఆ అపూర్వమైన ప్రేమలోగల అతాకికానందాన్ని వాళ్ళనుభవించారు.

విజయ పూజమూలకు చిహ్నంగా నిలబడి, అనన్యత్యాగమూర్తుల మహాదార్యగుణాల్ని తరతరాలుగా వ్యాఖ్యానంచేస్తూన్న, ఈ 'పూజబలి శిలాఫలకాన్ని ఒక్కసారి దర్శిస్తే మా హృదయాలు ఎట్లా గర్వంతో నిండిపోతున్నయ్! మా శరీరాల్లో రక్తం ఎంతమహిమ ద్వేగంతో ప్రవహిస్తున్నది!

ధూళిధూసరితమై ఉన్న ఆ శిలాఫలకంపై ఆ నల్లని నెత్తురు చార చూడు!

ఏకాంతంగా ఉన్న ఆ పర్వతం - ప్రశాంత ప్రాతఃకాలంలో, తనచుట్టూ పచ్చికమీదమూగిన ఆ నల్లనినీడలు- జేసునాథుని హస్తాల్లో ధరించిన ఆ గురువు- అంధకారాన్నిచీల్చుకోని ఆ భయంకరారావం- అక్కడ మోకరించిన వాళ్ళ పగిలిన గుండెల్లోనుండి వెలువడ్డ ఆ విషాదాక్రోశ-తుపాకుల ఆ హఠాత్ప్రవేశం-శిలా ఫలక మీద పడిపోయి, తన జీవిత రుధిరంతో దానికి రంగువేస్తూ, ఇంకా ఆ కలశాన్ని తన

హృదయానికి హత్తుకుంటూ మరణించిన ఆ మత గురువూ - ఈ విషయాలన్నింటినీ మన కది ఎట్లా చెపుతున్నదో ఆలకించు !

ఓ ! పూజబలి శిలా ఫలకమా !

ఐర్లండు విషాదాన్ని, ఐర్లండు ఘనవిజయాన్ని చెపుతూ, ఐర్లండు నిధివై, 'నాశనరహితమైన ఒక స్మృతిచిహ్నంగా, నీ వక్కడున్నావ్ !

ఓ పవిత్ర పూజబలి శిలాఫలకమా ! నీవు ఐర్లండు జీవ గజ్జపు ! సంజీవినివి ! నీవు ఐర్లండు దేశపు కాల్వారి గిరివి.

ఐర్లండులో క్రిష్టమన్

ఐర్లండులో క్రిష్టమన్ అంటే ఆ నేలకు ప్రభువైన జేసుకు మహోత్సాహంతో, బ్రహ్మాండమైన స్వాగత మివ్వడమన్నమాట ! ప్రతి న్యక్తికీ అత్యంత సన్నిహితుడైన జేసుస్వామి రాక ! అందుకనే ఆయన కంటటి బ్రహ్మాండమైన స్వాగతం ! ఎవ్వడూ ఒంటరిగా ఉండడు. అందరూ కలిసి మహోత్సాహంతో ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొంటారు. దేశమంతా ఒక ప్రశాంత వాతావరణంతో నాట్యం చేస్తుంది. కీర్తి ప్రతిష్ఠలు కదను త్రొక్కుతై. చలికాలపు చలి నిరంకు శంగా విజృంభిస్తుంది. కాని, జేసురాకకై గాఢానురాగంతో నిరీక్షించే అక్కడి ప్రజలు దీన్నేమాత్రం లక్ష్యం చేయకుండా, పండుగ రోజు కోసం సర్వవిధ సన్నాహాల్లో పూర్తిగా నిమగ్నులై ఉంటారు.

క్రిష్టమన్ రోజుల్లో ఐర్లండులో ఒక తీరంనుంచి మరో తీరం వరకూ కొత్త నక్షత్ర సమూహ మొకటి ప్రకాశిస్తూ గోచరిస్తుంది. 'ఇయార్ కొన్నాట్' పర్వతాలపై, డోనెగల్ తరంగాలమీద, 'విల్లో' అరణ్యసీమల్లో, అవి మిణుకు మిణుకు మంటుంటై. విశాలమైన 'షానన్' నదీ తీరాన్నుంచి, 'బ్యాక్ వాటర్' గమనాన్ని సూచిస్తూ అవి ఒకే వరసలో ప్రకాశిస్తై. ప్రతి నగరంలో, ప్రతి గ్రామంలో, ప్రతి మార్గంలో, పర్వతారణ్య సీమల్లో ఆ నక్షత్ర సముదాయం తన దివ్య కాంతున్ని వెదజల్లుతుంది. కోనల్లో, కొండల్లో, నదుల్లో, సరస్సుల్లో, పచ్చిక మైదానాల్లో, ఒకచోటుమిటి! సర్వే సర్వత్రా ఆ ఐరిష్ క్రిష్టమన్ తారకలు దేదీప్యమానంగా ప్రకాశిస్తయ్. ప్రతి గృహ గవాక్షంలో ఆ క్రిష్టమన్ దీప కళిక వెలుగుతూ, బాల జేసువును అక్కడికి నడిపించుకొని పోను, దేవదూతలకు, భూమినంతా ప్రకాశవంతంగా చేస్తుంది.

బాటసారికి మార్గం స్పష్టంగా కనపడేందుకు, ధార్మికగుణంలో పవిత్రలతా గృహం క్రింద గవాక్షంలో కొవ్వొత్తి దీపం ఉంచుతారు. ఈ రోజు రాత్రి జేసుసాధుడూ, ఆయన మాతృశ్రీ, చాలా దూరం ఇల్లూ వాకిలి వదలి తిరగడం చేత అలసి సాలసి ఉంటారని, వారికి

సుస్వాగతం ఇవ్వడానికి, తమ ఇంటిముందుగా పోతుంటే, ఇంటిలోపలికి రావడానికి సర్వావకాశాలూ కల్పించడానికి, అందరూ తమ తలుపులు బార్లా తీసి ఉంచుతారు. ఇది అనుశ్రుతంగా వచ్చే ఆచారం.

బెల్లెహాము పురవాసులు కవాటాలు బంధించి దివ్య బాలునికి చేసిన అవరాధానికి, అవమానానికిగాను, ఐరిష్ జాతంతా నేడు ఇవ్విధమున ప్రేమతో పరిహారము చేస్తుంది. ఈ క్రిప్టమన్ సమయంలో బికారి జీవులందరికీ స్వాగతం ఇచ్చి, ఇదివరక్కన్నా పుష్కలంగా డబ్బు దానమిస్తూ, ఇట్టి సత్క్రియలవలన గూడా, పరిహారము చేస్తుంటారు.

ఐర్లండులో దానం చేయడం ఎప్పుడూ వాళ్ళ మానవ ప్రేమకు నిదర్శనమైనప్పటికీ, ఇప్పుడింకా ఎక్కువగా దాన ధర్మాలు చేస్తారు. ఈ రోజుల్లో జేసునాథుని బీద ప్రజలకు సౌఖ్యం, శాంతి, తేజస్సూ కలగజేయడం ఐరిష్ జాతి ప్రధాన కర్తవ్యం.

తిరు కుటుంబం చేరుతో, అవసరంలో ఉన్న పురుషుడికిగాని, స్త్రీకిగాని, బిడ్డకుగాని మృప్తాన్నం చెట్టి, నూతన వస్త్రు దానం చేసి సత్కరించడం వాళ్ళకు తరతరాలుగా వస్తున్న ఆచారం. దయా మణులైన కన్యా స్త్రీల ఆధ్వర్యం క్రింద పాతశాలల్లో చదువుకొంటున్న చిన్నబిడ్డలు తమ జాతి చేస్తున్న దాన ధర్మాల్లో, వాళ్ళ తాహతుకొద్దీ వీళ్లు సాయపడుతారు. అంతేకాకుండా, వాళ్ల తీరిక సమయాల్లో నిరుపేద బికారి జీవుల కోసం వస్త్రాలు సంపాదిస్తారు. దుస్తులుతయారు చేస్తారు.

ఈ క్రిప్టమన్ సమయంలో, చీకటిపడ్డ తర్వాత, ఒక ఐరిష్ గృహం తిలకిద్దాంపద ! క్రిప్టమన్ దీపకళిక వెలిగించి, పొదరింటిలో గవాక్షంలో ఉంచిన తర్వాత, ఆ ఇంటివెద్ద పవిత్రోదకాన్ని మొట్టమొదటగా ఆ దీపకళికపై చిలకరించి, తర్వాత ఇంట్లో ఉన్న వాళ్ళందరి మీదా చల్లుతాడు. అటు తర్వాత వాళ్ళంతా జవమాల స్తోత్రం చెల్లించడానికి దానిముందు మోకరిల్లుతారు. ఆ దేశందేశం జవంతో ధ్వనించిపోతుంది. నిజంగా ఇది మన జేసు ప్రభువుకూ, మరియు మాతకూ అర్హమైన సుస్వాగతం ఇంగ్లండు, స్కాట్లండు మొదలగు దూరదేశాల్లో ఉన్న వాళ్ళు, ఏమాత్రం అవకాశమున్న వాళ్లైనప్పటికీ ఈ శుభ సమయానికి గుంపులు గుంపులుగా బైలుదేరి, తమ మాతృ

దేశానికి వచ్చి చేరుకుంటారు. మాతృ దేశానికి తిరిగి వచ్చే వీళ్ళంతా, నగరం ఎంత అందంగా ఉన్నప్పటికీ అక్కడికి పోకుండా తమ హృదయాల్లా మాసిపోకుండా ఉన్న ఆ పురాతన గృహం దగ్గరికి వరుగెత్తుకు వచ్చి, తమందరికీ స్వాగత మిచ్చి, ఆశీర్వాదాలు చెల్లించడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఆ వృద్ధ దంపతుల దగ్గరికి చేరుతారు.

క్రిష్టమస్ జవమాలస్తోత్రానికి అందుకోడానికి వీల్లేకుండా, దూర దూర దేశాల్లా చాలా మంది నిర్వాసితులుగా ఉండడం మూలాన అక్కడ చాలా ప్రదేశాలు ఖాళీగానే ఉన్నయ్యే. కానీ, ఆ రాలేని వాళ్ళంతా, ఇక్కడున్న ప్రతివాళ్ళ మనస్సుల్లా సాత్కర్మరిస్తూనే ఉంటారు. తల్లి ఖాళీ ప్రక్కలన్నింటినీ ముద్దుపెట్టుకొంటూ, వాళ్ళను చేరు చేరునా పిలిచి, జేసునాథునికి, దయతో ఆదరించమని అప్పగిస్తుంది. నేత్రాల్లా ఉత్సాహరేఖలు కాంతి వెదజల్లుతూంటే, హృదయం కదలి, వాళ్ళు చెల్లించే ఆ స్తోత్రపాఠాల కవ్వడు మరింత మహిమ కలుగుతుంది.

ఒక ఐడిష్ గృహంలో జవమాలను చెప్పే వలయంలో ఖాళీగా ఉన్న ఆ కుర్చీలు చూడు! ఏమి గాధ వాటిది! అవి, వాటిని విడిచి వెట్టి వెళ్ళేటప్పుడు వాళ్ళకు కలిగిన దుస్సహ దుఃఖాన్ని చెబుతై. ముక్తా మొగం తెలియని ఆ క్రొత్త ప్రదేశాలకు పోవడానికి వాళ్ళు చేసిన ధైర్య సాహసాలు వర్ణిస్తయ్యే. అంతేకాదు, అక్కడ లేనివాళ్ళకోసమని నిరంతరం పరితపించే ఆ గృహంలోని వివాద హృదయాన్ని విప్పి చూపిస్తయ్యే.

ఆర్కిటిక్ హిమప్రదేశాల్లా, 'నోమ్' మొదలుకొని 'యూకన్' వరకూ, ఆర్జెంటైనాలో, ఆస్ట్రేలేషియాలో, ఆ వెచ్చని సూర్యుని క్రింద ఆ నిర్వాసులు పరిభ్రమిస్తారు. ఐతే ఏం? క్రిష్టమస్ సమయంలో వాళ్ళ ఊహలు సంవత్సరాల వెనక్కి వరుగెత్తుకుపోయి, ఆ పురాతన గృహంలో, క్రిష్టమస్ సమయంలోని జవమాల స్తోత్ర సమావేశాలు గుప్పన జ్ఞాపకానికి వచ్చి హృదయాలు అమృతం నింపుకొన్నట్లాతయ్యే.

గత స్మృతి వాళ్ళ హృదయాల నెట్లా కదలించివేస్తుంది! వాళ్ళు ఐర్లండుకు ప్రయాణం కావడంతోటే, ఎంత దూరమైనా అడుగు మాత్రమైపోతుంది.

ఎంతకాలమైనా నిన్నగానే గోచరిస్తుంది. అదృశ్యమైపోయిన వీళ్ళంతా దేశదేశాలనుంచీ, అన్నిసముద్రాలమీదుగా వచ్చేస్తారు.

ప్రేమపాశాల్తో బంధింపబడి, పూర్వస్మృతి మార్గదర్శిగా, వాళ్ళుచిన్న తనంలో ఆడుకొని పాడుకొని తిరిగిన దేశానికి, కొండలగుండా, లోయల గుండా, కాల్యలగుండా, ప్రయాణాలు సాగిస్తారు. వాళ్ళమార్గం ఎంత కీకారణ్యావృతమైనప్పటికీ, ఆ పర్వతాలగుండా రావడానికెంత కష్టమైనా, అమితోత్సాహంతో కష్టాలన్నీ తక్కువయ్యకుండా ప్రయాణమైవస్తారు. బీద, ధనిక భేదాలుగానీ, బాలవృద్ధ భేదాలుగానీ వాళ్ళలో గోచరించవు. వివిధ దేశాలనుంచి ఐదొండుకు క్రిష్టమస్ నమయంలో, తమ మాతృదేశానికి ప్రయాణమైవచ్చే ఆ జనవరంపరలో దరిద్ర ధనిక భేదాలూ, బాలవృద్ధ భేదాలూ అంతరించిపోతాయి. ఎందుకంటే, సూత నోతాహంబో వాళ్ళంతా యువకులుగానే గోచరిస్తారు. దైవ మాతృదేశభక్తి విషయాల్లా వాళ్ళంతా ధనికులే !

ఆ పవిత్రస్థలంలో అడుగువెట్టడానికి వాళ్ళల్లా ఎంత ఉత్సాహం వెల్లివిరుస్తుంది ! విదేశాలనుంచి వచ్చేవాళ్ళకు తమ పురాతన నివాసస్థలాన్ని చేరుకునేందుకే అక్కడవున్నదా? అనిపించే ఒక పురాతనమైన దీర్ఘమైనమార్గం, వాళ్ళందరికీ సుపరిచితమైంది అక్కడుంది. విశాల హృదయంతో కూడుకొన్న ఆ పురాతన 'మాన్' నగరంలో ఆపిల్ ఫలవృక్షాల చుట్టూ ఒక ముళ్ళకంచెఉంది. చూడగానే నోరూరే ఆ ఆపిల్ పళ్ళను అభ్యుదయంగా నిషేధించినప్పటికీ ఆశాపీడితులైన మానవులు వాటిని తినడానికి ఆ తోటలోకిపోకుండా ఆ ముళ్ళకంచె లేమూత్రం అడ్డగించలేవు.

నక్షత్రకాంతుల్లా తెల్లగా ప్రకాశించే ఆ పాతశాల ప్రశాంత వాతావరణాన్ని భగ్నపరుస్తూ, కిలకిలా రావాలుచేసే పక్షుల కాలవాలమై దట్టంగా వెరిగిన ఆ ముళ్ళపొదను భేదించుకుంటూ ఆ మార్గం సాగిపోతుంది.

గతానుభవానికి సంబంధించిన ఏటన్నింటినీ నిరంతరం ఆలోచిస్తూ మన నిర్వాసితులు శీఘ్రగమనం సాగిస్తున్నారు. "ఇదిగో! ముందీవంటెన ! తర్వాత ఆకాలవ ! వెంటనే ఆ పచ్చనిపొలాలు ! వాటి తర్వాత ఆ పండ్లతోటలు, ఆ గోడమలుపు తిరగంగానే, ఇదిగో ! ఈ ఒక్కఅంగలో నే నక్కడుంటాను," అని అతడు శరవేగంతో నడక సాగిస్తున్నాడు. ఇప్పుడీ తొందరెందుకూ ! వేసే ప్రతిఅడుగు ఆనంద చిహ్నమే ! మాతృదేశంపై గల గాఢానురాగంతో ఆతనిపూర్వస్మృతి

మరుగుపడిపోగా, అమందానందంతో ఆతడీ విశాలపథం గుండా ఉరుకులూ, పరుగులూ తీస్తాడు.

ఆ సందు మలుపుగూడా తిరిగాడు. అతని విశాలనేత్రాలు మిలమిలా మెరిసిపోతున్నాయి. అతని హృదయం వేగంగా కొట్టుకుంటోంది. ఔను! అదిగో! నాటికీ నేటికీ ఒకేరకంగా వున్న ఆ పవిత్రస్థలమే అతని జన్మభూమి. ఆ లతాగృహం క్రింద సువర్ణచ్ఛాయల్లా ప్రకాశించే ఆ పర్ణకుటీరమదుగో! తనకు పూర్వపరిచితమైన ఆ మార్గం గుండా అతడు ప్రయాణం సాగిస్తుంటే ఆ క్రిష్టమస్ దీపకళిక అతనిపాదాల్ని తేజోవంతంగా చేస్తున్నది. ఆ గృహంలోనుంచి వినిపిస్తున్న సంభాషణతో అక్కడున్న ప్రదేశమంతా ప్రతిధ్వనించి పోతున్నది. అతడు, తన హృదయంలో నిగంతరంగా మధుర గానం చేస్తున్న వాళ్ళ గానామృతాన్ని తనివిదీరా ఆస్వాదించడాని కని అదిగో! అక్కడ గవాక్షం దగ్గర నిలబడిపోయాడు. ఆ గృహంలోని వాళ్ళందరూ జపమాల స్త్రోత్రం చెలిస్తున్నారు. అతడి నిత్య కృత్యాల్ని ఏకరువు చెడుతూ వాళ్ళతని నామోచ్చారణ చేయడం అతడికి వినపడ్డ వెంటనే, అతనికి కళ్ళల్లా గిరున నీళ్ళు తిరిగివై. అమితోత్సాహంతో, అమందానందంతో అతడొక్కసారిగా ఆ గృహంలోకి దూసుకుపోయి తన నెత్తిమీద టోపీ తీసి, 'ఇక్కడున్న వాళ్ళందరినీ జేసునాథుడు రక్షించుగాక!' అని అంటూ ఇంతకు ముందు ఖాళీగా ఉన్న ప్రదేశంలో ఆ క్రిష్టమస్ దీపకళికకు మోకరిస్తున్నాడు.

తా నా రోజు వదలివెట్టిపోయిన వాళ్ళందరూ అక్కణ్ణే ఉన్నారు. మరియు చాలా సంవత్సరాలుగా కన్యాశ్రమి అయిందనిగాని, అమెరికాలోని రాకీవర్మతచ్ఛాయల్లా జేముస్ మంచినీటిలో ఉన్నాడనిగాని అతనికి చెప్పి ప్రయోజనంలేదు. స్థల, కాలమార్పులచే ఎంతో దూరంగా ఉన్నప్పటికీ, దృఢతర సంస్మరణ ప్రభావంచేత వారంతా తన కండ్ల ఎదుట ప్రత్యక్షముగా ఉన్నట్లు ఆతనికి తోచినది. స్మృతి పథంలో కలలు గన్న ఆ దివ్య దృశ్యాల్ని కాలం ఏమాత్రం మార్చలేదు. కాల ప్రభావంచేత మారకుండా ఆ నిర్వాసితుడి గృహం నాటికీ నేటికీ అట్లాగే ఉంది. బెల్లెహామును ప్రకాశవంతం చేస్తున్న ఆ ఐరిష్ నక్షత్రాల విశ్వాస కాంతుల్ని తేజో విహీనాలు చేయడానికి కాల ప్రభావము చాలదు. ఆ కాల ప్రభావము నిర్వాసితులైన ఐరిష్

ప్రజల హృదయాలను వాళ్ళ మాతృ దేశానికి ప్రేమ పాశాల్తో బంధించి వేస్తున్నది.

ఆ సక్షత్రాలు రాత్రల్లా ప్రకాశవంతంగా వెలిగి వెలిగి, క్రిష్ట మన్ రోజు అరుణోదయానికి తేజోవిహీనాలాతై. దేశమంతటానిశ్శబ్దం కాపురం చేస్తుంది. జేసు ప్రభువు రాకను మానంగా నిరీక్షిస్తున్నదా, ఏం అనిపిస్తుంది. శీతాకాలప్రభావంచేత ధూళి ధూసరితమై, తేజో విహీ నంగా ఉన్న ఆ ప్రదేశాన్నంతా మేలి ముసుగ్గా ఉన్న ఆ మంచు తేజో వంతంగా, ఆకర్షణీయంగా చేస్తుంది. పృథ్వీగ్రాలమీది మంచు బిందు వులు ముత్యాల్లా మెరిసి పోతుంటై. పర్వత శిఖరాలవైనా, లోయల్లో, ఆ మహిమ ధవళకాంతులు బాగా ప్రకాశిస్తయ్.

పూజ బలి ఘంటారావాలు, దేశంలో నిశ్శబ్ద వాతావరణాన్ని భేదించి, మధుర గానంతో నింపివేస్తయ్. 'పాలస్తీనా' ఔత్త్రాలలో గుండా మహావేగంతో, ఆనాడు మొట్టమొదటి క్రిష్టమన్ కు తమ సంరక్షకుడైన జేసునాథునిముందు మోకరించడానికి పరుగెత్తుకువచ్చిన గొట్టకాపర్లమాదిరిగా, ఈ పూజబలి ఘంటారావాలు సమాధానంగా మహోజ్వలంగా వెలిగే హృదయాల్తో, నేడు పోలాల్లోగుండా రహ దార్లవెంబడి, కాల్యలవైనా, పచ్చిక మైదానాలద్వారా, ఒక మహా జనప్రవాహం అద్భుతవేగంతో మహాయాత్ర సాగిస్తుంది.

దివ్యకాంతులు విరజిమ్ముతూ, దేశానికి సంతోషాన్ని కలిగించే ఆ దేవాలయంలో దైవవీరం మొదలుకొని గోపురద్వారంవరకూ, ఇసుక వేస్తేరాలకుండా జనసమూహం పరివేష్టిస్తుంది. జూదయాదేశపు గొట్ట కాపర్లను నాడు ఆనందంతో ముంచెత్తిన దేవదూతలపాట "వెనితే ఎక్జల్ తేమస్" గీతం, ఈనాడు దైవవీరందగ్గర మోకరించివున్న జేసు ప్రభుని ఐరిష్ గొట్టకాపర్ల హృదయాల్ని పులికిపచేసి, వాళ్ళకు కర్ణ రసాయనంగా వుంటుంది. ప్రభువువై వాళ్ళుచూపే ఆ గౌరవాతిశ యాలు, ఎంతనిర్మలాలు! ఎంతప్రళంసా భావసహితాలు! ఎంతతీకరణ శుద్ధిమంతాలు! మోక్షానికి బెత్తె డెడంలో ఉన్నానని ఒక్కొక్కడు తల పోస్తాడు. ఒకవంక తమ సృష్టికర్తనుగూర్చి భక్తిశ్రద్ధల్తోగూడిన విశ్వా మును వెల్లడిస్తున్న ప్రేమపూర్వక ప్రణామవాక్యాలను మెల్లగాఉచ్చ రిస్తుంటే మరోవంక ప్రార్థనాశబ్దతరంగాలు ఒక్కొక్కటిగా ప్రయాణం చేసి దైవవీరం దరిజేరి పారవశ్యంతో మూర్తీభవిస్తున్నవి.

‘చేతులు దోయిలించి, దైవపీఠందగ్గర మోకరించి, దైవపీఠాన్ని మినహా ఇతరమేమీ తెలియని, పవిత్రసాక్షాత్కారం తప్ప మరొకటి గోచరించని పారవశ్యంలో, గంభీరమైన కంఠధ్వనితో “నా ప్రభూ! ప్రీయతముడూ, విశ్వాసపాత్రుడూ, మిత్రుడూ అయిన జేసునాథునికి స్వాగత సహస్రాలు” అని పలుకుతూ, దైవ ప్రార్థనలు చెల్లించే, ఆమె పవిత్రహృదయాన్ని, జీవన్మరణాల్లోగల రహస్యాలేం చేస్తై? ఆమె మొగంపై ప్రతిరేఖా, ఆమెలోపున్న ఆ ఆత్మతా, ఆమెగాఢ భక్తి, ఆ దైవపీఠమీద దేవమందనములో నున్న, జేసువునుగూర్చి పూర్ణజ్ఞానాన్ని సృష్టించేస్తున్నయ్.

వారెంతభక్తితో పూజచూస్తూ వుంటారు! భక్తిపూరితమైన హృదయాలు ప్రేమజ్వాలలతో ప్రజ్వలిల్లుతూ, మధ్యపూజలో మోక్షమునుండి దిగివచ్చి, పీఠముపై ప్రతిష్ఠింపబడిన దైవాన్ని అలుముకొంటాయి. వారి పవిత్రప్రాచీన పారమార్థిక చింతతోగూడిన ఆరాధన అందరిహృదయాలనీ ఆకర్షిస్తుంది. భక్తిప్రపూరితమైన వాతావరణముతో దేవాలయం నిండి నిర్మలత్వాన్ని విరజిమ్ముతూ వుంటుంది. ప్రజల ఆ భక్తిప్రపత్తులు నిరాడంబరాలూ, నిష్కల్మషాలు. ఏమని చెప్పాలి! బ్రహ్మాండమైన హర్షధ్వను లనుభవించినట్లుగా, అమితోత్సాహంతో అక్కడి నాయుతరంగాలు చలిస్తయ్.

నడిపూజలో వర్ణనాతీతమైన భక్తిప్రపత్తుల్ని జేసుకు ప్రదర్శించడములో, ఐరిషీయులలో కొన్నిప్రాంతాల్లో ఒకవిధమైన ఆచారం ఉంది. ప్రతిష్ఠ జరుగనున్నదని తెలియజేసే ఘంటారావం వినపడడంతో, ప్రార్థనాశబ్దాలు నిలచిపోతయ్. అక్కడున్న శిరస్సులన్నీ వంగుతై. నిశ్శబ్దం తాండవిస్తుంది. అద్భుతం పరిసమాప్తమైందనీ, జేసుప్రభువు వారిమధ్యలోనే వున్నాడనీ తెలియజేయడానికి మళ్ళీ ఒకసారి గంటమ్రోగుతుంది. అప్పుడొక ఆశ్చర్యకరమైన విషయం జరుగుతుంది. ఆవరాని మహావేగంతో ప్రవహించే ఒక జలపాతంలాగ ఆ జేసుప్రభువుమెట, ఆ భక్తుల హృదయాలనుంచి ఒక్కసారి కట్టలు తెంచుకోని ఆయనపైగల ప్రేమప్రవాహం ఉరుకులూ, పరుగులూ తీసుకొంటూ బైటికిప్రవహిస్తుంది. అక్కడవున్న భక్తనమూహమంతా ఒక్కసారిగా ఒకేవక మనిషిమాదిరిగా వంచినతలలన్నీ వైకెత్తి, అమితోత్సాహంతో, గంభీరనినాదంతో దైవపీఠవేపుచూస్తూ ప్రార్థల్ను

చేస్తుంది. వాళ్ళు చెల్లించే దైవస్తోత్రాల్లా అనుభవంలేని హృదయం, అందులో ఉన్న మనస్సునాకర్షించే సౌందర్యాన్ని గుర్తించలేదు; అక్కడన్న ప్రతివ్యక్తీ తన భౌతిక కాయాన్ని విడిచి, ఒక్కసారిగా దైవపీఠం దగ్గరికి పరుగెత్తి, లోకసంరక్షణార్థం తన జీవితాన్ని బలిచ్చిన జేసు నాథుని పాదపద్మాలను ముద్దుపెట్టుకొంటున్నాడా! అనిపిస్తుంది. వాళ్ళ మధ్యలో జేసును సాక్షాత్కరింప జేసుకొన్నవాళ్ళు, తదనంతరం తమ పూజ బలిని నిష్పన్నంగా కొనసాగిస్తారు. భక్తిశ్రద్ధలు వెల్లివిరిసేటట్లు, సత్ప్రసాదంకోసం, జేసునాథునికి ఘనస్వాగతం పలుకుతారు. మళ్ళీ ఘంటారావం వినపడేటప్పటికి, అక్కడ సమావేశమైనవారంతా సత్ప్రసాదార్థం బైలుదేరుతారు. జేసుప్రభువు వాళ్ళ పవిత్రహృదయాల్లో తను నివాసం ఏర్పరచుకుంటాడు. క్రిష్టమస్ రోజుల్లో ఐరిష్ జాతంతా సత్ప్రసాదం కోసం దేవాలయాలకు విరగబడి వస్తుంది. దేశమంతా బోసిపోతుంది. ప్రతి వాని హృదయం జేసు పాదపద్మాల ముందు మోకరిస్తుంది.

జేసువు జన్మించిన రోజులలో వాయుప్రపూరితమై పాడుబడి యున్న పశువులకొట్టముకన్నా, ఐర్లండు వేదహింసకాలమున విపాద పూరితమై నిర్మానుష్యమై యుండెను. ఐర్లండు పవిత్రపర్వతములపై నుండే పూజబలి శిలాఫలకం గడచిపోయిన జయంతి ఉత్సవదినాలలో వారనుభవించిన బాధలను బాగా వారికి స్ఫురణకు తెస్తుంది. కాన వాళ్ళంతా జేసునాథుని పుట్టుకను, ఆ సమయమున ఆయన అనుభవించిన బాధలను బాగా గ్రహిస్తారు. గ్రహించి సానుభూతి చూపిస్తారు. పూజబలి ముగిసి తర్వాత, మందహాసవదనాల్తో, క్రిష్టమస్ ఆశీర్వాదాలూ, అభివందనాలూ పలుకుతూ గువులు గుంపులుగా కలుసుకొంటూ, ప్రయాణం సాగిస్తారు. కానీ వాళ్ళ హృదయాల్లోనుంచీ అక్కడ దైవపీఠంమీద ఉన్న జేసుప్రభువుమాత్రం విడిచిపోడు. రోజు రోజులా ఒక మహాప్రవాహం మాదిరిగా ప్రజలు, మరియుమాత, జోజేఫ్లతో జేసు ప్రభువుకు మోకరించడానికి దేవాలయానికి వస్తూ యుంటారు. దైవస్తోత్రాలు వినే దేవదూతలు, అక్కడ జరుగుతున్న ప్రదర్శనాలను చూస్తూ మురిసిపోతారు. ఇదిగో! ఇక్కడ వాళ్ళతల్లి, దైవస్తోత్రాలు విశదంచేస్తూ, జేసుప్రభువును చూపిస్తూ వాళ్ళందరిని మరియుమాతకు, ఆమెబిడ్డపై ప్రపంచ సంరక్షకుడైన దివ్యమూర్తి

జేసునాథునకు పరిచయం చేస్తూండగా, పిల్లలగుం పొకటి అద్భుతా వేశంతో, అమాయక మైన చూపుల్ని, ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ మోక రించి ఉన్నారు. అదుగో! వాళ్ళ ప్రక్కనే ముసలితనంచేత సగం వంగిపో యిన వృద్ధ మతబోధకు డొకడు తనవైబడ్డ వళ్ళభారంతో, భారాన్ని మరచి జనసమూహాన్ని లక్ష్యపెట్టకుండా, గంటలతరబడిగా మోక రిస్తూ తన్మయత్వంతో ఆ పవిత్రకుటుంబంతో కలసిపోయి దైవప్రార్థ నలు చేస్తున్నాడు.

ఎంత చిన్నదైనా, ఎంతపెద్దదైనా ప్రతిదేవాలయం జనసమూ హంతో క్రిక్కిరిసిపోతుంది. అందంగాఉండి చాలామందికి యాత్రాస్థల ముగావున్న దేవాలయం గానీయండి, లేకపోతే దారిద్ర్యంలో రూపు మాసిపోయిన 'ఆనాటి బెల్లెహేములో ఉన్న చిన్న దేవాలయం గానీ యండి, నిమిత్తంలేదు. ఆ గుహకు సంబంధించిన పూర్వ చరిత్ర సంతా వాళ్ళవిశ్వాసం ఆమూలాగ్రంగా పతిస్తుంది. అయస్కాంతం మాదిరిగా వాళ్ళహృదయా లన్నింటిని, క్రిష్టమన్, ప్రభువులవైపు శృంగంగా ఆకర్షిస్తుంది.

ఈ విధంగానే కలకాలం మహత్తరం గా ఉండుగాక! క్రిష్టమన్ దీపకళిక తన దివ్యకాంతుల్ని, ఆచంద్రతారార్కం దశదిశలా వెద జల్లుగాక ! దివ్యప్రభునగు జేసునాథుడికి ఘన స్వాగత మిచ్చే ఐర్లండు ఆ కల్పాంతం పుణ్యక్షేత్రంగా వర్ధిల్లుగాక !

ఐర్లండు - మరియుమాత నెల

ఐర్లండులో మరియుమాత నెలయగు మే మాసంలో మరియు మాతవైగల భక్తి విరిషీయుల దైవవిశ్వాసంలోగల ప్రధానవిషయం. జేసుప్రభువు తల్లియైన మరియుమాతను విరిషీయు లీ నెలలో ప్రత్యేక మైనవిధానంతో శౌరవిస్తారు. ఆమె నిజంగా వాళ్ళజాతికే మాత! అందువల్ల వాళ్ళకామెవై అంతభక్తి. విశ్వాసం గట్టిదైనప్పుడు మరియు మాతవై భక్తిచాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. విశ్వాసం మరియు మాతను ప్రేమిస్తుంది. భిన్నమతావలంబనం ద్వేషిస్తుంది.

విరిషీవాళ్ళ మరియుమాతవై ప్రదర్శించే భక్తిశ్రద్ధలు ఆనంద దాయకాలు; తేజోవంతాలు. తల్లి బిడ్డల మధ్యనున్న సమ్యకాన్ని, ప్రేమను వాళ్ళభక్తి వెల్లడిస్తుంది. ప్రకృతి, సౌందర్యము కలిసి ఐర్లండులో మే నెలను నిజంగా ఆనందదాయకం చేస్తాయ్. మరియుమాత మందస్మితంలో తేజోవంతమై మొత్తం దేశం ఆనందపరవశత్వం చెందుతుంది. మరియుమాతను శౌరవిచటానికి ప్రకృతి మనోహరంగా అలంకరించుకొంటుంది. ఏప్రిల్ నెలలో సూర్యుడు రోజురోజూ పైపైకిపోయి మిశ్రమ బంగారమయమైన తరంగాల్ని ప్రసాదిస్తాడు. అల వెంబడి అల ప్రయాణం చేసి, ధూళి ధూసరితమై సొంపు చెడిన కొండల్ని, లోయల్ని పచ్చ పచ్చగా నేత్ర పర్వం చేస్తుంది. దేశంలో వసంతం సవ్వినట్లుగా, పచ్చని ఆకులు మంద వాయు ప్రసారానికి కదుల్తూ, తమ చాచ్చయల్లో శాద్వల ప్రదేశాల్ని కప్పివేస్తూ ఉంటాయి. నిద్రా ముద్రితమైన ప్రకృతి మేల్కొని వసంత స్పృహకు సౌందర్యంతో పులకించి, మే నెల కోసం నిరీక్షిస్తూంటుంది.

మే నెల అరుణోదయమైంది. పచ్చని ప్రదేశాలమీద తన మృదు హస్తాలతో పుష్పాల్ని వెదజల్లి స్వాగత మిచ్చింది. సముద్రం నుండి సముద్రంవరకూ మే నెలలో ఐర్లండుయొక్క కౌమారదశ స్వచ్ఛమైన మంచువలె వ్యాపించింది. పర్వత పార్శ్వంలో పసుపు పచ్చని ముండ్ల పొద స్వర్ణకాంతుల్తో ప్రకాశిస్తున్నది. పుష్ప సౌరభా

సారంతో శాద్వల ప్రదేశాలపై, వాయువు మందగమనం సాగించింది. ఐర్లండు పక్షినంతానములతో స్వర్గమునలె ఉంటుంది.

కోకిల, భరద్వాజం మొదలయిన పక్షిజాలం, తమ తమ తియ్యని కంఠాలెత్తి మధుర గానం ప్రారంభించినై. మే నెల పుష్పాలకూ, ఊత్రాలకూ, ఆనందదాయిని; శోభప్రదాయిని; భూలోకానికీ, స్వర్గ లోకానికీ దేవియై, మానవజాతి కల్యేణమహిమాన్నుదాహరించిన మాయ మాతకు మేనెల సర్వదా అర్ప మైనదేమధురగానంతో, సందర్భంతో ఓలలాడిపోతున్న ఈ భూఖండానికీ, గౌరవప్రదమైన దేవాలయంగాకీ ప్రవేశించినట్లుగా మరియుమాత ఉన్నది. ఆమె స్వాగతం హృదయ పూర్వకమైంది.

ఆ భూఖండాన్నంతా కప్పివేసిన విశ్వాస మనే పచ్చడం ఆమె పై గల ప్రేమనల్ల సహస్ర సౌందర్యాలతో అలంకరింపబడినది. ఆ దేశస్థు లందరికీ మరియు మాత, జేసు ప్రభుని ప్రతి బింబాన్ని ప్రదర్శించే అర్థం వంటిది.

భగవంతుడి సృష్టిలో మరియుమాత కున్న స్థానం వాళ్ళకు తప్ప మరెవరికీ గోచరం కాదు.

న్యాయాధిపతియైన జేసునాథునికీ, పాపాత్ముడికీ తల్లియైన మరియు మాత పాద పద్మాల ముందు వారంతా మోకరిస్తూ, తమ స్తోత్రాలన్నిటినీ ఆమె ద్వారా క్రీస్తునాథుని కందజేస్తారు. బెల్లెహేమునుంచి, కాల్యరీవరకూ తన పుత్రుడితో సహా ఆమె వారితోటే ఉంటుంది. వాళ్ళ దైన భక్తి ప్రశంసార్హమైంది. ఆమెకు సంబంధించిన ప్రతి విషయం పవిత్రం. ఇంగ్లీషు భాషలో మనకు మరియు మాత అన్న ఒక్క పేరే ఉంది. ఆ నామాన్ని దేవదూత, పాపి ఒక్కటిగానే ఉచ్చరిస్తాడు. మతాభిప్రాయంతో కూడుకొన్న, ఐరిష్ మాతృ భాషలో మాత్రం అట్లాగాదు. (Muir) మ్యూర్ అనే పదాన్ని పరమ పవిత్రంగా, ఆమె పేరుగా వాళ్ళు ప్రయోగించారు. వాళ్ళకు మరియుమాత పై గల గౌరవ మటువంటిది. ఆమె నామాన్ని ధరించిన ఇతర మహిళా మణుల్ని (Maire) “ మైర్ ” అని వ్యవహరిస్తారు. ఐరిష్ వాళ్ళిల్లో ఏ ఒక్కరూ మ్యూర్ అనే పవిత్ర నామాన్ని పెట్టుకోరు. నిజంగా, మరియు అనే పేరుగల వాళ్ళు ఐర్లండులో లెక్కలేనంతమంది ఉన్నారు.

ప్రతి కుటుంబములో కనీసం ఒక్క కుమార్తెయినా మరియు మాత వేరుతో జ్ఞాన స్నానం పొందినదై ఉంటుంది.

మరియమాత మీద వాళ్ళు గాఢానురాగం తరతరాలుంచీ వస్తున్నది. నిజానికి పశ్చిమ జాతుల్లో పరమ పవిత్రమైన మరియు సూత జన్మ పాపములేని ఉన్నవనును సిద్ధాంతమను ఒహళ ప్రచారంలోకి తీసుక వచ్చినవాళ్ళు, మొట్ట మొదటగా ఐరిష్ వాళ్ళే. “ఓ మహిమా స్వితమైన మరియు సూతా! మరియు మాతలకన్నా విశిష్టమైన మరియు మాతా! సర్వ మహిళా ఐరోపాలో! దేవ దూతల రాజ్య! మోక్ష వాసిని! ఉదారాశయా!! శిశు సంరక్షణి! స్వర్గ సాపాన మార్గదర్శి!” అన్న ప్రార్థనా గీతం వాళ్ళ కత్యంత ప్రీతికరమైంది. ఇది వేయి సంవత్సరాలనుంచి నిరంతరం గానం చేయబడుచున్న వాళ్ళ పరమ పవిత్ర గీతం!

సంవత్సరమంతా ప్రతి దినం అరుణోదయ కాలానికి మరియు మాత స్తోత్రాన్ని తెలియజేసే గంటలు మ్రోగుతాయి. మధ్యాహ్నానికి మళ్ళీ ఘంటారావం వినబడుతుంది. ఆ ఘంటారావం వినబడేటప్పు టికి ప్రతివాడి మనస్సు ఇహ లోకాన్ని వదిలి, పరలోక నివాసియైన జేసునాథుని ప్రార్థన కంకితమాతుంది. రోడ్డు ప్రక్క ఆడుకొంటున్న పిల్లలునైతం వాళ్ళ చిన్న చేతుల్ని ముకులించి, దైవ ప్రార్థన చేస్తారు. పొలాల్లో పనిచేసే ప్రతి కర్షకుడూ, ఆ గట్లమీదనే మోకరించిమరియ మాత వద్దకు జేసు వచ్చినందుకు తన సమస్కారాలు చెల్లిస్తాడు. పాఠశాల గదిలో, గుఱులుకూడే సంతలో ఎక్కడైనాసరే అందరి మనస్సులూ స్వర్గ నిమగ్నమై ఉంటై. పూర్వం మాదిరిగానే అందరూ అప్పుడు జేసు స్రుభువుకూ, మరియుమాతకూ యథావిధిగా స్తోత్రాలు చెల్లిస్తారు. ప్రతిరోజూ మూడుసార్లు ఆ ఘంటారావం విన బడగానే ఎక్కడివాళ్ళక్కణ్ణీ తమ పనిపాటల్ని, ఆటల్ని అన్నీ వదిలి వెట్టి దైవ ప్రార్థన చేస్తారు.

ఇది సర్వసామాన్యమే వినప్పటికి, మరియుమాత నెల్లో, ఆమెపై వాళ్ళకున్న అనురాగం మరింత స్థాయిభావాన్ని పొందుతుంది. అప్పటి వాళ్ళ ప్రత్యేకతే వేరు. మే నెల మొదటిరోజున అందరూ నెందలాడే నిద్రలేచి, త్వరత్వరగా పనులన్నీటినీ ముగించుకొని, పరమ పవిత్ర మైన బావి చుట్టూ తిరిగి రావడానికి బైలుదేరుతారు. చుట్టూ తిరిగి

రావడమంటే బావి దగ్గరికి యాత్ర సాగించడమన్న మాట ! జప
మాల స్తోత్రాల్ని పఠించడమన్న మాట ! బీదా బిక్కి దానధర్మాలు
చేయడమన్న మాట ! ఆరోజు సూర్యోదయం మొదలొక్కని సూర్యా
స్తమయం వరకూ ఈ విధంగా నిరంతరాయంగా సాగిపోతుంది. ఇది ఆ
నెలకు సరైన ఉపోద్ఘాతం !

ఈ నెలంతా ప్రతిరోజూ పూజబలితో, దివ్యసత్ప్రసాదంతో
ప్రారంభించి, వరమ పరిత్రమైన ఆమరియమాత ఆశీర్వాదంతో ముగి
స్తారు. ఆదివారా ల్నాడు, ప్రతి పల్లెలో, ప్రతి పట్నంలో ఆమరియ
మాత సంతానం ఆమె స్వరూపశోనో, లేకపోతే ఆమె చిహ్నంగా
ఉన్న ధ్వజంతోనో ఆమెను స్తుతించే జవాలు చదువుకొంటూ, ఒక
పెద్ద ఊరేగింపుగా బయల్దేరుతారు. భగవంతుడి దయాంతఃకరణాని
మహిమాలాదార స్వభావాన్ని చూచగొనడానికి మే సర్వదా యోగ్య
మైన నెల. వసంతం తన పని ముగించుకుంది. పంట కోతల్నికా ప్రారం
భించ బడలేదు. అందుకని జనం ఇదివరకటి మాదిరిగా హడావుడి పరి
స్థితుల్లో లేదు. మతబోధ సంఘ సమావేశాల్లో మరియుమాతనై గల
అచంచల విశ్వాసం వర్ధిల్లపరానిది. జోనేగల్లో వున్న కొందరు సత్పురు
షుల విషయం నాకు తెలుసు. వారు సాయత్రం ఆరు గంటల కా
సమావేశానికి హాజరై రాత్రుల్లా ఆక్కణ్ణే జాగరూ చేసి మర్నాటి
ఉదయం పూజబలి సమయంలో దివ్యసత్ప్రసాదాన్ని లోగొనిపొంకి,
పావనంకీర్తనానికీ సర్వ సన్నాహంతో సిద్ధంగా ఉండేవాళ్ళు. వాళ్ళు
గంటలతరబడి జపమాల స్తోత్రాలు చెల్లిస్తూ కాలక్షేపం చేసేవాళ్ళు
చాలామంది ఉపవాసాలుండి చాలాదూరం ప్రయాణం చేస్తారు.
సామాన్యంగా సాయకాలం నాలుగంటలదాకా సత్ప్రసాదాన్ని లో
గొనడానికి వాళ్ళు వచ్చిగంగకూడా ముట్టకోకుండా ఉంటారు. ఏ
శృంగంతా చేయడం త్యాగబుద్ధికోకాదు. వాళ్ళు జేసును గూర్చిన
ఉహల్లో తన్మయత్వం చెందుతారు. వాళ్ళ హృదయాలు ఆనందంతో
నిండిపోతై. ప్రతి ఐరిష్ గృహంలో మరియుమాత పూజ పీఠం ఉందా
బాలబాలికలంతా అమితోత్సాహంతో సరస్సుల దగ్గరికి, ఉద్యాన
వనాల్లోకి, కొండలమీదికి వరుగెత్తుకుపోయి రకరకాల పూలను సం
పాదించి తమ గృహాన్ని బాగా అలంకరిస్తారు. ప్రతి రాత్రి, ప్రతి
రంగులో ఆ పీఠం ముందు జపమాల స్తోత్రం చెల్లించ బడుతుంది.

ప్రతి హృదయం మరియు మాతపై గాఢవిశ్వాసంతో ప్రకాశిస్తుంది. నిష్కల్మషమైన హృదయంతో ఉన్న మరియు మాతను అమాయకమైన చూపుల్లో చూస్తూ, తన చిన్ని చేతుల్తో దోసిలిపట్టి, మొగంపై దివ్యకాంతుల్ని వెదజల్లుతూ, కూర్చోని ఉన్న ఆ పసిపిల్ల వెంబడి, నడుమువంగి మోకరించి కూర్చున్న ఆ వృద్ధమాత, తన బోసి నోటితో స్పష్టాస్పష్టంగా జపమాల ప్రోతాన్ని చెల్లిస్తున్నది! వాళ్లు దైవప్రార్థలోని నిమగ్నులైనపుడు వాళ్ళ హృదయాల్లో లవలేశమైనా భయం గోచరించదు. ఎరిన్ లో ఉన్న స్త్రీ జనం అంతా వాళ్ళ మాత చుట్టును గుంపుగా కూడి, వాళ్ళ సంగతీకరణకూ మార్గదర్శకత్వానికీ, అమితానురాగంతో, గాఢ విశ్వాసంతో ఆమెను సందర్శిస్తారు. వాళ్ళేనాడూ నిరాశాపూరితులు కారు!

విరిషీయల హృదయాల్లో నిండి పొంగిపోయే ప్రేమ, స్వర్గములో వున్నాదులు గలిగి పరిపోషణ పొందిన ప్రేమ - ఈలాంటి ఆధ్యాత్మిక ప్రేమధనము ఐహికమైన ప్రేమ సంతటిని పరిశుద్ధముగాను, పవిత్రంగాను చేస్తుంది. స్త్రీ ఆధ్యాత్మిక ప్రవృత్తి విలువ అర్థమైంది. మరియు మాత ఎప్పుడూ ఆమె వెన్ను కాచుకొనే ఉంటుంది. ఆమె మరియు మాతను శారవాదరాల్లో చూస్తుంది. స్త్రీత్వానికి సంబంధించిన ఈ ఉన్నతాదర్శం జాతిని ఉన్నతంగా, విశ్వాసపాత్రంగా ఉండేటట్లు చేసింది. 'లెకీ' తాను వ్రాసిన 'యూరపు హేతువాద చరిత్ర' లో ఈ విషయాన్ని గూర్చి ఎటువంటి ప్రశంసా వాక్యాలు పల్కాడో వినండి!

“ఈ ప్రపంచమంతా దాని ఆదర్శాలవల్ల పరిపాలింపబడుతున్నది. మరియు మాతపై మధ్య యుగాలవారి అభిప్రాయాల కన్నా గూఢమైంది గాని, మొత్తంమీద శ్రేయస్కరమైంది గానీ ప్రపంచాన్ని పరిపాలించలేదు. మొట్ట మొదటిసారిగా స్త్రీకి అర్హమైన స్థానం లభించింది. గతయుగాలవాళ్ళకి తెలియనివనిత్రతా, ఆర్థికతా, కోమలత్వము, పై ఉన్నతాదర్శమునుబట్టి, ఉన్నతాదర్శ ప్రాయోగియైన మరియు మాతనుబట్టి ఈ యుగంలో బాగా వ్యాప్తి చెందినై. గురువులు తమ పాలకులైన మరియు మృగారిని గూర్చి వ్రాసిన గ్రంథాలవల్లా, దేశ దేశాల ప్రజలు తమ ప్రవర్తనను సరిదిద్దుకొనచేసిన నిరంతర ప్రయత్నాలవల్లా, మరియు మాతపై గల అత్యంత శారవం కొద్దీ ఐహిక వాంఛల్ని త్యజించి

చిన పవిత్ర యువతుల వల్లా, మరియూమాత దయకు పాత్రులు గావటానికి వాళ్ళు చేసే త్యాగాలవల్లా, తపస్సువల్లా తమకు అభిరుచుల్ని తదనుగుణంగా మార్పు చేసుకొనేవాళ్ళవల్లా, ఉన్నతాదర్శ ప్రభావం ఆ కాలంలో యెంతగా ప్రవర్తిల్లిందో తెలుసుకోవచ్చు. యూరపులో వున్న మంచిమంతా దాని ప్రభావమే! మన ఈనాటి నాగరికతకూ, పవిత్రాశయాలకూ అదే మూలాధారం.

విల్లండు సర్వదా మరియూ మాతనే ఆశ్రయించి ఉండి, ఆమె కూడా విల్లండుకు ధైర్య నావాసాలూ, గాఢ విశ్వాసం ప్రసాదించి, నాటినుండి నేటివరకు స్వయంగా రక్షిస్తూనే ఉంది. ప్రతి సంఘటనను ప్రతి సమస్యను అక్కడున్న పరిజల జీవిత దృశ్యాలను, ముఖ్యము దిద్ది తీరుస్తున్నది. వాళ్ళకున్న ఆధ్యాత్మికానుభూతి ఉపహింపలేము. విశ్వాసమైన దృష్టితో వాళ్ళు ప్రతి జీవితానినూ జేసుకు సందర్శిస్తున్నారు. వాళ్ళ ప్రకృతి సౌందర్యం భగవంతుణ్ణి చేరే సోపానం! ప్రతి వృక్షం జేసు దివ్య సృష్టి చిహ్నమే! ప్రతి పుష్పం సృష్టిక రమైన జేసువాడుని గుణ కీర్తనం చేసే నాలుకే!

అటువంటి దృఢ విశ్వాసాన్ని ఐహిక భోగా లే చూత్రం కదిలించలేవు. శాంతి సమయంలో, యుద్ధంలో, ప్రశాంత వాతావరణంలో, పెను తుపానులో, కష్టసమయాలలో, భయంకరమైన వ్యూహ్య ముఖంలో ఎక్కడయినా వాళ్ళు జేసునాడుని అభయ హస్తం సామర్థ్యకరమైనా ఉంటుంది! కరువులో అనారోగ్యంతో పీడింపబడి, మృత్యు ముఖంలో ప్రవేశించియున్న ఆ దరిద్ర నిర్భాగ్య జీవితమైన పిల్లను చూడు! ఆమెకు సన్నిహితులైన వాళ్ళందరూ మరణించారు. అనాధమైన ఆ బాలిక నడవటానికూడా శక్తిలేక తన పూరి గుడిసెలో నిశ్చేష్టురాలై మరణ వేదన అనుభవిస్తున్నది. మృత్యు దేవత తాండవించే ఆ ప్రదేశంలో పర్యటిస్తున్న గురు విప్లవే మరణోన్ముఖురాలైన ఆ బిడ్డను చూచాడు. పాప మా నిర్భాగ్యురాలు కేవలం అస్థిసంజరమాత్రావశిష్టమై, శాంతి విహీనాలైన కళ్ళతో మృత్యు సందర్శనం కోసం నిరీక్షిస్తున్నది. రాత్రింతా దట్టగా మంచు కురిసింది. సూర్యుడు ఆ యింట్లోకి తొంగి చూచాడు. ఆమె ఫాల భాగమంతా మంచుచేత కప్పబడింది. ఆ బిడ్డను చూట్టంతో టే గురువు నీరయిపోయాడు. ఆయన హృదయం కరుణా ప్రపూరితమయింది. ఆయన కళ్ళనిండా నీళ్ళు కరిమ్మడై.

మోక్ష రాజ్యమును జేర సంసిద్ధురాలనుగా జేయ ఆమె ప్రక్కనే మోకరించాడు. ఆమె తెల్లని వెదపులు కదిలినాయి ఆమె పైకి పంగి గురు వామె అన్నప్రమేన హీనస్వరా న్నాలకించాడు.

“స్వామీ! భగవంతుడు మంచివాడు కాడా! జేసునాథుడూ, ఆయన తల్లి మరియుమాతా తప్ప నన్ను రక్షించేవాళ్ళేవరూ లేక నే నెక్కడ దిక్కులేని పక్షినై పడివున్నా. నేను జ్వరంతో తపించిపోయా. నాకు మిక్కిలి దప్పిక వేసింది. గుక్కెడు మంచినీళ్ళిచ్చి నా దాహాన్ని తీర్చేవాళ్ళేవరూ లేరు. కరుణామయుడైన జేసుస్వామి చల్లని మంచు నా కొరకు పంపించాడు. అది నా దగ్గరకు వచ్చింది. దప్పిక తీర్చు కోడానికి నేను దాన్ని త్రాగాను. భగవంతుడు మంచివాడు కాడా?” అన్న మాట లామె నోటనుండి వచ్చినై.

అటువంటి మహత్తరమయిన హృదయంలో గల గాఢ విశ్వాసం ఊహగా మారింది. ఐరిష్ వ్యక్తి తాను రోజూ చేసే ప్రార్థనలవల్ల తనలో వున్న ఊహకు స్పష్ట వ్యాఖ్యానం చేస్తున్నాడు. “భగవంతుడు సరిహద్దుగాగల అంతం లేని ఒక దీర్ఘ మార్గంలో మనం పయనిస్తున్నాం. మనం తప్పకుండా ఆ జేసుప్రభువును జ్ఞాపక ముంచుకోవాలి!” వాళ్ళు మరియుమాతజవమాలను చేత్తో ధరించి ఆ మార్గాన్నే అనుసరిస్తున్నారు.

ఐరిష్ జవమాల! ఐరిష్ వాళ్ళ మెత్తని వ్రేళ్ళా జవమాల నెట్లా తాకుతున్నాయి! ఐరిష్ వాళ్ళ ఆ లేత వెదపు లా జవమాల నెట్లా ముద్దాడుతున్నాయి! మరియుమాత కానెకోకను వాళ్ళెట్లా గట్టిగా పట్టుకొని దాన్ని వదలకుండా అనుసరిస్తున్నారు! ఆమె వారిని సర్వదా కాపాడుతునే వుంది. స్వర్ణయుగ మాతయిన మరియుమాత జవమాల వలన దరిద్ర నిష్ఠుర జీవనాన్నుంచి, భయంకర ఘోమం నుంచి, మహా ప్రమాదా న్నుంచి, యుద్ధాగ్నిజ్వాలల నుంచి, జైలు గదిలో చల్లని చలినుంచి, ఒకచోటనుంచేమిటి? ప్రతి ప్రదేశాన్నుంచి ఐరిష్ పాణి పద్మాలు వైకెత్తబడుతున్నాయి. బాల, వృద్ధ, వ్యాధిపీడిత, బలహీన, కర్మక బాధా సంతప్త, పవిత్ర, పాప ఒక టేమిటి? అందమయిన

అన్ని హస్తాలు అనురాగకంపితాలయి ఇహలోకం నుంచి పరలోకానికి
మరియమాత కోసం చాచబడి ఆమె కొంగు నందుకున్నాయి. ఆమె
కొంగు తాకిన వెంటనే ఆ బాధా వీడిత హృదయంలో సౌఖ్యం, ఆ
భగ్నహృదయంలో ఆశ కలుగుతున్నాయి. అవమానం, కష్టం,
నిరాశ తోలగిపోయినవి. ఆమె కొంగును తాకటమంటే మోక్ష సాపా
నాన్ని చాటుట మన్న మాట! ఎవ్వడూ ఐరిష్ వాళ్ళకు జవమాల
లంగరువంటిది! “గాబ్రియల్” దేవదూత పిలిచే టిల్లుగానే పిలుస్తూ,
ఆమె కొంగును పట్టుకొని వ్రేలాడుతూ ఆ జవమాల లోని పూసల
ద్వారా ఆమె కుమారుని పవిత్ర జీవిత గ్రంథాన్ని పఠిస్తున్నారు. ఒక
మధుర గాయకుడు అందమయిన ఒక గీతాన్ని ఆలాపించి, ఆరోహ
ణావరోహణ క్రమములో అర్ధవంతంగా పాడి, అందరి హృదయాల్ని
సంతృప్తిపరచేటట్లుగా మరియమాతను ప్రార్థించేవాళ్ళు. ఆమె చీరె
చెరగును పట్టుకొని ఆమె గత చరిత్రనంతా హృదయపూర్వకంగా
స్తోత్రం చేస్తున్నారు. మరియమాతచేత సక్రమమైన మార్గమున నడుప
బడ్డ ఆమె తన ప్రాణానికన్న ఎక్కువగ ప్రేమించుకొన్న మరియమాత
క్రియపుత్రుడయిన జేసునాథుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా సందర్శించగల్గుతున్నది.
పూసలు తాకినంతమాత్రం చేతనే, బాల్యంచేత ముద్దులు మూటలు
గట్టే మందహాస శోభితమైన ఆ అమాయకపు వదనాన్ని ఆమె దర్శి
స్తున్నది. ఆ నేత్రాలామె హృదయంలోకి లొంగిచూస్తున్నాయి. అదిగో!
ఉపాధ్యాయుడయిన జేసునాథుని అద్భుతమయిన ఆ వదనం! అదిగో!
మళ్ళీ అటు చూడు! స్తీవనై కొరతవేయబడిన వారి వివర్ణ వదనమును
చూడుము! అదిగో! అదిగో! ఆమె మళ్ళీ అటువేపే చూస్తున్నది.
మహిమాన్వితమైన జేసునాథుని సుందర ముఖారవిందాన్ని ఇప్పు
డామె సందర్శిస్తున్నది. మరియమాత మాతృ వాత్సల్యంలో గాఢంగా
బంధింపబడి ఆమె చాలా విశ్వాసంతో మోకరించి జేసునాథుడి కోసం
అట్టే చూస్తున్నది. భూమాత ఇంతకన్నా మనోహరమైన దృశ్యా
న్నింకోటి చూపించగలదా? లేకపోతే ప్రకృతి ఇంతకన్నా మహా
దాత్తమైన భావాన్ని తెలుపగలదా?

మే నెలలో, ఏర్లందు భగవంతుడి భక్తులతో నిండిన దేవాలయం
నంటిది! ప్రపంచ జ్యోతియైన ఆ జేసునాథుడి దివ్యకాంతులచే దేదీప్య

మానంగా ప్రకాశించే భూమి ఐర్లండు! మరియుమాత ప్రియకుమారుడు, లోక సంరక్షకుడు అయిన జేసునాథుడు విశ్రాంతి తీసుకొనే పవిత్రమైన స్థలం ఐర్లండు.

—

ఐర్లండులో దివ్యసత్ప్రసాదపు పండుగ

తిరునభకు సంబంధించిన పడంగ లన్నింటిని, ప్రత్యేకమైన భక్తి శ్రద్ధల్తో జరుపుకోవడం ఐర్లండుకు తరతరాలుంచి వస్తున్న ఆచారం. ఎందరెన్ని విధాల దూషించినా, ఎటువంటి నిరసన భావంతో చూచినా, ఎంతగా విమర్శించినా ఐర్లండు వాటన్నింటిని లక్ష్యవేట్టక, దేవాలయాన్ని, జేసుప్రభువునూ, నాటినుంచి నేటివరకూ అచంచలమైన భక్తివిశ్వాసాల్తో హృదయపూర్వకంగా పూజిస్తూనే ఉంది. ఆ స్థిరదైవ విశ్వాసం కలిగినందుకు ప్రతిఫలంగా ప్రతిపండక్కి, ప్రత్యేకాలైన చక్కని ఆచారాలు ఏర్పడ్డయ్యాయి.

ప్రేమపూర్వకమైన ఈ విషయాల్లో వాళ్ళు చూపించే ఆ దృఢ విశ్వాస మహిమ మహదాశ్చర్యకరమైంది. కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఐర్లండులో ఒక నగరంలో నాకు దివ్యసత్ప్రసాద పుండక్కి సంబంధించిన ఊరేగింపులో పాల్గొనే సదవకాశం లభించింది. వివిధవృక్ష పరివేష్టితమైన ఆ నగరం ఐర్లండు హృదయవీథం అనదగ్గ మైదానంలోవుంది. దాని దగ్గరే మూడు రాజధానులూ కలుసుకొంటాయి. దానిమీద నీలివర్ణ పరిశోభితాలైన స్లీవ్ బ్లూమ్ (Slieve Bloom Mountains) పర్వతాలున్నాయి. ఆ పర్వతాలుంచి ఒక చిన్న నది ప్రవహిస్తుంది. ఆ నది ఈ నగరంచుట్టూ తిరిగి దక్షిణదిశకు ప్రవహించే షానన్ నదిలో పోయి వడుతుంది.

ఇప్పుడీ పట్టణం ఉన్నచోట వేయి సంవత్సరాల నాడొక మతం నిర్మింపబడింది. కృషిచేత, పూజచేత, పూజబలిచేత ఆ ప్రదేశాన్నంతా పునీతంచేసిన పండితులూ, నిశ్చలదైవధ్యాన పరాయణులైన కతోలికు సన్యాసుల్తో అది నిండి ఉండేది. ఒకనాడు మహాబాజ్ఘలంగా ప్రకాశించిన ఆ ప్రదేశంలోని శిథిల సామానాలూ, వారల అచంచలమైన విశ్వాసమును దైవభక్తినిగూర్చి వేనోళ్లచాటుచున్నవి. ఆ రాళ్ళకుప్పల వెంబడి ఏళ్లు మరో దేవాలయాన్ని నిర్మించారు. గత కాలంలో మ్రోగిన దేవాలయ ఘంటారావం, ఏ పూజబలిని, ఏ చర్చిని, ఏ

మతాచార్యత్వాన్నీ, ఏ విశ్వాసాన్నీ సువ్యాఖ్యానం చేసిందో, ఈ నాడు ఆ దేవాలయ గోపురంలో మ్రోగే ఘంటారావం, కొండల్లో గుండా, కోనల్లో గుండా, మైదానాల్లో గుండా ప్రయాణంచేసి, అదే పూజబలిసీ, అదే చర్చిసీ, అదే మతాచార్యత్వాన్నీ, అదే విశ్వాసాన్నీ వ్యాఖ్యానం చేస్తున్నది.

ఆ నగరంలోకి పోయేరోడ్డు మెత్తని బురదనేల దాటిపోతుంది. ఆ మార్గాని కవతలగా వచ్చికమైదానం ఒక టుంది. ఆ వచ్చికమైదానం గుండా ఇంకా కొన్ని మైశ్యదూరం వరకూ ఈ రోడ్డు పోతుంది. రోడ్డు కవతలా, ఇవతలా గుబుర్లగావెరిగిన తీగలున్నయ్. మంచుచేత ఆవరింపబడి వన్నెదరిగిన ఆ గతసౌందర్యాన్నంతా జ్ఞాపకం చేస్తూ, మే నెల్లో బాగా వికసించిన ఈ పుష్పజాలం తన సౌరభాల్ని దశదిశలా వెదజల్లుతుంటుంది.

కొండలెక్కుతూ, దిగుశూ ప్రయాణం చేసేవాళ్ళ కా రోజు ఈ నగరం నేత్రపర్యంగా గోచరిస్తుంది. ఆ నగరానికి చుట్టుపక్కల నివసించే జననమూహ మంతా ఆనా డక్కడ సమావేశమౌతుంది. రోడ్డు రోడ్డంతా పట్టణానికి ప్రయాణంచేసే జననమూహంతో క్రిక్కిరిసి ఉంటుంది. పది వన్నెండు మైశ్య దూరం నుంచీ గూడా గుంపులు గుంపులుగా ఆ పట్టణానికి వచ్చిపడతారు. అడుగులోఅడుగు వేసుకొంటూ నడిచే 'నెడ్డి' జంతువు మొదల్కొని బరువుమోసే ప్రతిజంతువుకీ, ప్రతి వాహనానికీ, ఆఘమేఘాలమీద పరుగెత్తే గుట్టం వరకూ ఆనాడు మంచి గిరాకీ తగుల్తుంది.

నే నొక్కసారి 'సార్జన్' అతిథికి ఐరీష్ వాళ్ళ దైవభక్తి విశ్వాసాలంటే ఏమిటో నిదర్శనపూర్వకంగా పరిచయం చేస్తానని మాట ఇచ్చా. అతడు సరే నని నాతోపాటు బండిలో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. మే మిద్దరం తీర్థయాత్రా జనంతో కిటికిటలాడిపోతున్న ఆ మార్గం వెంట కులాసాగా ప్రయాణం చేసాం.

కులాసాగా కబుర్లు చెప్పకుంటూ ఉన్న జనంతో నిండివున్న ప్రతి బండి దాటిపోతున్నాం. అతడు నావేపు తీరిగి "ఇంత మంచి జన

సమూహాన్ని కలుసుకోవడం, పందెపు సభల్లోనో లేకపోతే బ్యాంకి సెలవురోజునో అని మాత్రమే నా అనుభవం. కానీ ఇది నిజంగా నాకు మహదాశ్చర్యం కలిగిస్తున్నది.” అన్నాడు.

“నగరంలోకి పోయేదాకా కొంచెం ఓపిక పట్టు. ఆ పట్టణంలో ప్రతి మార్గం జనంతో ఇసుకవేస్తే రాలకుండా క్రిక్కిరిసిపోతూంది. అది చూస్తే ఇప్పుడు నీకు కల్గిన ఆశ్చర్యాని కన్నా మరింత ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది.” అని నే నన్నా.

అప్పటి పరిస్థితి నేను చెప్పింది అక్షరాలా నిజమే నని నిరూపించింది. మేము రోడ్డుమలుపు తిరిగాం. ఆ పట్టణం దృగ్గోచరమైంది. అతనంతటతనే ఆ పట్టణాన్ని చూచి చూడక ముందే బ్రహ్మాండంగా ప్రశంసించాడు.

ప్రకృతి సౌందర్యారాధకుడికి మా ముందు కనబడుతున్న ఆ దృశ్యం నేత్రవర్షంగా ఉంటుంది. ఆ రోడ్డు మేం నిల్చున్న దగ్గర్నుంచీ క్రింద క్రింద ఉన్న మైదానం వరకూ పోయింది. అక్కణ్ణుంచి నది మీద కట్టిన పంటనెమిదుగ సాగిపోయి, ఆ నగరం ప్రారంభించిన చోటువరకూ ఉన్న గుడిసెల మధ్యగుండా చొచ్చుకుపోవడంచేత, అది మా కంటి చూపు కందకుండా మాయమైపోయింది. ఆ నగరంలో ఉన్న సాధకుడ్యాల ధవళ కాంతుల్లో మునుగుతూ పట్టణంలోకి వంకరటింకర్లగా ఆ రోడ్డు దూసుకుపోయి మళ్ళీ పట్టణాని కల్లంత దూరంలో కనిపించింది. వచ్చని పొలాల్లోని ధవళరేఖ మాదిరిగా అక్కణ్ణుంచి ఎత్తుకు పోయి పోయి, ఆ రోడ్డు అంబరచుంబి శిఖరాగ్ర విలసితాలైన ‘స్లీయెవిల్లుమ్’ పర్వత సాదవీరం దగ్గర ఆగిపోయింది.

కానీ నా మిత్రుణ్ణి ముగ్ధుణ్ణిగా చేసింది ఆ ప్రకృతి సౌందర్య దృశ్యం కాదు. ఆ నగరాలంకార శోభ లతల్లి పరశుశుణ్ణిగా చేసింది. మాకు కుడి ప్రక్కగా ఉన్న ఆ పురాతన మతశిథిల ప్రదేశాన్నుంచీ, పట్టణాని కెడమవైపుగా రోడ్డువెంబడున్న ఆ పర్వతరాల వరకుకూడా ఒకే ఒకరకమైన దృశ్యం. ఆ నదిబడ్డుపై ఉన్న నల్లని ఆ చెట్లగుండా

చిత్రవర్ణశోభితాలైన కాంతులు వస్తున్నయ్. అనేక సాధాలమీద ధ్వజపటాలు గాలిలో రెవరెవలాడు తున్నయ్. ప్రతిసాధకుడ్యాలు, గవాక్షాలూ, చిత్రపటాల్తో, స్వరూపాల్తో, దివ్యకాంతులు వెదజల్లే దీపకళికల్తో అలంకరింపబడ్డయ్. బజార్లన్నీ, నిరీక్షించే జనంతో నిండి ఉన్నయ్. ఆ సరంబీలమీద వ్రాయబడ్డ వ్రాతలు వాళ్ళ నిరీక్షణావసరాన్ని సృష్టించేస్తున్నయ్. రాజమార్గానికిపోయే దారికడ్డంగా “వెనీతే ఎక్కుల్. తేమున్ దొమినా” అను గీతం, లిఖింపబడ్డ ఒక ఆర్చి గోచరించింది. దానిక్రిందగా మేం వెళ్ళాం. మరొకచోట రోడ్డు కడ్డంగా దాని క్రిందగాపోయే ఆ జేసు కభివందనార్థంగా “సర్వేశ్వరుని పేరట వేంచేయువారు ఆశీర్వదింపబడినవారు” అని వ్రాయబడ్డ మరో ఆర్చి గోచరించింది.

“ఆ ఆర్చీలమీద వ్రాయబడ్డ అక్షరాలకు వాళ్ళ కర్థం తెలుసా?” అని నా సాగ్జన్ మిత్రుడు రోడ్డువెంబడి పోతున్నప్పుడు నన్నడిగాడు.

“సత్తిమీద ఉత్తరీయం మాదిరిగా శాలవా వేసుకొని, చేతిలో జపమాలాలో అక్కణ్ణించున్న ఆ వృద్ధవనితను చూచావా?” అని నేను సమాధానంగా అడిగా.

“వాళ్ళంతా చేతుల్లో జపమాలల్ని పట్టుకొనే ఉన్నారు, అందులో నీవుచెప్పే దేవర్షి గురించి?” అని అతడన్నాడు.

‘లోర్డస్’ మాతయొక్క ధ్వజపటం వైపు నిశ్చలధ్యానంతో చూస్తూ జపమాలస్తోత్రం చెపుతూ నిలబడున్న ఆ బలిష్ఠురాలైన గృహిణిని చూపించా.

“నీ వడిగేప్రశ్నకు సూత్రైన, నర్తన జవాబు కావాలంటే ఆమె దగ్గరికిపోయి, ఆ వ్రాతల కర్థం తెలుసుకో? తెలియదో? అడుగు! నీ వామెను ప్రశ్నించబోయే ముందు, నీ జీవితభీమాపాలనీ సక్రమంగా ఉండో లేదో బాగా ఆలోచించుకో! ఆమెలో దైవభక్తినినీవు శంకించి, ఆమెను అవమానిస్తున్నా వని అనుకొంటుంది. నీవు విద్యా సంగ్రహ

ణంలో చదువుకోకుండా వదలిపెట్టిన విషయా లన్నింటినీ ఆమె నీకు నేర్పి మరీ పంపుతుంది" అని అతడితో అన్నా.

ఆ విషయాన్ని గూర్చి తెలుసుకుంటానికి కొంతకాలం వేచియుం డాలని అతడు నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆరోజున జరిగిన సంఘటన లాతనికి స్వరలోనే ఆ విషయానికి సంబంధించిన అంశాలు ఒకటి వెంబడి ఒకటిగా స్పష్టం చేసినై.

ఏ గుడినుండి దివ్యసత్ప్రసాద ప్రదక్షిణ బయలుదేర నున్నదో ఆ దేవాలయానికి ప్రయాణమయ్యాం.

పీఠముమీదనున్న దేవమందనము నుండి దివ్య అప్పమును దీసి సత్ప్రసాద పాత్రములోనుంచి, ఆ పాత్రమును చర్చి కవాటం దగ్గరికి తీసుకవచ్చారు. ఆ జననమూహం లోంచి ఆయన్ని దర్శించిన భక్తు లంతా అత్యంతశారవ ప్రపత్తుల్తో ఆయన ముందు మోకరించారు.

గురువులు పవిత్రమైన దుస్తులు ధరించుకొని ఆయనయందు భక్తి శారవాలూ వినయ విధేయతలూ గల జన సమూహం గుండా ఆయ నను మోసుకొంటూ బ్రహ్మాండమైన జైత్రయాత్ర కాయనకు మహా ప్రస్థానం సాగించారు. అందరూ అక్కణ్ణే ఉన్నారు. ఆయనకు ముందు పూలరేకులు చల్లుకొంటూ, ఆయనకు అత్యంత ప్రియులైన పసి బిడ్డలు పరుగులు తీశారు. జేసునాథుని పవిత్రమైన మరియుమాతకు తా మంకితమైనట్లుగా తెలిపే నీలి దుస్తులు ధరించి, నెత్తిమీద తెల్లని ముసుగుల్తో మరియుమాత ప్రేమ పుత్రులు కొందరు వచ్చారు. వాళ్ళ వెనకాల ఆ పగరానికి సంబంధించిన ఇతర్లు కొంద రున్నారు. ఆ నడిచే ప్రతి స్త్రీ ప్రతి పురుషుడూ తమ కా రోజున కల్గిన శారవ స్థానానికి గర్వంతో ఉన్నారు.

ఆ ఊరేగింపు బ్రహ్మాండంగా ఉంది. వాటి మధ్యగుండా వచ్చి పోతున్న జేసు శారవార్థం చేసిన గృహాలంకరణం ఆ ఉత్సవంలో మరింత ఆకర్షణీయంగా ఉంది. అక్క డక్కడా ఏ ఒకటో అరో తప్ప అన్ని గృహాలూ బాగా అలంకరింపబడ్డవి. ప్రతి వీధిలో ప్రతి గృహం

అలంకరింపబడ్డది. ఈ గృహం లన్నింటిలోకి ఒక గృహం నా మనస్సులో అచ్చు గ్రుద్దుకుపోయింది. రెండు కిటికీలు, ఒక కవాటం ఉన్న పూరిగుడిసె అది. ఆ గృహ ద్వారంలో మన మరియుమాతకోసం ఒక వీథి అమర్చబడి ఉంది. ఆ ఇంట్లో వచ్చని ఆకులూ, అడవిమొక్కలూ బాగా అమర్చబడి ఉన్నాయి. ఆ గృహ ద్వారం ముందు మరియుమాత స్వరూపం నిలచుంది. ధూప కలశం నుండి బైలుదేరిన పరిమళం ఆ వీధి నిండా వ్యాపించింది.

ఆ స్వరూపం నుంచి స్వర్ణకాంతలు ప్రసరిస్తున్నాయి. తమ ఇంటి బైట శిలాఫలకాల మీద మోకరించివున్న ఆ వృద్ధ దంపతుల హృదయాల్లో ప్రకాశించే స్వర్ణకాంతల కన్నా ఈ స్వర్ణకాంతలు లేమంత ప్రకాశవంతాలు కావు. సమస్తం మరచి, ఆ వృద్ధ దంపతులు గౌరవ భావాల్తో తమ ఎదుటున్న రాజరాజైన జేసుకు వందనం చేసారు. ఆ వృద్ధ గృహిణి భక్త్యావేశంతో ఉంది. ఒక్కసారామె తన గుండె కొట్టుకొంటూ, తన ఫాలభాగం రోడ్డుమీదున్న రాళ్ళకు తగిలేటట్లు వంగి వందనా లర్పిస్తుంది. మరో మారు చేతులు వైకి చూపుతూ ఆ జేసుకు తప్ప మరేమి చూడలేని పరశత్వంతో, తన హృదయంలోని అనురాగ వాహిని పొంగి పొరలేటట్లుగా, నెద్దగా ఆయనకు స్తోత్రాలు చెల్లిస్తుంది. ఆమె సేత్రద్వయం నుంచి సంతతాశ్రుధార బైలుదేరింది. ఆమె హృదయంలో భగవంతుని వరప్రసాదము ఒక మధురగానం చేస్తున్నందున, ఆమె కళ్ళనుండి ప్రవహించేవి ఆనందాశ్రువులే !

ఆ పవిత్రహృదయం జేసునాథుని శిష్యులకాలంలో ఉండియుండి “నజరెత్ జేసుప్రభువు పోతున్నాడు” అన్నమాటలు వినవలసిన అవసరం లేదు. లేక జూదయాదేశంలో ఉండియుండి ఆ జేసుప్రభువు పవిత్రస్థలంనుంచి నిర్గమించేటప్పుడు ఆయన్ని దర్శించడానికి తోసుకొని వచ్చిన జనసమూహాన్ని చూడవలసిన అగత్యత అంతకు ముందేలేదు. జెరికొ రోడ్డుప్రక్కన కూర్చొని “ఆయనెవరు?” అని అడిగి “నజరెత్ జేసుప్రభువు నిర్గమిస్తున్నాడు” అన్న సమాధానం పొందిన అంధుడి మాదిరిగా అడిగి తెలుసుకునే అవసరమున్నూ ఆమెకులేదు. జేసుపాదాల దగ్గరికి తీసుకురాబడి, దృష్టిలాభం కోసం ఆయన పవిత్రహస్తస్పర్శ

హాం-భించే అవసరం కూడా ఆమెకులేదు. ఇతర్లను అడిగి తెలుసుకోకుండానే, జేసు నిర్గమిస్తున్న సంగతి ఆమెకు తెలుసు. ఎందుకంటే? ఆమె యాత్మ సృష్టింపబడినప్పుడే, ఆయన పవిత్రహస్తస్పర్శ దానికి లభించింది. ఆయన పవిత్రహస్తస్పర్శ ఆమె యాత్మకు కల్గిన నాటినుంచీ నేటిదాకా ఎన్నడూ ఆమె జేసును విడనాడలేదు. అంతేకాదు. ఆ పవిత్రమైన ఐర్లండు దేశంలో ఆనాడు జేసు ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. అక్కాలమున జేసునాధునిచూచిన గలిలేయులు ఎంతగాఢంగా ప్రేమించిరో, ఆమె యును జేసును అంతగాఢంగా ప్రేమించింది.

మే మా గృహ ద్వారంగుండా నిర్గమించేటప్పుడు, నా సాగ్జను మిత్రుడి చూపు ల్నాక సారి పరికించా. అక్కడ మోకరించి వున్న ఆ పవిత్రయొక్క ప్రేమపూర్వకమైన అనన్య కవితా వాచాలత్వం ఆ వీధి వీధంతా నిండిపోయింది.

తనలో వున్న ఆవేశాన్ని బైటికి వెల్లడించే మనస్తత్వం కలవాడు కాదు నా మిత్రుడు. ఆయనదృష్టి ఎట్టేదుటగా ఉన్న జేసుపై లగ్నమైఉంది. బాహుటంగానే, సిగ్గు ఎగ్గు లేకుండా ఏడుస్తున్నాడు.

“ఇటువంటిది నే నెన్నడూచూడలేదు. విశ్వాసం! అది విశ్వాసం కాదు. జేసునాధుడు వాళ్ళకు ప్రసాదించిన దివ్యదర్శనమది!” అని నా మిత్రుడు తర్వాత చెప్పాడు.

బ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపుతో, ఆయన అనుచరులైన వాళ్ళ ప్రేమగీతాల ధ్వనులమధ్య జేసుప్రభువు వీధులగుండా షహాప్రస్థానం చేసాడు. ప్రతి గవాక్షంలో ఆయన గౌరవార్థం వెలిగించిన దీపకళికలు దివ్యజ్యోతులు చిమ్ముతున్నయ్యే. ప్రతి గృహం ఆయన పటమో, స్వరూపమో ఉంచబడ్డ పీఠంతో అలరారుతూంది. సెయింట్ జోసఫ్ కు అక్కడ స్థానంఉంది. సేక్రెడ్ హార్టుకు స్థానంఉంది. సెయింట్ బిజిడ్ కు స్థానంఉంది. పెద్దగడ్డంతో కూడుకొన్న సెయింట్ పాట్రిక్ కూ, అందరికీ అక్కడ స్థానం ఉంది.

మే మొక తెల్లని దైవపీఠందగ్గరికి వచ్చాం. అక్కడ పూలు తెల్లగా ఉన్నయ్యే. అలంకారాలూ తెల్లటివే! అక్కడున్న గుడారం

కూడా తెల్లటిదే. ఇక్కడ మన జేసునాథుడు కొంతకాలం విశ్రమించి, తనముందుగా మోకరించిన వేలాది ప్రజల కంఠాల్లోనుంచి మేఘగర్జనలాగా వినిపించే దైవస్తోత్రాలన్నీ ఆలకిస్తాడు. తర్వాత కొండలోయల్లోని ప్రశాంతతను భగ్నం చేసుకుంటూ వాటిగుండా ప్రయాణం సాగిస్తాడు. అటుతర్వాత స్నిగ్ధవిసీలారణ్యంలో, ఎఱ్ఱగా ఉన్న దైవపీఠం మీద ఆయన్ని స్థాపిస్తారు. ఆయనకోసం ప్రాణాలు బలిపెట్టిన త్యాగ మూర్తుల కాదర్శప్రాయంగా ఆ రక్త దైవపీఠం ఉంది.

అట్లాగే, వాళ్ళు ప్రదక్షణమున పట్టణ మంతయు తిరిగి ప్రతి వ్యక్తికీ ఆశీర్వాదాన్ని పాలింపమని ప్రార్థిస్తూ, జేసునాథుని వెంబడిస్తారు. పూర్వం మహోన్నంగా విరాజిల్లిఉన్న శిథిలావ శేషమైపోయిన సిద్దెర్పియన్ మఠ శిఖరచ్ఛాయల్లో, ఒకా నొకప్పుడు ప్రకాశించి నట్లుగా, నేడు తన మహోన్నతశిఖరాగ్రచ్ఛాయల్లోఉన్న గృహ రాజుల్లో కూడిన ఆయన నివాస గృహానికి పంతెనమీదగా వాళ్ళంతా మళ్ళీ ఆయన్ననుసరిస్తారు.

జేసు గుడిలో తిరుగ సింహాసనాసీనుడై సత్ప్రసాద పాత్రము నుండి తనముందు మోకరించి ఉన్న అసంఖ్యాక ప్రజానీకంపై తన కరుణార్ద్రదృక్కులు ప్రసరిస్తాడు. అంత పెద్ద చర్చిలోనూ, అక్కడికి వచ్చిన ప్రజాసమూహంలో ఏ పదోవంతు మంది మాత్రమే పడతారు. ఆ అశేష ప్రజానీకంనుంచి వచ్చే దైవస్తోత్రాలు ఆయన ఆలకిస్తాడు. ఉన్నట్లుండి ఆశీర్వాద ఘంటారావం వినబడుతుంది. అంతా ప్రశాంతంగా ఉంటారు. గురువుహస్తాలచే ఎత్తబడి, జేసునాథుడు తన ప్రజల్ని ఆశీర్వదిస్తాడు. అక్కడున్న ప్రజల్నందర్పి మైకంలో ముంచేసే టట్లుగా సంగీతవైట్ల మేఘ గంభీర గర్జనచేస్తుంది. “మనం సర్వదా జేసుప్రభువుని సమాధరిద్దాం” ఓహో! “కలకాలం, కలకాలం” అని ప్రజాసమూహం ఆహ్లాదంగా గానంచేస్తుంది. ఐర్లండు గమ్యస్థానం అట్లాగే కలకాలం ఉండాలి!

జూదయాదేశములో గుండా నడచిపోయేటప్పుడు ప్రజలు చేసే జోహార్లకు, మన జేసుప్రభువు హృదయం కదుల్తే, ప్రాణాపాయమును

లెక్కింపక నిందవమానమును భరించి ఆయన ఒక్కడే కాల్యరీ ఎక్కిపోతుండగా, మానంగా నిలబడిఉన్న వాళ్ళ జోహార్లకే హృదయం కరిగిపోతే, ఐడిష్ నగరంలో ఆయనకు స్వాగతమిచ్చే అనురాగం పైకి ఉబికి వచ్చినప్పుడు, ఆయన పవిత్రహృదయం ఇంకా ఎంతగా ఆనందం పొంది ఉంటుంది ! వాళ్ళాయనకు చూపించే ప్రేమానురాగాలు తప్ప కాంచనంలాంటివి. అనేక కఠినాగ్ని పరీక్షలకు నిలిచి బలిష్ఠమైన పవిత్రమైన అనురాగం వారిది !

సాయంకాలం గృహానుష్ఠానాలుతున్న జనసమూహం గుండా మేం ప్రయాణించేస్తున్నప్పుడు, నా సార్జను మిత్రుడేమీ మాట్లాడకుండా మానంగా బండిలో కూర్చున్నాడు. మేం ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు, ఆ జనసమూహం మాట్లాడుకొనే మాటలు మా చెవుల్లో పడుతున్నాయి. ఎవరినోట విన్నా, ఆ బ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపును గురించిన ప్రశంసా వాక్యాల్లే ! మేం మెల్లగా ఎక్కిపోతున్న కొండపై మా ముందప్పుడే కలుసుకొన్న రెండు ముతాలు చూపించి, “సి వది పిన్నావా?” అని హఠాత్తుగా సార్జను మిత్రుడు ప్రశ్నించాడు.

మొదటి ముతాలో ఒక అరడజనుమంది వృద్ధనూతలున్నారు. వాళ్ళ కన్నివిధాలా సరిపోయిన దుస్తులు ధరించిఉన్నారు. వాళ్ళు నెత్తిపై ధరించిన తెల్లటోపీలు చూస్తే, కత్లోలిక్ బ్రిట్టనీకి సంబంధించిన కెల్లు సోదరీ మణులు గుర్తుకు వచ్చారు. వడి దుడుకుల్లేకుండా నెమ్మదిగా ప్రశాంతంగా పోయే వాళ్ళనడకల్ని, త్వరత్వరగా తేలిక అడుగులు వెసుకొంటూ వెళ్లే రెండో ముతా అతీక్రమించి పోయింది. ఈ రెండో ముతాలో తండ్రి తల్లి, నల్లరు పిల్లలూ ఉన్నారు. అందరికన్నా చిన్న పిల్లవయస్సు ఆరు సంవత్సరాలుంటే. ఆమె తెల్లని దుస్తులు ధరించింది. చేతిలో ఒక బుట్టవుంది.

వీళ్ళ అభివందన వచనాలే గాఢసమాధిలో ఉన్న నా సార్జను మిత్రుణ్ణి మేల్కొల్పివై. “బలే ! నీవు నిజంగా చాలా అదృష్టవంతు రాలివి. మరియు మాత పాదాలు కందిపోకుండా నడిచిరావడానికి మార

మంతా పూలతో నింపివేస్తున్నావు.” అని, మొదటి గుంపులోని ఒక వృద్ధమాత ఆ చిన్నపిల్లనుచూచి పలికింది.

“ఆమె ప్రియకుమారుడైన జేసును చూచినట్లుగానే మనం ఆమెనుగూడా చూడగలిగితే!” అని రెండో వృద్ధమాత స్పష్టాస్పష్టంగా స్వగతంగా పల్కింది. “ఓ హూ హూ! బలేదానివితే! నీబోటి వాళ్ళకు ప్రీతికలిగించడం నిజంగా చాలా కష్టం! నీవు జేసును చూడలేదా? ఆయనముందు మరియమాత నడిచిపోతున్న సంగతి నీకు తెలియదా? లేకపోతే ఆమె ఇంకా ఎక్కడుంటుందను కొన్నావ్? ఇంకా నీకు తనివి తీరలేదన్నమాట!” అని మొదటి వృద్ధమాత మంచి ఫలోక్తిగా సమాధానం చెప్పింది.

మేం వాళ్ళదగ్గరికి పోయేటప్పటికి అందరూ నైకి చూచారు. మేం వాళ్ళకు చెప్పిన అభివందనాలకు వెంటనే సమాధానంగా, భిడియంతో, తోక్కుపల్కుల్తో “జేసుప్రభువు నిన్నాశీర్వదించుగాక!” అని చిన్నపిల్లతో బలకణాలుగా ప్రారంభించిన ప్రత్యభివందనాలు, ఒక మహా ప్రవాహమై, తుట్టతుదకు అందరికన్నా వృద్ధురాలైన మాతృదేవి దగ్గరికిపోయి ఆగినై. “జేసునాథుని ఆశీర్వాదం మీకు ఫలించుగాక!” అని చిట్టచివరగా ఆ వృద్ధమాత పలికిన అభివందన వచనాలు మధుర మధురంగా మా హృదయాల్లో చాలా దూరం వరకూ ప్రతిధ్వనించివై.

మేం, వాళ్ళను జేసుకూ, దేవమాతకూ వదలి చాలా దూరంలో మైదానంలో అస్తమయ సూర్యకిరణాల్లో మునిగి ఉన్న మా ఇంటిమొగం పట్టాం.

“ఈ ప్రజ నిజంగా జేసు సమక్షంలో నివసిస్తున్నారు. పవిత్రోద్దేశ్యాల్లో, ముద్దుల మూటగట్టే ఆ చిన్నపిల్ల వదనారవిందం చూసావా? ఆమె దారితప్పినచ్చిన దేవదూత మాదిరిగా ఉంది” అని నా సొగ్గను మిత్రుడు తన మధుర స్మృతిని నాకు విశదం చేసాడు.

“బాను! ఆమె ఉన్న వాతావరణం మంచిది.” అని నేను సమాధానంగా చెప్పాను.

ఐదోండు కన్యాస్త్రీలు

కన్యాస్త్రీల ఋషి జీవితాలు తిరునభి వచిత్రత్వానికి ప్రబల తార్కాణాలు. వారు ఎట్టి విపత్కర పరిస్థితులనైనను ఎదుర్కొందురే కాని, పవిత్రమార్గమునుండి వైదొలగిపోరు. తమ పవిత్రతా పరిరక్షణార్థము తమ ప్రాణములనుసహా ఒడ్డుటకు వెనుదీయని మతకస్యకల మహాత్తర త్యాగజీవితములు సత్యతిరునభి పావనత్వమునకు ప్రబల తార్కాణములు. “ఓ మరియుమాతా! నీ ప్రేమపుత్రికల్లో నీ అత్యద్భుత రూపాన్ని మేము దర్శిస్తున్నాం. వాళ్ళ హృదయాలు నిష్కళంకాలు, వాళ్ళ మనస్సులు స్వచ్ఛకాంతిమంతాలు” అని ప్రపంచ విఖ్యాతిగడించిన ‘ఆ బ్రిడివేరి’ (Aubrey Devere) వాళ్ళను ప్రశంసించాడు. స్వర్గరాజ్యవన మరియుమాత కన్యాస్త్రీలు వీళ్ళు. వీళ్ళు జేసు స్వామికి ప్రేమాస్పదమైన పుత్రికలు. వీళ్ళ పవిత్ర మతాలద్వారా మానవజాతి పరిపూర్ణత్వాన్ని పొందుతుంది. మానవజాతి హృదయాలూ, జీవితాలూ వీళ్ళ గుడారాల్లో వెలిగే దీపకలికలవల్ల మరింత తేజోవంతమైతాయి. వీళ్ళు ఐహిక సుఖాలన్నీ పరిత్యజించి జేసునాథుడి సూక్తుల్లో ఆయన మార్గాన్నే అనుసరిస్తారు. విశ్వాసం, అనురాగం అనే రెండు కళ్ళాల్ని చేతుల్లో పట్టుకొని వీళ్ళు తమ జీవితాన్ని సమవుతు పోతారు. అత్యద్భుతమైన కథోలిక్ విశ్వాసానికి ఈ మరియుమాత ప్రియపుత్రికలు ప్రత్యక్ష తార్కాణాలు. వీళ్ళు జేసునాథుని సన్నిహితానుచరిణులు. సాత్త్వికహృదయలు, దరిద్రానిక్కుడా వెరవని దృఢసంకల్పలు.

దేవునికి, మానవుడికీ దాసురాండ్రైన వీళ్ళ హృదయాల్లో స్వార్థమనేది కించమైతూడా లేదు. కష్టాల్లో, విషాదాల్లో, దారిద్ర్యంతో క్రుంగి కూలారిన మానవజాతి స్రేయస్సుకు వీళ్ళు తమ జీవితాల్ని హృదయపూర్వకంగా అంకితంజేసి అవ్యాజానురాగంతో, శక్తిసామర్థ్యాలనూ, కాలాన్నీ త్యాగంచేస్తున్నారు.

“నజరెత్” గృహమునుబోలిన మతాల్లో తర్ఫీదుపొంది జేసు ప్రభువు మోక్షమైన మరియుమాత నాదర్శంగా తమ జీవితాన్ని సరిదిద్దు కోని ఇహలోకాన్ని చూస్తూ, పరలోకాన్ని తలుస్తూ వీళ్ళు తమ జీవితాలు గడుపుతున్నారు. పవిత్రమార్గాల్లో శీఘ్రబాంది “నిన్ను నీవు ప్రేమించుకొనేటట్లుగానే, నీ ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళను ప్రేమించు!” అని చెప్పిన జేసుప్రభువు అనుచరులుగా అర్హతను సంపాదించుకోవడానికి వాళ్ళు ప్రతిదినం ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈజేసు సుభాషితానికి పరవశులై జేసునాథుడి ప్రియలైన వీళ్ళు దానగుణంతో దరిద్రతా, విధేయతా, విరక్తత్వమూ అనే ఆ ధర్మత్రయాన్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకొని దేవుడికి, మానవుడికి సేవచేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.

వాళ్ళ దరిద్రతాదర్శం వాళ్ళను దరిద్రులకూ, అవసరమైన వాళ్ళకూ ఎల్లప్పుడూ సన్నిహితులుగా ఉంచుతుంది. వాళ్ళ పరిశుద్ధతాదర్శం వాళ్ళను ఎల్లప్పుడూ జేసు తిరుహృదయానికీ, మరియుమాత పవిత్రహృదయానికీ సన్నిహితులుగా ఉండేటట్లు చేస్తుంది.

వాళ్ళ విధేయతాదర్శం వాళ్ళను సర్వశక్తి సమర్థుడైన భగవంతుడి కెల్లప్పుడూ సన్నిహితులుగా ఉండేటట్లు చేస్తుంది.

‘నెయింట్ బ్రదర్స్’ కాలంనుంచీ, ఐరిష్ గృహల్లోనుంచి నందలాదిగా ప్రతి తరంలోనూ కన్యలు జేసునాథుడికి సేవచేస్తూ ఆయన కోసరమే, మతంలో తమ జీవితాలు అంకితం చేయడానికి, వాళ్ళ హృదయాల్లో జేసునాథుడి పిలుపు వినబడగానే బైలుదేరి వస్తున్నారు.

ఉన్నతాదర్శాల్లో, ఉదారప్రవర్తనతో కూడిన జేసు సైన్యమయిన ఈ కన్యాస్త్రీలు ఐర్లండును ఆకాశపథంలోకి ఎత్తగల్గారంటే అది దృశ్యవిశ్వాసముగల ఐరిష్ మాతల పావనజీవితాల, కఠోలికు వాతావరణంతో నిండిన గృహజీవితాల పర్యవసానమే,

ఈ ఉన్నతాదర్శాలు కల్గిన కన్యాస్త్రీలు చురుకైన తమ ప్రేళ్ళతో, క్రమశిక్షణ పొందిన మనస్సుల్లో, మానవుడికి జేసునాథుడు పంపిన సందేశాన్ని అందరూ చదవకలిగేటట్లు దివ్యజ్యోతులు వెద

జల్లే పవిత్ర హృదయాల్లో, ప్రశాంతంగా ప్రతి దినం కృషి చేస్తారు. ప్రేమ వారికి రక్ష! “ప్రతి వాణ్ణి ప్రేమించు. దయామయుడైన భగవంతుణ్ణి ప్రేమించు. అప్పుడంతా సక్రమంగా జరిగిపోతుంది”. ఇవి, అజితుడై ఉండే ఏకైక రాజైన ఆ శేనునాథుడి సన్నిధికి పోబోతూ మరణోన్ముఖురాలైన మత స్థాపకురాలు తన జ్ఞానబిడ్డలతో చిట్ట చివరగా పల్కిన మాటలు.

వారి జీవితాల్లో సంపర్కం కల్గిన ప్రతి జీవితం వారి జీవిత ప్రభావాల్ని అనుభవించక తప్పదు. ఉదాహరణకి, కన్యాశ్రీల సభలో కన్యాశ్రీలకు దాని స్థాపకురాలు పల్కిన సుభాషితాల్లో ఎంత ప్రత్యక్ష ధర్మసంపద ఉన్నదో చూడండి!

“ప్రశాంతంగా మాట్లాడు. పెద్దోల్ల గౌరవించు; తక్కువ స్థానాన్నే కోరుకో; నీకిచ్చిన వాటిల్లో ఎందుకూ పనికిరాదన్న దాన్నే స్వీకరించు; అడక్క ముందే అభిప్రాయం చెప్పాద్దు; ఊహల్లో కూడా ఎవర్నీ పరీక్షించవద్దు; తీర్మానించవద్దు; ఎప్పుడూ వ్యతిరేకించవద్దు; క్లుప్తంగా ఎప్పుడూ జవాబు చెప్పవద్దు; సీతో అంగీకరించలేని వాళ్ళ మీద ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపించు; ప్రతి రోజూ నీ వాహారం తీసుకొనేటప్పుడు ఇంద్రియ నిగ్రహాన్ని పాటించు;”

ఈ సుభాషితాన్ని సర్వదా అంగీకరించిన ఒక మహాకవి నిజంగా ఈ విధంగా వ్రాయవచ్చు. “ఆమె మనస్సు ఒక కాంతి ప్రవాహం, ఆమె హృదయం ఒక అనురాగ సరస్సు.”

ఆమె ఎల్లప్పుడూ సంతోషంగానే ఉంటుంది. ఆ దేశంలో వున్న ప్రతి మతంలోని కన్యాశ్రీలల్లో కనవడే ఆనందోత్సాహాలే వాళ్ళ సంతోషానికి ప్రబల తార్కాణాలు. “మేం మతంలో ప్రవేశించి కన్యాశ్రీల ఉడుపులు వేసికొన్నప్పుడు, మా హృదయాలనూ, మంద హాసాల్నీ తీసి దూరంగా ఉంచామనకొన్నారా?” అని మేధావంతురాలైన ఒక మత స్థాపకురాలు “కన్యాశ్రీ జీవితం నిస్సారమైంది” అని చిత్రించిన ఒక మనిషికి ఖూటుగా సమాధానం చెప్పింది.

వాళ్ళ కృషి ఫలితాలు దీన్నో ఉన్న సత్యాన్ని ఋజువుచేస్తయ్. ఇంతకుముందు ఎందుకూ పనికిరాకుండా ఉన్న ఆ బీదల వసతిగృహం ఆనంద హృదయాలైన కన్యాశ్రీలు, తమ దర్శనంలో మధుగంగా, యోగ్యంగా చేసారు. వాళ్ళ కఠిన్వరాలు, నిరాశాఘాతకారాన్ని పార దోలి, బికారి జీవి హృదయాన్ని ఒక శ్రాంత ధైర్యంతో నింపివేస్తయ్. నివాసయోగ్యంగా ఉన్న ఆ పాకాలన్నీ ఈ కన్యాశ్రీలు అడుగు పెట్టిన వెంటనే వసతిగృహం తాతయ్. ఆమె పవిత్ర హస్తస్పర్శతో, అలసి పోయిన ఈ ప్రపంచ నేత్రాలు తేజోవంతాలై ప్రకాశిస్తై. అలసి పోయిన ఆ నేత్రాలు, మరణకాలంలో మూతబడేంతవరకూ, తమతో పాటు జీవిస్తూ, తమకోసం దివ్యమైన ఉదార బుద్ధితో శ్రమిస్తూ ఉన్న ఆమెవై కృతజ్ఞతో, ఆమె వైచే చూస్తుంటయ్.

ఉపాధ్యాయరాంధ్రుగా వాళ్ళ పరిశుద్ధతకు నెమ్మదికీ, పవిత్రతకు, త్యాగానికీ ఆదర్శమూర్తులు. వేయి సంవత్సరాలకు పైగా వాళ్ళ ఐరిష్ శ్రీ జాతినంతా తర్జీదు చేస్తున్నారు. ఐరిష్ శ్రీల హృదయాన్ని ఉన్నత భావాలతో నింపుతున్నారంటే, ఏమీ ఆశ్చర్యకరమైన విషయంకాదు. పిల్లలమనస్సుల్ని దిద్దితీర్చడానికి వాళ్ళకు వాళ్లేసాటి. దీ న్నందరూ అంగీకరించారు. గుర్తించారు. “నీ ఒక్కకుమార్తెనూ కన్యాశ్రీలపాఠశాల్లో ప్రవేశపెట్టడాని కెందుకట్లా ఉత్సాహపడుతున్నానా?” అని ఒక ప్రొటెస్టాంటు పెద్దమనిషిని ఈ రచయిత అడిగితే, అతడు చెప్పిన సమాధాన మిది. “నేను ఇంగ్లీషు ఫాదరీకుమారుణ్ణి. ఇంగ్లండులో ఉన్న ఒక పెద్దపాఠశాల్లో విద్య నభ్యసించా. నా భార్య అమెరికాలో ఒక సుప్రసిద్ధ కళాశాల్లో చదివింది. మే మిద్దరం కలిసి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చాం. ఆ నిశ్చయమేమిటంటే, మా బిడ్డ చదువు సంధ్యల్ని కతోలిక కన్యాశ్రీ పద్దతప్ప మరెవరి వద్దా నేర్పించగూడదనుకొన్నాం.”

గారితప్పిపోయిన శ్రీ తానుచేసిన పాపాలకు పశ్చాత్తప్తురాలై, ఎప్పుడు భగవంతుణ్ణి పాప పరిహారార్థం సమీపిస్తుందో, నిజమైన మాతృదేవి మాదిరిగా తిరుసభ, నిష్కళంకమైన తన బిడ్డలను కల్గిన

మహాని కప్ప డామెను పంపుతుంది. ఇక్కడామెకు మాతృవాత్సల్యంతో సోదరీ ప్రేమతో, స్వాగతం లభిస్తుందని తిరునభకు తెలుసు. ప్రతి హృదయం జేసుతో సాధ్రాత్మత్వాంకిత మైందని కన్యాశ్రీకి తెలుసు.

జీవితాన్ని సంరక్షించడం కన్యాశ్రీ ముఖ్యధర్మం. ఆమె తర్బీదు కాలం పూర్తైన వెంటనే, తన జీవిత కృషి కుపక్రమిస్తుంది. అంటే స్వాధ్యాన్ని వదిలి ఏకాంతానికి పోవడం మన్ననూట. కాని ఒక్కొక్కప్పుడు వాళ్ళకృషి ప్రపంచదృష్టిలో పడుతుంది. అప్పుడు ప్రపంచం తన రక్తారుణ కాంతుల్ని వాళ్ళపై ప్రసరిస్తుంది. వాళ్ళలో ఉన్న అనన్యమైన గుణాలకి మన ఈ ప్రాచీన మూర్ఖప్రపంచం తన ముఠాలు ప్రకారం ఆశ్చర్యపడుతుంది. ఆ కాంతి ప్రసరణం ఏమైనప్పటికీ ఈ కన్యాశ్రీల్ని సంభ్రమ చకితురాండ్రగా చేయదు. తమ ఏలికైన ఆ జేసునాథుని దివ్య కాంతినే సమారాధిస్తూ ఆయన కంత స్వరాన్ని మాత్రమే వింటూ, వీళ్ళు తమ కృషిలో ప్రశాంతగా నిమగ్నులై పోతారు.

అన్ని యుద్ధభూముల్లో వాళ్ళు రోజూ, గాయవడ్డ వాళ్ళకి చికిత్స చేస్తూ, చచ్చిపోయే వాళ్ళకి శాంతిని ప్రసాదిస్తూ, వైద్యశాలల్లో పని చేస్తున్నారు. వాళ్ళ ధైర్య సాహసగాధల్లో ప్రపంచం మారు మ్రోగి పోతున్నది. అనన్య సాధారణమైన వాళ్ళ సాహసాలకు కొందరు వాళ్ళను గౌరవిస్తున్నారు. ప్రపంచమంతా ఆశ్చర్యంతో వాళ్ళ కృషిని పరికిస్తున్నది.

ఇదీనాడు ప్రపంచానికి ఆశ్చర్యం కలిగించే క్రొత్త విషయం కాదు. ఫ్రాంకోప్రెష్యన్ యుద్ధంలో, టిప్పెరీ (Tipperary) కన్యాశ్రీ చేసిన పనిచూడ! గాయవడ్డ వాళ్ళకు చికిత్స చేస్తూ, ఆమె చాలా మంది పడుకోని ఉన్నచోట, ఒక పెద్దబాంబు పడటం చూసింది. వెంటనే అక్కడికి పరుగెత్తుకుపోయి, పొగలు గ్రక్కతున్న ఆ బాంబును, మురికికాకుండా ముందర కట్టుకొనే వస్త్రంలో పెట్టుకొని ఒక సురక్షితమైన ప్రదేశానికి దాన్ని తీసుక వెళ్ళింది. తర్వాత దాన్ని దూరంగా వీసిరేసి, నేలమీద పడుకొంది. కొద్దిక్షణాల్లోనే ఆ బాంబు బ్రహ్మాండమైన ధ్వని చేస్తూ బ్రద్దలైంది. ఆమె ఏ మాత్రం గాయపడ

కుండా, అత్యద్భుతంగా ప్రమాదం నుంచి తప్పించుకొంది. సైన్యం మొత్తం ఆమె ధైర్యానికి మెచ్చుకోని గొప్పగా కొనియాడింది. సర్వ సైన్యాధిపతి ఆమెకు సైనిక వందనం అర్పించి ఘనంగా క్లాఫింపిన తర్వాత, ఆమె నల్లని శౌనుమీద తాను స్వయంగా శౌరవ పతాకాన్ని అలంకరించారు. వందనం చేస్తున్న సైనికుల ప్రశంసా వచనాలు ప్రతిశబ్దిస్తుంటే, ఆమె అపసత వదనంగా నిలబడి ఉంది. అప్పుడామె ఆ సర్వ సైన్యాధిపతి వైపు తిరిగి, నిగర్వంగా “సర్వ సైన్యాధిపతీ! ఇక నాతో పని తీరిపోయింది కదా? ఎందుకంటే, నాకోసం ఎదురుచూసే గాయపడ్డ సైనికులకు త్వరగా పోయి చికిత్స చేయాలి”, అని పలికింది. జేసు దర్శనం వల్ల లభించిన ప్రశాంతత వాళ్ళు కెప్పుడూ ఉంటుంది.

అమెరికా అంతర్వ్యర్థ సమయంలో, రెండు వయోల సైన్యంలో గాయపడ్డవాళ్ళు ఐరిష్ కన్యాస్త్రీలు పరిచర్యలు చేసారు. “టెన్నెసీ” సైన్యానికి పరిచర్య చేసిన దేవదూతి అని ఒక విమర్శ కన్యాస్త్రీ నేటికీ కీర్తి ప్రతిష్టల్లో విరాజిల్లుతుంది. అమెరికాలోని ఒక మహా నగరంలో ఆమె శౌరవార్థం నిర్మించిన ఒక చిత్త వైద్యశాల ఇప్పటికీ ఉంది.

క్రిమియా యుద్ధంలో మన సైనికులికి చికిత్స చేసిన ‘సిస్టర్స్’కు అధికారిణిగా ఒక ఐరిష్ కన్యాస్త్రీ ఉన్నది వాళ్ళు సంకోచించేది వాళ్ళ విధి నిర్వహణ విషయంలో కాదు. విధి నిర్వహణ మంటే మృత్యువు నాహ్వనించడ మన్న మాట! చాలా మంది కన్యాస్త్రీలు తమ విధి నిర్వహణలో, ప్రాణాల్ని బలిపెట్టి, బాలక్లావా (Balaclava) పర్వతం పక్కనున్న సమాధుల్లో శాశ్వతంగా నిద్రించారు. వాళ్ళంత మహిమాదాతంగా ప్రవర్తించారు. మన సైన్యాలు ‘సౌతాంప్టన్’కు తిరిగి వచ్చినప్పుడు, తనతోబాటు సైన్యాలకు ముందుగా నడిచి, మన జాతి వాళ్ళ కిచ్చిన ఘనస్వాగతంలో పాలు పంచుకోమని సర్వ సైన్యాధికారి వాళ్ళను ప్రార్థించాడు.

వాళ్ళ కిటువంటి ప్రచారం సుతరాం గిట్టదు. వాళ్ళు తామూ హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమించిన మతాలకు తిరిగి వెళ్లి, అక్కడ

ఎవరికీ తెలియకుండా, అనహాయలకూ, అనాథలకూ, దరిద్రులకూ నేవ చేసే చాకా, వాళ్ళ మనస్సుల కేమాత్రం ఆనందం గాని, సంతృప్తి గాని లభింపదు.

ఇప్పుడు చెలరేగుతున్న మహా సంగ్రామంలో (1914-1918) ఈ కన్యాస్త్రీల అత్యద్భుత ధైర్య సాహసాలకు, బైటి ప్రపంచమంతా ఆశ్చర్యంగా నిరీక్షిస్తున్నది. యుద్ధభూమిలో వాళ్ళు చేసిన నేవ అనన్య దుర్లభం. ఇప్పుడు వాళ్ళ జీవితాలు నిస్సారవంతాలని అంటూని కెవ్వడూ సాహసించడు. మన కన్యాస్త్రీల హృదయాల్లో సహజంగా ఉన్న ధీరోదాతమైన త్యాగం, ఆచరణయతమైన పవిత్రతా, మొదలైన సుగుణాల్ని, యుద్ధం, కేవలం బైటి ప్రపంచానికి వెల్లడిచేసే అవకాశం కల్పించింది. అంతే. శాంతి యుతంగా చిరకాలం నుంచీ వాళ్ళు చేసిన ఈ అనన్యమైన కృషిని, చివరికి కథోలికుల్లో గూడా ఎంత మంది గుర్తించారు? ఉదహరణకు ఐర్లండు పశ్చిమంలో ఎక్కువ జనాభా గల జిల్లాల్లో వాళ్ళు చేసిన నేవను తీసుకో. అక్కడ ప్రజలకు కల్గిన దుర్భర స్థితిని పోగొట్టడానికి రాజనీతి ధురంధర్లు, ఉన్నతోద్యోగులూ చాలా కాలం సత మతమైనారు. చిట్ట చివరికి వాళ్ళకేమీ పాలుబోక నిరాశ జెంది, అక్కడున్న ప్రజలంతా మరెక్కడికైనా వలస బోవటం తప్ప, ఆ ఉపద్రవాన్ని నివారించే ఉపాయం లేదని తేల్చివేశారు. నల్లని దుస్తులు ధరించిన కొందరు కన్యాస్త్రీలు, కథోలిక్కు విశ్వాసం సహాయంగా, ఆ ప్రదేశాలకు పోయారు. ప్రతి వాళ్ళూ, వారి కృషివల్ల లేశం గూడా ప్రయోజనం కలగ దని జ్యోతిషం చెప్పారు. “అది భగవంతుడి పని! భగవంతుడు తప్పకుండా తన ప్రజలికి సహాయం చేయాలి” అన్నదే ఆ కన్యాస్త్రీల నాయకురాలి గంభీరమైన సమాధానం. వాళ్ళ కృషికి దేవుడు సహాయం చేసాడు. అక్కడున్న వాళ్లందరికీ పని గల్పించే ఒక పెద్ద ఉన్ని యంత్రాగారం నేడక్కడుంది. ఈ కన్యాస్త్రీలు అక్కడున్న వాళ్ళతో సహకరించి, వాళ్ళకు సర్వవిధాలా సహాయం చేసారు. వాళ్ళ కృషి ఫలితంగానే, ఒకప్పుడు దుర్భర దారిద్ర్య వస్థలో, దైన్యంలో మునిగి ఉన్న అక్కడి ప్రజానీకం, నేడు సర్వసమృద్ధితో, మందహాసవగనంగా ఉంది.

కన్యాశ్రీలలో ఎల్లప్పుడూ అటువంటి ఉత్సాహం ఉంటుంది. మన సాహితీదరీమణులంతా, ఒక విశాలమైన హృదయంతో, రెండే రెండు చేతుల్తో పుట్టినవాళ్లే. ఐనప్పటికీ నిర్భయంగా దారిద్ర్యాన్ని, వక్రతా గుణాన్ని, భయంకరమైన ప్రతిఘటల్ని, ఎదుర్కొని కష్టాలన్నింటినీ జయించారు.

యోగుల్ (Youghal) దరిద్రంతో క్రుంగి కూలారిపోతున్నది. జేసుప్రభువు కన్యాశ్రీలు ఇక్కడికి వచ్చి, ఒక తేనుఫ్యాక్టరీని ప్రారంభించారు. కొద్ది కాలంలో ఆ యంత్రాగారం సంపత్తురానికి 2 వేల పౌండ్ల జీతాలు చెల్లించగల శక్తి కలిగిందయింది. ఆ యంత్రాగారం తాగా అభివృద్ధికి వచ్చిన తర్వాత, అక్కడ శ్రామికు లందరినీ పిలిచి, సహకార పద్ధతి మీద పని చేసుకొండని వాళ్ళకు దా న్నప్పగించారు.

ఈ విధంగానే వాళ్ళు చాలా నగరాల్లో చేసారు. ఎందుకంటే, మరియుమాత ప్రియ పుత్రికలైన ఈ కన్యాశ్రీలు ధన వ్యామోహితులు కారు. వాళ్ళు ఆ భగవంతుడి నద్ద తమ సంపాదనంతా నిత్యే విస్తారు. వాళ్ళెప్పుడూ తమ పవిత్ర మరియుమాత పాదపీఠం దగ్గరగా, జేసుప్రభు వెదుట, ఏకాంతంగా కూర్చోని మధురానందాన్ని పొందుతుంటారు.

వాళ్ళది అని చెప్పబడే వస్తు వొక్కటే. అదేమిటంటే, ఇహలోకానికి సంబంధించిన వస్తు తీరిన వెంటనే, వాళ్ళు శయనించిన సమాధిపై వాళ్ళవేర్లు లిఖింపబడి పాతివెట్టబడ్డ ఆ సామాన్యమైన కొయ్య స్తీవ. వాళ్ళ కోసంగా వాళ్లడిగే దేమీలేదు. ప్రతిదినం మొదటి రెండు గంటల కాలం, పూజబలికీ, ధ్యానానికి జేసు ప్రభువుతో ఐక్య మనడానికీ వాళ్ళు వినియోగిస్తారు. తర్వాత మేల్కొని ఉండే కాల మంతా ప్రజల సహాయార్థం వినియోగిస్తారు.

ఐర్లండు నెత్తురుచిమ్మె తనహస్తాల్లో, తన గాయాల్ని మాన్పుకోడానికి ప్రయత్నించిన ఆ కఠిన శిక్షోబద్ధమైన రోజుల్లో రోగల్లో, కరువుకాటకాల్లో, ఆమె సంతానం నామరూపాలు లేకుండా నాశనమై పోతున్నప్పుడు, ఐర్లండు గర్వింప దగ్గః ధీరోదాత్తలైన ఈ పుత్రికా

రత్నాలు, తమమాతృదేశ సంరక్షణకోసం ముందుకు దూకారు. తిండి లేక మలమల మాడిపోయే వాళ్ళ ఆకలిమంటలు తీర్చారు. రోగాల్లో చిక్కి శల్యావశిష్టులైన వాళ్ళకు చికిత్సచేసి బ్రతికించారు. మరణించేవాళ్ళ ప్రక్కజేరి వాళ్ళ హృదయాల్లో ప్రశాంతిని స్థాపించారు. మరణించిన వాళ్ళను భూస్థాపితం చేశారు.

ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడూ, అనారోగ్యంగా ఉన్నప్పుడూ జేసుకోరికలే, స్పృహలే వాళ్ళకోరికలు స్పృహలూ. చిరకాలం జేసునేవలో తనజీవితాన్ని గడిపి, నయంగాని పెద్దజబ్బుతో ఒక కన్యాశ్రీ ఏమీ లేని ఒక గదిమూల్లో, ఐర్లండులో నేడు కృశిస్తుంది. ప్రతి సంవత్సరం ఆమె గదికున్న చిన్న గవామనీకిబైట ఒక ఐరిష్ గులాబి వికసించి, పచ్చికమైదానం గుండా పూ పొదరిండ్ల నుంచి వచ్చే మందవాయువులికి కదిలి ఆ కిటికీ అద్దానికి కొట్టుకొంటూ, తన సౌరభాల్ని వెదజల్లు తుంటుంది. కానీ ఆమె ఇదేమీ చూడదు ఆమె కండ్లు తినేయబడి, సంవత్సరం సంవత్సరానికి ఆమె పూర్తిగా అంధురాలై అక్కడ దుర్భరబాధ ననుభవిస్తూంది. ఆమె శరీరం బాధాగ్ని జ్వాలామయం. ఆమె అవ్వడవ్వడు కొద్ది క్షణాలు మాత్రమే నిద్రించగలదు. సంవత్సరాలు మెల్లగా గడిచిపోతుంటే, ప్రతిరోజు వగలూ రాత్రీ గంటలు లెక్కబెడుతూ ఉంటుంది. మానని రోగ మున్నా, భరింపరాని వేదనతో బాధపడుతున్నా, అంధత్వం ఏర్పడ్డా, ఆమె హృదయం నిశ్చలంగా దైవవిశ్వాసం లగ్నమైయ్యే ఉంది. ఆమె బాధకు సంబంధించిన గొణుగు డేమాత్రం ఆమె మనస్సులోకి రాదు. ఆమె చెదవుల్నుండి ఫిర్యాదుకు సంబంధించిన అక్షరం ముక్తైనా బైటికిరాదు. మృత్యువు విజయాన్నిచ్చేంతవరకూ, మోయవలసిన స్తీనను జేసుస్వామి తన హస్తాల్లో ఆమె గుండెలపై పెట్టి అదుముతున్నట్లుగా ఆమె తలచు కొంటుంది.

అటువంటి ఇహలోక త్యాగం ధీరోదాత్త మైంది. మరియుమాత అంధ పుత్రికైన ఈ ఐరిష్ యువతి దైవ విశ్వాసంలో, త్యాగంలో ఇంకా ఉన్నత స్థానా న్నాక్రమిస్తుంది. ఆమె ఇహలోక సౌఖ్య విరక్తి మూలంగా బాధా సహిష్ణురాలు కావడమే కాకుండా, దేవుడి దగ్గరికి ఆత్మలన్నిటినీ సమీకరించడానికి సాధనంగా, ఆమె సంతోష పూర్వక

మైన ఉదార గుణంతో దానికి విలువ కడుతున్నది. తన యేకాంత గదిలో సంవత్సరాల తరబడిగా మంచములో నున్న ఆమె పాపుల కోసం తన బాధల్ని దేవునికి సమర్పిస్తుంది. ప్రేమ బాధను జయిస్తుంది. “ప్రతిక్షణం, నా బాధలు ఒక ఆత్మను రక్షించు సేయ్! ఓ! నా జేసుప్రభూ! ప్రతిక్షణం ఒక ఆత్మను” — అని ఆమె అహర్నిశలూ జేసును ప్రార్థించింది. నిజంగా ఇది ఆదర్శ ప్రాయమైన త్యాగం! విశ్వాసం! ఈ రకమైన ధీరోదాత్తులైన వాళ్ళచేత తర్జీను పొందిన ఐర్లండు సంతాన మెంత అద్భుతమైంది! వాళ్ళ జాతిని ఉచ్చస్థితికి తీసుకపోయి, భగవంతుడికి సన్నిహితంగా ఉంచుతారు.

పట్టణాల రోద తప్పించుకోని దూరంగా ఉన్న ఒక ఐర్ష్ మైదానంలో ఒక చిన్న మఠం ఉంది. పానన్ లో కలనడానికి ఎంపు తిరిగి పోయేముందు, ఆ మఠాన్ని చూట్టానికా అన్నట్లు, ఒక చిన్న కాలువ దాని కెదురుగా వంకలు తిరుగుతూ ప్రవహిస్తున్నది ఆ చుట్టుప్రక్కల ఉన్న వాళ్ళంతా సమావేశమయ్యే ప్రధాన స్థానం ఆ మఠం. తరతరా లుండి ఆ మఠంలోని కన్యాస్త్రీలు ప్రజల పూద యాల్ని ఆకర్షించారు. అక్కడ ప్రజలు బాల్యంలో, ఇక్కడ కన్యా స్త్రీలు స్థాపించిన పాఠశాలకు విద్యాభ్యాసం కోసం పరుగుత్తుకు వచ్చారు. విద్యార్థి దశ దాటిపోయింది. మళ్ళీ వాళ్ళంతా మరియు మాత ప్రియసంతానంగా ఈ మఠంలో దైన ప్రార్థల్ని చేయడానికి వచ్చారు. తర్వాత మళ్ళీ వత్తులై, ఇక్కడున్న కన్యాస్త్రీల సలహాల కోసం, మనశ్శాంతికోసం, వీళ్ళ చుట్టూ పరివేష్టించారు.

పెద్ద పెద్ద వృక్ష సమూహాచ్ఛాయల్లో, బాగా వికసించిన వివిధ కుసుమాలుకల్గిన ఉద్యానం ఒకటి ఆ మఠం అవతలగా ఉంది. ఆ మఠానికి సంబంధించిన కన్యాస్త్రీలు భూస్థాపితంచేయబడిన సమాధులపై తెల్లని స్త్రీవలున్నయ్. ఆ సమాధి శయ్యలు పూర్ణో అలకరింపబడ్డయ్. వృక్షాచ్ఛాయల్లో ఉన్న ఆ సమాధులకు, ఈ పుల తోటకూ మధ్యగా ఒక చిన్న బాట ఉంది. కానీ ఇవ్వాడక్కడక్కడ పూలచేత అలకరింపబడని ఒక ప్రదేశం ఉంది అక్కడ పూలి పూసరిత భూభాగం విషాదంచేత గుడుసుళ్ళు తిరుగుతుంది. ఆమఠంలో అరవైనవత్సరాల బాటు

నిరంతర సేవచేసి, మోక్షాన్ని చూరగొన్న ఒక ఆత్మభూస్థాపితము చేయబడిన సమాధి ప్రదేశమది. ఆమె సోదరీమణు లామె మాతృ కళేబరాన్ని ఆవృక్షచ్ఛాయల్లోకి తీసుక వెళ్ళారు. అటువంటి మరణం అసన్యదుర్లభం కావడాన, వాళ్ళ హృదయాల మీద మాత్రం నీడలు ప్రసరించలేదు.

ఐర్లండులో ప్రతి చోటా అటువంటి ఆత్మలు, అటువంటి మతాలూ, కో కొల్లలుగా ఉన్నయ్. అవే ఐర్లండ్ ప్రధాన శక్తులు.

వాళ్ళొక ఐర్లండులోనే కృషిచేయలేదు. అనురాగ ప్రోత్సాహాలైన ఈ తిరుసభ పావురాళ్ళు ఆత్మల కోసం ఆదుర్దగా ఎగిరి భూభ్రమణం చేసినై. నెయింటు పాట్రీక్ అర్హసంతానమైన వీళ్ళు తమతో బాటు చైవవిశ్వాస కరిదీపికను దేశ దేశాలకూ తీసుకపోయి, జాతుల్లో ఆవరించిన గాఢతమస్సును పారద్రోలడానికి ప్రయత్నించారు. వాళ్ళ నేరకమైన కష్టం అడ్డగించలేకపోయింది. ఒక పక్షం రోజులు వచ్చిక మైదానాల్లో బండ్లమీద ప్రయాణంచేసి, పశ్చిమారణ్యాలలో ఉడి, ఐర్లండుకు “పూకిక్కడ ఆశీర్వాదించిన దేవవరప్రసాద సాధనంతో జేసు ప్రభువు దర్శనం కావడం వల్లా, ఆయన కోసం, కొన్ని ఆత్మల్ని మేం సంరక్షించే మహదవకాశం లభించడం వల్లా, చాలా సంతోషంగా ఉన్నాం” అని వ్రాసి పంపిన ఆ కన్యాశ్రీ సమూహాన్ని ఒక్కసారి చూడు! ఆ వీరవనితల హృదంతరాల్లో ప్రజ్వలించే ప్రేమాగ్ని జ్వాలను, నీరు గూడా గడ్డకట్టుకోని పోయేటట్లుగా చేసే శీతల వాతావరణం ఏమీ చేయలేకపోయింది.

ఆండెస్ (Andes) పర్వత శిఖరాగ్రాల మీదగా నీరు గడ్డకట్టుకొనిపోయిన యూకన్ (Yukon)నది ప్రక్కగా ఆ కన్యాశ్రీలు ప్రయాణం చేసారు. హిమాలయ పర్వత చ్ఛాయల్లో, చైనాలో కుటిలమార్గం గల నదుల ప్రక్కగా, ఆఫ్రికా అరణ్యల్లోగుండా, ఆస్ట్రేలియా మైదానాల్లో, మహావేగంతో ప్రవహించే సూర్యజిలాండు నదులవెంట, ఈ వీరవనితలు సంచరించి వాళ్ళ సత్ప్రభువైన జేసునాథుడి మాదిరిగా సహాయంచేస్తూ కృషి చేసారు. జేసునాథుడి కన్యలైన వీళ్ళు జేసునాథుడి

వల్ల సంక్రమించిన బలంతో, ధైర్యవంతుల గుండెల్ని గూడా చెదర గొట్టిన అపాయాల్ని నిర్భయంగా ఎదిరించారు. వీళ్ళ కిటువంటి మహిమాన్వితమైన శక్తి ఉండటానికీ, ఇంత అత్యున్నత స్థానాన్ని పొందడానికీ కారణం, వాళ్ళల్లో మానవ ప్రకృతి తత్త్వం లోపించడం కాదు. వాళ్ళు మానవ ప్రకృతిని జయించ గల్గడమే!

మొలకై (Molokai) నదిరేవులో ఉన్న ఆ పడవలోని ఆ గాల కన్యాశ్రీని చూడు! ఆమె కుష్టురోగ వీడితుల సేవకోసం తన జీవితాన్ని గడపటానికి సాహసించి వచ్చింది. ఆ పడవ నదీతీరానికి రావడంతోటే తన కోసం తొంగి చూస్తూ ముక్కులు పోయి చెవులు పోయి, పెదవులు పోయి, శరీరమంతా తినేసిన కుష్టురోగంతో నిలబడి ఉన్న ఆ కుష్టురోగుల సమూహాన్ని చూచేటప్పటికీ, ఆ భయంకర దృశ్యానికామె తట్టుకోలేక పోయింది. అట్లాగే పడవలో కన్నీళ్లు కారుస్తూ న్తంభించి పోయింది. కాని వెంటనే ఆమె ప్రకృతిసిద్ధమైన ఉత్సాహాన్ని పొంది, తన కోసం నిరీక్షిస్తున్న వాళ్ళ దగ్గరికి దృఢ నిశ్చయంతో పోయింది. ఈనాడామె ధైర్యంతో వాళ్ళ కోసం కృషి చేస్తున్నది.

ఈ కన్యాశ్రీలు తమ అనురాగ, కరుణ, త్యాగ గుణాల్తో బహిష్కృతులు, దరిద్రులూ, వ్యాధిగ్రస్తులూ విశ్రమించడానికి కనువుగా భూఖండాన్ని అనేక వసతి గృహాల్తో అలంకరించారు. వాళ్ళ విశాల హృదయానికి బలహీనలందరినీ గాఢంగా హత్తుకొన్నారు. వాళ్ళు పిన్నలకు మాతృ స్వరూపిణులు! పెద్దలకు ప్రియ పుత్రికలు! దోషులకు సోదరీ మణులు! జీవిత మార్గం మొదట్లో నిస్సహాయ స్థితిలో దారితెన్నూ తోచకుండా దైన్యంగా నిలబడ్డ అనాథుల్ని సంరక్షిస్తూన్న ఆ కన్యాశ్రీలను మనమిక్కడ చూస్తున్నాం. అక్కడ! బ్రతుకుబాట చివర, కాలాన్ని శాశ్వతత్వంలో కలవడానికి ఎదురు చూస్తూన్న వృద్ధుని శయ్యను, చేతుల్తో నిమురూస్తూ వాళ్ళను చూస్తున్నాం.

ఐర్లండు తన అన్ని గొప్పదనాల్తో బాటు, వీరవనితలైన ఈ కన్యాశ్రీలనుగూడా గణిస్తుంది. వాళ్ళకి ప్రతిదేశంలో శారవ పూర్వక

మైన స్వాగతం లభిస్తున్నది. అది నిజమే! వాళ్ళకి భూఖండమంతా
స్వగృహమే! మానవజాతి సమస్తమూ బ్రాతృ సమూహమే!.

దివ్యమహిమ ప్రేమాన్నిత గురుత్వము

వటికన్ (Vatican) వ్యతంపై స్థిర చేయబడిన సెయింట్ పీటరు నుంచీ, వటికన్ పై కతోలిక్కు ప్రధాన మతాచార్యుడు బంధితుడై ఉన్న నేటి వరకూ విచ్చిన్నం కాకుండా పరస్పరంగా అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చిన గురు పట్టాభిషేకం, మానవ జాతిని మేల్కొల్పి, సన్మార్గాన నడిపించే దైవశక్తిని కలిగి ఉంది

భయమే ఎరుగని ఆ దైవ నైస్యం, తరగని ఉత్సాహాతి శక్తుల్తో శతాబ్దాలనుంచీ ప్రతి భూభాగానికి మానవుడి కోసం దైవ సందేశాన్ని మోసుక పోతున్నారు. ఆ సందేశం, విగ్రహారాధన చేసే మతాన్ని, అనాగరికతను పార ద్రోలింది. విష పూరితమైన భౌతిక వాదాన్ని నిర్మూలించింది మానవ హృదయ తేజ్రాల్లో విజ్ఞానాన్ని గల్పి వాడింది ప్రేమ, స్వేచ్ఛలను నెలకొల్పింది.

ఈ దైవ నైస్యం చేసిన కృషిని ఎవరైనా వ్రాయాలంటే, వాళ్ళు మానవ జాతి చరిత్రనే వ్రాయాలి ఎందుకంటే, సృష్టి సమస్య లన్నింటినీ విపులీక రించేటట్లుగా దేవుని మృదుల హస్తాల్లో వ్రాయ బడ్డ మానవ చరిత్రమే, ఈ నైస్య ప్రవర్తన చరిత్ర. జేసు పిలుపుకు ప్రాణ మిత్తుల్నీ, స్వగృహాన్ని స్వదేశాన్ని అవసరమైతే స్వప్రాణాల్నీ త్యాగంచేసే కతోలిక్కు గురువుల వీరోచిత కృత్యాలూ, మహోన్నత స్థాయిసీ అర్థం చేసుకోగల దీర్ఘ మున్న విశాల హృదయాలే ఈ చరిత్ర నిర్మాణాని కర్వులు

మత బోధక సంఘ మంటేనే వీర హృదయ మన్న మాట జేసునాథుడి ఆహ్వాన మంటే మాటలు కాదు! కష్ట సమయాల్లో ప్రాణ బంధాల్నీ తెగ దెంచుకోని ముందుకు దూక వలసిన సిపాయికి వచ్చే పిలుపునంటి దా ఆహ్వానం. “నన్నునుసరించు” అంటే సహజంగా మానవహృదయానికి ప్రియమైన వాటిని పరిత్యాగం చేయట మన్న మాట! ఆ ఆహ్వానాన్నందు కొనే న్యక్తి తప్పకండా విశిష్టుడై ఉండాలి.

అతడు నైస్యంలో చేరాడంటే “నిన్ను నీవు నిరాకరించుకో! నీ స్త్రీవను స్వీకరించు” అన్న జేసు ప్రభువు పలుకులా తని చెవుల్లో ప్రతిధ్వనిస్తాయి. అహాన్ని చంపుకోని, తన ప్రవర్తనను పవిత్రం చేసుకోడానికి, బలిష్టం చేసుకోడానికి అతడికి చాలా సంవత్సరాలు పడతై. అతడికి వచ్చిన ఆహ్వానం దేవుడి వద్ద నుంచి అన్నది గుర్తిస్తాడు. ముఖ్యంగా ఐహిక వాంఛ లన్నింటినీ నిగ్రహించి, శాస్త్రీయమైన కరతరాభ్యాసంతో అతని ప్రవర్తన, సమస్త సుగుణాల్తో మహిమాన్వితమై సర్వతో ముఖాభివృద్ధిని పొందుతుంది. “తన్ను తాను జయించగలిగినవాడు, ఒక మహా సగరాన్ని జయించిన వాడికన్నా గొప్పవాడు” అన్న సుభాషితా మాదిరిగా అన్ని విజయాల కన్నా కష్టమైన ఆత్మ విజయాన్ని అతడు ప్రప్రథమంగా సాధించాలి.

అతడి శిక్షణా సంతరం అతడొక ఉన్నత పదవిని పొందుతాడు. అట్టి పదవి అతడిని దేవుడికి, మానవుడికి మధ్య అపర కీర్తిస్తువునివలె చేస్తుంది. మతాచార్యుడు తన విషయాన్ని సేమాత్రం లక్ష్యపెట్టకుండా ఎదురు చూస్తూన్న ప్రపంచ సంరక్షకుడైన జేసు వద్దకు ఆత్మల్ని పంపడానికి తన జీవితాన్ని అంకితం చేస్తాడు. ప్రపంచ జీవితాని కాతడు సంరక్షిండు. దేవ వరప్రసాద సాధనల నిర్వహణంలో అతడి లోకంలో దేవుడి సృష్టికి కేంద్ర స్థానం. కడరా భోజన సమయంలో బల్లవై ప్రథమంగా ఉంచబడ్డ ఆ ‘జీవితాన్నమురు’ (Bread of life) గురువు వలన పంచిపెట్టబడుతున్నది. గురుపట్టాభిషిక్తుడైన అతడు, పుట్టిన బిడ్డకు జ్ఞాన స్నానమిచ్చి జీవితకాలం దాన్ని కాపాడి సక్రమ మార్గంలో ప్రవర్తించేస్తాడు. మరణ సమయంలో, దాన్ని సృష్టించిన ఆ జేసునాథుడి వద్దకు పోయే తిరుగు ప్రయాణంలో దాన్ని వశ్యంగా, సురక్షితంగా పులివేస్తాడు.

“నీవు సత్ఫలితాన్ని పొందుతావని నిన్ను నేను ఎన్నుకొన్నా. పోయి జాతు లన్నిటికీ బోధించు!” అన్నది వాళ్ళకి దైవాశీర్షం. తిరుసభ చరిత్ర, ప్రపంచం మొత్తంలో గురు పట్టాభిషేకం ఎంత మహత్తరంగా ఆ యాజ్ఞను నెరవేర్చింది, స్పష్టం చేస్తుంది. ఆగ్రహానుగ్రహాలకి గానీ, దూషణ భూషణాలకి గానీ లక్ష్యపెట్టకుండా, జేసునా

ధుడి మెప్పు మాత్రమే దృష్టిలో పెట్టుకోని, వాళ్లు మానవ నాగరిక తలో నిరంతర ప్రయాణం సాగిస్తున్నారు. 'యూకన్' పై, భయంకర నిశ్శబ్దం తాండవించే మంచు ప్రదేశమైన 'అలాస్కా'లో వాళ్ళు, బంగారం కోసం తాపత్రయ పడే వాళ్ళ ఎదుట అనేక సంవత్సరాలు కృషి చేశారు. ఉత్తర అమెరికాకు, కెనడాకు వాళ్ళు త్రోవను చూపిరి. భయంకరులైన ఇండియన్లతో, సాహసించి పరిచయం కల్పించుకొన్న ప్రథమ శ్వేత జాతివారు వాళ్ళు. ప్రాణా లరచేతుల్లో పెట్టుకోని ఉన్న వాళ్లను మనం (అమెజాన్) గహనారణ్యల్లో, మహోన్నతాలైన ఉత్తర అమెరికా మైదానాల్లో చూడగలుగుతాం. మన ఆధునిక పరిశోధకులకు శతాబ్దాలకు ముందు వాళ్లు (విరిషీయ గురువులు) ఆఫ్రికా అభ్యుదయాన్ని కాంట్రీంచి ఆ ఖండ గహనారణ్యాలలో జోచ్చారు. సిరియా, చైనా, జపాను మొదలొకటి పసిఫిక్ దీవులవరకు మొత్తం ఆసియా ఖండాన్ని గాలించారు.

గతంలో, గురువు ప్రపంచ మానవుల దృష్టిలో పడకుండా తన విద్యుత్తధర్మాన్ని నిర్వర్తించాడు. కాని, ఇంతకుముందు గురువులు నిర్వర్తించుచుండిన ప్రజాసేవను, లెక్కచేయని ప్రపంచాన్ని ఈ నాడు ప్రపంచాన్ని ముంచెత్తిన యుద్ధోపద్రవములలో వారు చూపిన స్వార్థ త్యాగ సాహసాలు వారి ఆదర్శాలలో ఉన్న గొప్పదనాన్ని గుర్తించేటట్లు చేసినై. సత్యగౌరవములను తన ప్రవర్తనకు మానవుడు ఆధారములుగా జేసుకొని ప్రవర్తించుటవలన కష్టసమయాల్లో మానవ హృదంతరాల్లో నిగూఢంగా ఉన్న ఉదాత్తస్వభావం ప్రకాశిస్తుంది. దురాభిప్రాయాలూ, ద్వేషాసూయలూ మటుమాయమైపోతై అటువంటి క్లిష్టసమయాల్లో అందరూ స్పష్టంగా దర్శనంచేసుకొనేటట్లుగా జీవితప్రకాశంలో. సత్యం, తన నగ్నస్వరూపంలో సాక్షాత్కరిస్తుంది. మానవుడి ఉన్నతాదర్శం, అతణ్ణి కుటుంబ జంబాలవటలం నుంచి ఉద్ధరించలేదు అని ఎంత తెరచాటు నాటకంగా సుభాషించినా, అటువంటివాళ్ళ కిక స్థానం ఉండదు.

ఈ నాడు మతం మళ్ళీ స్వస్థానాన్ని పొందుంది. ఇక పరిహాసాస్పదం కాబోదు. మహావాన్నతమైన స్వార్థ రహిత వీరత్వాన్ని

పొందడానికి, మానవుడి మహాత్మ్యప్రసాహసానికి అది పునాది
రాయి అన్న సంగతి అందరూ గుర్తించారు. ప్రపంచం అన్ని
మూలల్లో మానవులు దేవునిపక్ష మవలబించారు. క్రైస్తవు లందరూ
అధినేత, ప్రభువైన జేసునాథుడికి ప్రణమిల్లారు. మానవుడు, మరణం
సాక్షాత్కరించి నవ్వుడు మూఢత్వాన్ని వదిలి పెట్టి, సహాయం కోసం
సృష్టికర్తను సహజమైన హృదయానుభవంతో అర్థిస్తాడు. దేవుని సత్య
మంతటికీ సంగతులారా, ఆయన అద్భుత పవిత్ర దేవ వరప్రసాద
సాధనాన్ని అందరికీ అందిచ్చేదీ అయిన పవిత్రమైన తిరుసభ సంతా
నం విషయంలో, ఈ పరిస్థితి అక్షరాలా నిజం.

ప్రపంచ మీనాడు జేసున్నీవను ధరించిన కత్తోలిక్కు మతాచా
ర్యుడి వీరత్వాన్ని గుర్తించి అమోఘంగా శ్లాఘిస్తున్నది. ఈ సత్యాన్ని
గుర్తించాలంటే ఒక్కక్షణం మా ప్రాణమిత్రమైన ఫ్రాన్సును చూడు!

తాము దేవుని చేత సృష్టింపబడ్డ మట్టి బొమ్మలనే సంగతి
మరచిపోయి, పరమ మూర్ఖులైన మనుష్యులు కొందరు, ఫ్రాన్సు
దేశాన్ని కబళిద్దామనే దురాశతో ప్రారంభించిన యుద్ధం యొక్క
భౌతిక దావాగ్ని జ్వాలలు ఫ్రాన్సుదేశంలో నాల్గుమూలలా వ్యాపిం
చినై. గాఢంగా కదలిన ఆ ఫ్రాన్సు, కత్తోలిక్కు సాంప్రదాయాల
వల్ల ఏర్పడ్డ మహిమతో మేల్కొన్నది. ఇతరదేశాల గుర్తింప బడని
దైర్యంతో, సాహసంతో, నిషేధాలకూ, కారాగార నిర్బంధాలకూ,
శిక్షలకూ, దారిద్ర్యానికి చలించకుండా పూర్వం జేసునాథుడి పతాక
గౌరవాన్ని కాపాడిన వీరయోధులు, ఫ్రాన్సు కత్తోలిక్కు గురువులు!
ఆ గురువుల ఉపదేశాలు ప్రశంసనీయాలు. ఈనాడు ఫ్రాన్సు ఇటువంటి
క్షిప్త పరిస్థితుల్లో హృదయ పూర్వకంగా దేవుని పక్షం ఆయన స్థాపిం
చిన తిరుసభ పక్షం అవలంబించిన జాతిగా సన్నద్ధమైంది. ఫ్రాన్సు
బలంలో ఉన్న రహస్యమిది మా విశ్వాసానికి వ్యతిరేకులైన వాళ్ళు
కూడా దీన్ని గుర్తిస్తారు. ఒక ఫ్రెంచి ప్రొటెస్టాంటు లేఖన్నుంచి వచ్చిన
ఈ క్రింది మాటలు గమనిస్తే ఆ విషయం తెలుతుంది.

“ 1914లో ఫ్రాన్సుపై దండెత్తిన శత్రువుని ఎవరూ ఊహించ
లేని విధంగా ఎదిరించి పోరాడిన ఫ్రాన్సు బలంలోని ఆంతర్యాన్ని విపు

లీకరించి వ్రాయడలచుకొన్న మానసిక తత్త్వ శాస్త్రవేత్తయైన చరిత్ర కారుడు, వీళ్ళలో పొంగిపచ్చిన మత విశ్వాసం, తాను కనుగొన్న కారణాల్లో ప్రప్రథమ కారణంగా గుర్తించాడు. ఈ విధంగా ఫ్రాన్సు, జాగృతిని పొందడానికి గల విశేషాల్లో వీరోచితమైన ప్రవర్తనతో సంచరించిన కతోలిక్కు గురువుల సామ్రాజ్యం ఒకటి. తమ పవిత్ర ధర్మ నిర్వహణకోసం కాలబడి, నెత్తురు చాగ్లతో ఉన్న అంగీలతో వీరులుగా భూపతనంచెడి, వీళ్ళు గురువులుగానే మరణించా రన్నది ప్రత్యేకించి చెప్పే అనసర మేమాత్రం లేదు.”

జేసునాథుడి దగ్గరికిపోయిన, పురుష సింహులూ, సాహసులూ ఐన మా సోదరులూ, తండ్రులగు ఆ కతోలిక్కు గురువుల్లో గల బలానికి కారణాన్ని తెలపడానికి కతోలిక్కులైన మాకు, ఏ మానసిక శాస్త్ర తత్త్వవేత్త ఐన చరిత్ర కారుడూ అవసరమూ లేదు. తన్ను విశ్వసించి, అనుసరించే వాళ్ళందరినీ అనుగ్రహిస్తానని జేసునాథుడు వాగ్దానం చేసిన ఆ సంచూర్ణ మానవత్వాన్ని వాళ్ళు కలిగి ఉన్నారు అన్న విషయం మా కందరికీ తెలుసు.

ఆల్బర్టు రాజుకు కుడిభుజంగా నిలబడి బెల్జియం దేశాన్ని, అచం చలమైన దేశభక్తితో, పవిత్ర హృదయంతో ముందు నడిపిస్తున్న గొప్ప కతోలిక్కు గురువైన కార్డినల్ మేర్సియేర్ (Cardinal Mercier) ను, ప్రపంచమంతా నేడు ఘనంగా శ్లాఘిస్తున్నది. బాధా పీడితమైన బెల్జియంలో ఒక మహిళాన్నర విగ్రహంగా నిలబడి, తన తీక్షణమైన వాక్పాత్యుర్యంతో ప్రపంచాన్ని ఊపివేస్తున్న ఈ కతోలిక్కు ఆచార్యుణ్ణి చూస్తుంటే మా హృదయాలు ఎట్లా పులకించి పోతున్నయ్! ఓహూ! గాఢ విశ్వాస మహిమమే అంత అద్భుతంగా పలికిస్తుంది! ఆయన దేశం సరక యాతల్ననుభవిస్తుంటే ఇంకా అక్కడ గృహాలన్నీ తగలబడ్డూంటే అక్కడి భూభాగమంతా రక్తసిక్తమై జగుప్సాకరంగా ఉంటుంటే, ఆయన చెవుల్లో భయంకరమైన యుద్ధ గర్జను ప్రతిధ్వనిస్తుంటే, అతడు ప్రశాంతంగా, ఆత్మవిశ్వాసంతో నిలబడి జేసునాథుడికీ, మరియుమాతకూ, ఉపద్రవ విముక్తి కోసమై నిరీక్షిస్తున్నాడు.

నిజంగా మనస్సాక్షికి మించిన కవచ మేదీ లేదు! ధూళి ధూసరితమై, అంధమై యున్న ఈ లోకంలో, ఆహ్వానించే జేసున్నామి పవిత్ర మృదుల హస్తాన్ని చూడ గల్గడం కన్నా వేరే దర్శన శక్తి లేదు! కతోలిక్కు గురువీ రెండు శక్తుల్నీ కలిగి ఉన్నాడు. శాశ్వతం అన్న త్రాసులో ప్రస్తుత మున్న కాలములో ఉపద్రవా లన్నిటినీ తూచి చూడ గల శక్తిని అవి ప్రసాదిస్తయ్ కందకాల్లో ఉన్న కతోలిక్కు గురువులు శతాబ్దాల నుంచి వాళ్ళ సోదరు లేం చేసారో అదే చేస్తున్నారు. వాళ్ళ మాదిరిగానె, లక్ష్య సాధనం కోసం మృత్యువు కూడా అడ్డ లేని అచంచల సాహసాన్ని, తామూ కల్గిఉన్నామని నిరూపిస్తున్నారు. వాళ్ళ ఆత్మల కోసమే ఆలోచిస్తున్నారు. “అన్ని జాతులకీ బోధించు” అని వాళ్ళ నైనికాధికారి జేసువు ఆదేశించాడు. ఎక్కడైతే మానవులు వీళ్ళని కావాలంటారో వాళ్ళక్కడ కనబడతారు. వాళ్ళే వృధూ త్యాగ శక్తిచేతనే ప్రోత్సహింపబడతారు. బడిగానీ, గుడిగానీ, లేకపోతే, సర్వనాశనకారిజైన యద్ధభూమి కానీయండి వాళ్ళ కొకటే! వాళ్ళందరూ వీరులు! జేసునాథుడి పవిత్రహస్తచ్ఛాయల్లో వాళ్ళెక్కడైతే నా పయనం సాగిస్తారు! మానవుల దర్శి ఉన్నత స్థానాన్ని పొందుతూ దేవుని దగ్గరకి ఆత్మల్ని వంపుతూ, తమ్ము తెలుసు కున్న వాళ్ళందరి శాశ్వతాను రాగాల్ని చూరగొంటూ ఉన్న ఇటువంటి వీరులు ప్రతి జాతిలో ప్రతి తరంలోనూ కనబడతూ ఉండాలిందే! హింసలు, వాళ్ళ సంఖ్యను ఎక్కువ చేసివై. మన తిరుసభకు గొప్పదనం చేకూర్చేటట్లు ప్రాణత్యాగంచేసిన వీరులు, వేదసాక్షుల స్తుతీయుల వేర్లకు నిరంతరంగా వాళ్ళ వేర్లను కలుపుతూ, మృత్యువు వాళ్ళకు మరింతశక్తి చేకూర్చింది.

ఐర్లండు విషయంలో, ఇతరదేశాల కన్నా ఈ విషయం చాలా సత్యమైంది. ఇతరదేశాల్లా బాధాగ్ని జ్వాలలు క్షణికంగా చెలరేగుతే ఐర్లండులో దీర్ఘ కాలం చెలరేగి ప్రళయ తాండవం చేసివై. ఐనప్పటికీ చలించని ధైర్యంతో, సాటిలేని ఆత్మవిశ్వాసంతో ఐర్లండు దేవుడికీ ఆయన గురువులకీ విశ్వాసపాత్రంగా నిలిచింది. భయంకరమైన బాధలనుభవించి, ప్రపంచంలో ఎక్కడ కనీవినీ ఎరుగని విధంగా కతోలిక్కు గురువు ఐర్లండు హృదయపీఠంలో స్థానాన్ని పొందగలిగాడు.

ఐర్లండు, సురక్షితంగా జైను తిరుహృదయానికి, మరియు మాత్రకూ కట్టుబడి ఉంది. దేవునికి తర్వాత ఐర్లండు ఋణపడ్డ వీరాగ్ర గణ్యుడైన పుత్రుడొక డున్నాడు. ఆయన్ని, ఆమె సంతానమంతా అనురాగ శారవాల్లో సోగార్త్ అరూన్ (Soggarth Aroon) అని పిలుస్తారు.

ఆయన్నో ఉన్న పూర్ణమైన దివ్యత్వ వైభవాన్ని బాగా గుర్తించి, ఆయనకు శారవంగా పెట్టిన పేరు 'సోగార్త్ అరూన్'.

భూలోకంలో సాటిలేని గాఢాను రాగాన్ని తెలియజేసే ప్రేమకు పర్యాయపదం 'అరూన్'!

స్వార్థ రహితంగా, నిరంతరం గొట్టమందను కాచే కాపలావాడి మాదిరిగా 'సోగార్త్ అరూన్' ప్రజల కెల్లవ్వాడూ విశ్వాస పూరితమైన సంరక్షకుడుగా ఉన్నాడు.

ఐర్లండు, కాల్యరిలోని హింసనూ మృత్యువునూ గాని లేక లౌకిక సుఖములను కానీ ఏదో ఒకటి ఏర్పొనపలసి వచ్చినప్పుడు తన మతాచార్య సంతానం నాయకత్వం క్రింద స్తీవమార్గంలో ఆమె నిర్భయంగా తన పాదం మోపింది! ఆమె మతంకోసం ప్రాణత్యాగం చేసిన విషయాన్ని మనం చూసినప్పుడు, ఆమె యొక్క 'సోగార్త్' తోడేటు కింద జమకట్టబడి కనపడ్డ వెంటనే చట్టప్రకారం చంపబడవచ్చు నన్ను సంగతి మనం తెలుసుకొన్నాం. "ఐర్లండులో, ఒక్క కఠోలిక్కు గురువును కూడా సజీవంగా ఉంచగూడదు" అన్నది అప్పటి ఆజ్ఞ. పెడ రెక్కలు వెనక్కి విరిచికట్టి, తన ఎత్తైన శిఖరాల మీదనుంచి, అట్టడుగులో ఉన్న చట్రాతి బండలమీదికి వాళ్ళను పడద్రోసి చంపిన సంగతి ఆ సముద్రం దగ్గరున్న వర్వతం కళ్ళారా చూచింది. పూజబలి గుహలో బంధింపబడి, దట్టమైన పొగలో వాళ్ళంతా ఉక్కిరి బిక్కిరై మరణించారు. వాళ్ళు బానిస వ్యాపారస్తుల కమ్మి విదేశాలకు పంపిస్తే, మరణ పర్యంతం తమ యజమాన్ల కొరడా దెబ్బల్లా వాళ్ళు సేవచేసారు. దేశంలో ఒక మూలనుంచి మరో మూల వరకూ 'గురువు వృక్ష' చ్చాయల్లో వాళ్ళ మృత కళేబరాలు వ్రేలాడినై. కాబోయే సర్వనాశకులికి పందెంతో గురువు వెంట గురువు నిచ్చిన

తెక్కి వస్తుంటే, ఐర్లండులో ప్రతి ఉరికంబం గజగజా వణికిపోయింది. కానీ, దేశాంతర గమనం, కారాగారాలు, హింస, మృత్యువూ ఇవేమీ ప్రయోజన కరాలు కాలేదు. ఐర్లండులో గురువు కనపడమంటే, అతడికి చావు నిక్కమన్న మాట! తన కుమారుణ్ణి విదేశాలకు గురువుగా తయారు కావడానికి పంపించాడంటే, ఆ తండ్రికి మృత్యువు ఆసన్నమైందన్న మాట! ఐనప్పటికీ! ఒకడు మరణిస్తే, అతడి స్థానంలో మరొకడు జన్మించాడు. అంతం లేని ఒక మహాప్రవాహం మాదిరిగా ఐర్లండు గృహల్లోంచి బాలురంతా మెల్లగా యూరపుఖండంలోకి ప్రాకి ప్రేమకాంతుల్లా ప్రకాశవంతాలైన హృదయాలలా పీరుల్లోకల్లా పీరుడైన మన జేసునాధుడి అడుగు జాడల్లా నడుస్తూ పీఠస్థానాన్ని పొందగల పంథాలో నిర్గమించారు. పరిశుద్ధతైలంతో అభిషేకింపబడినవాళ్ల చేతుల తడి ఆరకముందే, వాళ్ళు శుష్కించిపోయిన సోదర్ల దగ్గరికి పరుగెత్తు కోని దేవుని కోసం, ఐర్లండు కోసం చావడానికి సిద్ధమై, కాదు— చావడానికే వస్తారు. ప్రతికోసంలో, ప్రతి కొండలో గురువు నివసించే గుహ ఉంది. ఐర్లండు ఆత్మను సంరక్షించిన మహావీర పరంపరను గూర్చి నిరాఘాటంగా వెల్లుతున్న 'గురువు వృక్షం' కూడా అక్కడుంది.

వాళ్ళు, విశ్వాస దీపకలికను వెలిగించి, కాంతులు వెదజల్లేటట్లు కాపాడారు. ఐర్లండు దయాధర్మ భాస్కరుడి మీద ఎటువంటి కారు మేఘాలు కమ్మినప్పటికీ, ఆ గాఢాధికారంలో ఆ విశ్వాస జ్యోతి దేదీప్య మానంగా వెలిగింది. ఆ జాతి క్రూర హింసాకాండ నెదిరించి అచంచలంగా నిలిచింది. మధురంగా నినదించే 'ఫిన్ ఫోయా' (FinFoa) పూజబలి ఘంటారావం విచ్చిన్నమై మానం దాల్చినప్పటికీ, సాగర్ కంఠం మాత్రం, నిర్మానుష్యమైన ఆ ప్రదేశంలో గంభీరంగా ధ్వనించి హింసకూ, ఉపవాసాలకూ, మృత్యువుకూ ఎదిరించ నిలబడగల ధైర్య విశ్వాసాల్తో ఐరిష్ వాళ్ళ హృదయాలను నింపింది. సన్నహాయలైన ఆ ప్రజా సమూహానికి తొడ్పడ్డా ప్రతి దినం ఆతడు నేయి మారు రూపాల్లో మృత్యువు నెదుర్కొన్నాడు. అతడి కాశ్రయ మివ్వడ మంటే మృత్యువు నాహ్వనించడమన్న మాట! కానీ దరిద్రుడి పూరి

గుడినే అతడికి శరణ్యమైంది. అదరింపులూ బెదరింపులూ గానీ, ధనాశ గానీ అతనిని జేసునేననుండి దూరస్తున్న జేమలేక పోయినై.

వాళ్ళాహారంలేక ఉపవాసాలు చేస్తున్నారు. ఆయన స్వర్గం నుంచి వాళ్ళకు జీవితాహారాన్ని ప్రసాదించాడు.

నా అనేవాళ్ళు లేని బహిష్కృతులు వాళ్ళు! ఆయన వాళ్ళకు ఇల్లూ, జేసునానాధుణ్ణి అనుగ్రహించాడు.

తల దాచుకొంటానికి స్థలం లేక చలిలో, ఎండలో, వానలో, తుఫాన్లో చచ్చిపోతున్నారు. ఆయన వాళ్ళను తన మహిమాన్విత మైన ప్రేమతో కప్పి, సుఖం కలిగించాడు.

భగభగమండే అగ్నిజ్వాలల ధూమ పటలంలో గుండా రక్త దాహంతో ఎదురు చూస్తున్న ఉరి కంబాల్లో, ప్రళయమేఘాల క్రింద, ప్రతి కదలికలో మృత్యువు నెదుర్కొంటూ సాగార్త వాళ్ళ దగ్గరికి పాకి పోయాడు!

“ఓహో! భగవంతుడికి నా అభినందనాలు! సాగార్త! నీవు వచ్చావు!” అని హీన స్వరంతో కంపించి పోయే ఆ వెదపులు సంతృప్తి కరమైన నిట్టూర్పుతో గుసగుసలాడినై. అతని రాకతో మృత్యువు తన భయంకరత్వాన్ని కోల్పోయింది. కంపించి పోయే హృదయం శిశులంగా నిలబడింది. జేసుతిరుహృదయంపైగల గాఢవిశ్వాసంతో, ఆయన స్వాగతంలోని నమ్మికతో ఆ హృదయం ఎగిరి గంతు లేసింది. అతడి కంఠధ్వని మృత్యుమేఘాన్ని విచ్చిన్నం చేసి, గృహాలూ నృఖత్వానికి మంచి అవకాశాన్ని కల్పించింది. తాను ప్రేమించిన ఆ ఆకారాన్ని బహిష్కృతు డొక్కసారి చూడగానే, చచ్చిపోతున్న ఆ కళ్ళల్లో బాధ అంతరించి పోయింది. అతడి కళ్ళు విజయ గర్వంతో మిలమిలా మెరిసి పోయినై. అవస్థ అభ్యంగమునకై బలహీనమైన చేతులు చాచబడినవి. మరణావస్థలో ఇచ్చే సత్ప్రసాదము మూలమున జేసునాధుడు ప్రవేశించి, విశ్రమించగానే బలహీనమైన గుండె కూడా బలంతో కొట్టుకొంది. సాగార్త, బాధపడే తక్కిన వాళ్ళు సహాయం కోసం వెళ్ళాడు. కానీ జేసునాధుడు అక్కణ్ణే ఉన్నాడు. చచ్చిపోయే ఆ

దేహం నుంచి వళ్ళు కొంగట్లు పోయే మంచును తుడిచివేసి పోయే చలి గాలిని ఆ ఆత్మ ఏం లక్ష్యపెట్టింది? మరణశయ్యను అలంకరించే ఆ ఆకలిమంటలకే లక్ష్యపెట్టింది? వీటన్నిటినీ మతించక ఆయన దివ్య సామ్రాజ్యంలోని కాంతి, ప్రేమలకు తృప్తి చెంది, ఆ ఆత్మ, జేసునాథుడి దివ్య మహిమల్ని కొనియాడింది.

మరణోన్ముఖులై వారికి దివ్య సత్ప్రసాదం తీసుకొనిపోవడానిగ్గాను, వానతో తడిసి ముళ్ళు కలచెలు వెంబడిగా, ఎగుడు దిగుడు ప్రదేశాలగుండా ప్రాణభయం కూడా లేకుండా శిర్యయంగా వంగి, పారాడి పోతున్న ఆ సాగార్త్ వైగా భక్తి ప్రపత్తులతో అనుసరిస్తూ, అతడి ఏకాకి గమనాన్ని మహిమాత్సవంగా చేస్తూ ఉన్న దేవదూతల్ని ఆ ఆత్మ దర్శించింది.

అటువంటి రోజుల్లా, అటువంటి చర్యల్లా ఐర్లండును సాగార్త్తో బంధించివేసే ఆ ఆత్మద్భుతమైన ప్రేమ చిగురించింది. ఆ ప్రేమ మానవత్వంతో కూడిన ఆర్ద్రత కలిగింది ఆ ప్రేమ దైవప్రేమతో కూడినదిగాన చాల గాఢమైనది. సాగార్త్ మాటలు వినవడ్డ వెంటనే చనిపోయే ఆ నేత్రాలు ఒక్కసారి తెరుపుళ్ళువడి అతనివైపు చూస్తాయ్, అంటే ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. తన చేతుల్లా జేసునాథుణ్ణి ధరించి మోకరించి ఉన్న అతణ్ణి చూచిన వెంటనే మరణ వేదంతో మూతలుపడ్డ చెదవులు విప్పిరి “అరూన్, అరూన్, సాగార్త్ అరూన్” అని పలకరిస్తాయ్ అంటే ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. ఈ విధంగా సాగార్త్ ఐర్లండు హృదయ కుహరంలోకి స్థిరనివాస మేర్పర్చు కోడానికి చొచ్చుకు పోయాడు.

అటువంటి నాయకుల వల్ల ఐర్ష్ హృదయాల్లో ఉన్న గాఢ విశ్వాసాన్నీ, అచంచల ధైర్య సాహసాల్నీ, పొగొట్టడానికి దారుణ హింసలు కానీ, దుర్భర దాడిద్రవ్యం కానీ శక్తిమతాలు కాలేక పోయినై. కత్తోలిక్కు లందర్నీ హతమార్చడానికి వెతుక్కొంటూ వచ్చిన నైన్యాల బూట్ల చప్పుడు విని రహస్యపు గుహలో ధయకంపితులై భయకరంగా కొట్టుకొంటున్న తమ తల్లులగుండెలకు గాఢంగా

హత్తుకోబడి, ఎట్లాగో మృత్యువు వాత పడకుండా సంరక్షింపబడి పెరిగి పెద్దవాడైన వాళ్ళంతా తమ తల్లులు అంతగా పోరాడి మరణించి కాపాడిన, ఆ నిధి విలువను అంత తేలిగ్గా చూస్తారన్న దసంభవం. యావనంలో, సాగాన్ కష్టాల్లో పాలుపంచుకోని పవిత్రమైనపూజబలి పాపాణం వద్ద ఐర్లండు దుఃఖాశ్రువుల్ని తుడిచివేసే టప్పుడు, అతడి పక్క మోకరించి ఉన్న వాళ్ళంతా అతడి మహిమదారత్యాగ గుణాన్ని గుర్తించారు. అతడి ప్రేమాన్వితమైన స్వార్థత్యాగ స్వభావము వాళ్ల హృదయాల నాకరించి దానితో నిండిపోయింది. సఫలమయ్యేదాకా వాళ్ళ హృదయాల్లో నుంచి అది వైదొలగి పోలేదు.

ఐర్లండు ప్రజల చరిత్రలో ప్రతి పుటా ఆశక్తి ఎంత ఫలప్రదమైందో, ఎంత మహత్తరంగా చెపుతుంది! కేంటి 'టైరోన్' (Tyrone)లో శిథిలమైపోయిన ఒక చిన్న గృహం దగ్గర రోడ్డువె. బడిగా మోకరించి దైవ ప్రార్థన చేస్తున్న ఆ ముసలివాణ్ణి గూర్చి చేప్పే పుట తెరిచి చదవండి! అక్కడి నేల, పొయ్యి మొత్తం పాచిపట్టిపోయింది. గోడ లుప్పురిసి పోతున్నయ్. ఎరిన్ దాన్ని తన హృదయానికి హత్తుకొనేవరకూ అది క్రమేపీ ఊణించిపోవడం మొదలుపెట్టింది దుర్భర దారిద్ర్యంతో ఆ వృద్ధుడు జన్మించిన స్థల మిది! దాని స్థితి నేటి కిట్లా అయింది! గత కాలం లోని విషయా లొక్కొక్కటే ఆ వృద్ధుడు జ్ఞాపకం చేసుకొంటూంటే అతడి రెండు నేత్రాలు అశ్రుజలపూర్ణాలయ్యై, ఆకంచెల్లో అక్కడున్న పాతశాలా ఉపాధ్యాయుని దగ్గర కూర్చొని ఆయన సుభాషితా లాలకించడానికి పాకిపోయేవాడు! అక్కడ పర్యటించిన శాద్వల ప్రదేశంలో ఒక మొండిగోడ ఉంది దాని నీడలో ఇదివరకు పూజబలి అర్పింపబడేది. చిన్నతనంలో తన తల్లి దండ్రులతో కష్టపడి పనిచేసిన పొలం అక్కణ్ణే ఉంది. అది ఎంత వ్యవసాయం చేసినా పండని నావ చేను కావడ చేత ఆఖరికి విసుగెత్తి వాల్మీకరోజు, ఇప్పుడతడు కూర్చున్న చోటుకుండా విషాదంతో బైలుదేరి వెళ్ళిపోయారు! కొండ దిగువనుంచి అక్కడి ప్రదేశమంతా కదుల్తున్నట్లుగా అదంతా నిన్ననే జరిగిపోయినట్లుగా అతడు స్పష్టంగా చూస్తున్నాడు. అరవై ఏళ్ళ వెనక జరిగిపోయిన సంగతులు అతడు నేడు చూస్తున్నాడు. అల్లరి చేస్తున్న

తన సంతానాన్ని ఓదార్చడానికి ప్రయత్నిస్తూ కన్నీరు మున్నీరగా ఏడుస్తున్న తన మాతృదేవిని అతడు చూస్తున్నాడు. అన్ని కష్టాల్లోనూ గంభీరంగా నిలబడివున్న ఆయన తండ్రి కళ్ళకు కట్టినట్లు కనపడుతున్నాడు. చుట్టుపక్కలవాళ్ళు ఇచ్చిన వీడ్కోలు మాటలు అతడి చెవుల్లో ఇవ్వడు మారుమ్రోగుతున్నయ్. తాము పూర్వం అధిగమించిన మార్గం— తమ దేశంలో నిరాకరింపబడ్డ హక్కుల కోసం కొత్త భూభాగాన్ని చేరుకోవడం— ఆ సూతన వ్యక్తుల మధ్య నాడు ప్రారంభమైన కొత్త జీవితం— మొదలైన నాటి ప్రయాణానికి సంబంధించిన ప్రత్యేకం అతడికి బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. అక్కడ మోకరించిన వృద్ధుడు తన గత జీవితంలోని సంవత్సరా లొక్కటొక్కటిగా తిరిగివేసి చూస్తున్నాడు. ఐరిష్ విశ్వాసంతో అనేక కష్టాలకులోనై చివరకు విజయం సాధించిన ఆ గత కాలాన్ని సమీక్ష చేస్తున్నాడు. అన్ని కష్టాల్లోనూ నాడు సాగార్త మాటలవల్లా ఆచరణ వల్లా తన హృదయంలో తానూ ఒక గురువుకావాలనే దృఢకాంక్షతో వెలిగిన జ్యోతిని ప్రకాశవంతంగా తానూ నిలవగలిగినందుకు తన హృదయ పూర్వకమైన భక్తితో దైవ స్తోత్రం చెల్లిస్తున్నాడు. “చాలా పర్యాయాలు, చాలా సార్లు ఆ వచ్చిక మైదానంలో నా దంతిక వినరి పారేశాను. ఒక వరికుప్ప వెనుక మోకరించి నన్నొక గురువుగా చేయవలసిందని మరియు మాతనూ, జేసునూ ప్రార్థించాను” ఇదీ అతడి చరిత్ర.

దుర్భర దారిద్ర్యంలో క్రుంగి కలారిన అతడి స్తోత్రాన్ని భగవంతు డెట్లా ఆలకించాడో మొత్తం ప్రపంచానికే తెలుసు. అక్కడ వరి పొలంలో సేద్యం చేసుకొంటూన్న ఆ పిల్లవాడు దైవ విశ్వాసంతో తనకు వచ్చిన కష్టా లన్నిటిని ఎదుర్కొని తన మనోవాంఛను సఫలీకృతం చేసుకొన్నాడు. మళ్ళీ ఇవ్వడు అర్ధశతాబ్ది తర్వాత తాను పూర్వం ఏపొలంలో ఉండి నిస్సహాయ స్థితిలో దైవప్రార్థల్ను చేశాడో ఆ పొలానికే వచ్చాడు. అక్కడ షర్వతం దగ్గరున్న ఆ చిన్ని గృహం ముందు మోకరించి నేడు దైవస్తోత్రం చెల్లిస్తున్నాడు. తమవాళ్ళు దత్తత పోయిన ఆ దేశంలో అతడు గొప్పనాయకుడు. అతడు న్యూయార్కు అతిమేత్రాణులు జాన్ హూగ్సు.

గణించటానికి వీలేని త్యాగాలవల్ల పవిత్రమైన జీవితాలు కల్గిన అసంఖ్యాకులలో ఈ గొప్ప కతోలిక్కు ప్రధాన గురువు ఎందునా తీసిపోడు. విశ్వాసులంతా బ్రహ్మాండమైన చర్చిలో ఐర్లండులో ఈనాడు ప్రార్థన చేయడానికి కారణం, వర్షంలో తడిసి, ఆహారంలేక ఉపవసించి, ఇల్లూ వాకిలీ లేక అల్లాడి దైవ విశ్వాసం చావకుండా ఉండటానికీ, ఐర్లండు కలకాలం ఆ విశ్వాసాన్ని పౌతృకధనంగా కాపాడు కోడానికీ, ఆమె జీవితాలు పోచితంగా త్యాగం చేసిన సాగార్తలే.

కొండపై శిలాఫలకము మీద పూజబలులు అర్పించిన సాగార్త, గతించి పోయాడు. కానీ అతడి తర్వాత వచ్చిన వాళ్ళందరినీ అతడి ఉత్సాహం జ్వలిస్తునే ఉంది. ఐర్లండు ఆత్మను స్వర్గానికెత్తుతూ ఒక కలితొక్కు విశ్వాసం మాత్రమే ప్రసాదించగల అలాగికమైన దృఢ త్యాగి అనుగ్రహిస్తూ ఆ ప్రాచీన విశ్వాసం నేటికీ దశదిశలా తనరీ సురభిశాలు వెదజల్లుతూ అట్లాగే నిలచిఉంది.

జీవము గల విశ్వాసముతో ప్రజ్వరిల్లుచున్న ఐర్లండు ఐర్లండు గానే ఉండుటకు ఆమె యొక్క గురువే కారణము. ఆమెవీరు లండరి కన్నా మహా వీరాగ్రణ్యుడై, సాటిలేని ధైర్యంతో, ప్రేమతో, మానవత్వంతో విరాజిల్లుతూ సాగార్త నిలబడి ఉన్నాడు. అతడు ఐర్లండుకూ, తిరుసభకు మణి కిరీటం! శాశ్వతత్వ రహస్యాన్ని తనలో ఉంచుకోని ఒక బ్రహ్మాండమైన వ్యక్తిగా నేడు సాగార్త ఉన్నాడు.

ఐర్లండు మాతృ దేవీమణులు

‘మధురమైన పూజబలి’ సమయంలో జేసునాథుణ్ణి సందర్శించి, గాథానురాగంతో, శౌరవ ప్రపత్తుల్తో ‘జేసునాథుడు నా ప్రియ తముడు, నా ప్రాణ మిత్రుడు’ అని సంబోధిస్తూ ఐరిష్ జాతి చూపిన అచంచల మైన సాహసాన్ని మనం గుర్తించాం.

శతాబ్దాల నుంచీ వాళ్ళల్లో చలించకుండా వస్తూన్న నమ్మకాన్ని తెలుసుకొన్నాం. జేసు కోసం వాళ్ళు ప్రతి చోటా దేవాలయాలు, మతాలు నిర్మించారన్నది మనకు తెలుసు. ఐరిష్ హృదయం మొత్తం ఉత్సాహ పూరితమైందీ మనకు పరిచయమైంది.

సహస్రాధికంగా యున్న గురుమత విద్యార్థులకు విద్యగరుష, తగిన వసతులు ఏర్పరచి వాళ్ళకు మంచి తర్రీదు యిప్పించి మహిమ కారం చేస్తూన్న ఐర్లండు గురుమతము లన్నింటిలోకి అత్యుత్తమంగా వేరెన్నికగన్న బలిష్టమైన ‘మెనూత్’ (Maynooth) ఆ దేశానికి బాడ్డు రాయిగా వుంది. దాని విశాల ద్వారాలగుండా ప్రతి సంవత్సరం దేశ నాల్గు మూలల్నుంచీ నిరంతరము ఇతర దేశాలకు వెళ్తుంటారు. ఇతర దేశీయు లందరికీ ఉపదేశించేసి పవిత్రులుగా తయారుచేసే ‘ఆల్ఫా లోస్’ గురు విద్యాలయము, శిక్షణ పొందే తన గురు సంవత్తితో తూర్పు సముద్రం వేపు అట్టులుచాచి చూస్తూంది!

‘డెట్రీ’ లో అర్చ్బి. కొలంబన్ మతం మొదలు, ‘కార్క్’ లో అర్చ్బి. కొల్మాన్ మతం వరకూ గల మధ్యప్రదేశంలో, జేసునాథుడి అనుగ్రహాన్ని పొంది, తమ ప్రభువు కృపిని నిరంతరాభ్యుదయ పథం లోకి తీసుకొని పోవటమే ఏకైక జీవితాశయంగా, ఆయన చుట్టూ మోకరించివున్న పవిత్రాత్మల్లో నిండివున్న ప్రాసాదాలు యెక్కడ బడితే అక్కడ చాలావున్నాయ్.

ఐర్లండులో చిరకాలం నుంచీ వస్తున్న గురువుల్ని కన్యాశ్రీల్ని చూస్తే ప్రపంచం ఆశ్చర్యపోతుంది. ప్రపంచాన్నంతా కదిలించే శక్తిని

చూచి భ్రమిస్తుంది. ఏళ్ళండరినీ సమకూర్చి. తగ్గని వుత్సాహాతి శయంతో ప్రపంచం మూల మూలకీ జేసునాధుడి దివ్య సందేశాన్ని వినిపించటానికి విగ్లండు పంపుతున్నదంటే, జనం ముక్కు మీద వేలేసుకొని చూస్తుంది!

ఈ ఆశ్చర్యం సహజమైందే. ఎంసుకంటే దేవుని పిలుపు ననుసరించి ఆయనకే జీవితాన్నంతా చేయడానికి దేవుడు యెన్నుకొన్న విగ్లండు ప్రజల సంఖ్య చూస్తే ఆయన యిచ్చిన బహుమానానికి గల కారణం తెలిసియుండకపోతే ఆ విషయం మనకు గూడా ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది.

ఆకప్పల వైపు, చిన్నచున్న ఆ గోపురాల వైపు, ఆ శిఖరాగ్రాల వైపు మనం చూస్తుంటే వాటి క్రింద గుండా నడచి పోయిన దూర దేశాలకు వెళ్ళిన నైస్యం - గురువులు - జ్ఞాపకం వస్తుంది. బాగా తన్మయత్వం చెందిన మనస్సుకు ఆ కనబడే బురుజు గోడలూ, సాహసోపేతమైన ఆ నైస్యమే గాకుండా దానిని దాటి ఎంతో దూరంగా ఆలోచన సాగుతుంది. ఆ బురుజు గోడల కాధార భూతులు, ఆ నైస్యాన్ని నిజంగా తర్జీదు చేసిన ఆ మహత్తర శక్తి సంపన్నుల్ని గుర్తిస్తుంది. పాశాలల్లో, వైద్య శాలల్లో ఉన్న ఆ పవిత్రమైన కన్యాస్త్రీ, సోదరుడికీ, దైవవీరం దగ్గరయున్న ప్రతి గురువుకూ వెనక నన్నని కంత స్వరాల్తో, మనోహరమైన వదనాల్తో జేసు తర్వాత అందరికీ అత్యుత్సాహాన్ని కల్పించిన ఆధార భూతురాండ్రైన మాతృదేవీ మణులు (Mothers) ఉన్నారు.

ఈ మాతృదేవీ మణులు నిరాడంబరమైన, ప్రశాంతమైన జీవితాల్ని గడుపుతారు. పూర్వం దేవుడు ఎన్నుకొన్న జనం మాదిరిగా వాళ్ళు మందలు మేలుగుంటూ నిష్కాపట్యంగా, నిరంతర కృషిచేత, నిరాడంబరంగా జీవితాలు గడుపుతున్నారు. జేసునాధుడి త్రాసులో ఐహిక సుఖాలు తూచి, వాటన్నింటినీ నిర్లక్ష్యం చేసి భక్తి విశ్వాసాల్తో వాళ్ళు జేసుని నేవిస్తున్నారు.

నవనాగరికతా రథ చక్రాల క్రింద పడి వాళ్ళు ఆత్మలు సలిగి పోలేదు. ఐహిక సౌఖ్యాల కోసం తహతహలాడే వాళ్ళతో కలిసి

మెలిసి తిరిగి నందువల్ల వాళ్ళ ఆత్మగౌరవం యేమాత్రం నశించి పోలేదు. ప్రశాంతంగా దైవ ధ్యానం చేస్తూ నిర్విరామమైన కృషితో వాళ్ళు తమ జీవితాలు గడుపుతున్నారు. శాశ్వతత్వం కోసం నిశ్చలంగా ఎదురు చూస్తూన్నందు వల్ల వాళ్ళకు లభించే మనః ప్రశాంతితో, 'ప్రపంచంలో సర్వం నశించి పోయేదే' అన్న వరమ సత్యాన్ని గుర్తించిన వాళ్ళకు లభించే సుస్పష్టాలైన భావనలతో, జేసునాథుడి సన్నిహితత్వంవల్ల దినదినాభి వృద్ధి చెందిన బలంతో, మరియుమాత వైగల అనురాగం వలన సంభవించిన సాధుత్వంతో, జేసునాథుడి యిష్టానుసారం ఆయన కంకితం చేసిన జీవితాల్లో, వాళ్ళు ప్రతిరోజూ గాఢంగా వాంఛిస్తున్న కోర్కెలు తీర్చగల సర్వశక్తి సమన్నుడైన జేసునాథుడి వద్దకు వాళ్ళ మరణానంతరం తప్పకుండా పోతారు. వాళ్ళ మరణానికి యీ శుష్క ప్రపంచం యేమాత్రం లక్ష్య పెట్టదు. కాని, దేవుడు వాళ్ళకు, తన లోకానికి రావడానికి, ఘన స్వాగతమిస్తున్న ఆసమయంలో దేవదూతలు వాళ్ళకై పలికే సంతోష పూర్వకమైన స్వాగత గీతాల్లో స్వర్గం ప్రతిధ్వనించిపోతుంది.

జేసునాథుడివై ఆసక్తి కలగడానికి ప్రధాన కారకులు, ఆయన నైస్యాన్ని జాగ్రత్తగా చూస్తుండ వలసిందిగా జేసునాథుడి చేత నియమింప బడ్డ సంరక్షకులూ ఐన ఐర్లండు మాతృదేవి మణుల్ని గూర్చి తెలుసుకోడానికి మన కిక్కడ మంచి అవకాశం లభించింది. మానవుడు తన మాతృదేవి బడిలో నేర్చుకొన్న పాఠాలు, ఆమె మనస్సు కెక్కించిన నియమాలూ, అతడి హృదయం లోకి ఆమె ప్రవేశ పెట్టిన ధైర్యగుణం, అతడి జీవితాంతం పఠకూ తమ ప్రభావాన్ని ప్రసరింప జేస్తాయి. భగవన్నిర్మితమై, మైనం మాదిరి మెత్తగా ఉన్న సవ్యాత్మల్ని అనురాగంతో తన చేతుల్లోకి తీసుకొని ఆమె చాలా గొప్పగా మలచి వేస్తుంది.

ఐరిష్ మాతృదేవి ఎంత కష్టమైనప్పటికీ సహించి, అత్యుత్సాహంతో ఆత్మల్ని సంరక్షించే విధానంలో జేసునాథుడితో పాటు ఆమె అన్ని విధాలా సహకరిస్తుంది. నీ వామెను యెక్కడ జూచినా దేవుడి కృషిలో నిమగ్నురాలై యుంటుంది. తన బిడ్డల ఆత్మలు చెడిపోకుండా

కాపాడుటకై దేవుడు తన వశము చేసి యున్నాడని భావించుచు, ఆమె తన జీవితాన్నైన వణమొడ్డి వాటిని కాపాడుతుంది. ఆమెకు ఐహిక వాంఛలు తృణప్రాయాలు. ఆమె హృదయంలో నిరంతరం దైవ స్తోత్ర గీతాలు మధురంగా నినదిస్తాయి.

ఆమె మాట్లాడే ప్రతి మాటలో దైవ ప్రశంసలే వినిపిస్తాయి. ఆమె కలుసుకున్న ప్రతి వ్యక్తికీ దైవాశీర్వాదాలు చెప్పతూ ప్రశంస తంగా కాలం వెళ్లుచు తుంది.

‘బనాక్ట్‌లాత్’ — నీ కా దైవాశీర్వాదం — ‘దేవునికి వేయి స్తోత్రాలు’ అన్న మాటలు ఆమెకేం ప్రమాదం సంభవించినా ఆమె హృదయం లోంచి వెలువడుతై. ‘దేవుడు నిన్ను రక్షించు గాక!’ ‘నీ మరణ కాలంలో గొట్టెపిల్లయైన జేసునాథుడు నీతోనుండు గాక!’ అని ఆమె మనం కలుసు కున్నప్పుడంటే, ‘నీకు నా అభివందనాలు!’ అని మన మనే మాటలకు యెంతో భేదముంది.

పవిత్ర గ్రంథాల్లో చిత్రించ బడ్డ ఆ వీర వనితకు యీమె ప్రతిబింబం. ఆమె భర్త హృదయం ఆమెను విశ్వసించింది. ఆమె జీవితాంతం వజ్రకూ ఆయనకు మంచినే సమకూరుస్తుంది. చెడు నేమాత్రం కలుగ నీయదు ‘ఆమె అవసరమైన వాళ్లకూ, దరి ద్రులకూ తన చల్లని చేతు లందించి, యెట్లా సాయం చేసిందో మనం చూశాం. ‘క్షమాధర్మం ఆమె నాలుకపై’ యెట్లా నాట్యమాడు తున్నదో మనం గమనించాం.

తనమీద ఆధార పడ్డ వాళ్లకోసం ఆమె ప్రతిదినం చేసేపనుల్లో ఆమె చేతులెంత వేగంగా పని చేస్తయో జాగ్రత్తగా గమనించు. ‘తన గృహమార్గాల్ని ఆమె జాగ్రత్తగా పరిశీలించింది. సోమరి పోతు రాలుగా యేనాడు తన ఆహారాన్ని స్వీకరించ లేదు,’ రాత్రిళ్లు ఆమె నివ్వల కుంపటిముందు కూర్చున్నప్పుడు చూడు. ఆమె వ్రేళ్లు రాట్నాన్ని త్రిప్పుతున్నయ్. “ఆమె సంతానం ఆమెను ముక్త కంఠంతో ‘నీవు ధన్యురాలవు’ అని ప్రశంసించారు. ఆమె భర్త ఆమెను శ్లాఘించాడు అన్నదానికి మనం ఆశ్చర్య పడవలసిన అవసరం లేదు. ఎందు

కంటే జేసు ప్రభువును ప్రేమించిన స్త్రీ శ్లాఘనీయురాలు. ఆమె కృషి ఆమెను గుడి కవాటాల్లోనే ప్రశంసిస్తుంది.”

అటువంటి మాతృదేవీ మణుల సంతానం చిన్నతనంలోనే గుడికిపోయే మార్గాన్ని నేర్చుకుంటారు. తనతో తనబిడ్డను దేవాలయ మునకు తీసికొనిపోయి వద్దాలుగు స్థలాల పటాలను చూపిస్తున్న తల్లినిచూడ మొకటి; పోయినుపిలాతుని సభాభవనంలో స్త్రీవను జేసుభుజం మీద వేసుకొన్నది మొదలుకొని మరియుమాత దుఃఖిస్తుండగా ఒంట రిగా జరిగిన అంత్యక్రియల వఱకూ సంభవించిన సంగతంతా హృదయమునుంచి పొంగి పారలే గాఢానురాగంతో ఆ బిడ్డకామె పూస గ్రుచ్చినట్లు చెప్పడం వినట మొకటి మనం యెన్నడూ మరిచి పోగూడని దైవ విశ్వాసానికి, పవిత్రతకూ సంబంధించిన గుణపాఠ మన్న మాట! ఎక్కడ చూచినా మనకు గాఢదైవ విశ్వాసం, పవిత్రతా గోచరించటానికి యీ తర్ఫీదే కారణం! గురువులూ కన్యకామణులు యెక్కడ చూచినా గోచరిస్తారంటే యీ తర్ఫీదే కారణం!!

భగవంతుడు వీశకగమ్య గోచరుడు కాడు. లేకపోతే ఏదో అడపా తడపా తమకు తోచినవ్వడల్లా ఉబుసుపోక మాట్లాడుకొనే వ్యక్తికాడు. ఆయన వాళ్లకు జేమ ప్రదాతైన సృష్టికర్త! వాళ్లు గాఢంగా ప్రేమించిన ప్రియమిత్రుడు! తల్లిదండ్రులు బిడ్డను కాపాడి నట్లుగా వాళ్లను కనురెప్పల్లో దాచుకొని కాపాడే మహానుభావుడు! ఆయన వాళ్లపై అనురాగంతో స్వర్గాన్నుంచి అవతరించి వాళ్ల మధ్యలో నివసిస్తూన్న అత్యంత సన్నిహితుడు! దేవాలయములో సింహాసనంమీద కూర్చొని వాళ్ల మనవుల నాలకించే ప్రభువు.

కాల్వరీ బెల్లేహముల జేసునాథుడు వాళ్ల ప్రాణన్నేహితుడు వాళ్లకుటుంబములో పవిత్రమైన వ్యక్తుడుగ భావిస్తారన విషయమును, స్వామి పుట్టిన పండుగరోజు ప్రార్థున్నే గవాతొని కెదురుగా మోక రించి భక్తి ప్రపత్తులతో దైవస్తోత్రాలు చెల్లించే వాళ్లనుచూచి గుర్తించేవానికి తెలుస్తుంది. వాళ్లజీవితంలో ఆయన యెడల వాళ్లు చూసే విధమును, స్త్రీవముందు అవనత వదనమై నిలబడివున్న వాళ్లను

చూచిన వానికి తెలుస్తుంది. సత్రుసాదమందున్న జేసునాథుని వాళ్లు గుర్తించి ఆయనతో సరాసరి సంభాషిస్తారు.

ఆడుకొంటూ బడికి పోతూన్న బిడ్డ గుడి దగ్గరకు వచ్చిందంటే అటా పాటా కట్టివెట్టి, దైన పీతం దగ్గర ఒక తుణకాలం మోకరించి రావటానికి లోపలికి త్వరగా పరుగు తీస్తుంది. వస్తోకి పోయేటప్పుడూ, పని నుండి తిరిగి వచ్చేటప్పుడూ శ్రామికులు గుడిలోకి పోయి తన ప్రియ మిత్రుడికి మోకరించి వస్తారు. యువకులూ, కన్యలూ తమ మాతృదేవి తమ కిచ్చిన శిక్షకు విశ్వాస పూర్వకంగా, గుట్టు చప్పుడు కాకుండా, దేవాలయాల్లోకి పోతారు.

ఐరిష్ మాతృదేవి దర్శనంచేత పవిత్రమైన ఆ గృహం వైపొక్క సారి సాయంకాలప్పుట చూడు! ఆ యిల్లు సముద్ర తరంగాల మధ్య వున్న 'కెర్రీ'లో వుండనీయండి, 'మిత్' పచ్చిక బయళ్లలో వుండనీయండి, ఆకాశన్నంటే శిఖరాల్లా వున్న 'విల్లో' వర్షతాల మధ్య వుండనీయండి, చేతిలో జవమాలను ధరించి నీరీక్షిస్తూ కూర్చున్న ఆ మాతృదేవి దగ్గరకు ఆ గృహంవారంతా వెళ్ళు తారు. చెప్పలదుకాణంనుంచో, కొలిమిదగ్గర్నుంచో తండ్రి బయలుదేరి వస్తాడు. ఆమె చుట్టూవాళ్ళంతా మోకరిస్తారు. ఐర్లండు వాళ్ళ మాతృదేవి యైన మరియ మాతకు ఆమె సాయంకాల జవమాల స్తోత్రం చెల్లిస్తుంది

జాతి జాతంతా జేసునాథుడి ముందు మోకరించి ఉండటం చూచి, వాళ్ళాయనకు చెల్లించే దైవ స్తోత్రములు విని రాత్రి వేళ్లలో దైవదూతలు సంతోషంతో ఉప్పొంగి పోతారు. స్వర్గరాజ్యయైన మరియ మాతతో, ఐర్లండు, జవమాలద్వారా బంధింపబడింది.

ఓహో! వాళ్ళా గృహాన్ని యెట్లా ప్రేమిస్తారు! వాళ్ళకు ఆ మాట అతి పవిత్రమైంది. కుటుంబమంటే వాళ్ళకు రాజ్యమన్న మాట! జ్ఞానవివాహం చేసుకొన్నపుడు ఉచ్చరించిన ప్రమాణ వాక్యాల ననుసరించి మరణం వేరుపరచేంత వలకూ, తల్లి ఆ రాజ్యము

పరిపాలిస్తుంది. ఆ గృహం యే యెడారి ప్రదేశంలో వున్నానరే, ఎంత దీనమైనానరే, ఎంతో కష్టపరిస్థితులు ఏర్పడ్డ తప్ప వాళ్ళు దానిని వదలరు.

ఆమె పూర్వీకులకూ ఒకప్పు డామెకూ నివాస స్థానమైన స్వగృహ ద్వారాన్ని ఆఖరి సారిగా ప్రవేశించిన ఒక ఐరీష్ వృద్ధ మాతను నేను చూచిన జ్ఞాపకం వుంది. ఆ యింటి కప్పంతా కూలి పోయింది. కిటికీలు బద్దలై యున్నయ్. అవి అంధ నేత్రాల మాదిరిగా ఇది వఱకు సంసార సౌఖ్యమునకు కారణమై యిప్పుడు సమాధిని బోలి యున్న ఆ యింటినుండి దాని ముందున్న మార్గం వేపు గుడ్డిగా చూస్తున్నయ్. ఆమె లోపల పొంగి వచ్చే ఊద్రేకాన్ని ఆవ బట్టలేక కళ్ళ వెంబడి నీరు కారుస్తూ ఆ నేల మీద కూలబడి పోయింది. ఆమె పరితాపంతో వణకిపోతూ ఆ ద్వారం దగ్గర నున్న రాతిగడపను మాటి మాటికీ ముద్దు పెట్టు కొంటుంది. ఆ శిలా గడప ఆతి పవిత్రమైంది. యెదుకంటే కొన్ని తరాల వాళ్ళు దానికి స్వాగతస్తోత్రాలు చెల్లించారు. ఆ ప్రదేశమంతా అసంఖ్యాక పాదాఙ్గితం! 'జేసునా ఘడు నిన్నాశీర్వదించుచున్నాడు' అని ఆ ప్రదేశానికి వచ్చిన ప్రతి వ్యక్తి పలికిన ప్రార్థన వల్ల ఆ ప్రదేశమంతా పునీతమైంది! పాపం ఆమె దుఃఖ నిమగ్నురాలు! ఆమె ఎన్ని సంవత్సరాలు తరచుగా సంశోషంతో ఆ గడపకు స్తోత్రాలు చెల్లించింది! ఇప్పుడా గడప ఆమె కన్నీటిధారల్లో తడిసి పోయింది. శిథిలమై పోయిన గృహాని కామె వీడ్కొలు చెప్పు తుండగా దానికి వైగా నిలబడి యున్న తన చిరకాల మిత్రుల్ని మళ్ళీ ఒక్కసారి చూచింది. ఆమె గతించిపోయిన తన స్నేహితుల్ని ఒక్కసారిగా జ్ఞాపకం చేసుకొన్నది. "ఇక్కడున్న వాళ్లందర్నీ భగవంతుడు రక్షించుగాక!" అని ఎవ్వడో పల్కిన ప్రియమైన మాట లామెచెవుల్లా యిప్పుడు ప్రతి ధ్వనిస్తున్నయ్. ఆమె హృదయాన్నా పల్కులు కదిలించి వేసివేస్తే.

స్వగృహం వై వున్న యీ గాఢాను రాగమే విరగిండు కష్టాలన్నిటికీ ప్రధాన కారణం. నిర్వాసితులైన వాళ్ళకే గాకుండా, దేశంలో వుండి నిరీక్షిస్తూన్న మాతృదేవీమణుల కూడా నిరంతరం హృదయానికి బాధకలిగింది యీ స్వగృహాభి మానమే. దైవ సేవకు తమ్ము

దా మంకితము చేసికొని నిరంతర కృషి చేస్తూన్న వారల మాతృదేవీ మణులు, నజరేతు గ్రామంలో తన గృహంలో ఏకాకి జీవనం గడుపు తూన్న మరియు గారిని జ్ఞాపకం తెస్తారు. భగవంతుడు వాళ్ళకిచ్చిన సంతాన నిధిని తమ అనురాగ జీవితాల్లో భద్రంగా దాచి సంరక్షిస్తున్నారు. తమ జీవిత ప్రకాశాన్నుంచి విడిపోవడమన్న విషయం తెలిసినప్పటికీ వాళ్లు జేసు నాధుడి పిలుపుకు ఆ నిధిని హృదయపూర్వకంగా ఆయన కోసం యిచ్చివేస్తారు. మరియు మాత, తన ప్రియ కుమారుడు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత నిశ్శబ్దమైన నజరేతు గృహంలో తిరుగాడుచు గతించి పోయిన రోజుల్లాగా మళ్ళీ జీవిస్తూ, పునః సమైక్యత కోసం తహ తహ లాడినట్టుగా 'మెనూత్' సైన్యానికి--గురువులకు--మాతృదేవీ మణులైన వీరవనితలు గూడా జీవిస్తున్నారు. క్రీస్తునాధుని ద్రాక్ష తోటలో పనిచేయుటకు 'ఆల్ హాల్లోన్' అను మఠము నుండి వెళ్ళిన వనిత్రాత్మలకూ, ఋషితుల్యులైన విరిష్ కన్యా స్త్రీలకూ వాళ్లు వీరవనితలైన మాతలు. మరియు మాతకు మాదిరిగా, వాళ్లు ప్రేమించిన వాళ్లతో పునః సమైక్యత పొందడ మనేది వాళ్ళు మృత్యుక వాటాలు దాటిపోతేనే లభిస్తుంది.

తమ సంతానాన్ని జేసునాధుడి కృషికర్పించిన మాతలే గాకుండా, జీవిత సఘటనల ద్వారా తమ సంతానాన్నుంచి వేరు చేయబడి యింట్లో అలసి కూర్చొని వాళ్ళ పాదాల ధ్వని యేమైనా వినిపిస్తుండేమోనని నిరీక్షిస్తుండే మాతలూ ఉన్నారు వాళ్ళ భయంకరంగా ఘోషించే అనంత సముద్రాల ద్వారా దూరమై పోయినప్పటికీ, వాళ్ళ హృదయాలు మాత్రం దూరంకాలేదు. భూలోకంలో ప్రతి దేశంనుంచి హృదయాన్ని హృదయాన్ని బంధించి వేనె ప్రేమానురాగ వార్తలు కాంతి వేగంతో అక్కడికి ప్రసరిస్తున్నాయి. మంచు పింజరముల మాదిరిగా ఆ సందేశాలు సముద్రాలు దాటి, ఐర్లండ్ లో కో కొల్లలుగా ప్రతిదినం వచ్చి పడుతున్నాయి! పొలాల మీదుగా, బురద నేలమీదుగా ఆవార్తలెగిరి పర్వతాల గుండా ప్రయాణం చేసి, తమ కోసం వేచియున్న వాళ్ళ హస్తాల్లోకి వచ్చి దూకుతున్నాయి. ఈ మంచు తెర లెక్కణ్ణుంచి వస్తున్నాయ్? 'ఎరిస్' సంతానం నుంచి ప్రేమను దాని చిహ్నాన్ని మోసుకొని అవి 'ప్రపంచ తరంగాల'

మీదుగా వస్తున్నాయ్. ఇట్లా వాకిళ్ళూ వదలి దేశదేశాలకు చెల్లాచెదరైపోయిన సంతానం వద్దనుంచి పుత్రురాలు, తమ కోసం నిరీక్షిస్తుండే మాతల దగ్గరికి రివ్యూమని వచ్చి వ్రాలుతై. నిజమైన ప్రేమ వాళ్ళ పనుల్లో బైటపడుతుంది. ఇటువంటి విశేషం - ప్రేమ - నిర్వాసితులైన వాళ్ళలో కొరతపడి యుండ లేదు. ఎందుకంటే, వాళ్ళు యిరువై సవత్సరాల కాలంలో, కొన్ని మిలియన్ల పౌన్లధనాన్ని తమ యిండ్లకు పంపించగలిగారు. వాళ్ళకు సముద్రం మీదుగా సంతోషవార్తకు బదులుగా దుఃఖినమాచారము వచ్చిపడితే, వాళ్ళ కున్న అంచంచల విశ్వాసం వల్ల ఓర్పుతో సహిస్తారు. కష్టాలు సంభవిస్తే, వాళ్ళ కున్న గాఢ విశ్వాసం వల్ల వానిని ఓర్పుతో సహిస్తారు.

ఉదాహరణకు నాకు తెలిసిన ఒక సంఘటన చెప్తాను. ఒకామెకు ఒక్కడే కొడుకు. అతడివై ఆమె పంచప్రాణాలు పెట్టుకొని వుంది. ఆ పుత్రుడు అమెరికాలో వున్నాడు. ఈమె మాత్రం ఐర్లండులోనే వుంది. ఆమె కొండంత ఆశపెట్టుకొన్న ఆ ఏకైక పుత్రుడూ అమెరికాలో ప్రమాదానికి గురియై చనిపోయాడు. ఆమె కా విషాదవార్త తెలియ జేయడానికి యెవరికీ ధైర్యం చాల్లేదు. మరుసటి ఆదివారం నాడు ఆ ఐరిష్ మాత పూజబలి అయిన తర్వాత గుడిలో జేసునాథుడి యెదుట మోకరించి యుండగా, ఆలోచనా పాలోచనా లేకుండా ఒకామె ఆమె దగ్గరికి పోయి “నీ కొడుకు చనిపోయి నందుకు నేను విచార పడుచున్నాను” అని అన్నది.

“ఓ! ఓ! అతడు చావలేదు. అతడు సురక్షితంగానే యున్నాడు” అని ఆ మాత పలికింది.

“అతడు చనిపోయాడు: ఒక పెద్ద దూలం పడి అతన్ని నలిపి వేసింది”. కానీ వాళ్ళు సీ కీ విషయం తెలియనియ దలచుకో లేదు”. అని, ఆ అమాయకురాలు మళ్ళీ ఆమెకు నొక్కి చెప్పింది.

ఆ మాత దిగుల్లో పక్కవాళ్ళ వైపు చూసింది. ఆ తెలివితక్కువ స్త్రీ చెప్పిన మాటల్ని వాళ్ళు నిర్ధారించారు. ఆమెకు నెత్తిన పిడుగు

పడ్డట్లు అలన ఇనపచువ్వ పట్టుకోని దీనంగా విలపించ సాగింది. ఆమె, మొదటిసారి పొంగివచ్చే దుఃఖాన్ని ఆపుకొన్న తర్వాత, ఆమెలో ధైర్యం వచ్చింది. జేసునాథుడి వైపు కళ్ళెత్తి, “ఓ! జేసుప్రభూ! అమెరికాలో నిన్ను తెలియని వాళ్ళతో ఉన్నప్పటి కన్నా, అతడు, నీతో సుఖంగా సురక్షితంగా ఉన్నాడు” అని కూడా పలికింది.

బురద నేలతో చుట్టుమట్టి, చల్లని నీడ లిచ్చే వృక్ష సముదాయం క్రింద, తెల్లని గోడల్లో ఉన్న యిండ్లతో, ఐర్లండు మధ్య మైదానంలో ఒక గ్రామం ఉంది. ఈ గృహాల్లో ఒక దాంట్లో మార్గ దర్శకమైన ఐరిష్ మాత ఒకామె నివసిస్తున్నది. ఆమె ఆత్మాభిమానం కల్గిన స్త్రీ. ఉన్నదాంతో సంతృప్తి చెందే స్వభావం కలది. ప్రాసంచక దృష్టితో చూస్తే ఆమె జీవితం బంటర్ల కష్టమైంది. ఆమె ఎల్లప్పుడూ నెమ్మదిగా ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. కిజ్జుమీద వంగి నిలబడున్న ఆమె, తనకోసం వచ్చిన సానుభూతిపరుణ్ణి చూచి మన ప్రభువు చాలా మంచి వాడు. నేను బాధ లనుభవించాలని ఆయన కోరిక. ఆయన పవిత్రాభీష్టానికి సుస్వాగతం!” అని, తనకు వచ్చిన పక్షవాతానికి సమాధానంగా చెబుతున్నది. ఆమె సంతాన మంతా ‘దైవానుగ్రహం వల్ల అమెరికాలో సురక్షితంగానే ఉన్నారు. వాళ్ళు, చాలా సార్లు ఆమె నక్కడికి రమ్మనంటూ చాలా ఉత్తరాలు వ్రాశారు. కానీ ఆమె అక్కడికి పోవడానికి నిరాకరిస్తుంది. ఆమె జ్ఞానస్నానం పొందిన దేవాలయ నీడల్లోనే తాను భూస్థాపితము చేయ బడాలని “ఐర్లండు నుంచే స్వర్గానికి పోవాలనీ” ఆమె కోరిక. ఆమె వాళ్ళందరి ఫోటోల్ని గోడలకి తగిలించింది. వాటి ముందు ప్రతిరోజూ దినమంతా కూర్చోని చేతిలో జపమాల ధరించి అట్టే పైకి జూస్తూ “వాళ్ళకు జపము అవసరము! చర్చి కవాటాల్ని ఏనాడూ గుడిమొగ మెరుగని వాళ్ళ మధ్య వాళ్ళు జీవిస్తున్నారు” అని పలుకుతుంది.

ఆ పవిత్రాత్మ జపాలు, ఆమె ప్రియ పుత్రుల్ని చేడు నుంచి రక్షించే ఎటువంటి కవచాలు! తన్ను చూట్టానికి వచ్చిన వాళ్ళకు స్వాగతం పల్కుతూ, మందహాస పదసంతో దైవ విశ్వాసానికి, దైవ ప్రోత్సాహానికి కేంద్రమైన ఆ ఐర్లండు భూమిలో, తన స్వగృహంలో కూర్చోని నేటికీ ఉంది.

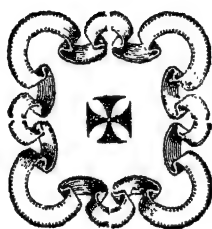
కాచిన కొలంది మంచి బంగారమునకు
 వన్నె హెచ్చెడి విధమున ఎన్నియేని
 కష్టములబడి విజయమ్ము గాంచి మిగుల,
 సర్వలోకేశ్వరుని మనసార నమ్మి
 హృదయముల ప్రేమ నిండార, తృప్తచిత్తు
 లైన పరమ పవిత్ర మహాత్ము లార
 కలరు నేటికి ఐర్లండు గడ్డమీద.

ఐరిష్ మాత! భూలోకంలో ఆజ్ఞాతులై ఉన్న అనేక
 మంది పాపన పురుషుల్లోకి ఆమె అగ్రగణ్యురాలు. తన నాల్గు గోడల
 మధ్య మహారాణిగా ఉంటూ జేసునాథుడి ఆడుగు జాడల్లో ప్రవర్తి
 స్తుంది. మార్గం చూపించమని జేసునాథుడు తనకు ప్రసాదించిన బిడ్డ
 లకు సరైన మార్గం శాసిస్తు రాజ్యంచేసే జేసు ప్రేమికురాలామె! పవిత్ర
 తత్వో, అనురాగంతో తన క్రిందవారల్ని తనవద్ద కాకర్షించుకొనే
 జేసునాథుడి సామంతురాలామె! నిరంతర కృషిచేత అలసి పాత జవ
 మాలను ధరించిన ఆమె చేతులు, తాను కలుసుకొన్న ప్రతి ఆత్మనూ
 వట్టుకోని మంచిని చేయించగల్గిన హస్తము లవి. నిద్రించే బిడ్డలకోసం
 నిరంతరంగా ప్రార్థించిన ఆమె పెదవులు శాంతి చిహ్నాలు! ఆమె కను
 బామలపై శాశ్వతమైన సాధుత్వం, సర్వేశ్వరేచ్ఛానువర్తనం పీఠం
 వేసినై భగవంతుడి మైత్రిలో సురక్షితమైన హృదయాన్ని తెలియ
 జేసే గాఢవిశ్వాస కాంతుల్తో ఆమె నేత్రాలు ప్రకాశించుతున్నయ్

ఓ! ఐరిష్ మాతలారా! మీరు జేసునాథుణ్ణి తెలుసుకొన్నారు!
 ఆయన తప్ప మీ కేమీ తెలియదు! ఆయన కాకుండా మీకు లభి
 చిన విజయాలను మీరు లెక్కలోకి తీసుకోరు. శాశ్వతత్వ ధ్యానం
 చేత లభించిన విశాలమైన దృక్పథంతో మీరు ప్రపంచాన్ని చూస్తు
 న్నారు.

వేదసాక్షికి గల ఓర్పువంటి ఓర్పుగల వారు మీరు! జేసునా
 థుడి బలంతో మిక్కిలి బలిష్ఠులు! మీ దర్శన మాత్రం చేతనే మాన
 వుల మనస్సులు దైవం వైపు తిరుగతై! ఓ! ఐరిష్ మాతలారా! మీరు
 మాకు గల దైవ విశ్వాసానికి సజీవ నిదర్శనాలు!

తాము గాఢంగా ప్రేమించిన వాళ్ళ వఱకున చెల్లించే దైవ స్తోత్రాల్తో, ఐర్లండు నంతా ప్రతిధ్వనింప చేస్తున్న ఐరిష్ మాతల కంఠాలు, నేను ఐర్లండు నొకసారి తలచుకోని మళ్ళీ వింటున్నా. కొండలూ, కోనలూ, మైదానాలు దాటి ఆ ఐరిష్ మాతలు జేసు నాధుడి దివ్య సందేశాన్ని దేశదేశాల కందించేంతవరకూ ఐర్లండు భవిష్యత్తు సురక్షితమే అన్నది నాకు తెలుసు. వాళ్ళు పవిత్రులు అంటే, ఆశ్చర్య మేమీ లేదు. దరిద్రతో భగవంతుడి ఇచ్చకు సర్వ కాల సర్వావస్థలందూ కట్టుబడి ఉండడంకన్నా పవిత్రత ఏముంది? రుషి తుల్యులైన ఓ! ఐరిష్ మాతలారా! మీరు బాగా గుర్తించి, గాఢంగా ప్రేమించిన ఆ జేసునాధుడి తిరుహృదయాన్ని మా కోసం, మీరు ప్రార్థించండి!

మతం కోసం చంపబడ్డ ఐర్లండు చరిత్ర

ప్రపంచచరిత్రలో, మతం కోసం చంపబడ్డ ఐర్లండుగాథ మహా భయానకమైంది. మహాహింసాత్మకమైంది. చిరకాలం దారుణమైన వేద హింస జరిగినందువల్ల అది భయానకమైంది. అందరి హృదయాల్లో దైవవిశ్వాసబలిమి రాజ్యం చేసినందువల్ల అది మహాహింసాత్మకమైంది. ఐరిష్ చరిత్రకు సంబంధించిన ఈ పుటల్లో సరిసమానంగా తులతూగ కల్గిన తిరుసభ చరిత్రపుటలే లేవు. అనాదినుంచీ క్రైస్తవ చరిత్ర చాలా దారుణమైన హింస లనుభవించినది. కానీ, పురుషులూ, స్త్రీలూ, బాలురూ, మొత్తం జాతంతా కన్నం దేహంగా స్త్రీల వేయ బడడానికి కాల్యరీ నెక్కడం ఇంతకు ముందెన్నడూ చూశ్లేదు ఇంతకు ముందు మతంకోసం, ప్రాణాలు ఇంతగా బలివ్వడమన్నది చూశ్లేదు సాధువులూ, పండితులూ నివసించే ఆ ద్వీపం, కష్టాగ్నిజ్వాల లీదాల్సినచ్చింది. ఆ ద్వీపం మతంకోసం ప్రాణత్యాగం చేసిన భూఖండమైంది.

ఈ హత్యానేరం, అమానుషత్వం, ఇంగ్లీషువాళ్ళపై వెట్టకుండా, అధికారంలో ఉన్నవాళ్ళవైనా, వాళ్ళ తోత్తులవైనా మోపాలి. విజ్ఞానంలో సోదరదేశాలు కలుసుకొన్నప్పుడు వాటిమధ్య స్నేహం పెంపొందుతుంది, అన్న యాదార్థ్యాన్ని చరిత్ర వదే వదే ఋజువు చేస్తున్నది. దురదృష్టవశాత్తు ఇంగ్లీషుజాతికి ఐర్లండు విషయం అసలే తెలియకుండానైనా ఉండాలి లేకపోతే అది చెడ్డదేశమన్న అపోహతో నైనా తెలిసికొండాలి. ఈ నాటికూడా ఈ విషయం ముమ్మాటికీ సత్యమైందే

మేము, ఐర్లండు మతంకోసం ప్రాణాలు బలిచ్చిన చరిత్రను చెప్పడం, కలహాన్ని రేగొట్టడానిక్కాదు. (భగవంతుడు కలహం లేకుండా జేయగలక!) అన్ని కష్టాల్ని జయించడానికి కారణమైన ఆ ఐరిష్ జాతిలో ఉన్న అచంచల దైవ విశ్వాసాన్ని చూపించడానికి జేసునాభుణ్ణి అనుకరించినందువల్ల, జేసుమాదిరిగా తమ్ముత కూరంగా బాధించిన దుర్మార్గులవట్ల ఆమె చూపించిన ఆ క్షమాస్వభావాన్ని తెలియచేయడానికి మాత్రమే ఆమె హత్యా చరిత్రను మీ కంది

స్తున్నా. పాపం ఐర్లండు బాధల్లో మునిగి, కొరడాదెబ్బల్లో శరీర మంతా రక్తమయమై, కళ్ళుపోయి, మాటిచూటికీ అలిసిపోయి కిందకు వాలిపోయిన తన తలనెత్తుతూ, ఆ కిరాతకుని హృదయం కొంచెం దయార్థి మైనట్లుగా తోస్తే, స్నేహంతో వానికి తన చేయి చాస్తూ స్త్రీవవేయబడ్డ తమ ప్రభువైన జేసునాథుడి మార్గం అనుసరిస్తూ ప్రపంచానికి మహిమాన్నతమైన క్రైస్తవ ఉదార స్వభావాన్ని అందిస్తూ, ఆమె ఐహిక సుఖాలన్నిటినీ అధిగమించింది. లోకసంబంధమైన వికవే మును త్రోసివేసింది.

దైవ విశ్వాసాన్ని కల్గిదాన్నివ్యాప్తి చేసి, విగ్రహారాధన చేసే మూఢ మతాలన్నిటినీ పారద్రోలి, నాగరికతా సంస్కృతుల్ని చేకూర్చి, ఐర్లండు ఒక వెయ్యి సంవత్సరాలకు వైగా యూరపు ఖండానికి మహత్తర సేవ చేసింది. అజ్ఞాన మతముచేత గాక విరమించుకొన్న చోట, ప్రతిమతావలంబకులు హింసను ప్రారంభించారు. ఆ దేశంలో ఉన్న దైవ విశ్వాస కాంతుల్ని రూపు మాపడానికి నిష్కారణ ద్వేష తరంగా లొక దానివైన ఇంకోటిగా ఆగకుండా వచ్చి వడ్డాయ్ ఐర్లండు ఇన్ని అష్టకష్టాలకు లోనుగావటానికి కారణం, ఆమె ప్రాచీన సంప్రదాయానికి అంటివెట్టుకోని ఉండడమే. గురువు తోడేలు జాతికి సంబంధించిన మృగం, ఆయన్ని నాశనం చేయాలన్నారు “ఐర్లండులో గురువుల్లేక పోతే దాని కిన్ని కష్టాలు వచ్చి ఉండేవి కావు”. అని ఒక నైన్యాధికారి ప్రకటించాడు. 1641 లో ఇంగ్లండు పార్లమెంటులోని సభ్యులంతా, ‘ఐర్లండులో కత్తోలిక్కు మతాన్నేమాత్రం సహించరు. ఒక్క ఐర్లండులోనే కాదు, బ్రిటిష్ చక్రవర్తి ఏలుబడి క్రిందున్న ఏ దేశంలోనూ కత్తోలిక్కు మతాన్నంగీకరించరు’. అని ఏక గ్రీవంగా తీర్మానించారు. ప్రతి దేవాలయము ధ్వంసం చేయబడింది. ప్రతి బలి పీఠం నాశనం చేయబడింది. ప్రతి గుడారం పాడుచేయ బడింది. ఐరిష్ జాతి హృదయాల్లో ఉన్న ఆదైవ విశ్వాసాన్ని మాత్రం వాళ్ళేమీ చేయలేక పోయారు. కత్తోలిక్కుగా ఉండడ మంటే, దేశ ద్రోహిగా తిరుగుబాటు దారుడగా ఉండడమన్న మాట. ఈ అపసంద సంచి తప్పించు కోవాలంటే, దైవ విశ్వాసాన్ని వదలకోవడ మన్న మాట. ‘ఇంతకన్నా వారినుండి కోరేదేమీ లేదు’. విశ్వాసమును వదలడము

ఐర్లండు చేయదు. దైవాన్ని, తిరుసభను అనుసరించడమా? లేకపోతే భయపడి, పిరికిపందలై శత్రువులకు దాసోహ మనడమా? అన్నప్రశ్న వచ్చినప్పుడు, ఐర్లండు తన ఆచారా న్ననుసరించడాని కేమాత్రం వెనకాడ లేదు. సంస్కారులైన ట్యూడర్ల నుంచి వస్తూన్న బాధల్లో ఆమె నిర్భయంగా ప్రవేశించింది ఆ బాధ 18వ శతాబ్దంలో కాల్వరీ శిఖరాగ్రం అందుకునేవరకూ క్రమక్రమంగా వెరిగిపోయింది. ఐర్లండు శిఖాశాసనాల్లా బంధింప బడ్డది.

భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తామన్న నేరానికి మొత్తం జాతి సంతానమూలంగా నాశనం చేయడానికి పూనుకొన్న కిరాతకుల దారుణ చర్యల్ని, అ చరిత్ర మనకు తెలియ జేస్తుంది. దాన్ని చదవడం చాలా విషాదకరమైన విషయం.

ట్యూడర్ దూతలు దేశాన్ని తగలవెట్టి, చంపి సర్వనాశనం చేసారు. ప్రజల కాధారాలైన వంటల్ని, వశువుల్ని దోచుకుపోయారు. వాళ్ళు మిగిల్చింది శవాలు, బూడిదా మాత్రమే. రక్తదాహం గొన్న కిరాతకులు సుత్నేత్రాల్ని వశం చేసుకొన్నారు. తింటానికి తిండి, తల దాచుకోడానికి కొంప, దున్నుకోడానికి భూమి లేక ఐరిష్ జాతి అల్లాడి ఆక్కులు మేసింది. తాము, ఐరిష్ వాళ్ళూ, కఠోలిక్కులూ కావడం వల్ల, తమను మెడ వట్టుకోని బైటికి గెంటేసి, ఎవళ్ళోకూడా తెలియని కొత్తవాళ్ళు, తమ గృహాల్ని ఆక్రమించుకోని ఉండడం, ఐరిష్ ప్రజలు కల్లారా చూచారు. “మా సైనికదళం, అన్నివస్తువుల్ని స్వాధీనం చేసుకోని, 7,000 మందిని అన్నమో అని అల్లాడేటట్లు చేసింది.” అని సర్ W. కోల్ తెలియ చేస్తున్నారు. ఎలిజబెత్ కాలంలో విధ్వంసం చేసేదాకా, ఒరనుంచివైకి తీసినకత్తి మల్లీ ఒరలోకి పోలేదు. తొట్టెలో పడుకొన్న పసిపిల్లాదిగా అందర్నీ సరికేసి, కనవడ్డ పసిపిల్లనల్లా గొంతు పిసికి చంపేసానని మహా ఘనకార్యంగా చెప్పకుంటూ తిరుగుతున్న ఆ హంతకుడి బారి పడకుండా తప్పించుకొని పోవడానికి, శవతల్పములైన కొందరి ఛాయలు మాత్రం చలించవ్వకుండా గాకుండా మహారణ్యాల్లోకి ప్రాకిపోయినై.

కానీ, స్ట్రాఆర్థుల కాలంలో, క్రామ్వెల్ కాలంలో ఐరిష్ జాతి ఇంకా ఘోర ఉపద్రవాలకి లోనై గావల్సి వచ్చింది. రోమునగరం

అగ్నిజ్వాలల్లో తగలబడి పోతున్నప్పుడు, ఆ మంటలమధ్య నిలబడి సంతోషంతో ఆడుతూ పాడుతూ ఉన్న సీరోచక్రవర్తి కాలము నాటి భయంకర దృశ్యాన్ని ఐరిష్ వాళ్లొకసారి గుర్తు తెచ్చుకొన్నారు. క్రామ్ వెల్ పెట్టిన అగ్నిముందు రోముమంటలు కేవలం ఒక అగ్నికణం లాంటివి. క్రామ్ వెల్ రగిల్చిన అగ్నిజ్వాలలు ఐర్లండును భస్మీకరం చేసినై. ఐర్లండు భగభగా మండిపోతున్నప్పుడు ఆ దుష్టులు మహా సంతోషంతో చిందులు త్రొక్కుతూ కీర్తలు పాడారు.

చావగా మిగిలిన ప్రజలు ధర్మంగాని, కరుణగానిలేని పరమ కిరాతకుల చేతుల్లోపడి ఉరికంబాలు కొగలించుకొన్నారు. ఆకల్తా మలమల మాడుతున్నవారిని గూడా ఏమాత్రం జాలిచూవకుండా ఆ దారుణ రాక్షస సమూహం, వాళ్లను వేటాడింది. ఆనాటి భయంకర సంఘటల్ను ప్రపంచ చరిత్రలో ఏనాడూ మనం విని ఎరుగం. పాపం ఆ ఐరిష్ వాళ్ళల్లో కొంతమంది చావుతప్పి కన్ను లొట్టపోయిన సామెతగా 'కానాట్' (Connaught) ఎడారి ప్రదేశాలకు పారిపోయారు.

ఐరిష్ జాతినే నిషేధించారు. కత్తోలిక్టు ప్రభువుల, మహానీయుల 'ప్రాణ మాన ధనాల్ని దక్కనీయం' అని ప్రకటించారు. వాళ్ళందరినీ 'కానాట్'కు తరిమేసారు. 'కానాట్'లో దుర్భర జీవితాన్ని గడవటం కన్నా, కొందరు చావునే కోరారు. మరి కొందరు ద్వీపాంతర వాస శిక్షను ఆకాంక్షించారు. మానన్ కు తూర్పున కనవడ్డ ప్రతి కత్తోలిక్కుకూ మరణమే శిక్షన్నారు. వాళ్ళ ఉద్దేశం, మొత్తం ఐరిష్ జాతిని నామరూపాలు లేకుండా నాశనం చేయడమే అయి ఉన్నట్లు గోచరించింది. కొందరి ఉద్యోగుల్లో, నైనికుల్లో ఉన్న మానవత్వం, ఆ కఠిన శాసనోల్లంఘనమును చేయించింది. వాళ్ళు రహస్యంగా కొంతమంది అనాధులపై జాలిదలచారు. లేకపోతే నిజంగా ఏనాడో ఐరిష్ మనైపోయి ఉండేది.

నివసించే జనం లేక మొత్తం పట్నాలు పట్నాలే నిర్జన స్థలాల్లై పోయినై, వ్యవసాయం చేసే వాళ్ళు లేక సుక్షేత్రాలన్నీ వట్టి బీడు భూములుగా మారిపోయినై. ఐరిషీయులు గాల్వేనుండి తరిమివేయబడిన తర్వాత, అందమైన గాల్వే నౌకాశ్రయం రూపొందిపోయింది.

గాల్వే నివాసులు గృహాలన్నీ లివర్పూల్ వ్యాపారస్థునికి దానం చేయ బడ్డయ్. ఖాళీమైపోయిన ఇళ్ళబజార్లన్నీ ఋణదాతలకిచ్చి, పార్లమెంటు తన ఋణాల్ని తీర్చుకుంది. ఉదాహరణకి కావాలంటే ఈ విషయం గమనించండి! కాప్టెన్ ఆర్థర్ కు, వెస్సెఫర్డులో 200 ఇళ్ళిచ్చి తన బాకీ రద్దు చేసుకుంది.

అగ్ని, కత్తి, కాటకం మహావేగంతో ఐరిష్షీయుల్ని చంపినై. కానీ నాశక సమూహం తలచినంత త్వరలో అవి నాశనం జేయలేదు. ఐర్లండు మరో భయంకర పరిస్థితి నెదుర్కొనవలసివచ్చింది. ఈ నాడు మీరు నమ్మకపోవచ్చు. కానీ అది పరమసత్యం. జాతిని నాశనంచేయడానికి బానిసవ్యాపారస్థుల్ని ఆహ్వానించారు. ఆఫ్రికా కీకారణ్యాల్లో జరిగిన దారుణాల్ని నిరాధారమైన ఐర్లండు మీదికి మరల్చారు. అందమైన యువతుల్ని, యువకుల్ని పట్టుకొన్నారు. బానిస వ్యాపారస్థులు బైలుదేరే ఓడ ఎక్కించారు. బానిసలుగా తమజీవితాలు నాశనం చేసుకోండని వాళ్ళందరినీ పశ్చిమ ఇండియాలోని తోటల యజమాన్లకు అమ్మేసారు. ముప్పైమూడు సంవత్సరాలు ఈ రాక్షసులు ఐరిష్షీవాళ్ళ ప్రాణాల్నా చెల్లాటలాడారు. ఈ ముప్పైమూడు సంవత్సరాల్లో 20,000 మొదల్కొని 100,000 మంది వరకూ ఐరిష్షీవాళ్ళ పరమ కిరాతకుల ఘాతుక కృత్యాలకు బలైనారు.

కానీ, అన్ని ప్రయత్నాలు ఆఖరికి అతిదారుణ ప్రయత్నం గూడా విఫలమైపోయింది. ఒక జాతిని రూపురూపడ మనేది అసంభవమైన విషయ మన్న సత్యాన్ని ఆ హింసావాదులు గుర్తించారు. కతోలికు ఉత్సాహశక్తివల్ల ఐర్లండు బ్రతగ్గలిగింది. అభ్యుదయం చెందగలిగింది. అచంచలమైన కతోలికు విశ్వాసం వల్ల ఊణించిపోయిన ఐర్లండుకు నూతనేత్తేజం కలిగినవెంటనే, మరణానికూడా భయపడకుండా తన ప్రజానివాసాల్ని వశపర్చుకొన్న ఆ క్రొత్తవ్యక్తులున్న చోటుకు కళ్ళకొనల్లో ప్రాణాలుపెట్టుకొని తడబడుతూ పోయారు. పానన్ లో ఉరికంబాలు సింధంగావుంచి, బల్లాలు చేతపట్టుకొని వేయి కండ్లతో ఆ పరమ కిరాతకులు కాపలాకాస్తున్నప్పటికీ వాళ్ళ కళ్ళల్లో దుమ్ముకొట్టి దానిగుండానే ప్రయాణంచేస్తూ, మహారణ్యాల్లో

దాక్కుంటూ, అన్నపానాదులకూడా దూరమై వస్తుంటూ తా మిదివఱకు వదలివెళ్ళిన ప్రజేశాలను తిరిగి చేరుకున్నారు. వాళ్ళను హింసించిన ఆ పరమశిరాతకుల హృదయాలు మారి, మళ్ళీ తమ బ్రతుకును అంగీకరించేంతవరకు సంవత్సరాలకు సంవత్సరాలుగా, ఆ ఐరిష్ వాళ్ళు తరగని ధైర్యవిశ్వాసాల్నా ఆ శుభసమయం కోసం వేచి యున్నారు. శాసనాలదృష్ట్యా వాళ్ళకు మనుగడలేదు. “కతోలికు మతస్తుడు యీరాజ్యంలో బ్రతకడానికి శాసనా లంగీకరించవ్. ప్రభుత్వం చూచి చూడనట్లుంటే నరేగాని, లేకపోతే వాడు గాలిపీల్చుడాని కూడా పీల్లేదు” అని 1759 లో ఒక న్యాయాధికారి ఒక కతోలికు మతస్థుడికి తీర్పుచెప్పాడు. అటువంటి న్యాయాధికారికి నిజంగా వాతావరణంపై అధికారం చెలాయించి, దాన్ని తన అదుపుకొద్దాల్సి ఉంచుకోగల తాహతే ఉన్నట్టే, ఎన్నడో ఐరిష్ జాతికి సంఘమరణం సంభవించే దుస్థితే పట్టి ఉండేది.

దేశంలో పార్లమెంటును స్థాపించారు. కానీ, ఏ కతోలిక్కు మతస్థుడూ దాన్లో అడుగుపెట్టడానికి వీల్లేదు. ఆ పార్లమెంటును గురించి లెకీ (Lecky) ఇట్లు చెప్పచున్నాడు. “18 వ శతాబ్దం ప్రథమపాదంలో ఐరిష్ పార్లమెంటు నియోజకవర్గం చూపించినంత అసహనత్వం, అహంకారం, అమానుషం, ఇంకే నియోజకవర్గాలూ చూపించలేదు.” ఆ పార్లమెంటు ఐరిష్ వాళ్ళు కన్నీళ్ళు కార్చేటట్లుగా శాసనాలు చేసింది. ప్రభుత్వోద్యోగాల్లో, నైన్యంలో, నావికా నైన్యంలో, తదితరమైన చిల్లర మల్లర ఉద్యోగాల్లోకూడా కతోలిక్కు మతస్థుడు ప్రవేశించడానికి వీల్లేకుండా చేసారు. ఐరిష్ వాళ్ళకు వారసత్వపు హక్కులేవు. పాఠశాలలేవు. గుళ్ళులేవు. వాళ్ళను శాశ్వత కాలం దరిదులుగా చేయడాని కని, వాళ్ళెవళ్ళూ చాలా కొద్ది పానుల ధనం తప్ప, అంతకు మించి ఎక్కువ కలిగి ఉండ రాదని శాసించారు. ఈ శాసనానికి చిన్న ఉదాహరణ ఇస్తా. ఎవడైనా ఒక కతోలిక్కు 5 పౌండ్లకన్నా ఎక్కువ విలువచేసే గుట్టం మీద పోతున్నాడనుకోండి. అప్పు డతణ్ణి ప్రోత్సహించేటాకడు చూట్టం తటస్థిస్తే, అతనికి ఐదుపౌండ్ల రొట్టె ఇచ్చి అప్పటి కప్పుడే ఆ గుట్టాన్ని స్వాధీనం చేసు కుంటాడు. ఒక బీద కతోలిక్కు

మరణిస్తే అతణ్ణి ప్రతిష్ఠించ బడిన సమాధుల స్థలంలో భూస్థాపితము చేయడాని కుూడ శాసనం అంగీకరించదు.

1829లో దాన్య విమోచన చట్టం ప్రవేశపెట్టేంత వరకు ఐర్లండు ప్రభుత్వంలో ఒక్క కతోలిక్కు మతస్తుడు కూడా పాల్గొనేడు. కతోలిక్కుమతం అభివృద్ధి చెందకుండా చేయడమే పార్లమెంటు ప్రధానాదర్శం. ఆ ఆదర్శసిద్ధి కోసమే శిక్షాస్ఫూర్తినికూడా మార్చారు.

“ఐరిష్ వాళ్ళను సర్వవిధాలా అణగిదొక్కి వేయడానికి, వాళ్ళను నిష్టదరిద్రులుగా తయారు చేయడానికి, వాళ్ళల్లో ఉన్న మానవ త్యాన్ని రూపు మాపడానికి, అనుకూలంగా తెలివి తేటల్తో కతోలిక్కులకు వ్యతిరేకంగా సృష్టించిన శాసన మిది” అని దీన్ని గూర్చి ఎడ్వర్డ్ బర్క్ చెప్పాడు.

చేపలువట్టుకొనే వృత్తి మొదల్కొని అన్నిరకాల పరిశ్రమల్నీ అంగ ద్రొక్కేసారు. దానివల్ల నిరంతరం ఉపోష్యాలుండవలసిన గతి వట్టింది. ప్రతివారం పశువులనుంచి రక్తంకార్చి గంజితో కాచుకొని, దానితో తమ ప్రాణాలను కాపాడుకొనే వాళ్ళన్న విషయాన్నిబట్టి, ఆ ఐరిష్ ప్రజలు ఎటువంటి హింసపరిస్థితుల్లో మర్గిపోవలసి వచ్చిందో విశదమౌతుంది.

వాళ్ళ నట్లా దుర్భర పరిస్థితుల్లోకిది. పి “ఐరిష్ సామాన్య ప్రజల మాదిరిగా దారిద్ర్య పరిస్థితికి దిగజారిన క్రైస్తవ జాతికానీ, నాగరికత జెందినవారలుకానీ మరెవ్వరైనా మొత్తం ప్రపంచంలో ఉన్నారా?” అని, ఆ హింసాపూరితులలో నొకడు అడగవచ్చు.

“శక్తిసామర్థ్యాలు కలిగి ఇంట్లూ వాకిళ్లూ లేక తిరుగువారలం దర్నీ, బైటా జైళ్లలో పనిచేసేటట్లు చేయండి!” అని అదేవ్యక్తి ప్రాబు స్టంటు బిషప్ ‘బెర్కే’ (Berkley) సలహాఇచ్చాడు. ఈసలహాఎప్పుడీ? ఐరిష్ వాళ్ళను కొంప గోడూలేని బికారిజీవులుగా తయారుచేసిన తర్వాది!

ఆ పరమ ఘాతకుల హింసాగ్ని నుంచి తొమ్ మహాజ్వాలలు ప్రజ్వరిల్లినై ఆ తొమ్ మహాగ్ని జ్వాలల్లో స్ఫోటకం విలయ తాండవం చేసింది ఐర్లండు దుఃఖనముద్రం పొంగి పొంగి ఘోష చెట్టింది. మొత్తం జనంలో ఆరువంతుల్లో 5/6 వంతులు అణగారి పోయారు. మృత్యువూ, నిశ్శబ్దం రాజ్యంచేసిన భూమి అది. నిర్జనమైన వీధుల్లో తోడేళ్ళు స్వైరవిహారం చేసి పూడ్చుకుండా ఉన్న కళ్ళేబరాల్ని ఖండ ఖండాలుగా చీల్చివేసినై.

మరణం ఆ భూభాగంలో సాక్షాత్కరించిందా అన్నట్లు ఆజాతి కొట్టకొన ప్రాణాల్తో ఉండిపోయింది. వీధులన్నీ శవాల్తో నిండిపోయినై. చచ్చిపోయే వాళ్ళు చలిలో బాధకు తాళలేక తమ తుది ప్రాణాలు విడిచారు. సామాన్యుల మహాసభలో (House of Commons) ఒక ఇంగ్లీషు పార్లమెంటు సభ్యుడు, “బీదవాళ్ళు, గురువులు అన్నపానాలు లేక అలమటిస్తున్నారు విచారణలేదు. కర్మకాండలేదు. లెక్కపట్టలేదు. రాజమార్గాలన్నీ ఎముకల ప్రోవుల్తో నిండి ఉన్నయ్ ఐర్లండు శ్మశాన భూమిగా ఉంది. అంతా బికార్లై పోయారు. అందరూ శుష్కించి ఉన్నారు. సుత్రేత్రాలు బంజరు భూములుగా ఉన్నయ్. కర్మాగారాల్లో స్ఫోటకం ప్రవేశించింది. నిరాశ, విషాదం, మృత్యువూ అక్కడ రాజ్యం చేస్తున్నయ్” అని అన్నాడు.

“వాళ్ళందరినీ స్ఫోటకానికి అప్పజెప్పి, ప్రభుత్వం తనకేమీ పట్టనట్లుగా ఉంటున్న ఈ విధానం ఎంత దారుణమైందంటే, అక్కడ స్ఫోటకం వల్ల చచ్చిపోయే వాళ్ళను అట్లాగే ఉండేపక్షంలో తమ కేమీ హాని కలక్కుండా ఉంటే, ఒక వీధి సంవత్సరాల వర్షకానా సరే, వాళ్ళకు మందూ మాకూ ఇప్పించకుండా ఉండేవాళ్లే. ఇందులో ఏమాత్రం సందేహంలేదు!” అని, అధికారంలో ఉన్న వాళ్ళ ఉవేత్తా భావాన్ని విమర్శిస్తూ ప్రొటెస్టంట్లు మంత్రి సిడ్నీస్మిత్ ఘాటుగా అన్నాడు.

ఈ విధంగా ఐర్లండును భౌతికంగా సర్వనాశనం చేస్తూ, అదే సమయాన మానసికంగా కూడా దాన్ని నాశనం చేయడానికి విశ్వ

ప్రయత్నాలు చేసారు. ఇందుకోసం గురువుల్ని చంపారు. దేవాలయాలు ధ్వంసం చేసారు. భిక్షుమతస్థుల్ని వాళ్ళ స్థానంలో పెట్టారు. వీళ్ళను పోషించడానికి దేశంలో కొత్తపన్ను విధించారు. దరిద్రుల దగ్గర్నుంచీ గుంజి లాక్కున్నారు. డబ్బూ బలమూ ఉన్న అన్యమతస్తుడు ప్రజల్ని పీడించుకు తిన్నాడు. అన్నం లేక అల్లాడిపోతున్న వాళ్ళ మీదికి దండెత్తి వాళ్లు తమ మతాన్నీ వదిలి చెట్టుకొంటే కావలసినంత మంచి ఆహారం ఇస్తామని ఆశ కల్పించారు. బానిసవ్యాపారస్తుల చేతుల్లో చిక్కినప్పటికీనా, ప్రాణాలు బలిగోరే ఈ పరమ కిరాతకుల ఘాతుక చర్యలకి ఐర్లండు గజ గజలాడి పోయింది.

ఈ భయంకర పరిస్థితుల ద్వారా, రక్తబలి ద్వారా, నిరంకుశత్వ విధానంద్వారా వాళ్ళ కత్తోలిక్కు విశ్వాసాన్ని నిర్మూలం చేయాలని ముఖ్యంగా తలచారు. ఇదివరకు మనం గమనించి నట్లుగా, ఈ విషయం వాళ్ళ మాటల్లో, శాసనాల్లో స్పష్టమౌతున్నది. మన మతప్రచారకుల పట్ల వాళ్ళు ప్రవర్తించిన విధానం ఈ విషయాన్ని మరింతగా సుస్పష్టం చేస్తున్నది. దేశంలో ఎగబడి తిరుగుతూన్న సిపాయిముక గురువుల్ని, మేత్రాణుల్ని వేటాడి చంపింది. డబ్బుతిన్న గూఢచారులు దేశమంతా ఎగబాకి గురువుల్ని వేటాడి నానా హింసలూ పెట్టారు. గురువులు వాళ్ళక్కనవడ్డే చిత్రహింసలనుభవించాల్సిందే మేత్రాణుల తలకు 50 పౌన్లు, గురువు తలకు 30 పౌన్లు ఉపాధ్యాయుడి తలకు 10 పౌన్లు చొప్పున లభించినై. నైన్యా లెక్కడైనా పరతుల మీద లొంగిపోతే గురువుల్ని మాత్రం మిగిలినవారి సంతకం చేసుకొనే వాళ్ళు. గురువుల్ని పట్టి వధించేసేవాళ్ళు. “జేసుసభ గురువులు నన్యాసులూ, - గురువులూ, - కన్యాస్త్రీలూ, - వీళ్ళలో ఎవరైనా ఎక్కడున్నదీ సమాచారం తెలియజేసిన వాళ్ళకు 20 పౌన్లు బహుమానం ఇస్తాం. వాళ్ళలో ఎవరికైనా ఆశ్రయ మివ్వడం గానీ, దాచిపెట్టడం గానీ చేస్తే వాళ్ళ ప్రాణధనాల్ని ఉండనీయదు.” అని ఒక ప్రకటన చేసారు.

‘గొట్టె కాపర్ని బంధించు! గొట్టెలన్నీ చెల్లా చెదరైపోతాయ్.’ ఇది ఆ కిరాతకుల ఆదర్శం. నైన్యాలను సుత్తైగా, హింసా మృత్యువూ

దాగలిగా గొని, ఆ గొట్టెకాపర్లను, గొట్టెమంద నుంచి విడదీయడానికి వాళ్లు చేసిన ప్రయత్నం విఫలమై పోవడమే కాకుండా, గొట్టెకాపరులు మంద కింకా సన్నిహితులైనారు. ఈ ప్రాణత్యాగం వల్ల మాతా శిశువున కుండే పరస్పరానురాగం కన్నా, గాఢతరమైన, అభేద్యమైన అనురాగ బంధాల్తో గురువులూ ప్రజలూ సమకృష్టమైపోయారు.

మృత్యువు నెదుర్కొన వలసి వచ్చినను, గురువులు వాళ్ళ విధిని వాళ్లు సక్రమంగా నిర్వహించారు. అనేక విధాలైన మారు రూపాల్లో వాళ్లు ప్రాణాపాయ కరమైన సంఘటల్ని యెదుర్కొన్నారు. విద్యార్థులు ఐరోపాలోకి దొంగతనంగాపోయి, ఐర్లండు దేశం యొక్క నాశనానికి జాలిబొంది సానుభూతి చూపించిన జాతులు నిర్మించిన ఐరిష్ కాలేజీలలో ప్రవేశించారు. లువేయిన్, సాలమస్క, నెవిల్లె లిస్బన్, పారిస్, రోం నగరాల్లో యీ కాలేజీ లున్నయ్. ఆ కాలేజీల్లోంచి లేవనము చేయబడిన తమ చేతుల పరిశుద్ధ తైలము ఆరసన్నా ఆరకముందే దేశభక్తులైన గురువులు, ఐర్లండునత్యాన్ని కాపాడేటందు కొరకు హృదయ పూర్వకంగా మృత్యువు నెదుర్కొనేందు కూడా సంసిద్ధులై ఆ పర్వతపు చీకటి గుహలో, కంచెసిడలో తమ శక్తిని ధారా పోయడానికి తిరిగి వెళ్ళారు. వాళ్ళు తమ హృదయాలలో దేశభక్తి, దైవభక్తి తాండవిస్తుండగా, మందహాస వదనాల్తో చావు నెదుర్కొన్నారు.

రెండు శతాబ్దాలకు పైగా ఐర్లండులో శాసనాల వల్ల క్రైస్తవ మతానికి కీలకమైన పూజబలి నిరాకరింప బట్టప్పటికీ, ఆ పవిత్రమైన బలినమర్పణం మాత్రం ఆగి పోలేదు. ఐర్లండు దేశం మొత్తం మీద పూజబలి జరుగుతునే యుంది తాము కనబడతే ప్రాణాలు దక్కవని తెలిసినప్పటికీ, భక్తి ప్రపత్తుల్తో మూగిన జన సమూహం యెదుట, ఆ గాఢాంధ కార యుతమైన పూజబలి గుహలో, పడిపోయిన చెట్లు బోదె వైనా ఆ పూజబలి శిలాఫలకంపైనా, చిన్న పూరి గుడిసెలో పూజబలి నిర్విరామంగా సాగిపోయింది.

పూజబలీ, సత్ప్రసాద దైవ బలము మూలమున ఆ భయంకరమైన, దారుణమైన శతాబ్దాలలో ఐరిష్ జాతి మన కలిగి, నెయింట్

పాట్రీక్ కాలంలో మాదిరిగా నిర్భయంగా కఠోలిక్కుగా నిలబడ కలిగింది. ఆ దైవశక్తి ఉనికి వల్ల ఐరిష్ జాతి మరింత బలం కలిగిందై మొట్ట మొదటగా ఆ తుఫాను వీచినప్పటికన్నా ఎక్కువ శక్తితో, ఎక్కువ నిశ్చయంతో, ఎక్కువ కఠోలిక్కు తత్వంతో ఆ అగ్నిపరీక్షకు తట్టుకోని బైటవడ కలిగింది. జేసునాథుడు వాళ్ళ పక్షం వహించి పోరాడాడు. ఆయన వలన ఏరుకొన బడిన మరియొక్క జాతి లాగా ఆయన సమక్షంలో మిక్కిలి శక్తి మంతులై, దివ్య సత్రప్తసాద మంద సము వాళ్ళు సమ్మిస ఓడగా, ఆయన స్థాపించిన తిరుసభ అగ్ని స్తంభంగా విశ్వసించి శత్రువుల కేమాత్రం జూక లేదు. మతం కోసం ప్రాణాలర్పించిన త్యాగధనుల పవిత్రానుభూతికర్త, ఐర్లండు భూమిపై మహా వేగంతో ఏరై ప్రవహించిన కొద్దీ, తిరుసభ మరింతగా బలపడింది.

1672వ సంవత్సరములో క్రామ్ వెల్ వగ సాధించుకొన్నప్పుడు ఐర్లండులో ఉన్న 1,100,000 మంది మొత్తం జన సంఖ్యలో కఠోలిక్కులు 800,000 మాత్రమే మిగిలారు. కొన్ని శతాబ్దాల వరకూ కఠిన చర్యలు జరగ బడ్డయ్. తర్వాత మళ్ళీ జన్మ జన్మేపి కూడా లేవకుండా నేలమట్టం చేస్తామనుకున్న ఆ తిరుసభ, అంబర చుంచి శిఖరాగ్ర విలసితమై ఐర్లండును స్వర్గంతో కలుపుతూ శత్రు దుర్భేద్యమై, పటిష్ఠమైన సాధంగా వెలసింది. 1834వ సంవత్సరంలో ఐర్లండులో ఉన్న 7,948,840 మంది జనాభాలో 6,427,718 మంది కఠోలిక్కులున్నారు!

అటువంటి బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధి సత్యంగా మానవాతీతమైందే. ఎందుకంటే, సహజమైన ఏవిషయాన్ని పరిశీలించినా దానికి ప్రతికూలం గానే ఉంది. అవమాన వరచి, దరిద్రులుగా చేసి, సర్వనాశనం చేయడాని కని సృష్టించిన దారుణ శాసనాల్లో కఠోలిక్కులు బ్రతక వలసి వచ్చింది. 6,000,000 మందిలోనూ ఎక్కువ మంది, అంటే దాదాపుగా 5,000,000 మంది ఒకే గది ఉన్న ఇళ్ళలో నివసించారు. వాళ్ళెప్పటికైనా బైటికి వెళ్లవడవచ్చు. రోడ్డు మీదికీడ్వ బడకుండా ఉండటానికి గత్యంతరం 'అద్దెకట్టు'! అన్నదే. అద్దెకట్టితే ఇంటిలో నుండ వచ్చునన్న మాట.

అప్పుడు, ఏదై సంవత్సరాల క్రితం ఆహార ధాన్యాలు కోకొల్లలుగా ఉన్నప్పటికీ, ఐర్లండులో మహా టౌమం సంభవించి దేశమంతా ప్రళయోట్టహాస ధ్వనుల్లా ప్రతిధ్వనించి, శ్లోశాన వాటిగ్గా తయారైన సంగత మనకు తెలిసిన విషయమే. 6,000,000 మందిలో 5 వంతు జనం నశించింది. క్రామ్‌వెల్ కాలంలో వలె 800,000 కఠోలికులు మిగిలారు.

సంవత్సరాలు గడచిన కొలది తిరునభ శత్రువులు కూడ అధికమై, కఠోలికులు తమదే దేశీయ మతమని వాదించడానికి వారికి హక్కు గలదా అనే విషయాన్ని గూర్చి వివాదపడజొచ్చినారు. 1861లో ఐర్లాండు జనాభా 5,774,143 మంది. అందులో పవోవంతు ప్రోటెస్టాంటు మతాన్ని బలపరచారు. “ఐర్లాండు చర్చి” అను కొంటున్న వాళ్ళు సత్య విశ్వాసానికి అంగీకరించిన మతస్థుల్లా పాటు తామూ సమాన సంఖ్యలోనే ఉన్నామని రుజువు చేసుకునేందుకు జనాభా లెక్కలు తయారు చేయ మన్నారు. జనాభా లెక్కలు తయారైనై. మళ్ళీ భిన్నమతావలం బికులు దరీ దాపూ తోచక కృంగి పోయారు అది చర్చికి మరో ఘనమైన విజయం. టౌమం వల్ల తప్పించుకొని బైటపడ కల్గిన ఆ కఠోలిక్కుల మూలంగా, కన్నీళ్ళతో, గర్భ దరిద్రంతో నిర్బుధాల్లా, మన తిరునభ 4190, 5831 మంది విశ్వాస యుక్తులైన అనుయాయుల్లా ఉండేంత వరకూ బలపడింది.

కఠోలిక్కు ఐర్లండును అణచి వేసిన వాళ్ళు చరిత్ర సత్యాల వల్ల జ్ఞానమును ఎప్పుడు నేర్చుకొంటారు? నిర్భయస్తులైన వాళ్ళ ముందు హింస ఓడిపోయింది. తమ గాఢ విశ్వాసంతో వాళ్ళ మృత్యు కవాటాల గుండా నడచి పోయారు. ఎందుకంటే, వాళ్ళు నమ్మిన జేసునాథుడు, మందహాస వదనంతో వారికి ఆ ద్వారాల గుండా స్వాగత మిస్తూ సాక్షాత్కరించాడు. ఆ చీకటి రోజుల్లో ఐర్లండు ఆత్మను ఎవరూ తాకలేదు. ఆ ఆత్మ కేమాత్రం సంక్షోభము కలిగించ లేదు. ఐర్లండు హృదయం నిశ్చలంగా కొట్టుకొన్నది. ఐర్లండు గౌరవం కళంక దూషితం కాలేదు.

బాధాపీడిత సంతాన రోదన ధ్వనుల్లా ఐర్లండు కోసలు ప్రతి ధ్వనించిన్నై. ఆ సర్వనాశకుడి చేతి దీపం. తగిలినంతనే ఐర్లండు

కొండలు మంటలు గిక్కి, పొగలు విరజిమ్మునై కానీ, విశ్వాస
కాంతి దశ దిశలా ప్రకాశించింది. జేసునాథుడిలా గల పరి పూర్ణ
మైన విశ్వాసంతో, తుమతో అచంచలమైన మనస్సుకల్పముతో,
ఆయన ఆజ్ఞాబద్ధులై నడిచారు.

వాళ్ల కష్టాలు, వాళ్లను సర్వ మానవ సాభావ్యత్వం కల
వాళ్ళగా తయారు చేసింది. వీరోచితమైన హృదయం- స్వేచ్ఛ కోసం
గాఢమైన అనురాగం- వీడితుల పట్ల సహన స్వభావం- సానుభూతి
ఇవి వాళ్ళ కలవడ్డ సుగుణాలు. ఐరిష్ విశ్వాస వృక్షం రక్తంతో
కడగబడి జాతి కన్నీళ్ళతో తడవబడి, దారుణ హింసకూ, మృత్యు
వుకూ లొంగకుండా అభివృద్ధి చెంది, ఈ నాటివరకూ దాని చల్లని
నీడన ప్రపంచంలోని జాతులన్నీ చేరి హాయిగా విశ్రమించే టట్లు తన
శాఖల్ని నాల్గు మూలలకీ వ్యాపింప చేసింది.

ఉత్సాహ పూరితమైన దేవుని ఎడల చూపబడిన భక్తిని బట్టి,
ఇతర జాతి చరిత్రల్లో సగర్వంగా కొన్ని యుగాల్ని దైవ విశ్వాస
యుగాలుగా ప్రత్యేకించి చిత్రిస్తారు. ఐర్లండు చరిత్రలో అటువంటి
ప్రత్యేక యుగాలేవీ లేవు ఎందుకంటే, ఆ చరిత్రలో ప్రతి యుగం,
హృదయ పూర్వకమైన గాఢ దైవ విశ్వాస యుతమైందే!

ఐరిషీయులు అనుమానం, నిరాశ అనేష్టమేఘాలకు పైగా స్పష్ట
మైనదైవ విశ్వాస పర్వత శిఖరాగ్రంపై అధిష్టించి, తమ శత్రువులు
భిన్నమత పంకం లో కూరుకు పోయి బైటికి రాలేక గిజ గిజ తన్ను
కొంటూంటే, భయంతో, సానుభూతితో వాళ్ళ వైపు చూచారు.
మొత్తం జాతిని అనాగరికులుగా చేయడానికి శతధా ప్రయత్నించారు.
దైవాన్ని దృఢంగా నమ్మిన ఏ జాతీ ఎన్నడూ నాశనం కాదు. ఉన్నతా
దర్శాల్ని అనుసరించ లేక చతికిల పడిపోదు. అందుకనే ఐర్లండు నాశ
నం కాకుండా దైవవిశ్వాసం వల్ల సంగక్షింప బడింది. కతోలిక్కు
విశ్వాసానికి సంబంధించిన ఉన్నతా దర్శాలకు ఐరిషీయుడు బాగా
కట్టుబడిపోయి, అత ణ్ణాచి వేయడానికి ప్రయత్నించిన దుష్ట శక్తులన్ని
టిని జయించి గర్వంతో నడవగల ఒక మహత్తర శక్తిని వాటిలో

గుర్తించాడు. ఆ ఆదర్శాలవల్ల అందరీ అతడు విశ్వసించ కల్గాడు. మానవా తీతమైన అపరాధక్షమాగుణాన్ని తన హృదయంలో ఉన్నత స్థాయిలో కాపాడ కల్గాడు.

ఈ ఆదర్శాలు జాతి నైతిక స్థితిని కాపాడినై. అవి జాతికి అగ్ని పరీక్షలు. అవసరం వచ్చినపుడు కార్యోన్ముఖులుగా చేయడానికి కుప కరించే ఆదర్శాలవి. తమ్మావరించి సర్వనాశనం చేయడానికి విజృంభించిన కష్టసముద్రాన్ని, భయంకరమైన తుఫాన్ను నిర్భయంగా ఎదుర్కొని తమ కున్న దైవవిశ్వాసంతో విఘ్నాలన్నింటినీ జయించి ఐరిష్ జాతికి కీర్తిప్రతిష్టలు చేకూర్చింది, ఈ నైతిక బలసంపదే! కష్టం ఆవరించి నపుడు, ఇజ్రాయేలు నివాసులంతా ఎటువంటి బలంతో దాన్నెదుర్కొన్నారో, అంతకన్నా ఎన్నోరెట్లు గొప్పదైన బలంతో ఐరిష్షీయులు, నిరాశా, నిహృహల్ని జయించి, సియోన్ గీతాలు పాడు కొంటూ ముందుకు పోయారు.

వాళ్ళకు, ఐర్లండుపై ఆవరించిన ఆ నీలాకాశము, మతం కోసం ప్రాణాలు త్యజించిన త్యాగధనులు నివసించే ప్రదేశానికి పలచని తెరలాంటిది. విజయవంతమైన ఐర్లండు ప్రేమతో, గర్వంతో మరణించిన విశ్వాసులైన సంతానాన్ని ఆ తెరద్వారా చూస్తుంది. ఐర్లండును అజరామరణంగా చేసిన మహిమల్ని, కంఠాల్ని, స్మృతుల్ని మాపుచేయలేని తెరఅది. సర్వకాలసర్వావస్థలందూ గాఢంగా నమ్మి, ప్రేమించిన దైవాన్ని నిశితంగా స్పష్టంగా ఆ తెరద్వారా ఐర్లండు చూస్తుంది. జేసునాథుడి పానపాత్రములో భాగస్తులైనందువలన వచ్చినబలం ఐర్లండుది! జేసునాథుడి స్త్రీవను తమ భుజస్కంధాలమీద మోయడం వల్ల లభించిన గొప్పదనం ఐర్లండుది!

ఐరిష్ ఆదర్శాలు

తన విధిని సక్రమంగా నిర్వహించడ మనేది ప్రతి మానవుడూ కోరుకొనే అత్యుత్తమమైన ఆదర్శం ఈ ఆదర్శంలో మానవుడికి దేవునిపట్ల ఉన్న బాధ్యతా, మానవజాతి పట్ల ఉన్న బాధ్యతా, తన గమ్యస్థానాన్ని గూర్చిన నిస్సందేహమైన, స్పష్టమైన పరిపూర్ణమైన జ్ఞానం కూడుకొని ఉన్నాయి. కానీ, ఈ ఆదర్శానికి దూరమై పోవడం మానవ సహజ లక్షణం. జాతుల చరిత్ర అంటే వదలిపెట్టబడిన, పాతిపెట్టబడిన ఆదర్శాల చరిత్రనే ప్రధానంగా చెపుతుంది. ఉన్న ఆదర్శాల కోసం ప్రయత్నిస్తే, ఉత్తమ భావాలూ, ఉదార కర్మలూ సిద్ధిస్తయ్. వాటి వేవే అనలు చూడకుండా ఉంటే అధఃపతనమై పోవలసి వస్తుంది.

శతాబ్దాల నాటి గాథ, ఏ జాతికూడా తన ఉన్న ఆదర్శాల్ని పూడ్చిపెట్టుకుంటే, గొప్పగా రాణించదన్న విషయాన్ని అక్షరాలా రుజువు చేస్తున్నది. మానవజాతి చరిత్ర పుటలు తిరుగవేస్తూ పోతే, ఒకప్పుడు మహిమన్నతస్థితి పొంది విస్మృతి పాలైన జాతులూ, ఒక నాడు అత్యున్నత స్థానా న్నాక్రమించుకొని, అధఃపతనమై పోయిన మానవ కళేబరాలూ మనకు సాక్షాత్కరిస్తయ్. ఎందుకంటే, మానవుడు, ఉచ్చస్థితికి తీసుకపోయే ఉన్న ఆదర్శం లన్నింటినీ వదలి, దేవునిపాద సమీపం దగ్గరికి చేరలేకుండా, సామాన్యమైన ఐహిక వాంఛలకి లోబడి, అట్లా అధః పతనమైనాడు. ఏజాతి ఐహిక సౌఖ్యాల కోసమై తహతహ లాడి, కేవలం భౌతిక సుఖాన్నే వాంఛిస్తుందో, ఆ జాతి సర్వనాశనమై పోతుం దని చరిత్ర నిరూపిస్తుంది.

కొందరు చెప్పొ నట్లుగా జాతులు శ్రమపడి మెల్లమెల్లగా అనాగరిక దశనుంచి బైటపడి అభ్యుదయ మార్గాన పురోగమించడం లేదు. వైగా ఆ జాతులు అంధప్రాయాలై, ఉన్న ఆదర్శాల్ని పోగొట్టుకోడం మూలాన 'నానాటికి తీసికట్టు నాగంభోట్లూ' అన్నట్లు అధః పతనమై పోతున్నాయి. గుహలో నివసించే మానవుడు క్రమపరిణామం చెంది నాగరికుడు కా వటం కాదది. దైవంచే ఉన్నత స్థానాన్నధిష్టించిన

మానవుడు పదభ్రష్టుడై అధః పతనం కావడం! ఇహలోకానికి బంధింపబడి, ఇహలోక సౌఖ్యాలకు వశమై, కళ్ళు మూతలుపడి, దారీతెన్నూతోచకుండా జాతులన్నీ అధంగా శూన్యంలోకి ప్రయాణం చేస్తున్నయ్.

మానవ జాతి చరిత్ర నధ్యయనం చేసే వ్యక్తి, ఈ జాతి వతానావస్థలు నాటినుంచి నేటివరకూ, శృంఖలా బద్ధంగా జరుగుతుంటే ఆశ్చర్యంతో ఖిన్నుడై నిలబడి పోతాడు. అందరికీ- అన్ని జాతులకు- వర్తిస్తుందా అని అనిపించే ఈ శాసనానికి ప్రసిద్ధమైన మినహా యింపు- మనస్సున తట్టక మానదు. ఆ సూత్రానికి మినహా యింపు, ఐర్లండు ఒక్కటే. రాజ్యాలు నాశనమై పోయిన విషయాల్ని, నాగరికత ధ్వంసమైన విషయాల్ని, నూతన ప్రపంచాన్ని కనిపెట్టిన సంగతుల్ని, నూతన భాషల్ని సృజించిన విషయాల్ని, కొత్త నమ్మకాల్ని, నీచ దశను తీసుకొని వచ్చిన భయంకరమైన కాలాన్నీ గూర్చి చెప్పే శతాబ్దాలనాటి చరిత్ర పుటల్ని అతడు తింగేస్తూంటే, ఐర్లండు, నాటినుంచి నేటివరకూ అధః పతనం కాకుండా, ఎటువంటి ప్రమాద పరిస్థితుల్లో గూడా బెదరి పోకుండా నమ్మకముతో శిశులంగ నిలబడిన పశువు సత్యాన్ని ఆ చరిత్రలో ప్రత్యేకంగా గుర్తిస్తాడు. తక్కిన జాతులన్నీ సాంస్కృతిక స్థితిలో సర్వ నాశనమైపోతే, ఐర్లండు 1400 సంవత్సరాలు తన స్థానం నుంచి పడిపోకుండా దిన దినాభివృద్ధి చెందుతున్న విషయం అతడు తెలుసుకొంటాడు.

ఐర్లండుకు గల ఈ మహత్తర శక్తిలో ఉన్న రహస్యం, ఆ దేశం సెయింట్ పాట్రిక్ తన కిచ్చిన ఉన్నతాదర్శాల్ని తు. చ. తప్పకుండా వీరోచితంగా అనుసరించడంలా ఉన్నదని అతడు గుర్తిస్తాడు. ఆమె చరిత్రను సరిగా అర్థం చేసుకోవాలంటే, ఈ ఆదర్శాల తరుణం యుక్తంగా అవగాహన చేసుకోవాలి. ఆ దేశానికి సెయింట్ పాట్రిక్ కతోలిక్కు విశ్వాసాన్ని ప్రసాదిస్తూ, ఈ ఉన్నతాదర్శ సిద్ధిని పొందడానికి ఆయన వాళ్ళకి ఒక స్పష్టమైన మార్గాన్ని అనుగ్రహించాడు.

ఈ ఉన్నతాదర్శపథం నుంచి తక్కిన జాతులన్నీ తిరుగు మొఖం పెట్టి, సందేహం, అవిశ్వాసం అన్న కారుమేఘాల చీకట్లలో

మునిగిపోయి, తమంతట తామే నిష్ప్రయోజన కరమైన మార్గాల్లో పడిపోయినై. పరమ సత్య ప్రకాశంలో సక్రమమైన ఆ మార్గంలో తప్పుకుండా సరిగా ప్రయాణం చేసింది ఒక్క ఐర్లండు మాత్రమే!

భౌతికంగా, నైతికంగా తాము శ్రాత్తపంథాను తోక్కుతున్నామని దుష్పథాన పడి, అంధ ప్రాయులై తక్కిన జాతుల వాళ్ళు, తమదే అభ్యుదయమార్గ మని వాదించారు.

కానీ ఐర్లండు మాత్రం ఆ సన్మార్గాన్ని విడవకుండా సురక్షితంగా ప్రయాణం చేసి మహిమాన్విత స్థానాన్నందుకొంది. వీరత్వానికీ, మానవత్వానికీ అగ్ని పరీక్షలైన ఆ ఉన్నతాదర్శాలన్ని భీనందిస్తూ, ఇహలోకంలో ఉండ వలసిన ఉదార గుణాల కన్నా ఎక్కువ ఉదార గుణాలు కలిగి పథాన్ని గు శతాబ్దాల కష్ట పరంపరల్ని అధిగ మిస్తూ ఆ ఉన్నతాదర్శ సిద్ధికి హేతుభూతమైన విశ్వాసానికి ఐర్లండు కట్టుబడి ఉంది.

ఐర్లండు యొక్క ఉన్నతాదర్శాలన్నింటినీ నాశనం చేయడానికి దుర్భర హింసా ప్రయోగాలు జరిగినై. కానీ అవన్నీ నిష్ప్రయోజనాలైనై. ఆమె మార్గంలో ఒకటి వెంబడిగా ఇంకోటిగా సంవత్సరాల పర్యంతం ఎట్లా హింసా కాండలు చెలరేగినయ్యో, వాటన్నిటినీ ఎదుర్కొని ఎట్లా నిలబడ కలిగిందో, ఆమె 'ప్రాణత్యాగం' విషయంలో గమనించాం. దుర్భర దారిద్ర్యం, స్పృహకం దాదాపుగా ఆమె సంతానాన్నంతా నాశనం చేసినై కానీ ఆమె వాటి నన్నింటినీ జయించింది. దుర్భర దారిద్ర్యం, పట్టు విడువని బాధ సహజ.గ పతనా వస్థకు తీసుక వస్తాయి. పశుత్వాన్ని రెచ్చగొడాయి. ఎడతెగని హింస, బలహీన పరుస్తుంది. ఇవి రెండూ ఆమెపై శత్రువులు ప్రయోగించారు. ఐనప్పటికీ ఆమె ఇంకా ఉన్నత స్థానాన్నందుకోని మరింతగా బలపడింది. ఆమె దైవ విశ్వాసానికి కృతజ్ఞురాలై ఉండడమే దీనికి కారణం. ఆ ఉన్నతాదర్శాలవల్ల ఆమెకు శాశ్వతత్వం లభించింది. నానావిధాలైన హింసాకాండల్లోనూ ఆమె చలించకుండా అభ్యుదయ మార్గాన పురోగమించింది. ఆమె గౌరవ ప్రతిష్టలు మరింతగా ప్రకాశించినై.

ఈ సత్యాన్ని గుర్తించిన ఇంగ్లీషు ప్రొటెస్టాంటూ, రాజయకీ
జుడు ఐన బిరెల్ (Birell) ఈ విధంగా చెప్పాడు.

“ఐర్లండును గూర్చి చాలా సంవత్సరాలు పరిశీలించగా
నా మనస్సులో ఏర్పడ్డ ప్రధాన భావం ఇది. ఇన్ని సంవత్సరాలుగా
నానా హింసలకూ గురై, ఔమాకి ఆటపట్టయి, అనేక యుద్ధాలు
జరిగి, స్వదేశ పరిశ్రమ లన్నీ దగ్గపటలాలై, విప్లవం చెలరేగి, 250
ఘోరహత్యా కాండకు బలైపోయి నప్పటికీ, ఐర్లండులో ఇప్పటికీ
45 లక్షలకు పైచిలుగ్గా ఉన్న జనసంఖ్యలో ముప్పాతిక మూడు
వంతులు తమ ప్రాచీన మతానికి అంటి పెట్టుకోని ఎట్లా ఉన్నారన్నదే
నాకు మిగిలిపోయిన ప్రశ్న. మొత్తం ప్రపంచ చరిత్రలో ఐర్లండు కున్న
గాఢవిశ్వాసం అనన్యమైంది. ఎలిజబెత్ కాలం నుంచీ, విక్టోరియా
కాలం వరకూ ఐర్లండులో కఠోలిక్కుగా ఉండడ మంటే మృత్యువు
కొగిల్లా ఉండడ మన్న మాట. కఠోలిక్కుల భూముల్ని దోచు
కొన్నారు. నరకమా? కొన్నాక్ టా? (Connachat) అన్న ఇరకాటంలో
పడ్డారు. స్ట్రాచ్ వాళ్ల అనుకూలంకోసం వాళ్ళు ‘అల్స్టర్’ నుంచి (Ulster)
తరిమివేయ బడ్డారు. వీలు దొరికినప్పుడు వాళ్ళను చంపివేయడమో
నిషేధించడమో చేశారు. ఐనప్పటికీ వాళ్ళు నాశనం కాలేదు. అన్య
మతావలంబకులు కాలేదు. ఎలిజబెత్ నాటినుంచీ మనవరకూ ప్రొటె
స్టాంటువాళ్ళు ప్రభుత్వం వలన అనేక మేలులను పొందకల్గారు. వాళ్ళకు
నల్లరు ప్రొటెస్టాంటు అతి మేత్రాణు లున్నారు. ఇరవై ముప్పైమంది
మేత్రాణు లుండినారు. ఎంతమంది ప్రధాన్లో, ఎంతమంది సాధారణ గురు
వులో తెలియదు కానీ, వాళ్ళందరూ అద్దెకున్న వాళ్ళవల్ల వసూలైన
పన్నులమీద పోషించ బడ్డారు. ఒక్కరుకూడా ఎంత బలవంతం చేసినా
ఆ ప్రొటెస్టాంటు దేవాలయాల్లోకి అడుగుపెట్టలేదు ” బెర్లేను ఆశ్చర్య
నిమగ్నునిగా చేసిన ఆ మహత్తరమైన విషయానిగ్గల ప్రధానకారణ మిది.
ఐర్లండు చెక్కుచెదరకుండా, బెదరిపోకుండా నిర్భయంగా అచంచలమైన
విశ్వాసంతో ఆ ఉన్నతాదర్శాలు, దైవ విశ్వాసాన్నీ అనుకరించింది.
ఐరిష్ జీవితానికి కీలక స్థానం, పరంలో ఉంది. దాని వేవే ఆమె నిరంత
రం నిరీక్షిస్తున్నది. ఐర్లండు కవి, డివెరె (Devere) “నీ గానం పవిత్ర

మైంది! సీహృదయం మహాహృదయం మైంది! ఆ మహిమ వల్ల నీకు సంక్రమించిన ప్రతిభ మనోజ్ఞమైంది!” అని ఆమెను కీర్తించాడు.

అందుకేనే ఐర్లండు, అధఃపతనం కాకుండా నిలబడ కల్గింది.

“జేసుక్రీస్తు చరిత్ర ప్రారంభంలో, పుణ్యపురుషులు, త్యాగ మూర్తులూ సత్యంలో ఎంతపట్టుదల వహించారో అంతకన్నా ఎక్కువగా ఈ ద్వీపంలోని సామాన్య ప్రజలు అంధత్వంతో పట్టుదల వహించారు” అని ఒక లూథరన్ ఆర్చి బిషప్, ఆయనకే ప్రశంస్తున్న సంగతి తెలియకుండా, ఐరిష్ ప్రవర్తన్ని గురించి వై విధంగా స్లాఘించాడు. వాళ్లకున్న పట్టుదల ఆ సత్యం కోసం, ఆ జేసునాథుడి కోసమే అన్న విషయాన్ని అతడు అంధత్వంలో గుర్తించలేక పోయాడు.

గర్భ దరిద్రుడకూడా విశ్వసించడమే కాకుండా దాన్ని అర్థం కూడా చేసుకొన్నాడు. అన్నిటికన్నా బలవత్తరాలైన వాళ్ళ మతాభిప్రాయాలు వాళ్ళ కీ బ్రహ్మాండమైన శక్తిని ప్రసాదించినై. వాళ్ళ నాయకులనుంచి, చర్చిలనుంచి, ఉపాధ్యాయులనుంచి, పాఠశాలల్నుంచి, ఇళ్ళనుంచి, పొలాల్నుంచి, ఆఖరికి వాళ్ళ భాషనుంచి కూడా వాళ్లు ఎడబాటు చేయబడ్డారు. ఐనప్పటికీ వాళ్ళు మత సువర్ణ శృంఖలా బద్ధులై ఒకే ఒక మనిషిగా నిలబడి అభ్యుదయ మార్గాన పురోగమించగల్గారు. బురదతో సీళ్ళతో నిండిన వాళ్ళ చీకటి జైలుగదుల్లో విశ్వాస కాంతులు నిండి వాళ్ళను తేజోవంతులుగా చేసినై. రక్తాదుశాంతి పాదాల్నుంచి ఆ విశ్వాసము బాధను తొలగించింది. అలసిన హృదయాలకు విశ్రాంతి కల్పించింది. అలసి సోలసిపోయిన నేత్రాల కది జేసునాథుణ్ణి దర్శించగల శక్తిని ప్రసాదించింది. ఎముకలు గుల్ల గుల్లలుగా బాధ పడిన వాళ్ళను కాల్యరీ వద్దకు ప్రాకేటట్లు చేసింది.

శ్లాఘనీయమైన పవిత్రతతో కూడిన భాషనూ, సారస్వతాన్ని అది జాతికి ప్రసాదించింది.

వాళ్ళ మాటల్లో, వాతల్లో, ఇతర భాషల్లో, ఇతర రచనల్లో కనపడే అనభ్యుపదజాలం మచ్చుకైనా కనపడదు. గేలిక్ (Gaelic) భాష, స్వభావంగానే కతోలిక్కు కొన్ని సంవత్సరాలక్రితం ఐర్లండులో

ప్రజల్ని అన్య మతావలంబకులుగా చేయడానికి ఒక ప్రాటెస్టాంటు మిషనరీ కాలేజీ స్థాపించబడింది. అక్కడ అది గేలిక్ మాట్లాడేవాళ్ళకు మతప్రచారము చేసి వాళ్ళను ప్రాటెస్టాంటు మతంలో చేర్చడానికి అనువుగా విద్యార్థులకు గేలిక్ భాషను నేర్పడం మొదలు పెట్టింది. కాని దాని ఫలితంగా పాదిరీలుగా తయారగుచున్న విద్యార్థులలో ననేకులు కతోలిక్కు లైనారు. అప్పుడు ఆ భాషను నేర్పడం ఆపేసారు.

ఐరిష్ రచయితలు, స్వర్గాన్నుంచి భూలోకంలోకి తొంగి చూస్తూ తన కరుణార్థ దృక్పథాన్ని దీనులైన మానవులపై ప్రసరింపజేసే జేసునాథుణ్ణి గాఢంగా ప్రేమించి, వాళ్ళ హృదయాల్లో పొంగి పొరలిన భావసముదయాన్ని మనోహరంగా, రసవత్తరంగా, అద్భుతంగా సువర్ణాక్షరాల్తో నిబంధించారు. వాళ్ళ సూక్తులు దివ్య రత్నాలు. ఉదాహరణకు వాళ్ళ 'తారా' ప్రశంస గీతాన్ని చదవండి.

మార్గ దర్శక మాత మా ప్రభు శక్తి!
మా ప్రభు మహిమమ్ము మమ్ము రక్షించు!
ప్రభుని చల్లని దృష్టి ప్రసరించు గాక!
ప్రభు కర్ణములు మాదు పలు కాలకించు!
దానాలు జేయుత ప్రభుని వచస్సు
ప్రభు హస్తముల్ నాకు భద్రమ్ము లగుత!
ప్రభు మార్గమే నన్ను పాలించు గాక!
ప్రభు మూర్తి కవచమై రక్షించు గాక!

ఓ జేసు ప్రభువ! ఓ హా! జేసు ప్రభువ!
నాతోడనే యుండు! నాముందు నుండు!
నా వెన్ననే యుండు! నాలోనె ఉండు!
నా క్రిందనే ఉండు! నా పైనే ఉండు!
అటువైపు నుండుమీ! ఇటువైపు నుండు!

నే పల్కు ప్రతి వ్యక్తి నెఱి హృదయాన
నను పిల్చు ప్రతివ్యక్తి నవ్వు మొగాన

ననుజూచు ప్రతి వ్యక్తినయన ద్వయాన
 నను నాలకించు కర్ణయుగళితోన
 నా జేసునాధుండు! నా జేసు ప్రభువు
 నా పుణ్యముల పంట! నా తోడు జంట
 నిండి ఉన్నాడదే! నిర్మల మూర్తి!

ఈ సుభాషిత రత్నాలు హృదయం, భావనా ఉత్తమాదర్శ
 సిద్ధికి గాఢంగా వాంఛించే ప్రజల హృదయాల్ని ప్రతిబింబింప
 చేస్తున్నయ!

జాతీయ ప్రవర్తన మీద దీని ప్రభావాన్ని అంచనా వేయడం
 దుర్లభమైంది సర్వ సుగుణ భూయిష్టుడైన భగవంతుడితో సన్ని
 హితులై వీరోచితమైన సుగుణాల్ని అలవర్చుకోడం ఆ దేశంలో
 సర్వ సామాన్యమై పోయింది. వేల మంది తల్లి దండ్రులు తమ
 సంతానాన్ని హృదయ పూర్వకంగా భగవంతుడి సేవ కర్పించారు.
 ధనవంతులు తమ ఆస్తిసాస్తుల్ని ఆ సేవకే సమర్పించారు. వాళ్ళు ప్రేమ
 ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళపై వెలువలై ప్రవహించింది. ఉన్నతాదర్శ
 సిద్ధికై వాళ్ళు చలించకుండా ఆ ఆదర్శాన్ని వీడకుండా గట్టిగా
 అంటి పెట్టుకోని ఉండడం చేతనే, ఆభ్యుదయం వేరుతో తక్కిన
 జాతులు నాశనమై పోయిన ఆ అనాగరిక భావావేశాలకు లొంగ
 కుండా రక్షింప బడ్డారు.

వాళ్ళ ఉన్నతాదర్శ ప్రభావం వాళ్ళ ఆధ్యాత్మిక భావాలపై
 అద్భుతంగా పని చేసినట్లే భౌతిక విషయాల్లో గూడా పని చేసింది.
 ఇహానికి సంబంధించిన సమస్త విషయాల్నీ జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తూ ఐరిష్
 వాళ్ళు వాటి కొరతకై సక్రమంగా పాటుబడ్డారు. శాస్త్ర పరిశోధనల్లో,
 కళల్లో, పరిశ్రమల్లో శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగి అద్భుతమైన నాయకు
 లుగా వాళ్ళు వేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించారు. వాళ్ళ సన్యాసి మతాలు
 వాళ్ళ కృషిని పవిత్రం చేసినై. ధర్మం, న్యాయం, సీతి, సర్వ మానవ
 సోదరత్వం వాళ్ళకు అవి ప్రసాదించినై. వాటితో మహిమకు పవి
 తాధారం ఏర్పడింది. శాస్త్రం, విషయ గ్రహణం సేర్పే మతాలలో

వాణిజ్యానికీ, కళలకీ, నివాసాలైన కర్మాగారాల్లా అవి రచయితలకు పవిత్ర గ్రంథాలు ప్రసాదించినై. (వతి మతం పరిశ్రమలకు పుట్టిల్లు; విజ్ఞాన నిధి; పవిత్రతకు పట్టుకొమ్మ).

పరిశ్రమలు దేశాన్ని నందన వనంగా మార్చి వేసినై అందరూ భౌతికంగా, మానసికంగా పరిశ్రమించే వాళ్ళే!

కళా జీవుల విషయానికి వస్తే వాళ్ళకు వాళ్ళే సాటి. వినాశ కుల చేతుల్లో పడకుండా మిగిలిన, ఐరిష్ వాళ్ళ కొద్ది కళా ఖండాల్లో ఒకటైన 'ఆర్దగ్ పాత్రాన్ని' (Ardagh Chalice) గూర్చి మాట్లాడుతూ మిస్ 'స్టోకుస్' (Miss Stokes) ఈ విధంగా చెప్పింది.

“ఈ ఆర్దగ్ పాత్రము చెక్కడంలో, అచ్చు తీయడంలో, లోహాల్ని చెక్కగా స్వేచ్ఛారూపంలో మలచ గల్గడంలో ఐరిష్ వాళ్ళకు గల అద్భుత మేధాశక్తికి సాక్షి. భూతంగా ఉంది. కళాసృష్టిలో వాళ్ళకున్న సునిశిత కౌశలాన్ని ఇది అక్షరాల నిరూపిస్తున్నది.”

“ఐదో శతాబ్దం మొదల్లోని ఎనిమిదో శతాబ్దాంతం వరకూ లలిత కళలంటేనే ఏమైందీ తెలియని అజ్ఞాన దశలో ఐరోపా ఖండం ఉన్న రోజుల్లో, ఏర్లండు అలంకరణ కళలో అద్భుతంగా ఆరి తేరింది. తర్వాత యుగంలో ఐరిష్ నన్యాసు లాకళను ఐరోపా ఖండానికి నేర్పారు.” అని ఆకుసఫర్డు ప్రొఫెసర్ ‘వెస్ట్ వుడ్’ తన అభిప్రాయాన్ని వెలి బుచ్చాడు.

ఐరోపా అంధకారంలో దీపకాంతుల్ని ప్రసరింపజేస్తూ భగవంతుడి పవిత్ర వాక్యాన్ని సంరక్షిస్తూ, వాళ్లేఉన్న తాదర్థాలకోసం ఉన్నారో వాటిని ఆచరణలో పెట్టూ, వేద గ్రంథ విషయంలో వాళ్ళ కళా నైపుణ్యాన్ని ప్రదర్శించారు.

ఆ ప్రొఫెసర్ కెల్స్ (kells) పుస్తకాన్ని గూర్చి చెప్పుతూ ఇట్లా అన్నాడు.

“అది దేవదూతలచేత రచించబడ్డ గ్రంథం మాదిరిగా ఉంది. ఐరిష్ గ్రంథాలల్లో పుటలు రత్నభస్మంతో లిఖిత బడ్డయ్. నాల్గు సువి శేషములు కల్గిన ఈ పుస్తకం ప్రపంచంలో కల్లా ఆత్మదృఢత మైంది అటువంటి కల్పల్పికి వాళ్ళకెటువంటి సునిశితమైన పరికరాలూ, నేత్రాలూ ఉన్నయ్యో? ఈ కళలో అర్థశతాబ్దం నుంచి కృషిచేస్తున్న నాకే అగమ్య గోచరంగా ఉంది”

నెయింట్ ‘కొలంబ, విరచితమైన అద్భుత కళా ఖండా ల్నుంచి అట్లాగ్గానే ఒక్క అక్షరం తయారు చేయడానికి ఒక ఆధునిక కళా వేత్త ఆరేళ్ల పాటు శ్రమించి ఆఖరికి చేతగాక నిరుత్సాహుడై ఆ పని నుంచి విరమించాడు.

వాళ్ళ విజ్ఞాన తృప్తి సర్వ స్పష్టమైన విషయమే! ప్రాథమిక యుగాల్లో విజ్ఞాన వేత్తలకూ సర్వసాకర్యాలూ లభించినై.

“విజ్ఞానికి సర్వ సాధారణంగా చెట్టిన గొప్ప బిరుదు, ‘ఒలాంబ్ (Ollamb) అని. వీళ్ళల్లా ప్రతివాడికీ, ఒక ఇరవై ఆవులూ వాటికి కావల్సిన మేత, వాళ్ళకు తిండి, ఇరవై నాలుగు మంది సేవ కులూ, రెండు వేటకుక్కలూ, ఆరుగుఱ్ఱాలూ ఇచ్చేవాళ్ళు. కానీ ఆస్థానాన్ని పొందాలంటే విజ్ఞానంలో, పలుకులో, ఆచరణలో అతనికి నిష్కళంక మైన పవిత్ర ప్రవర్తన ఉందని అతడు నిరూపించుకోవాలి” అని ప్రాఫెసర్ ‘కర్రీ’ (Curry) చెబుతున్నాడు.

ఈనాడు అటువంటి యోగ్యతలే కావాలని వట్టుబడ్డ ప్రపంచం ఎంత బాగుంటుంది!

ఇటువంటి విజ్ఞాన తృప్తి, అభిమానం, ఇంతవరకూ నాశనం కాలేదు. వైగా ఎటువంటి బ్రహ్మాండమైన వ్యతిరేకతల్ని కూడా జయించి ఈ విజ్ఞాన తృప్తి మహత్తరంగా వెంపొందింది. దేశంలో యధా మేఘాలు గర్జించినై. పరమ కిరాతకులు చర్చీలను, మఠాల్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా నాశనం చేశారు. ఐరిష్ వాళ్ళు తమ మీదికి దండెత్తిన వాళ్ళను పరాజయల్ని చేసి గొప్ప విజయంతో తమకు జేసునాధుడు అండగా నిలబడిన వెంటనే విచ్చిన్నమై పోయిన విజ్ఞాన సౌందర్యాన్ని పునః

ప్రతిష్ట చేయడానికి ప్రప్రథమంగా శ్రద్ధ తీసుకొన్నారు. ఉదాహరణకు బ్రియన్ బోరురాజు (King Brian Boru) డేన్సును పారద్రోలడానికన్నా ముందుగా భగ్నమైపోయిన పాఠశాలల్ని, మఠాల్ని పునఃప్రతిష్ఠించడానికీ, అజ్ఞాన కూపంలో పడకుండా ప్రజల్ని రక్షించడానికీ ఎక్కువగా శ్రద్ధవహించాడు.

“స్వేచ్ఛనూ, విజ్ఞానాన్నీ ప్రబోధించడానికీ, దేశాంతరాల్లా గ్రంథాల్ని కొనుక్కు రావడానికి ఆయన పండితుల్ని నియోగించాడు. ఎందుకంటే ప్రతి దేవాలయంలో ప్రతి మఠంలో ఉన్న వాళ్ళ ప్రాచీన గ్రంథాల్ని మొదట్నుంచి చివరదాకా వెతికి వెతికి ఆ కిరాతకులు దగ్ధపటలం చేసి కొన్నీ, సముద్రాల్లా పారవేసి కొన్నీ ఇట్లు సర్వనాశనం చేశారు. ఈ కృషికి ఉద్యమించిన ప్రతివ్యక్తికీ అతడి చదువుకూ, పుస్తకాలకూ కావలసిన ధనాన్ని ‘బ్రియన్’ స్వయంగా ఇచ్చాడు!” అని ఆయన్ని గూర్చి సమకాలిక రచయిత వ్రాసాడు.

అటువంటి నాయకుల ఉత్సాహం ఐర్లండు జాతిలో కలకాలం ఉంది. ఐర్లండు కఠిన శిక్షా సమయాల్లో ఉన్నప్పుడు ఉపాధ్యాయుడే చిక్కితే ద్వీపాంతరవాస శిక్షలు విధించబడే రోజుల్లో, ఐరిష్ వ్రాత, గ్రంథాలు కనపడిన గృహాల్ని తగల పెట్టి నాశనంచేసే దినాల్లో అన్యమత విషాన్ని త్రాగటానికి బదులుగా మెల్లగా దొంగతనంగా పూరిపాకాలోకి పారిపోయి దాని నీడలో విజ్ఞానాన్ని సంపాదించుకునే కష్టస్థితుల్లో ఐరిష్ జాతి సర్వ నాశనం కాకుండా మనకుగల్గటానికీ, ఉన్నత స్థానాన్ని పొంద గల్గటానికీ వాళ్ళ ఉత్సాహాతి శయాలే ప్రధానాలు.

ఐర్లండు ఎన్నడూ తన స్వార్థ మహిమ కోసం తావత్రయ పడలేదు. ఆమె, నేల నాల్గు చెరుగులా మంచినే చూస్తూ ప్రయాణించింది. ఇతర జాతుల మీద ఐరిష్ ఆదర్శాలు ఎంత ఘనంగా ప్రతిబింబించినయో స్పష్టంగా తెలుసుకోడానికి సదవకాశం కల్పించింది ఈ సత్యాన్ని నిరూపించడానికి ఒక్క సంఘటన చాలు అమెరికన్ జాతి మీద ఐరిష్ ఆదర్శ ప్రభావాల్ని గూర్చి మాట్లాడ్తూ ప్రఖ్యాత

న్యాయశాస్త్రవేత్త, యునైటెడ్ స్టేట్సుకు ఇది వరకు అధ్యక్షుడూ ఐన టాఫ్ట్ (Taft) ఏమన్నాడో వినండి!

“మన అమెరికన్ జీవితంతో ఐరిష్ జీవితం సులభంగా కలసి పోయింది. అనేక విధాలైన యూరోపియన్ ప్రభావ సమ్మిళితమైన అమెరికా నివాసికి అది చాలా మేలు చేకూర్చింది. అమెరికన్ హాస్యాన్ని అది మృదువు చేసింది. అమెరికన్ ఆర్థికను అభివృద్ధి చేసింది. స్నేహ స్వభావాన్ని పెంపొందించింది. మన సాంఘిక మర్యాదలు మరింతగా ఎక్కువ చేసింది. మన కవిత్వ బావలకు దోహదం చేసింది. అంతా మన మేలుకే అన్న భావాన్ని బాగా దృఢ పర్చింది. మన తత్వ శాస్త్రాన్ని బల పర్చింది. సామ్యవాదానికీ, ఆరాచకానికీ ఐరిష్ ప్రజల హృదయంలో స్థానం లభించ లేదు. అధునాతన సంఘాల్లో వారికి విశ్వాసం ఉంది. మన జాతీయ ప్రభుత్వాల్నీ, స్టేట్ ప్రభుత్వాల్నీ అభివృద్ధికి తీసుకు రావాలని బాగా విశ్వసించింది. ఇవ్వడన్న విధానానికి వాళ్ళు పూర్తిగా వ్యతిరేకులు గారు. అందరికీ సమానావకాశాలు లభించాలని పోరాడుతారు. శాసనాల వల్ల లభించే స్వేచ్ఛను వాళ్ళు గుర్తిస్తారు. ఇవ్వడన్న సంఘాన్ని తల్లకిందులు చేసి మరో సూతన సంఘ వ్యవస్థను నిర్మించడాని కని వాళ్ళు తహతహ లాడ్డం లేదు. మన ప్రభుత్వంకింద లభించడాని కవకాశమున్న అభివృద్ధికి, సామ్యవాదానికి వాళ్ళు పూర్తిగా దోహద మిస్తున్నారు. దీనికంతటికీ వాళ్ళు కృతజ్ఞులు. దీన్ని వాళ్ళు గౌరవిస్తారు. దీన్ని కాపాడ్డానికి వాళ్ళు పోరాడుతారు ”

“దీనికంతటికీ వాళ్ళు కృతజ్ఞులు. దీన్ని వాళ్ళు గౌరవిస్తారు. దీన్ని కాపాడ్డానికి వాళ్ళు పోరాడతారు!” బహుశా వాళ్ళు అట్లా చేయ వచ్చు. ఈ హక్కులకోసం వాళ్ళు శతాబ్దాలనుంచీ పోరాడారు. వీటిని గౌరవించారు. వారి ఆదర్శాల్నీ పవిత్రాలు చేసుకోడానికి వాళ్ళు ప్రయత్నించారు. వాళ్ళ స్వదేశంలో ఈ హక్కులు నిరాకరింప బడ్డ పుడు అన్యదేశాల్లో వాటిని సాధించారు.

వీరి అభివృద్ధిని మానవ కొలతబద్ధతో కొలిచి ఇతని చెప్పలేము. వారి కార్యకలాపాలు దైవిక సంబంధమైనవి కాబట్టి వాటిని మానవ జ్ఞానముతో పరిశీలించి విలువ కట్టలేము.

ఈ ఐరిష్ తరుణ గృహిణి చేసిన పనికి నిందా రోషణ చేయడానికి ఎవరికి దమ్ములున్నయ్? ఆమె తన ఇద్దరు బిడ్డల్తో భర్తతో ఆస్ట్రేలియాకు పోయి అక్కడ నివాస మేర్పరచుకొంది గడ్డుకాలం కావడం చేత వాళ్ళు ఘోర పరాజయాన్ని పొంది ముప్పై పిల్లింగుల ధనంతో మెల్బోర్న్ కు చేరారు. ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నించారు కానీ లాభం కనపడ లేదు. ఆరు పిల్లింగులు మాత్రం మిగిలి తక్కిందంతా ఖర్చై పోయింది. ఈ ఆరు పిల్లింగులు తీసికొని చర్చికి పోయి, సెయింట్ అంతోనీ స్వరూప సమీపంలో 'బీదవాళ్ళ కొరకు' అని వ్రాసి ఉన్న వ్యాజ్యో వేసింది. "సెయింట్ అంతోనీ! మాకు ఈ లోకంలో ఉన్న దంతా ఈ ఆరు పిల్లింగులే మాకు ఉద్యోగం ఇప్పించమని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించు!" అని ఆమె విలపించింది. తక్షణమే వాళ్ళిద్దరికీ ఖాయమైన నౌకర్లు దొరికినై. విహిక వాంఛా పూర్నులైన విజ్ఞానులీ విషయాన్ని సందేహించి, ఏదో 'కాక తాళీయంలే' అని త్రోసిపుచ్చ వచ్చు. కానీ ఆ ఐరిష్ గృహిణి హృదయంలో లేతమాత్రమైనా సందేహం లేదు. ఆమె ప్రతి దినం తమ కీ పని కల్పించిన దేవుడికి అభివందన స్తోత్రాలు చెల్లిస్తున్నది.

కానీ ఏ చెప్పినా జీవితానికి మృత్యువు, చరమ పరీక్ష. మనం ఎట్లా మరణించాలనో నేర్చుకోడానికే ఇక్కడ ఉన్నాం. మనం మరణించిన విధానంలోని ప్రమాణమే మనం జీవితంలో ఎంత విజయాన్ని సాధించామో తెలియచేసే కొలమానం. సత్ ఆదర్శాలు లేక స్వేచ్ఛగాజీవించి నిరాశా పూరితులై మరణించే వార్ల మరణశయల్ని పరికించిన వాళ్ళ ఐరిష్ వాళ్ళమరణించు విధాన్ని చూస్తే ఏళ్ళమరణము మోక్షానికి సోపానమని తెలుసుకుంటారు.

కెన్నెమరా పర్యటం పక్క ఎత్తైన ప్రదేశంలో ఉన్న ఆ చిన్న గృహానికి నాతోరా! ఆ గృహంలో మరణావస్థలో ఉన్న వ్యక్తిని గూర్చిన సందేశ మొకటి చాల తొందరగా వచ్చింది.

ఆ కుటీరాన్ని చూస్తే అక్కడి దుర్భర దరిద్రదశ అర్థమౌతుంది. దట్టంగా పెరిగిన పచ్చిక ఆ పూరిపాక గోడలదాకా పెరిగి ఉంది.

కవ్య బరువువల్ల ఆ ఇంటి తాటిస్తంభం వంగిపోయింది. ఆ ఇంటిని చూస్తే అది కొండ వక్కగా ఉన్న ఒక వచ్చిక గుట్టా అనిపిస్తుంది.

పిల్లల ఏడ్పులూ, ఒక స్త్రీ మంద విలాపం ఆ గృహం లోంచి వినవడుతున్నాయి. ఆ ఇంటికున్న చిన్నద్వారంగుండా మనం లోపలికి ప్రవేశించడానికి వంగోని పోతున్నప్పుడు మట్టినేల మీద మోకరించి ఉన్న ఒక స్త్రీ, ఐదుగురు పిల్లలూ మనకు కనపడ్డారు. ఆమె దుఃఖ భార నిమగ్నురాలై ఉంది. ఆమె సంతానం రోదిస్తూ ఆమెను చుట్టు కొని ఉన్నారు.

ఉపోష్యాలవల్ల శరీరంలో ఉన్న రక్త మాంసాలు క్షీణించి పోయి, జ్వరం తగిలి చావడానికి సిద్ధంగా ఉన్న తండ్రి, ఎడమచేతి వేపున్న కుక్కిమంచంలో ఉన్నాడు. అతడు మనల్ని చూచినవెంటనే, అతడి ముఖంలోని మరణవేదనాచిహ్నం లదృశ్యమై పోయినై. ఆశతో, విశ్వాసంతో మన ప్రతి చర్యచూ జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్నా ఉతడు. చావు అతడికి రహస్యంకాదు. ఎందుకంటే, అతడు తన జీవితంలో మొదట్నుంచీ మృత్యువు నెదుర్కోడానికి సర్వ సిద్ధంగా ఉన్నాడు. అతడు ప్రతిదాన్ని గ్రహిస్తున్నాడు. పరిశుద్ధ వస్తువులై ఉన్న జేసునాథుడు - పవిత్ర తెలుగుల సీసా - అంగరఖా వెలుగుతున్న దీపకళికలు - అన్నీ అతడికి తెలుసు. అతడు ప్రశాంతంగా పావనకీర్తనం చేస్తున్నాడు. ఏ భగవంతుడి సాక్షాత్కారంచేత తన పూరి గుడిసె పవిత్రమైన జేవాలయంగా ప్రకాశిస్తుందో, ఆ జేసునాథుణ్ణి భక్తిప్రపత్తుల్తో ఆహ్వానిస్తున్నాడు. తర్వాత ధృఢమైన విశ్వాసంతో తన భావాల్ని ఇహలోకం వైపు మరలించాడు. చిన్న బల్లమీద ఉన్న జేసునాథుడి స్వరూపం వైపు చూస్తూ ఆయనతో, తన్ను ఒంటరిగాచేసి తన భర్త ప్రాణాల్ని తీసుకు పోవద్దని మొరవెట్టుకొంటూ అతి దీనంగా విలపిస్తున్న భార్యవేపు అత కష్టంమీద మంచంలో వత్తిగిలి ప్రేమ దృష్టితో చూస్తున్నాడు. “కాథరిన్!” అని ఆ మరణావస్థలో ఉన్న వ్యక్తి అతిహీనస్వరంతో ఆమెను పిలుస్తున్నాడు. ఆ పిలుపుకు వెంటనే ఆమె సరిగా అతడివైపు తిరిగి పొంగివచ్చే దుఃఖాన్ని ఆపుకొనేటందుకా

అన్నట్లుగా తన రెండుచేతుల్నా గుండె నదిమి వట్టుకొని, నజల నేత్రాల్నా అతడివేపు చూస్తున్నది.

మరనోన్ముఖుడైన అతడు ఒక్కొక్క అక్షరమే పీసిన స్వరంతో వెకిలించు కొంటూ, “కాథరిన్!-ఏ-డ్వ-వ-ద్దు.-మ-న-కు- పై-న-భ-గ-వం-తు-డు- లే-డూ?- నే-ను- ఆ-య-న్ను- క-ల-ను- కొ-న్న-వ-డు- ని-న్ను- గూ-ర్చి -పి-ల్ల-ల్ని- గూ-ర్చి- ఆ-య-న-తో-చె-ప్తా.” అని అన్నాడు.

అతడు నెమ్మదిగా వెల్లకిలా పడుకొని మళ్ళీ భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాడు. అతడు మరణించాడు. అతడు, ‘వైనఉన్న భగవంతుణ్ణి’ కలుసుకోడానికి పోయాడు. ‘వైనఉన్న భగవంతుడు’ అన్నది ఆ ప్రజల గౌరవ పూరిత మైన పలుకు.

రోజంతా మోకాలి లోతునీళ్ళల్లో ఉండి, అతడు జీవితమంతా బానిసవలె పర్వత ప్రదేశాల్లో శ్రమించాడు. అతడి జీవితం, దుర్భర దారిద్ర్యంతో, హెళారా హెళారిగా యధం చేసింది. ఆ దుర్భర దారిద్ర్యం, అతణ్ణి వస్తులు పెట్టి త్వరలో చంపి వేసింది. ఇంట్లో గుప్పెడు మెతుకులు కూడా లేకుండా అతడు తన భార్యనీ, పిల్లల్నీ వదలి మరణించాడు. దృఢమైన విశ్వాసంతో వాళ్ళను జేసునా ఘడికి వప్పగించి వెళ్ళాడు.

అతడు అన్ని సంవత్సరాలుగా పోరాడిన విపద్దశ అంతా అతడు మరణంతో అంతర్ధానమై పోయింది. అతడి దైవ విశ్వాసంతో అన్నిట్లో లోతు పాతులు గ్రహించాడు. అతడు ఒక మహా విజయాన్ని సాధించిన వ్యక్తిగా మరణించాడు.

బెత్తెహము గుహలోని దారిద్ర్యంతో తన వాళ్ల దారిద్ర్యాన్ని కొల్చాడు. అతడి కష్టాల్ని జేసునాధుడి బాధల్తో పోల్చి చూసాడు. అతడి జీవితాన్ని శాశ్వతత్వంతో కొలుచు కున్నాడు. అతడి కెల్ల వృథా దర్శనమిస్తూ, ఇంకా ఉన్నత దశకూ, అభ్యుదయ మార్గానికి రమ్మని పిల్చే నాయకుడైన జేసునాధుణ్ణి అనుసరించాడు.

స్పీతి సాంత్తు సర్వేశ్వరుని సప్త అనుగ్రహాలూ అటువంటి స్వచ్ఛమైన అత్మల్లో పని చేస్తాయ్. అటువంటి అత్మల్లోనే ఐర్లండు గొప్పదనమంతా ఇమిడి ఉంది.

వాళ్ల ఆదర్శ మార్గాలు సప్త సంస్కార మార్గాలు. ఆ మార్గం వెంటబడి శాశ్వత జీవన సారం ప్రవహిస్తుంటుంది. ఈ మార్గాన్ని భక్తి విశ్వాసాల్తో అనుసరిస్తూ, బ్రతుకులో, మరణంలో ఘన విజయాన్ని సాధించిన ఐర్లండు ప్రజలు ఐర్లండును స్వర్గానికి ఎత్తారు.

ఐరిషీయుల సంతోషం

సంతోషానికి కథోలిక్కు తిరునభ ఆటపట్టు. దాన్ని స్థాపించిన మహానీయుడు 'హర్షతరంగాల్ని' ప్రసరిస్తూ భూలోకంలోకి అవతరించాడు. ఆశ, ప్రేమల్లా కూడిన హర్షం తిరునభ యొక్క ప్రత్యేకత. "అన్ని యుగాల్లా హర్షంతో కూడుకొన్న సంతానం కలిగి దాని ప్రవర్తనలో, విధి నిర్వహణలో ఆచార వ్యవహారోల్లా సంతోష ప్రదమైన తిరునభ యె, నిజంగా తిరునభ అని చెప్పవో తగిలినది." అని ఒక ఐరిష్ గురువు సంతోషంతో పల్కాడు.

బాగా అర్థం చేసుకోని ఆచరణలో వెట్టిన మతమే అన్నివిషయాల్లో అనంతమైన ఆనందాన్ని హృదయంలో చెకూరుస్తుంది. సెయింట్ లారెన్సు, సర్ థామస్ మోర్, వీల్ఫ్రెడ్డరూ తమ ప్రాణాలు బలిపెట్టే సమయంలో కూడా ఛలోక్తులు విసరడానికి ఈ ఆనందమే కారణం.

విశ్వాస కూపంలోంచి కథోలిక్కు హృదయాల్లా పొంగి వచ్చే ఈ ఆనందమే మానవత్వానికి సంబంధించిన ప్రతి విషయాన్నీ మృదులం చేస్తుంది. విశ్వాసం, చమత్కారం పెన వేసుకొని ఉంటుంది. కొందరు సంకుచిత స్వభావులు చమత్కార శక్తిని అర్థం చేసుకోలేక తికమక పడ్డారు. అది నిజమే; దాన్ని మతంతో తూచి చూస్తే పవిత్రత వల్ల ఆ చమత్కృతి జనిస్తుంది. కానీ దాన్ని వాళ్ళు మర్చిపోయారు. కాలంతో పాటు మారుతూ మానవుడిలో శాస్త్రతంగా ఉండే చమత్కృతి దైవ విశ్వాసం వల్ల ఉద్భవిస్తుంది.

కానీ దైవ విశ్వాసం వల్ల జనించిన చమత్కృతిని అర్థం చేసుకోవాలంటే ఆ వ్యక్తి దైవ విశ్వాస పరుడై ఉండాలి. ఇహలోక విషయాల్లో లోతు పాతులు గ్రహించాలనుకొన్న వ్యక్తి ఆనందంతో కూడిన అచంచలమైన విశాల దృక్పథాన్ని అతడు తప్పకుండా అలవర్చుకోవాలి. 'ఆనంద మయిడివి కమ్ము!' అని జేసునాథుడు తన అనుచరుల్ని ఆదేశించాడు. భగవంతుడి శాంతి తత్వాన్ని కల్గి ఉన్నందు వల్లనే ఈ ఆనందం కలుగుతుంది.

మానవుడు దేవుని చిత్తానికనుగుణంగా ప్రవర్తిస్తున్నపుడు అన్ని వస్తువులూ తమ సృష్టికర్తను గూర్చి ఆనందంతో మధురగానంచేస్తయ్. అప్పుడే అతడు అభ్యుదయానికి విజయానికీ ఆజ్ఞంగా ఉన్న ప్రతిబంధకాలన్నీ తొలగించ కల్గుతాడు. కేవలం ఐహిక సౌఖ్యాల కోసమే జీవించే మానవుడు అసలు జీవిత పరమార్థాన్నే గ్రహించలేక నిజమైన ఆనందాన్ని ఆర్థం చేసుకోలేడు. సంతోషం లేని చోట సంతోషం కోసం వెదకు లాడతాడు. అంతం లేకుండా పరిభ్రమించే ఈ ప్రపంచంలో, “ఆరోచించండ” మంటే దుఃఖాన్ని కొని తెచ్చుకోడ మన్నమాట! వ్యక్తులు నిరాశా పూరితులౌతారు.” దుఃఖాలు హృదయాన్ని క్రుంగ దీస్తుంటే ఆనందంకోసం తంటాలుపడే ప్రపంచమిది! ఈ జగము మానవునికి అంత్యగతికాదు. బలహీనత, మృత్యుపూ అనే ద్వంద్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేని అమాయక లోకమిది!

ఐహిక లాభ పరాయణుడూ విశ్వాస రహితుడూ ఇసుక తక్కిడా, పేడతక్కిడా వంటివాళ్ళు. ఎందుకంటే, అతడి దృష్టిలో జీవితానికి అర్థంలేదు.

“నేను వృద్ధునౌతున్న కొద్దీ, నాకు మరణకాల మానన్న మాతున్నకొద్దీ, సర్వనాశనమే అన్న భావనపై నాకున్న అయిప్తత మరీ ఎక్కువౌతున్నది ఆ భావన నాకెల్లప్పుడూ మహా భయంకరంగా గోచరిస్తున్నది నాకు సరకలో ఉన్నట్లుగానే ఉంది” అని నాస్తికుడైన ‘హక్సలీ’ చెప్పాడు. ‘హెర్బర్టు స్పెన్సర్’ కూడా ఇటువంటి తప్పుడు అభిప్రాయాలవల్లే చాలగా వ్యధపొందాడు.

“ఇదుగో! నేనుమీకు అమితానందాన్ని చేకూరుస్తాను!”

అన్న మొదటి క్రిష్టమన్ సందేశాన్ని విని అర్థం చేసుకొన్న వ్యక్తుల జీవితాలకంటే, ఆ జీవితాలు ఎంత విభిన్నమైనవి! జేసునాథున్ని బాగా అర్థం చేసుకొన్న మహాత్ముల జీవితాన్ని మనం చదువుతూంటే ఈ సందేశంయొక్క పూర్వ ప్రభావం వాల్లపై ఎట్లుప్రసరించిందో మన కర్థమాతుంది. ఎటువంటి బాహిరమైన దుఃఖాల్లా, కష్టాల్లా గూడా ఆ మహామహుల పవిత్రతాత్మలు ఆనందగానం చేసినై. వాళ్ళు ప్రపంచానందాన్ని స్వీకరించి దాన్ని మరింత అభివృద్ధి చేశారు!

ఈవిషయం, ఫాదర్ 'బాయ్లన్' (Father Boylan) పల్కిన మాటల్లో సుస్పష్టంగా వివరించబడింది.

“అస్సిసి ఫ్రాన్సిస్ (Francis of Assisi) మధ్య యుగంలోని పవిత్రతకు గొప్ప ఆదర్శం. ఆయన ఆనందమయ హృదయం ప్రపంచాన్ని ఆనందమయంగా చేసింది. ఆయనో ఉన్న ఆ గాఢమైన ఆనందాన్ని ఆయన అనుచరులు పుణిగి పుచ్చుకోని ఐహిక దుఃఖాలన్నింటినీ తరించారు.”

ఎవరైనా పవిత్రులైన మహనీయులంటూ ఉంటే వాళ్ళల్లో కార్మెల్ సభను సంస్కరించిన నెయింటు 'టెరెసా' (Teresa) ప్రథమ గణనీయురాలు. ఆమె చచ్చిపోయేంత వరకూ ఆనందంగా కాలక్షేపంచేసి ఆ ఆనందాన్ని తన తరువాత వాళ్ళకు వప్పగించి వెళ్ళింది. ఈ నాటికీ మొత్తం ప్రపంచంలో కార్మెల్ మఠంలోని ప్రాచీన మత సాంప్రదాయ అను యాయులైన వృద్ధులు తమ మరణకాలంలో కూడా యువకులు మాదిరిగా మందహాస వదనాల్తో పెండ్లికి తరలి పోతున్నట్లుగా ఉండటం మనం గమనిస్తున్నాం మహాత్ము లెప్పుడూ యువకులే! కొన్ని శతాబ్దాలు, మానవులు జరామరణాలు లేని శాశ్వత యౌవనత్వం కొనం సజీవిని సాధించడాని కని కలలు గన్నారు. అది సాధించలేక వాళ్ళాఖిరికి దాన్ని ఒక సుఖస్వప్నం కింద జమకట్టారు. అది సుఖస్వప్నం కాదు. నిజమే! జేసునాథుడు ప్రపంచానికి అనుగ్రహిస్తున్నాడు. “నేనిచ్చే జీవనోదకం త్రాగిన వాళ్ళకు ఇక ఎన్నటికీ దప్పిక ఉండదు” ఇదీ ఆయన సూక్తి.

ఈ సంపూర్ణానందం వాళ్ళది. ఎందుకంటే వాళ్ళు జేసునాథుణ్ణి బాగా అర్థం చేసుకొన్నారు. ప్రపంచంలోని ప్రతి మఠంలోనూ హార్ ధ్వనులు వినిపిస్తయ్. ‘నైఫెన్ సన్’ అన్నట్లుగా, అటువంటి ఆత్మలకు కొరడా దెబ్బలు భగవంతుడి బుజ్జగింపులు. అపొస్తలు (Apostles) కొరడా దెబ్బల్లో, త్యాగధనులు హింసల్లో, స్తుతీయులు కఠిన సమయాల్లో, మహాత్ములు ద్వేష దరిద్రాల్లో ఆనందంగా ఉన్నారు కానీ అన్ని కష్టాల్లోనూ వాళ్ళు తిరుసభ స్థాపనరక్షించింది. వాళ్ళు సత్తు

ధాన్ని ఎన్నడూ వదలి పెట్ట లేదు. దారీ తెన్నూ తెలియని వాళ్ళ మాదిరిగా వాళ్ళేన్నడూ అధః పతనం కాలేదు. అతివృష్టి, అనా వృష్టుల్లో ఉన్న చంచలమైన ఈ ప్రపంచానికి వాళ్ళు మహాషధులు! అతి కష్టసమయంలో తిరునభ తన సహాయార్థంగా కళల్నీ, సంగీతాన్ని ఆహ్వానించి వాళ్ళను ఈ ఆనందంలో ముంచెత్తిన కారణంగా సంకు చిత దృష్టిగల వాళ్ళు కొందరు, దాని పరమార్థాన్ని గుర్తించకుండా, మానవుడు ఎక్కువగా సంతోషంలో మునిగిపోయి భగవంతుడికి సన్ని హితు డౌతాడన్న భయం చేతనో ఏమో, వాద్యపరికరాల్నీ, చిత్రాల్నీ, శిల్పాల్నీ నాశనం చేసారు. ఈ రోజు అటువంటి కఠిన హృదయం అంతర్ధానమై పోతున్నది. కానీ ఈ నాడు శృతిమించిన ఆర్థత ఎర్పడి, ప్రపంచాన్ని మరో నాశన కరమైన సిద్ధాంతంలో ముంచెత్తింది. దుఃఖము, బాధా చేటులని నమ్మి, మానవత్వ మిషతో, వాటిని తొలగించడానికి అవి నీతికరమైన మార్గా న్ననుసరిస్తున్నారు.

తిరునభ, కష్టాల్నీ ఎదుర్కొని పురోగమిస్తున్నది. కష్టాలు సంతోషానికి బారి చూపిస్తాయి అని బోధిస్తున్నది. అభ్యుదయానికి బాదలు మార్గదర్శకాలు అని సిద్ధాంతీకరిస్తుంది. బాధ, ఒక పరీక్ష. శరీర కండ రాలబలానికి వ్యాయామం ఎటువంటిదో నీతిబలానికి బాధఅటువంటిది.

దరిద్రం, పరిశ్రమా, బాధా మనల్నీ పరిపూర్ణుల్నీ చేసే సాధ నాలుగా మన విశ్వాసం మారుస్తున్నది. అవి భగవంతుడి ప్రేమను ప్రతి బి.బింపచేసే దర్పణాలని రుజువు చేస్తున్నది.

ఐర్లండు ఈ దర్పణంలోనికి తొంగి చూసింది. ఆమె కష్టాల న్నింటిసి హరించి, ఆమె హృదయాన్ని భగవంతుడి మందహాస కాంతుల్లో ప్రకాశింప చేసే రక్షమాదిరిగా వాళ్ళ భగవత్ప్రేమ ఉంది.

కొందరు రచయితలు ఐర్లండును వ్యసన భూయిష్టమైన

దేశంగా చిత్రించారు. మరి కొందరు అది పగటి కలలుగను వార్ల దేశం అని వ్రాసారు. ఇంకా కొందరు దాన్ని చపల చిత్తుల భూమి అన్నారు. ఈ రచయిత లందరూ పవ్వలో కాళ్ళేసారు. ఎందుకంటే వాళ్ళది తప్పుడు దృష్టి తీవ్రమైన ఉత్సాహాన్ని భాగ్యమని భావించు

స్థిరమైన ఆలోచనకి స్థానములేని ఎడతెరిపిలేని మూర్ఖులలో నంతోషమున్నదని భావించు ఆధునిక జీవితంలో నుంచి వచ్చిన వీరలు ఐర్లండు నిశ్చలస్వభావాన్ని గ్రహించజాలక వ్యవసకరమైంది అని అన్నారు. ఐర్లండు, భౌతిక వాదాన్ని నిరాకరించి ఉన్న తదర్థాన్ని నిమగ్నమై ఉన్న కారణంగా, ఆచరణలో పెట్ట లేని పగటి కలలుగనే వాళ్ళ భూమిగా దాన్ని చిత్రించారు. నిజానికి దాని చరిత్ర చదివితే తక్కిన జాతులన్నిట్లో అది యదార్థాన్నిబట్టి ఆచరించేదని తేల్చుంది. జాతులన్నీ నామ రూపాలు లేకుండా ఒక వంక చిన్న భిన్నమై పోతుంటే, వాళ్ళు దృఢ నిశ్చయంతో, అచంచలమైన విశ్వాసంతో పురోగమనం సాగిస్తుంటే, దాన్ని చపలచిత్తుల్లో కూడిన రాజ్యంగా అభివర్ణించడానికి సాహసించారు.

పిచ్చి భ్రమలోపడి వ్యవస భూయిష్టమైన ప్రపంచాన్ని నడ్చుతున్న వాళ్ళు ఐర్లండును గుర్తించ లేరు. ఆ వ్యవసాల్నంచి తప్పించుకోడానికి ఆత్మ హత్యల్ని పాల్పడే విషాద లోకం, ఐర్లండు విషయాన్ని గ్రహించ లేదు. వేలం వెబ్రితో కూడుకోని దాని చెనుతుఫాను ఢాకకు తాళ్ళేక ఉక్కిరి బిక్కిరై పోతున్న జగం ఐర్లండు ప్రశాంత వాతావరణాన్ని అభినందించలేదు. ఐర్లండు నిశ్చలమైంది. ప్రశాంత వాతావరణ పరిశోభితమైన దేశమది. దేశమంతటా ఇటువంటి పరిస్థితి మనకు గోచరిస్తుంది. పొలాల్లో, పర్లకట్టిరాల్లో, సముద్ర తీరంలో, శిథిలమైన మతాల్లో, దేవాలయాల్లో, ఒడిదుడుకులు లేకుండా ప్రవహించే నదీ తీరాల్లో, పచ్చని మైదానాల్లో, సుందరోద్యానాల్లో ఒక చోటుమిటి? దేశంలో ఎక్కడ చూచినా ఈ ప్రశాంత వాతావరణం మనకు కనబడుతుంది. అందమైన శాద్వల ప్రదేశాల్లో, మహిమాన్విత పర్వతాల్లో, సుతేత్రాల్లో, నదీ నదాల్లో, అందమైన సరస్సుల్లో, ఉద్యాన వనాల్లో, దివ్యంగా ప్రకాశించే భూమి అది.

ప్రతి పట్టణంలో, ప్రతి గ్రామాలో కేంద్ర స్థానమైన చర్చి నుంచి ఈ ఆత్మసంతృప్తి, ఈ ప్రశాంతతా దేశం నాల్గు మూలలా తాండ విస్తుంది. అది రైతుల కృషిని మనోజ్ఞం చేస్తుంది. బాటసారి మార్గాన్ని సుగమం చేస్తుంది.

ఐరిష్ వ్యక్తి చాలా నిరాడంబరంగా, సహజంగా సత్ప్రసాదం సంధింప పోవడంచూస్తే ఆ విధానానికి అలవాటు పడని వాళ్ళకు అమితాశ్చర్యం కలుగుతుంది. అరుణోదయానికి పూర్వం ఒక పర్వదినాన నే నొక దేవాలయములో మోకరించి ఉన్నాను. శీతాకాలపు అమిత చలిలో, అంధరంలో పట్టణబహిఃప్రదేశమంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. పూజబలి ప్రారంభ మాతున్న వెంటనే ఉన్నట్లుండి నాకు పాదధ్వనులు వినపడ్డయ్యే. వెంటనే అక్షుడున్న స్థానాలన్నీ చలికండవలు నేనుకొని వచ్చినవాళ్ళచేత ఆక్రమింప బడ్డయ్యే. వాళ్ళందరూ భక్తి శ్రద్ధల్లా మోకరించి పూజబలిలో పాల్గొన్నారు. వాళ్ళు నృత్య వినోదాలనుంచి వచ్చిన యువకులు. రాత్రుల్లో వాళ్ళు నృత్య వినోదాల్లా సుఖంగా కాలక్షేపం చేసినా, భగవంతుడి పట్ల తమ కున్న విధిని ఏమి దేదన్నది స్పష్టమైంది. వాళ్ళు తమతమ గృహాలకి వెళ్ళి పోబాయే ముందు గుడికి పూజబలి పండ కోసం వచ్చారు.

ఇది చాలా అసంగతమైన విషయమని గొణుగు తున్నావు కదూ! ఐర్లండులో అసంగతమైందేమీలేదు. తక్కిన జాతుల కన్నా ఐరిష్ వినోదాలూ, నృత్యాలూ చాలా వినయ సంపన్నాలు. పరిసరజాతులు హృదయ పూర్వకాలు. కష్టాల్లా మారితే, ఆనంద సమయాల్లా, సమావేశాల్లా మారిరిగానే ఏకాంత సమయాల్లా భగవంతుడు వాళ్ళతోనే ఉంటాడు. వాళ్ళు ఆనంద సమయల్లా భగవంతుణ్ణి మర్చిపోరు. సెలవు రోజుల్లా వినోదాల్లా పొద్దుపుచ్చే టప్పుడు గూడా వాళ్ళు భగవంతుణ్ణి ఏమరరు.

క్లైర్ కు ఉత్తరాన ఉన్న ఉన్నతమైన మధ్య మైదానంలో 'లిన్ డూన్ వర్ణ' (Lisdoonvarna) లో సెలవ కాలక్షేపం జరుగుతున్నది. అది కేవలం ఆనంద వాంఛా వర్ణకే అక్కడుంది. ఆ సమయంలో ఆ పట్టణ వీధులన్నీ కిట కిట లాడి పోతున్నయ్యే. పగటి పూట విహారాలు, సాయం సమయాల్లా నృత్యాలు, సంగీతాల్లా కాలంక్షణంలో ఇట్టే గడిచి పోతుంది. ఇది ఐర్లండుకు కొత్త కాదు. ఇతర దేశాల్లానూ ఈ పరిస్థితి ఉంది, కానీ ఐర్లండు విషయంలో ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, ప్రతి రోజున ప్రాతఃకాలంలో ఈ విషయాల వల్ల వచ్చిన

ఆనందాన్ని వాళ్ళు పవిత్రం చేసుకొంటారు. అది నిజంగా ఐరిష్ విశిష్టతే.

ఇర్లండులో తక్కిన ప్రదేశాల్లో మాదిరిగానే 'లిస్ డూన్ వర్ల్డ్' లో కూడా దేవాలాయము నడిబొడ్డున ఉంది. ప్రతి రోజూ ఉదయం మొట్ట మొదటి పూజబలి 5 గంటలకు ప్రారంభమౌతుంది. అటు తర్వాత 10 గంటల వరకూ ప్రతి అరగంట కొక సారిగా పూజ బలులు నాగుతై. ఈ పూజబలి సమయాలన్నిటో గుడి, జనం పట్ట కుండా క్రిక్కిరిసి పోతుంది. చాలామంది సత్ప్రసాదానికి పోతారు. మొదటగా జరిగే పూజబలులకు సముద్ర తీరాలున్నచీ, వర్ష తాచీ, బుజాలమీద కర్రలూ గాలాలూ, తుపాకులూ ధరించి జాలర్లు వేట గాళ్ళు వస్తారు.

తర్వాత జరిగే పూజబలులకు యువతీ యువకులు అత్యుత్సాహంతో వస్తారు. వాళ్ళ ముఖారవిదాంల్లో ఆనందోద్రేకాలు నాట్య మ్నాడై. అక్కడ మైదానంలో ఆ చివర్నించి, ఈచివర వరకూ ఆనందోద్రేకాలే మనకు గోచరిస్తయ్.

'లిస్ డూన్ వర్ల్డ్' లో పట్టవగలు ఈ ఆనంద మహాంబుధి పెల్లుబికిరావడం మనం గమనించ వచ్చు. కానీ విపత్ మేఘాల కారు చీకట్లలో నిరాహారంతో కుమిలిపోయే దార్భాగ్యుల హృదయాల్లో కూడా ఈ ఆనంద వాహిన్ని చూడవచ్చు. ఈ ఆనందాంబుధి దైవ విశ్వాసంగల దృష్టికే గోచరిస్తుంది. ఎండుకంటే అటువంటి చోట్లల్లో ఉన్న ఆనందం కేవలం దైవ విశ్వాస జనితమైందే.

మనం 'మోహర్' గుండా ఆమైదానాన్ని దాటి అక్కణ్ణుంచి దక్షిణానికి తూర్పుకూ పోయే రోడ్లను అనుసరించి పోతే, నిరాశను పారద్రోలిన ఆ శిలాప్రదేశాల్లో మనకు ఆ ఆనందచిహ్నాలు గోచ రిస్తయ్. ఆరోడ్లప్రక్కన ఏకాంతంగా ఉన్న ఆ గృహాల్లో, దరిద్రంతో బాధపడిన ఆత్మల ఏకాంతనివాసాన్ని పారద్రోలిన ఆనందం మనకు గోచరిస్తుంది.

దీని యథార్థ్యాన్ని మీకు తెలియచేయడానికి 'క్లెక్'లో రోడ్డుప్రక్కన ఉన్న ఒక చిన్న ఇంట్లో నేను కలుసుకొన్న ఒక వృద్ధురాలి సృతాంతం కాస్త చెప్తా.

ఆమె భర్తా, పిల్లలూ గతించిపోయి చాలాసంవత్సరాలైంది. ఐనప్పటికీ సగంతెరచిన కవటంగుండా ప్రపంచాన్ని పరికిస్తున్న ఆ వృద్ధమాత ముఖమీద సంతృప్తి రేఖలు స్పష్టంగా గోచరిస్తున్నయ్. నేనక్కడ నిలబడి ఆమెతో మాట్లాడి ఆమెచరిత్రను తెలుసుకొన్నా.

“ఐతే ఈ ప్రపంచంలో నీవు ఏకాకి జీవినన్నమాట!”
 “ఓహో! కాదు! కాదు! నాతో భగవంతుడూ, ఆయన వరప్రసాదాన్ని పొందిన మరియుమాతా ఉన్నారు.” అని ఆమె తక్షణమే బల్లగుద్ది చెప్పింది.

తలుపు కవతలగా ఒక బల్లమీద మరియుమాత జవమాల ఉండి దానికవతలగా తెల్లని గోడమీద సెంటుజోనఫ్ చిత్రపటం ఒకటి అలంకరించబడి ఉంది.

ఇటువంటి పరిస్థితిలోనే లిమరిక్కు వర్వతసమీపంలో నేనింతకు ముందు కలుసుకొన్న ఐరిష్ మాతతో ఈమె కలసింది. అమె ఆ వర్వతంకింద ఉన్న బావిసేటిని బాక్సెనతో మోసుకొని వస్తూ వంకరటింకర్లగా ఉన్న ఆశ్చర్యతమార్గంలో వృద్ధాప్యంచేతా, శక్తిహీనతచేతా ఎక్కువగా కష్టపడుతున్నది. ఆమెదగ్గర్నుంచి నేను బాక్సెన తీసుకొన్నా. మేము కొండవైకి పోతున్నప్పుడు దేశ నిర్వాసం, మృత్యువుతో కూడుకొన్న ఒక విషాదగాథ ఆమెనాకు చెప్పింది. ఐనప్పటికీ ఆమెలో అత్యద్భుతమైన ఐహిక విరక్తి, సంతృప్తి నాకు గోచరించివై. ఆమె అన్నివిషయాల్లో భగవంతుడి కృపినిచూచింది.

రోడ్డు ప్రక్కన ఉన్న ఒక చిన్న పూరికొంప దగ్గరికి మేంవచ్చేటప్పటికి, “అక్కడెవరున్నారు?” అని అడిగా

“నేను, భగవంతుడూ” అని ఆమె సమాధానం చెప్పింది.

“మాట్లాడు కొడానికి నా కాభగవంతు డుంటే, ఏకాంత

నీవాసం చేసే గతేం పట్టింది?” అని ఆమె నేనడిగిన మరో ప్రశ్నకు సమాధానంగా చెప్పింది.

జేసునాథుడి పాఠశాలల్లో అటువంటి వ్యక్తులు సర్వవిధాలా తగిన విద్యార్థులు వాళ్ళకు ఇహలోకం బోధించ కలిగిందేమీ లేదు.

ఈ ప్రజల భాషలో, ఐరిష్ ఆనందం తన అభిప్రాయాల్ని సుస్పష్టం చేసుకొనే ఉంది. గేల్ (Gael) భాషజాతీయ శక్తి స్మృతులకు పవిత్ర చిహ్నం. వాళ్ళకా అవకాశం దూరమై పోయినందు వల్ల కొన్ని తరాల వరకూ వాళ్ళకు చెప్పరాని నష్టం సంభవించింది.

ఐర్లండుకు మహత్తరమైన సాహిత్యం ఉంది. దోపిడి మూకల వల్ల చాలా నాశనమై పోయినప్పటికీ ఇంకా దాని చిహ్నాలు కొద్దిగా అక్కడక్కడా మిగిలి పోయినై. డార్ మెస్టేటర్ (Darimester) చెప్పి నట్లుగా; యూరపు కెల్లిక్ జాతుల చరిత్రను అధ్యయనం చేయాలంటే ఐరిష్ వ్రాత వ్రతుల్ని పరిశీలించాలి.

“మన దేశంలో అనాది కాలంనుంచీ ఈ నాటి వరకూ ఐర్లండుకు అనుశ్రుతమైన ఒక ప్రత్యేకమైన చరిత్ర కలిగి ఉండే అవకాశం లభించింది. కెల్టుల ప్రాచీన నాగరికతను సంపూర్ణంగా చిత్రించిన సారస్వతాన్ని అది భద్ర పరిచింది. కెల్టుల ప్రపంచాన్ని సర్వ సులభం చేసే సారస్వతం “ఐర్లండుది!”

ప్రజల అభి ప్రాయాల్ని, ఆదర్శాల్ని సుస్పష్టం చేసుకొనే ప్రముఖ సాధనం జాతీయ భాష. మరే ఇతర భాషా ఆ పనిని నెరవేర్చలేదు. అన్య భాషను మాట్లాడాలంటే చాలా అనర్థాలున్నయ్. ఆ భాషను పలకడంలో, ఆ పలుకు బడిని అర్థం చేసుకోవడంలో తనకు చాలా లోపాలున్నయ్, అని తెలుసుకొన్న వ్యక్తి తన్నుతాను చాలా న్యూనంగా భావించుకోక తప్పదు.

ఇంగ్లీషులోనే మాట్లాడాలని నిర్బంధించ బడ్డప్పుడు గాల్వే (Galway) ఇంగ్లీషు పార్లమెంటు సభ్యుడికి ఈ విధంగా సమాధానం చెప్పడానికి కారణ మిదే. “మేం ఇంగ్లీషులోనే మాట్లాడై నీవు మా

కంటే తెలివిగల వాడివిగా ఉంటావ్. ఐరిష్ భాషలో మాట్లాడే కథ అట్లా ఉండదు." అని చెప్పాడు.

ఐర్లండు భాషలూ, ఆ దర్జాలూ గాఢమైన మత సంబంధమై నందు వల్లనే వీటితో కూడుకొన్న భాషకు చెద్ద చెబ్బు తగిలింది. జాతీయ భావానికే కాకుండా జాతీయ మతానికూడ గట్టి చెబ్బు తగిలింది.

ఐరిష్ వ్యక్తి మాదిరిగా నిర్దుష్టంగా, నేగంగా మాట్లాడగల వ్యక్తి మరెవ డున్నాడు?

‘ఐరిష్ బుల్’ అనే మారు పేరు వాళ్ళ సంభాషణా చమత్కారానికి ఫలోత్తులకూ, వ్యంగ్యానికి మంచి ఉదాహరణ.

1834 సంవత్సరములో నిర్బంధ చట్టమున్నప్పటికీ, ఐరిష్ భాషను తమ మాత్రు భాషగా మాట్లాడే వాళ్ళు 3,000,000 మంది ఉన్నారు. కానీ కాటకం స్పృటకం, దేశనిర్వాసం, చట్టాలూ ఆ భాషను నిరోధించినై దక్షిణ దేశంలో, తూర్పు దేశంలో తప్ప ఐర్లండుతటా ఆ భాషాస్థానంలో ఇంగ్లీషు వచ్చి చేరింది.

అమూల్యమైన వాతప్రతులు కొన్ని వేలు దగ్గం చేయ బడ్డయ్యే. 1893లో గెయ్ లిక్ సంస్కరాభి లామలు బైలుదేరి బూడిదపాలై పోయిన సారస్వతాన్ని పునరుద్ధరించేవరకూ, తాము ఏం పోగొట్టు కున్నారో కూడా తెలియని అమాయకులు ఐర్లండులో ఉన్నారు. మళ్ళీ ఆనందంతో ఐరిష్ వాళ్ళు కతోలిక్కు మతానికి సంబంధించిన ‘గెయ్ లిక్’ భాషను మాట్లాడే సుదినాలు వచ్చే సూచల్ను చాలా కన పడున్నయ్యే.

ఐరిష్ భాషతో సరిసమానంగా ఐరిష్ సంగీతం కూడా పెంపొందుతున్నది. మహా కవుల కావ్య గీతకలు కంఠస్థం చేసి ఐరిష్ వాళ్ళ సభల్లో, సమావేశాల్లో చదువు తున్నారు.

“ఐర్లండులో మాదిరిగా కవిత్వం అభివృద్ధిచెంది ఆదరింప బడి నట్లుగా, ఇంకే దేశంలో అంత అభివృద్ధిచెంది అంతగా ఆదరింపబడలే దనడంలో ఏ మాత్రం అతిశయోక్తి లేదు. 16 రకాలైన కావ్యా

లున్నాయ్. ప్రతి తరగతి కావ్యానికీ ప్రత్యేకమైన ఛందస్సుని, లయా ఉంది. అటువంటి ప్రత్యేకమైన ఛందస్సుని, లయాతో కూడుకొన్న కావ్యజాతులు మూడు వందలకు పైగా ఉన్నాయ్.” అని జోగ్లన్ హైడ్ అన్నాడు.

అటువంటి వాళ్ళకు గానరహితమైన జీవితం దగ్గరం. ఏ జాతిలోకూడా తీసుకురాలే సంతతి ఉన్నత స్థాయికి వాళ్ళు సంగీతాన్ని తీసుకు వచ్చారు. ఐర్లండుకు ఒక్కదానికే జాతీయ చిహ్నంగా ప్రత్యేకమైన వాద్యపరికరం ఒకటుంది.

ఐర్లండు సంగీతాన్ని గురించి డాక్టర్ ‘ఎన్నెస్ట వాల్కర్’ ఈ విధంగా అన్నాడు.

“ఇవ్వకున్న వాటిలో చాలా ఆందమైంది ఐరిష్ జానపద సంగీతం అన్న విషయాన్ని, అనుమానంతో ప్రశ్నించే గాయకులు చాలా కొద్దిమంది ఉన్నారు ఉయ్యాలో మొదలొకటి యుద్ధభూమి వరకూ, ఆ సంగీతం మానవుడి ఉత్సాహాన్ని అద్భుతంగా కేంద్రీకరించి సంగీత మంటే, పదహారు శ్రుతుల్లో కూడుకొన్నది మాత్రమే అన్నట్లయితే, ఐర్లండులో అటువంటి సంగీతాన్ని సృష్టించిన మహామహులనేకు అన్నారనక తప్పదు ఎందుకంటే, ప్రథమ దశలోనే ఐరిష్ జానపద సంగీతం మనోజ్ఞంగా విరాజిల్లింది. కేవలం శ్రేణు సుఖం కావాలంటే ‘మోజర్స్’, ‘మ్యూబర్ట్’ రచల్ను చాలు. ఐరిష్ సంగీత శాస్త్రజ్ఞులు సంగీత కలలో అపురూపమైన ‘త్రిపది’ని సృష్టించారు.”

‘కాంట్రెన్ సిస్’ వాళ్ళ వాద్య నైపుణ్యాన్ని ప్రశంసిస్తూ ఇట్లా అన్నాడు.

“వాద్య పరికరాల్లో ఈ ప్రజలకున్న శ్రద్ధాసక్తులు శ్లాఘనీయాలు! వాటియందు వాళ్ళకున్న నిపుణత్వం, ఇతర్ల కేవలకీ లేదు. వాళ్ళు స్వరకల్పన నెమ్మదిగా చేయరు. వాళ్ళు త్వరితగతినీ స్వరకల్పన చేస్తారు. వ్రేళ్ళు అంత వేగంతో తంతులు మీటుతుంటే, అప

స్వరాలు పల్కుకుండా ఆ వాద్య విశేషం ఉండడం చాలా అపురూపమైన విషయం."

ఎదుర్లేని సంగీత కళతో బర్లండు ఆనందంలో మునిగి తేలింది. జేసుగాథుడి స్తోత్రగీతాల్లా మనోహరంగా అడి, పాడి మొత్తం ఐరిష్ బాతి ప్రపంచాన్ని మధుర వీణా నిస్వనంవలె నిమగ్నం చేసి నేసింది.

ప్రతి వ్యక్తి విశ్రాంతిగా ఉండి, నిర్భయమైన భావనతో ఉన్న వ్యక్తుల అట్లాగే మనోహరంగానూ చేస్తాడు. కనకాశ్వపదానురాగం గల ప్రతి వ్యక్తి ఎట్టి కష్ట సమాలక్షనా వెనడేయకుండా సంతోషంతో ముందుకు సాగిపోతాడు. కనకం మీద ఉన్న అవేయూ, దాన్ని సంపాదిస్తూ మనకొనే భావనా అత్యంత ముందుకు నెట్టుకుపోతుంది. ధనవంతుణ్ణి కావాలనే దృఢకాంక్షతో అతడు మృత్యువును కూడా లెక్కచేయకుండా ముందుకు నెట్టుకుపోతాడు.

ధనం ఉంటేనే భౌతిక సుఖాలన్నీ అనుభవించడానికి తగిన అవకాశం లభిస్తుంది. కాబట్టి, ఆ ధనం కోసమని యెటువంటి క్లిష్ట పరిస్థితుల్ని కూడా లెక్కచేయకుండా, అఖరికి మృత్యువున కైనా తెగించి పోరాడే వ్యక్తిని చూచి బగత్తు వార్షిస్తుంది.

ఐరిష్ విషయం కూడా అంతే ఇహలోక సంపద కోసం కాకుండా, వాళ్లు పరలోక సంపద కోసం కష్టాలన్నీటినీ ఎదుర్కొని తమకు లభించబోయే అదృష్టం కోసమని దృఢ నిశ్చయంతో పురోగమిస్తున్నారు.

వాళ్లు మోక్ష పతాక చ్ఛాయల్లా తేనుప్రభువు బోధించిన అష్ట భాగ్యాలు మార్గదర్శక స్తంభాలుగా స్వీకరించి, దృఢ విశ్వాసంతో తదనుగుణంగా జీవిత ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ఐహిక భోగ పరాయణులకు అగమ్య గోచరాలైన జీవన దరిద్రతా, బాధల్లోని రహస్యం, వాళ్ళకు సుగమాలు. వాళ్ళ ఆనందం సర్వ కష్టాల్ని హరించింది. తుచ్ఛ ఐహిక భోగాల్నుంచి మౌదయ సుచర్ల భండాగారాన్ని పవిత్రం చేయడానికే కష్టాలు అన్న సంగతి వాళ్లు గుర్తించారు.

ఐరిష్ వాళ్ళకు ఉన్న జీవిత దృక్పథాన్ని గూర్చి మాట్లాడుతూ ఇంగ్లీషు ప్రొటెస్టాంటు రచయిత 'హెరాల్డ్ బెగ్ బై' (Herold Begbie) ఇట్లా చెప్పాడు.

“నిరాడంబరముగా జీవిస్తూ, హృదయ పూర్వకమైన ప్రేమతో సర్వమానవ సోదరత్వాన్నా కాంక్షిస్తూ, తమ కుటుంబాల్ని ప్రేమతోను, బాధ్యతతోను పోషిస్తూ, కష్టపడి బ్రతికే ఐరిష్ వాళ్ళే, మనం మన ఇంగ్లండు దేశములోని గ్రామాదులలో ఇంత కాలంనుంచీ చమత్కృతిని పెంపొందించలేక గ్రుడ్లు మిటకరించుకొని కూర్చున్న సమయంలో, చమత్కారాన్నభివృద్ధిచేసి, జీవిత సమస్యను చక్కగా పరిష్కరించా రనిపిస్తున్నది. దక్షిణ ఐర్లండులో ప్రతి బాటసారి అచటనుంచే ఆ ఆనందమయ జీవితమే ఐరిష్ వాళ్ళ వ్యక్తిత్వం. నాచిరకాల పరిశోధనల వల్ల నేను తేల్చి చెప్పే విషయ మేమంటే ఐరిష్ వాళ్ళకున్న ఈ వ్యక్తిత్వం కథోలిక్కు సంస్కృతి వల్ల ఏర్పడ్డది.

తిరుసభ సంస్కృతివల్ల ఏర్పడ్డ ఆనందమయ జీవితానికి, విశాల దృక్పథానికి ఐర్లండు ప్రబల తార్కాణమని ప్రపంచముతా గ్రహించాలి.

‘దివ్యసత్య’సాదములో జేసునాథుని నివాసం ఐరిష్ జాతినంతా ఆనంద మహాఽబుధిలో ముంచెత్తింది. ఆ జాతి మొత్తం ఆయన చుట్టూ మోకరించింది. అగ్ని పరిక్షలూ, నానావిధ హింసలూ వాళ్ళు ఈ సంతృప్తితోనే అనుభవించారు. పైగా ఆవి వాళ్ళను మరింతగా బలపర్చినై. “దరిద్రలూ, అణగారిన పోయిన వాళ్ళూ, బాధామయ జీవులూ, దేవుడి ఆశీర్వాదం పొందిన వాళ్ళు” అని జేసునాథుడు చెప్పినందువల్ల వాళ్ళ బాధలన్నీ ఆయన కోసం సహించారు. దేవ మండనములో దివ్య సత్య సాదములోనున్న జేసు సాక్షాత్కారం ఐర్లండుకు అచంచలమైన విశ్వాసాన్ని బలాన్ని చేకూర్చింది. దాని వల్లనే ఆమె ఇతర జాతుల జీవితం కన్నా మహత్తరమైన జీవితాన్ని పొంద కలిగింది. ఐర్లండు వినయ విధేయతలు కలిగి జేసునాథుడి సమక్షంలో అన్ని సమయాల్లో, అన్ని పరిస్థితుల్లో బాగా ఆనందించింది “నిన్ను గూర్చే నేను నిరంతరం గానం చేస్తూ నేను అనేకులకు ఆశ్చర్యంగా కనిపిస్తున్నా. నీవు ఆర్తతాణ పరా

యణుడవు. నేను నిన్ను గూర్చి పాఠినప్పుడల్లా నాహృదయం ఆనందాంబుధిలో ఓలలాడి పోతుంది. ఇవి వాళ్ళు జేసునాధుడికి చెల్లించే స్తోత్రాలు.

ఐహిక దుఃఖాలన్నీ మానవుడు పవిత్రుడు కావడానికి నిర్దేశింపబడ్డవే అని వాళ్ళ దృష్టి. వాళ్ళు కష్టాలన్నీ అనుభవించారు. అవి జీవితములో ఒక భాగమని వాళ్ళకు తెలుసు.

భూలోకంలో జేసునాథుడు ధరించిన ముళ్ళు కిరీటం, కాంతి వలయమని వాళ్ళకు తెలుసు. జేసునాథుడు స్త్రీవ వేయబడి చనిపోయేటప్పుడు దాన్ని కాంతి వలయంగానే ప్రదర్శించాడు కూడా.

“స్త్రీవ మానవుడికి బుం!” స తోష ప్రదమైంది స్త్రీవ! మోక్ష సామ్రాజ్యాన్ని చేరడానికి స్త్రీవ ముఖ్య సాధనం!” అని, ఎ’ కెంపిస్ (Akempis) భోధించిన సూక్తిని ఐర్లండు బాగా అర్థంచేసు కొన్నది.

జీవిత సారాన్ని అమృత మయంగా చేసే ఐరిష్ వాళ్ళ ఆనందానికి మూల కారణం కథోలిక్కు విశ్వాసమే!

15 వ అధ్యాయం

ఐర్లండు ఘన విజయం

అన్ని జాతుల ఘన విజయ జీవితాల్ని చరిత్ర కారులు బ్రహ్మాండంగా అభివర్ణించారు. నిజంగా ఆలోచించి చూస్తే అవన్నీ ఘన విజయాలు కావు

శతాబ్దాల చరిత్ర విషయాన్నింతటిని సక్రమంగా నిరూపిస్తున్నది. వాణిజ్యాధిక్యత నల్లగానీ, రాజ్య విస్తీర్ణతనల్లగానీ ఎక్కడ మంచి ప్రజల్ని నియంపించి వల్లగానీ జాతీయవిజయం అభించదని అది నిజావు చేస్తున్నది. జాతీయ స్వాదాయం క్రమేపీ తీసికొని పోతుండగా కేవలం ఒక్క తరవాళ్ళ గొప్పదనానికే మురిసి పోయే సంకీర్ణత బృక్కభంగల వాళ్ళకేది విషయంగానే గోచరించవచ్చు. వ్యక్తికి మాదిరిగానే జాతి కూడా భౌతిక సౌఖ్యాల్ని పొందకల్పినంత మాత్రంచేత గొప్పది కాజాలదు. సద్భావంవల్లా, సత్ప్రచర్తనల్లా ఒకజాతికి గొప్పదనం వస్తుంది

ఐహికంగా పెద్ద పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించుకొని నామ రూపాలు కూడా పోతుండా కాలగర్భంలో విలీనమై పోయిన అనేక జాతుల విచిత్ర చరిత్రతో కూడిన మాయలోకమిది. మహా పట్టగా లంతర్ధానమై పోయి పాలరాతి నేలమీద వెంపొందిన 'యూకటన్' (Yucatan) మహారాజ్య సీమల్లా పయనించే శాటసారికి ఈ మాయ గోచరిస్తుంది ఆఫ్రికా అనాగరిక జాతుల్లా, ఆసియా పర్వత ప్రదేశాల్లా, ఈ మాయ అరణ్ణి చకితుణ్ణి చేస్తుంది.

అధికారం కోసం, విజయాల కోసం తహ తహలాడిన జాతులే సర్వనాశనమై పోయిన వన్న పరమ సత్యాన్ని ప్రపంచ చరిత్ర మాటి మాటికి ఉద్ఘోషిస్తున్నది

ఆది మానవ చరిత్ర పుటల్ని మనం తిరగేస్తూంటే ఆశ్చర్యంగా గమనించే విషయమేమంటే, ఏజాతి ఇతర జాతుల మీదికి దండయాత్ర చేసిందో ఆ జాతే సహజంగా సర్వనాశనమై పోతుందన్న పరమ సత్యం. ఉన్నతా దర్జాల ద్వారా ఘనవిజయాన్ని పొందిన వీర

ఒక సంఘటన్ని మనం ఆ చరిత్రలో కనుగొంటాం. సృష్టి మొదలు కోని తరతరాల వరకూ బ్రహ్మాండ మైన చరిత్ర కలిగిన జూదా జాతిని మనం గుర్తిస్తాం. భగవంతుడిచే వరింప బడిన ఆ జూదా ప్రజలు బలహీనులైనప్పటికీ, నిరంకు శత్రుత్వంలో క్రుంగి కూలారి పోయినప్పటికీ, దృఢమైన విశ్వాసం ద్వారా వాళ్ళు వాటన్నిటిని జయించారు.

దుర్మార్గమైన ఈజిప్టు నాగరికత వాళ్ళను అణచి వేయడానికి శతభా ప్రయత్నించింది. ఇసుక ఎడార్లలో సగం కూరుకు పోయిన శిథిల పాపాణలను మాత్రం మిగిల్చి, ఆ నాగరికత నామ రూపాలు లేకుండా నాశనమై పోయింది. దేవుడి అనుగ్రహం సంపాదించిన ప్రజలే అభివృద్ధి చెందారు.

పశుబలం కలిగిన అస్సీరియా (Assyria) ఆధికార వ్యామోహితమై వాళ్ళను సర్వ నాశనం చేయడానికి కత్తిగట్టి వైకి దూకింది. అస్తమించ బోయే సూర్యుడు ఆ వెండి బల్లాలపై తళతళా ప్రకాశించాడు. బంగారపు శిరస్థాణాలపై తన కాంతి వుంజుల్ని విరజిమ్మాడు. సైనికుల భయంకరాట్టహాసాల్లో భూమ్యాకాశాలు దద్దరిల్లివై. గుఱ్ఱాల గిట్టల చప్పుడుకు భూమి కంపించింది. ఉదయ భాసుడు ప్రశాంతమైన ప్రదేశంలో నైవ్యంపై తన అరుణాగుణ కాంతుల్ని ప్రసరించాడు. బల్లెం, శిరస్థాణం, రాతూ, గుఱ్ఱం అన్నీ కలపాలై పోయినై భగవంతుడు తన భక్తుల్ని సంరక్షించడానికి ముందుకు వచ్చాడు. ఆ పశు బలంలో కూడిన విరోధి మట్టిపాలై పోయాడు.

మహా గర్వ భూయిష్టమైన బాబిలోన్ తన హస్తాన్ని చాచి జూదుల కంఠాలకు ఊరి బిగించడానికి ప్రయత్నించింది. భూభాగమంతా విరోధి నైవ్య ప్రళయార్భటుల్లో ప్రతిధ్వనించి పోయింది. కానీ భగవంతుడు విశ్వాస పాత్రులైన జూదుల్ని భయపడవద్దు అని అభయ హస్తమిచ్చి “మీ మీదకు దండెత్తిన వాళ్ళ గృహాలల్లా గుడ్లగూబలు కాపురాలు చేస్తయ్. వాళ్ళ రాజ్యం కూరమ్మగ సంక్షీర్ణ మాతుంది.” అని ఊరడించాడు.

గ్రీసు పరాక్రమంలో తక్కిన వాళ్ళకు మించి పోయింది వాళ్ళు దగ్గో గొప్ప నాగరికత కలిగిన గ్రీసు విజృంభించింది. గ్రీసును గురించి

వేద గ్రంథాలు ఇట్లా చెప్పినై. “అది భూమండలములోని రాజులం దన్నీ హతమార్చింది అది భూమండలం చిట్ట చివరిదాకా పోయి జాతు లన్నింటిని విధ్వంసం చేసింది. నూత్నోనియన్ సిపాయి దెబ్బకు భూమాత నోరు కట్టుపడి పోయింది.” గ్రీసు అసంఖ్యాకులైన గొప్ప నైన్యాల్లా వీరోత్తంసుడైన మక బేయుసుని నాయకత్వాన నున్న జూదుల వైకి దండెత్తింది. అప్పుడు మక బేయుస్ కొద్దిపాటి నైన్యంతో గ్రీక్ నైన్యాన్ని ఎదుర్కొన సంసిద్ధుడైనాడు. రణరంగంలో దూకుటకు ముందు, “ఎక్కువ మందైనా, తక్కువమందైనా భగవంతుడి దృష్టిలో భేదం లేదు. ఎక్కువ మంది ఉన్నందు వల్ల కాదు విజయం లభించేది. జయాన్ని పొందే బలం స్వర్గం నుంచి సంక్రమించాలి. భగవంతుడే ఈ రాక్షసుల్ని సర్వ నాశనం చేస్తాడు.” అని జూదుల నాయకుడు నిర్భయంగా పలికాడు. నిజంగా జరిగింది కూడా అంతే. ఒక మహా తరంగం విజృంభించి మహోద్ధృతంగా వైకిదూకి, మహా బలిష్ఠమైన తీరా న్నెదిరించి, నడుము విరిగి చెల్లా చెదరై పరాభూతమై నట్లుగా; భగవంతుడి ప్రేమ కర్పూలైన వాళ్ళవైకి ఇహలోకశక్తి విజృంభించి పరాభూతమై ఘోర పరాజయాన్ని పొందింది.

“భయపడవద్దు. వాడి కున్నది కండ వుష్టి మాత్రమే: మన కున్నది దైవశక్తి! భగవంతుడు మన పక్షం పోరాడతాడు.” అని, అస్సీ రియన్ల భయంకర దండ యాత్రకు గురైన జూదులను చూచి పల్కిన వాళ్ళ ప్రవక్త వచనాల్ని విశ్వసించి, వారు చలించని ధైర్యంతో శత్రు సమూహా న్నెదుర్కొన్నారు.

జూదుల రాజ్యం అంతరించి పోయిన కొన్ని శతాబ్దాలకు, ఐరిష్ రాజైన బ్రియన్ బోరు (Brian Boru) కూడా దైవ విశ్వాసంతో అట్లాగే పల్కాడు. భయంకర శత్రువులైన డేసిష్ వాళ్ళను గూర్చిన భయాన్ని ప్రజలు వెలిబుచ్చినపుడు బ్రియన్ ఇట్లాగ వార్లను ప్రశ్నిస్తున్నాడు. ఆ రాజు తన మాటల్లా “అది భగవ దభీష్టమైతే” అని ఏమన్నా అన్నాడా, లేదా. ఆయన దేవునిమీద ఆధారపడకుంటే, మనము భయపడ సవనరం లేదు.

దైవముపై గల ఈ నమ్మక ప్రవృత్తి, ప్రవృత్తియే జాతీయ విజయంలో, నిజమైన గొప్పదనంలో గల చెద్ద రహస్యం. సృష్టికర్త నియమాల్లా జాతిని సురక్షించి, దానికి ఘన విజయాన్ని చేకూర్చి, గమ్యస్థానాన్ని పొందించ గల ఉత్సాహ శక్తి ఇది.

ఈ శక్తి జూదులు జీవాధారమని గ్రహించి కాల ప్రవాహంలో పురోగమించారు. వాళ్ళ శత్రువులు మాత్రం భౌతిక వాదాంధకారంలో పడి దారి తప్పి నశించారు. కానీ, జూదులు తమ గమ్యస్థానాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని కూడా చిట్టచివరికి దాన్ని సురక్షితంగా చేరగల మార్గాన్ని వదలి, తమకు రావలసిన ఘన విజయాల్ని చేతులారా త్రోసివేస్తున్నారు.

వాళ్ళకు విమోచన ప్రదాత అవతరిస్తాడన్న విషయం బాగా తెలుసు. వాళ్ళు తాము నెరవేర్చ వలసిన ప్రతిజ్ఞల్ని నెరవేర్చకుండా కాలం గడిపారు. కాల ప్రభావం చేత వాళ్ళు విమోహితులై ప్రపంచపు మాయల్లా చిక్కనిపోయి అంధులై నారు. సంతోషం ఉపరించి వాళ్ళ మధ్యలోనే ఉన్నప్పటికీ చిట్టచివరికి వాళ్ళాయన్ను చూడలేక పోయారు. వాళ్ళ అంధత్వంలో పడి ఎంతగా అధః పతనమై పోయారంటే, ప్రతి విషయాన్ని ఐహిక దృష్టితోనే పోల్చి చూడడం మొదలు పెట్టారు. వాళ్ళను ప్రపంచ విజేతలుగా చేయగల ఒక మహా శక్తిమంతుడైన నాయకుని కోసం ఎంతగానో తహతహలాడారు. దారిద్ర్యంలో కూడా శక్తిమంతుడూ, అసహాయ స్థితిలో కూడా బలిష్ఠుడూ, స్త్రీల వేయబడి కూడా ప్రపంచ విజేత ఐన జేసునాథుణ్ణి వాళ్ళు గుర్తించ లేక పోయారు.

ఆ దైవా విష్కరణమే ఐగ్లండుకు సంక్రమించింది. కానీ ఆమె తప్పటడుగు వేయలేదు. ప్రపంచరక్షకుడు తనదగ్గరికి వచ్చినప్పుడు ఆమె ఆయన్ని గుర్తించి, తదాదిగా ఆయనకు విశ్వాస పాత్రురాలై ఉంది. అందుకనే ఆమెచరిత్ర అంత ఘనవిజయాన్ని సంపాదించ గలిగింది.

ఆమె జీవనాశాల్లో 'పెన్టెకాస్ట్' (Pentecost) శక్తి ప్రవహిస్తున్నది. ఈ శక్తి మూలకానే ఐగ్లండు ఘనవిజయాన్ని సాధించింది.

దుఃఖవిషయంలో, అనుభవాల్లో అది తలనెరిసిందైనా, ఇందువల్లనే జీవితోత్సాహంలో, చర్యలోకాంక్షతో అది నిత్యయాచనంతో ఉంది. కఠోలిక్కు ఆదర్శాలలో ఆమె కన్న కృతజ్ఞత ఆమె ఘనవిజయానికి కారణం. తరతరాలుగా ఈ కఠోలిక్కు ఆదర్శాలకు అంటి పెట్టుకోనివాటినే అభివృద్ధి చేయడానికి పూనుకొన్నదని దానిచరిత్ర వల్ల మనకు రుజువువుతున్నది.

ఆమె సంతానం అన్ని దేశాల్లో మంచి అధికారంలో ఉన్నారనీ, జాతి మంత్రాలోచన సభల్లో ఉన్నతోద్యోగాలు స్వీకరించారనీ, పరిశ్రమల్లో వాణిజ్యంలో వాళ్ళు మహారాజాధిరాజులనీ, యుద్ధభూమిలో ఆరితేరిన యోధులనీ ఐర్లండు గొప్పదనాన్ని ప్రశంసిస్తూ అనేకులు పేర్కొంటారు. వాళ్ళవిధంగా చేయడం సరైనదే. ఎందుకంటే, తక్కినజాతుల్లో ఐర్లండుసంతానంయొక్క మహత్తరమైన చరిత్ర ఆమెకు లభ్యమైన గొప్పదనాల్లో ఒకటి. ఫ్రాన్సు నైనికాధికారులు, స్పెయిన్ ఆమాత్యవర్గం, ఐరోపా ఖండంలోని రాయబారులూ ఎక్కువగా పాశ్చాత్య ప్రపంచ చరిత్రను రచించారు.

ఆధునిక ప్రపంచ వ్యవస్థలోకూడా వాళ్ళు చాలా ప్రసిద్ధి పొందారు. యునైటెడ్ స్టేట్సు అధ్యక్షుల్లో దాదాపు సగం మందికి మైగా కెల్లు రక్తస్పర్శగల వాళ్ళే. అమెరికా స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో ఐరిష్ వాళ్ళు ముందంజ వేసారు.

“స్వాతంత్ర్య సమరంలో ఐరిష్ కఠోలిక్కులవల్ల మేం పొందిన సహాయమే మా అతిమ విజయానికి చాలా దోహదం గల్గించింది. స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో తక్కిన విదేశీయులు మాకు సహాయార్థంగా పంపిన ప్రతి వ్యక్తికీ వందమంది చొప్పున ఐర్లండు తన జనాన్ని పంపింది. ఐర్లండుకు శాశ్వతమైన కృతజ్ఞత చూపవలసిన విధి అమెరికాకు ఉంది.” అని వాషింగ్టన్ దత్తిపుత్రుడయిన కస్టిస్ (Custis) చెప్పాడు.

“జీవితంలోని వివిధ రంగాల్లో ఐరిష్ వాళ్ళు పాల్గొన్నారు. రాజకీయజ్ఞులుగా, నైపుణులుగా, ఉపాధ్యాయులుగా, ఉన్నతోద్యోగు

లుగా, న్యాయవాదులుగా, వ్యాపారస్తులుగా వాళ్ళు ప్రసిద్ధి పొందారు. దేశ సారస్వత కళాభివృద్ధులకు వాళ్ళు నిర్వహించవలసిన బాధ్యతను నిర్వహిస్తున్నారు.” అని అమెరికా ప్రెసిడెంటు రూజువెల్ట్, అమెరికాలో ఐరిష్ వాళ్ళ ప్రభావాన్ని గూర్చి ప్రశంసించాడు.

ఆమె సంతానం భూలోకంలో గొప్ప ప్రజాస్వామికాన్ని నెలగొల్పినందు కామె ఎంతగానో గర్విస్తున్నది. ఈ ఐరిష్ విజయాలన్నింటికీ ముఖ్యకారణం అచంచలమైన దైవ విశ్వాసశక్తి, అన్న సత్యాని కామె మరింతగా గర్విస్తున్నది. ఐరిష్ విజయాలు ఐరిష్ ప్రజల్ని భగవంతుడి నుంచి దూరం చేయలేదు.

“ఐరిష్ వాళ్ళూ, వాళ్ళ వశీయలూ ఏ విధంగా చూచినా చాలా పవిత్రులు. చాలా మంచివాళ్ళు శ్రేష్టులు. అమెరికా ప్రజలు బాగా విశ్వసించ దగ్గవాళ్ళు.” అని, ప్రఖ్యాత అమెరికా దేశస్తుడైన డాక్టర్ బి. ఎ. భ్రౌన్ సన్ వాళ్ళను గొప్పగా కీర్తించాడు.

వాళ్ళ ఐరిష్ విజయాల్ని గూర్చి గర్వించడం గానీ, వాళ్ళ ప్రగతిని ఆ విజయాల్లో కొలిచి చూడ్డం గానీ చేస్తే, జాతుల్ని నాశనం చేసిన ఆ తప్పిదాన్నే పునశ్చరణ చేస్తున్నా మన్నమాట. రోము ఈ ఐరిష్ విజయాన్ని గొప్పగా భావించింది. ఆమె సంతానం పశు ప్రాయులైపోయేంత అధః పతనం చెందింది చే జిక్కిన వాళ్ళను బంధించి వీధుల్లోగుండా ఒక పెద్ద గుంపుగా నడిపించుకుపోతూ వాళ్ళను వధ్య స్థానానికి చేర్చడం, వట్టుబడ్డ రాజుల్ని తమ రథాలముందు నడిపిస్తూ వాళ్ళను తిండి తిప్పలూ లేకుండా బాధించడం మొదలైన విషయాలే ఘన విజయానికి చిహ్నాలు అనే దుష్టాభి ప్రాయానికి దిగజారేంతగా ఆమె పతనావస్థకు వచ్చింది.

కాబట్టి, మనం ఏర్పండుయొక్క భౌతిక విజయాన్ని విజయంగా పరిగణించరాదు. అట్లా పరిగణించడం మంటే, ప్రజల యదార్థ జీవితాన్ని అవగాహన చేసుకోకుండా, తమ గొప్పదనాన్ని కేవలం దండయాత్రల మూలకంగానే స్థాపించుకొన్న ప్రాచీన రోమూ, తదితర

జాతులు చేసిన తప్పిదాన్నే మనమూ చేస్తున్నామన్నమాట. ఐర్లండు సంతానం సంపాదించి నంత అధికారం, ధనం, కీర్తి ప్రతిష్ఠలు కతోలికు విశ్వాసాన్ని కోల్పోయివుంటే అవన్నీ బూడిదలో పోసిన ఆహుతి చందమామై. విశ్వాసాన్ని వదలడమంటే భగవంతుణ్ణి నిరాకరించి, ధనపితౄలను కొగలించుకోవడ మన్నమాట. ఐర్లండు యీ పరమ సత్యాన్ని గుర్తించింది. కాబట్టే తరగని నైర్లంతో నిలబడ గలిగింది. ఆమె దైవ విశ్వాసాన్ని హృదయ కుహరంలో నిక్షేపించి కాపాడు కొంది. దైవారాధనకు అర్హమైన వానిని సమకూర్చడం వాళ్ళు ప్రధాన కర్తవ్యంగా భావించారు.

ఐర్లండు ఐహికంగా అంత అభివృద్ధి చెందుతూ, అంతగా దేశ భక్తి వేదజల్లుతూ ఘనవిజయాన్ని సాధించిందంటే, అది విశ్వాస కాంతిలో వయసించి, తన విజయాల్ని దైవ విశ్వాసంతో స్వీకరించింది. 'అమెరికాలో ఐరిష్ వాళ్ళు' అన్న గ్రంథంలో 'మాగైర్' (Maguire) యీ విషయాన్ని యింకా సుస్పష్టంగా వివరించాడు.

“ఐర్లండు, అమెరికా చరిక్కి యేం సహాయం చేసిందో ప్రతి మేత్రాణులూ, ప్రతి గురువూ, సులభంగా చెప్తాడు. అమెరికా ఖండం మొత్తంలో ఐరిష్ గురువులేని చర్చి గానీ, ఐరిష్ పుస్తాకాలయాడు లేని పాఠశాలగానీ, ఆ విజ్ఞానిలేని సారస్వత పరిషత్తుగానీ, ఆ మత జిజ్ఞాసి లేని మత సంస్థగానీ, ఆదాన శీలుడులేని ధర్మసంస్థ గానీ, ఆప్రదారుడు. లేని కాందిశీక శిబిరం గానీ ముచ్చునకైనా ఒకటి కనవడదు తిరునామ ఐర్లండును 'ఇన్ సులూ సాన్ క్రోయిస్' (అర్చ్య శిష్యుల దీవి) అన్న బిరుదుతో కృతజ్ఞతా సూచకంగా శౌరవించింది. ఇంగ్లీషు భాష తెలిసిన వాళ్ళ కోసమై తర్బీదునిచ్చే గురు పాఠశాలల్లో, పుట్టుక చేతగాక పోయినా, రక్త సంబంధంగా నైనా వున్న ఐరిష్ యిల్లె యెక్కువగా యుంటారు.”

నలభై సంవత్సరాల క్రితం ఒక అమెరికన్ రచయిత యిట్లు అన్నాడు.

“ఐరిష్ వాళ్ళకి చుతమంటే యేమిటో మనకు తెలియ జేయడానికి యీ విశాల ఖండం సాక్షిభూతంగా వుంది. అత్యద్భుతంగా ఖండ

మంతటా ఐరిషీయల కృషిఫలితంగా వెలసిన కళాశాలల్ని, పాఠశాలల్ని సారస్వత పరిషత్తుల్ని, వైద్యశాలల్ని, ధర్మశాలల్ని లెక్కించండి! అటువంటి స్వార్థరహితమైన సేవచేయ ప్రేరేపించిన దైవ విశ్వాసానికన్నా, హృదయాకర్షమైన దేదైనా మరొక్కటి ఉంటు చెప్పండి? కేవలం మతమన్న పేరు నిరర్థకమైంది. మనం ఎట్లా ఉండాలో, ఏం చేయాలో తెలియజేసి ఆ మార్గంలో నడిపించేటట్లు చేయకలిగిన నాడే మతానికి పవిత్రత, ఉదాత్తతా ఏర్పడుతుంది. ఐరిష్ వాళ్ళను ఇంత ఉన్నతస్థాయికి తీసుకొని వచ్చింది మతమే. మతం వాళ్ళల్లో సర్వమానవ సోదరభావాన్ని పెంపొందించింది. మతమే వాళ్ళని అభ్యుదయ మార్గానికి తీసుకువచ్చింది. ధర్మబద్ధమైన అధికారాన్ని బలపరచే శక్తిని ఇచ్చింది మతమే. మతమే వాళ్ళల్లో ధర్మరహితమైన పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కొనే ధైర్యాన్ని ప్రసాదించింది. అటువంటి సద్గుణపూర్ణులైన పౌరులు లేకుండా ఏ దేశమూ ముందంజ నేయలేదు. అటువంటి వాళ్ళను కల్గి ఉండటంవల్ల కలిగే సాఖ్యాల్ని ఏ రాజ్యమూ కోల్పోలేదు.”

ఐర్లండు అమెరికాకు ఎటువంటి సహాయం చేసిందో, అటువంటి సహాయమే సర్వప్రపంచానికీ నేడది చేస్తున్నది. ఇంగ్లీషు మాట్లాడే జాతులన్నింటిలో కఠోలిక్కు విశ్వాసాన్ని పరివ్యాప్తం చేయడమే దానిప్రధానాశయంగా కనపడుతున్నది. ఇంగ్లీషు ప్రపంచానికి గెయిల్ భాష రుచి నిచ్చే ఉప్పు! ఈ భ్రష్ట ప్రపంచంలో ఐరిష్ వాళ్ళెక్కడికి పోయినప్పటికీ అక్కడక్కడల్లా చర్చిలూ, మాతాలూ, అనాధ శరణాలయాలూ, పాఠశాలలూ, స్థాపించి, వాటిని తమ స్వార్థరహితమైన కృషితో కాపాడున్నారు.

మూడవ శతాబ్దంలో రోమన్ కఠోలిక్కుల్ని గూర్చి ‘టెర్టులియన్’ (Tertullian) మాట్లాడిన ప్రశంసా వాక్యాలు, నేటి ఐరిష్ కఠోలిక్కులైన వీళ్ళకూడా చెందేంత గొప్ప పలుకుబడిని సాధించారు.

“స్వేచ్ఛగా దైవ ఆరాధన చేసుకోడానికి ఈ నాడు మేం సంపాదించిన స్వాతంత్ర్యం మొన్న మొన్నటిదే. ఇప్పటికే మేం మీ పట్ల కాల్లో, మీ రాజకీయ సభల్లో, మీ నైస్యంలో, మీ పార్లమెంటులో

నిండి పోయాం. శతాబ్దాల తరబడిగా మీరు మమ్ము దారుణంగా హింసించారు. జాగ్రత్త! మా త్యాగమూర్తులు ధారపోసిన ప్రతి రక్త కణం లోంచి వందల కొలదిగా వుట్టుకొస్తాం”.

మూడవ శతాబ్దంలోలాగా 20వ శతాబ్దంలోకూడా పటిష్టంగా ఉన్న ఆ కఠోలిక్కు విశ్వాసమే ఐర్లండు ఘన విజయంలో గల గొప్ప రహస్యం. ఆమె అంతిమ విజయాని కూడా ఆ గొప్ప రహస్యమే కారణమాతుంది. ఈ కఠోలిక్కు విశ్వాసం వాళ్ళను ఐహికాధికారానికి అవిధేయులుగా చేయలేదు. పైగా అది, స్వార్థరహిత మైన దృష్టితో, చాలా వినయ విధేయతల్తో ప్రవర్తించింది. ఆ విషయం ఐర్లండు కఠోలిక్కు హృదయాన్ని స్పర్శం చేసుకొన్న వాళ్ళు మాత్రమే గ్రహించ గలుగతారు.

దేశానికి అపాయం తటస్థించినప్పడల్లా వాళ్ళు దాన్ని ఎదుర్కోడానికి నిడుం గట్టి ముందుకు దూకారు. ఈనాడు 300,000 మంది యుద్ధగంగాలలో పోరాడుతున్నారు. వాళ్ళతో బాటు ఐరిష్ రక్తం గల వాళ్ళు దాదాపు ఒక మిలియన్ మంది యున్నారు. ప్రతి దేశంలో వాళ్ళు జాతినిర్మాణ దక్షులుగా ప్రసిద్ధి పొందుతున్నారు. ఈ ప్రసిద్ధికి వాళ్ళ ఉన్న తాదర్థాలే కారణం. భగవంతుడి కోసం బాగా పరిశ్రమించే వ్యక్తులే మానవుడి కోసం పరిశ్రమిస్తారు.

భూగర్భ కందరాల్లో రహస్యంగా జీవితం గడిపిన కఠోలిక్కుల్ని గూర్చి మాట్లాడుతూ, వాళ్ళు త్యాగమూర్తుల రక్త తర్పణం వల్ల శక్తి సంపన్నులైనారని ‘టెర్టలియన్’ చెప్పినట్లుగా, ఐర్లండు కూడా తన త్యాగమూర్తుల రక్త అర్పణం ద్వారా మహత్తరశక్తిని, ఘన విజయాన్ని సాధించి చావ బోయే ప్రపంచం మీద ఆశీర్వాద పూర్వకంగా ఐర్లండు రక్తం చిలక బడింది. అది వేయిరెట్ల బలాన్ని చేకూర్చింది.

ఐరిష్ జాతి ప్రపంచపు నాల్గు చెరగులా చెల్లాచెదరై పోవుటకు దైవము మానవునికి అనూహ్యమైన తన అనంత జ్ఞానంతో అనుమతించెను. తన స్వదేశంలో నిరాకరింప బడ్డ స్వేచ్ఛకోసమై దేశబహిష్కృతులైన ఐరిష్ వాళ్లు జలమార్గాలన్నీ తరించారు. వారితో గలసి

వారి దైవ భక్తి సాంప్రదాయమును కొంపోవుటే గాక తమ గురువులను గూడా తోడ్కొని వచ్చిరి. దేశ బహిష్కృతులైన యిజ్రాయేలు నివాసులు తమ పవిత్ర భూమిని పరిత్యజించి దుఃఖ నిమగ్నులై దేశాలు పట్టుకొని తిరుగుతూ, ఆర్క్ ఆఫ్ ది కావేనెంట్, వాగ్దత్తపుష్పై నుతమకు జీవితాధారంగా యెల్లవృషదూపలాంటి పెట్టుకొని ప్రవర్తించారో, అట్లాగే దేశ నిర్వాసితులైన ఐరిష్ వాళ్ళు తమ పవిత్ర దేశాన్ని వదలి, దుఃఖ నిమగ్నులై తిరుగుతూ ఆ వాగ్దత్తపుష్పై కంటెషుహత్తరమైన, పావనమైన, దివ్య సత్రుసాదా స్వితమైన దైనమందసాన్ని, తమకు శరణ్యంగా, ప్రాణాధారంగా అంటిపెట్టుకొని జీవించారు. జాతుల బలంతో బాగా బలిష్టమై వాళ్ళు ఆర్కిటిక్ మంచు ప్రదేశాల్లో, అత్యుష్ణ ప్రదేశాల్లో, అమెరికా ప్రయరీ, పంపామైదానాల్లో, ఆఫ్రికా యిసుక నేలల్లో, ఆసియా పర్వత ప్రాంతాల్లో, ఆస్ట్రేలియా విశాల మైదానాల్లో జేసు నాధుడి స్త్రీవను నాటి ప్రతిష్ఠించారు.

ఐరిష్ వాళ్ళు చెల్లాచెదరై పోవడం, ఆశ్చర్యాల్లో కల్లా ఆశ్చర్యమైన విషయం. ఈ విషయాన్ని యీనాడు జ్ఞాపకం చేసుకోవడం, ఐరిష్ వాళ్ళలో క్రోధ ద్వేషాలు రెచ్చగొట్టటంగాని, వాళ్ళను హింసించిన, వాళ్ళ మనస్సుల గాయం చేయడంగాని, అనలు వుద్దేశ్యమే కాదు. కతోలిక విశ్వాసం చేత తమ్ము హింసించ వచ్చిన వాళ్ళనూ, తమ మాతృదేశాన్ని సంరక్షించిన రోమన్ మృత్యురంగ స్థలంలో వేద సాక్షులైన వాళ్ళను తిరుసభ యొక్క మహత్తరమైన విశేషాల్లో ఒకటిగా ఎట్లు గుర్తుకు తెచ్చుకుంటామో, అట్లాగే ఐరిషీయుల విషయం కూడా జ్ఞాపకం చేసుకొంటున్నాం. ఇట్లా చెల్లాచెదరై పోయినందువల్ల కల్గిన అత్యద్భుత ఫలితాలు ఐర్లండు చరిత్రలో ఒక మహాధ్యాయాన్ని సృష్టిస్తయ్. ఈ ఫలితాలు తిరుసభ యొక్క తరగని సైర్యానికీ, శాశ్వతమైన బలానికీ, మహాచైతన్యానికీ, బ్రహ్మాండమైన స్మృతి సాధాలు.

ఐరిష్ జాతి చెల్లాచెదరై పోవడంవల్ల, ప్రపంచ చరిత్రలో, తిరుసభ చరిత్రలో కల్గిన ఫలితాల ప్రభావాలు పరిగణనాతీతాలు. ఆ ప్రభావాలు భూభాగమంతా వ్యాపించినై. ఆ ప్రభావాల శక్తి మానవాతీతం. అది నిజంగా బలవంతుల ఆటలు కట్టించడానికి బలహీనులచేత

కావించబడిన దైవసంఘటన. గుండలు పగిలి దుర్భర చారిద్ర్యంతో క్రుంగి కృశించినవాళ్ళు" ఐహిక దృష్ట్యాతమ దేశాన్ని వదలి అనాధలై వరదేశాలకు పారిపోవడం మనం గమనించాం. ఐనప్పటికీ దాని ప్రతి ఫలాన్ని గమనించండి! దైవశక్తితో మహా బలవంతులైన వీళ్ళుసర్వా భ్యుదయ ప్రదాలైన దేవాలయాలూ మఠాలూ, అనాధ శరణాల యాలూ పాఠశాలలూ అసంఖ్యాకాలుగా దేశదేశాల వినిర్మించారు.

సెయింట్ పాట్రిక్ వండుగను చేసుకోడానికి మొత్తం ఐరిష్ వాళ్ళు చూపించే గాఢాను రాగ యుక్తమైన ఉత్సాహంతో వీళ్ళ శక్తి సామర్థ్యాలు వెల్లి విరుస్తయ్. ప్రపంచాన్నంతా ముంచేత్తే ఒక బ్రహ్మాండ మైనతరంగం మాదిరిగా వెల్లి విరిసే హృదయ పూర్వకాను రాగంతో వాళ్ళుచూపించే భర్త శ్రద్ధల్ని తిలకిద్దాం.

ఆ రోజు సూర్యోదయం వేళకు విశ్వాస కాంతి ప్రబోధితమైన ఐర్లండు జాతి మొత్తం మొత్తం అత్యుత్సాహంతో ఉంటుంది. నగర వీధుల్లో, మైదానాల్లో, కొండలోయల్లా నదీతీరాల్లా గుండా అందరూ తమ భగవంతుడి దైవపీఠం వద్ద మోకరించడానికి తండ్రిపతండాలుగా మహా వేగంతో బైలుదేరి వస్తున్నారు. ఆ బురద నేల గుండా మార్గం చేసుకొని ఆ పర్వతం పక్కనున్న చిన్న చర్చికి జనం వస్తున్నారు. పల్లెల్లోని చిన్న చర్చీలు, పట్టణాల్లోని పెద్దపెద్ద చర్చీలు క్రిక్కిరిసి పోయినై. భగవంతుడి భూలోక సింహాసనం ముందు మోకరించి దైవప్రార్థనలు జరిపే ఆ భక్తుల భక్తిగీతాల్తో ఐర్లండుంతా ప్రతిధ్వనించి పోతున్నది.

సూర్యునితో పాటు భూప్రదక్షిణం చేసి సముద్రాల కవతలగా ఐరిష్ వాళ్ళు జరుపు తున్న ఈ గొప్ప వండుగను తిలకించు! పశ్చిమ ఖండాల సూర్యోదయ కాంతితో మెరిసి పోయే దాకా, ఆ సూర్యుడు అనంతమైన అట్లాంటిక్ సముద్రానికి చేరేంత వరకూ, ఆయనతో పాటు పో! ఆ తరంగాలకు పైగా స్వాగతం చెప్తూ చేతులు చాచి ఉన్న ప్రసిద్ధమైన స్వేచ్ఛా స్మృతి స్వరూపం కనపడు తుంది. మనం సూర్యాయాదు నగరాన్ని చేరితే మనక్కడ మరో స్వేచ్ఛా

స్మృతి స్వరూపం కనపడుంది. నిజమైన స్వేచ్ఛను తెలిచే మహిమ
న్నతమైన సాధ మది! భగవంతుడి స్వేచ్ఛ కోసం నిర్మించ బడ్డ ఆ
సాధం ఆ బలిష్ఠమైన భూఖండానికి అన్ని విధాలా తగి పోయింది.
దేశాంతర గతులైన ఐరిష్ దరిద్ర జీవుల అనన్యమైన కృషిచే నిర్మించ
బడ్డ స్మృతి సాధ మది. ఏమిటీ స్మృతి సాధం? స్వచ్ఛమైన పాల
రాతితో వినిర్మించబడ్డ గోపురాగ్రంతో ఆకాశాన్నంతుల ఎత్తుగా
జేసునాధుడు స్తీవను ధరించి ఉన్న బ్రహ్మాండమైన సెయింట్ పాట్రీక్
చర్చి అది. అర్ఘ్యం॥ పాట్రీక్ వండుగ రోజున ఉదయాన్నే, హృదయం
వై ఐర్లండు జాతీయ చిహ్నాన్ని ధరించి వచ్చిన అసంఖ్యాక ప్రజానీకం
తో ఈ చర్చి క్రిక్కిరిసి పోతుంది. ఒక్కసారిగా అర్ఘ్యం॥ పాట్రీక్
స్తోత్రగీతాల్తో, ఆ చర్చి మొత్తం మధుర గానం చేస్తుంది. దేశ నిర్వా
సితుడైన ఆ ఐరిష్ వ్యక్తి తనకొండ ప్రదేశాన్నీ, పొలాన్నీ, నదీతీరాన్నీ,
ఆ వచ్చిక మైదానాన్నీ, సెయింట్ పాట్రీక్ గత జావితాన్నీ గుర్తుకు
తెచ్చుకొంటూ కళ్ళవెంట నీళ్ళు కారుతుండగా తన హృదయాన్ని
దైవార్పితం చేసి భక్తి పారవశ్యంలో మునిగి తేలుతాడు.

నూర్యుడు పశ్చిమ దిశకు చేరి, చీకట్లు క్రమింపు తర్వాత రోడ్ల
మీద, కాల్యల వెంటా, నదీతీరాల్లా, పర్వత లోయల్లా అన్నిచోట్లా
ఐరిష్ వాళ్ళు తమ భగవంతుడికీ, తమ ప్రవక్తకూ అభివందనాలు
తెల్పడానికి హడావుడిగా ప్రయాణాలు సాగిస్తారు.

తెల్లవారిం తర్వాత పసిఫిక్ మహా సముద్రంలో ఉన్న దీవుల్లా
సెయింట్ పాట్రీక్ వండుగ దినాన్ని చూస్తాం.

న్యూజిలాండు మంచు కొండల నీడల్లా గుండా, ఆభయంకరార
ణ్యల్లా గుండా దేశాంతరగతులైన ఐరిష్ వాళ్ళు ప్రయాణాలు సాగిం
చారు. తమ విశ్వాసానికి సాక్షి భూతాలుగా తమకుతాము కట్టుకొన్న
చర్చీల్లా వాళ్లు సమావేశ మౌతారు. భూభాగానికి చిట్టచివరి
అంచుల్లా కూడా నీళ్ళు సెయింట్ పాట్రీక్ స్తోత్రగానం చేస్తారు.

టాస్మాన్ సముద్రం దాటిపోతే మనం సూర్యోదయ కాలానికి
ఆస్ట్రేలియా విశాల శాద్వల భూముల్ని చూస్తాం. ఆ వచ్చిక మైదా

నాల్గో హడావుడిగా ప్రయాణం చేస్తున్న జనం గోచరిస్తారు. దక్షిణ ఆస్ట్రేలియాకు ప్రధాన నగరమైన మెల్బోర్న్ లో ఒక బ్రహ్మాండమైన చర్చి ఉంది. ఆ సముద్రతీరానికి వచ్చిన వెంటనే మన ఐరిష్ వ్యక్తిదృష్టిని ప్రప్రథమంగా ఆకర్షించింది ఈ దేవాలయమే. తమకు పూర్వ పరిచితమైన సెయింట్ పాట్రిక్ పవిత్ర నామధేయం కల్గిన చర్చి అది, అని అతడు తెలుసుకోగానే అతడి కష్టాలన్నీ నిమిసంలో మటుమాయమై పోయినై.

ఉత్తర దిశకు చూడు! పచ్చని వైర్లతో ఆవరింపబడి, యాక లిప్టన్ వృక్ష సమూహంతో సగం కప్పబడి పర్వతశిఖరాల సభిష్టించి ఒంటరిగా లోయల్లో నిలబడి, ప్రతి చోటా చర్చివెంట చర్చి, మతం వెంట మతం, పాఠశాల వెంట పాఠశాల మనకు దృష్టి గోచరమౌతై. వాటి మధ్యలో మనకు పెద్దపెద్ద దేవాలయాలు గోచరిస్తయ్.

అందమైన సిడ్నీ నౌకాశ్రయాన్ని సంగ్రహిస్తూన్న ఆ ప్రదేశంలో సముద్రాభి ముఖంగా సెయింట్ పాట్రిక్ దేవాలయం ఉంది.

‘టౌరెన్’ నుంచి ‘టాస్మేనియా’ కు ఒకసారి దృష్టి మరలిస్తే ఆ పండుగ దినాన్ని ఆహ్వానించే ఘంటారావాలు వినపడ్తాయ్. వేలకు వేలుగా ఐరిష్ వాళ్ళు దేవాలయాలకు హాజరౌతారు.

బంగారపు గనియైన పశ్చిమ ఆస్ట్రేలియాలో గూడా ఇటువంటి చరిత్రే. ఆసియాలో, ఆఫ్రికాలో ఒకచోటమిటి అన్ని స్థలాల్లో ఐరిష్ వాళ్లు భగవంతుడి సింహాసీతాల్ని ప్రతిష్ఠించారు. అక్కడికి ప్రజలు తండోప తండాలుగా వచ్చి చేరుతారు. పూజబలి శిలాఫలకం యొక్క అత్యద్భుతమైన విశ్వరూప దర్శనం! ఐర్లండులోని పూజబలిశిలా ఫలకముసర్వత్రా వ్యాపించింది.

ఇరవైనాల్గు గంటలూ, అర్చ్య. పాట్రిక్ ద్వారా దేవుడికి చెల్లించే స్తోత్రాల్లా భూమి ప్రతిధ్వనించి పోతున్నది! తూర్పు నుంచి పశ్చిమ దిశాంతం వరకూ, ఉత్తర ధృవం నుంచి దక్షిణ ధృవం వరకూ సెయింట్ పాట్రిక్ పర్వదినంలో వినబడే స్తోత్రగీతాలకు

పవంచం విముగ్ధమై పోయింది! ఐరిష్‌వాళ్ళ ఆ ఉత్సాహాతిశయాలు
ప్రపంచాన్నే కదలించి వేసివై!

అటువంటి బ్రహ్మాండమైన గత చరిత్రలో అత్యద్భుతమైన
శక్తితో కూడిన ఈ నాటి చరిత్రతో ప్రసిద్ధిపొందిన ఏదోఒక భవి
ష్యత్తును గూర్చి పలికిన ఈ మాటలు సాహసోపేతాలని ఎవడన
గలడు?

తరుణమూర్తి అభ్యుదయ భాస్కరుని కిరణ
జాలములకు సంకోచించు జాతులెల్ల
దైవ విశ్వాసమును వీడి ధరణి కలియు
దుర్భరావమానమ్మున తుదకు; కాని
సర్వలోకేశు దివ్యహస్త ద్వయమ్ము
సాగి నీవైన శీతల చాఛయ లొనగు,
జాగృతిన్ పొందిన పిదప జాతులెల్ల
మించి ముదమున నిన్ను కీర్తించు నట్లు
యుగయుగాలుగ నీకు దివ్యోపదేశ
మొనగొల్గలేవమ్మ ప్రభుజేసు పసిడి తల్లి!

*

*

*

ఎచటో ఏ మారు మూలనో ఎవ్వరికిని
తెలియగారాని ఏ మహా జలధి గర్భ
పులిన తలము లందుననో అపూర్వ గతిని
వెలసియున్న దేశములకు ద్వీపములకు
సైతమున్ పోయి, నీదు దేశేస్తు లచట
జేసునాధుని దివ్య యాశీర్వచస్సు
వలికి, ఆయన దివ్య బోధలను చెప్పి,
ప్రభుని మహిమమ్ము అచ్చట బాగ ప్రబల
చేయదురు తల్లి! ఇహలోక సిద్ధులెల్ల
వారలకు తృప్తిప్రాయమ్ము, వారతీత
శక్తి సంపన్ను లాజేసు శక్తితోడ
నిలచి న్నీవ ధరింతురు నిఖిల దిశల.

“ఐల్లండు ఐరోపాఖండంయొక్క గాఢ విశ్వాసాన్ని చూర గొనవచ్చు. అమెరికాకు మార్గదర్శిని కావచ్చు.”

అని మూడువందల సంవత్సరాలకు పూర్వం పరిశుద్ధ పాపుగారి వల్ల ఐల్లండుకు పంపబడిన దూత, రోముకు ఐల్లండును గూర్చి చై విధంగా వ్రాసాడు.

ఆ దూత, మనం ఇప్పుడు మన ప్రయాణంలో చూసిన విశేషాలు చూడ కల్గినట్లయితే ఈరోజు త డిల్లీ వ్రాసి ఉండేవాడు.

“ఐల్లండు ఐరోపాఖండం విశ్వాసాన్ని చూరగొన్నది. అమెరికా, ఆఫ్రికా, ఆసియా, ఆస్ట్రేలియా ఒకటేమిటి? సర్వ ప్రపంచానికీ మార్గ దర్శినిగా ఉంది.

స్వదేశంలో పర్వత ప్రాంతంలో ఉన్న చిన్న గుడిలో గానీ, విదేశాల్లో బ్రహ్మాండమైన దేవాలయములో గానీ మోకరించి ఉన్నప్పుడు, తన ఇంట్లో ప్రశాంతంగా కాలక్షేపం చేస్తున్నప్పుడు గానీ, లేక స్వదేశ రక్షణార్థం యుద్ధ భూమిలో పోరాడుతున్నప్పుడు గానీ ఐరిష్ వ్యక్తి నిర్భయంగా నిలబడి తనకు సంక్రమించిన ఆ గొప్పదనమంతా, సగర్వమంతా అర్చ్య. పాట్రీక్ ద్వారా తనకు సంక్రమించిన గొప్పదనం అని సగర్వంగా చెప్తాడు. అది మన పవిత్రమైన కతోలిక్కు విశ్వాసం!

ఈ ఘన విజయం ఆమెది. ఎందుకంటే, ‘ఎనూస్కూఎల్’ పవిత్ర సాక్షాత్కారాన్ని ఆమె గుర్తించి ఆరాధించింది. దైవమందసాన్నుంచి ప్రసరిస్తూ లోకాన్ని వెలిగించే దివ్య కాంతి పుంజుల్లో, ఎరిన్ సంతానం జీవయాత్ర సాగిస్తున్నది.

దివ్యసత్రుసాద మందసమే అతడి సర్వస్వం. అదే బెల్లెహము పశువులపాక అదే నజరేత్ పవిత్ర గృహం. అదే పుణ్యక్షేత్రం. అదే కడర భోజనశాల. అదే జేసుస్వామి రక్త బలి సమర్పించిన కాల్వరీ గిరి. పుట్టి పుట్టక ముందే అతడు జ్ఞానస్నాన స్వీకృతి పొంది

దేవుని బిడ్డగా పరిగణించ బడటానికి, దైవమందనం వద్దకు తీసుకు పోబడతాడు. మేత్రాణుల నుంచి భద్రమైన అభ్యంగనాన్ని పొంది, తిరునభ సైన్యంలో చేరటానికి, ఆ దైవమందనం ముందు అతడు మోకరిల్లుతాడు. ఆ పీఠం వద్దనే అతడు దివ్యసత్త్వసాదం స్వీకరిస్తాడు. ఐహికాడంబరంతో, ఇంద్రియ సుఖ వాంఛల్తో, పాపంతో, దుఃఖంతో నిండి ఉన్న వ్యసన భూయిష్టమైన ప్రపంచంలో నుంచి అతడా పంచకు చేరుతాడు.

పాపసంకీర్తనం ద్వారా అతడి హృదయ భారం అదృశ్యమై పోతుంది. అతడి మనస్సు పరిపూర్ణానందంతో ఊగిసలాడి పోతుంది. అతడికి జీవితంలో భాగస్వామిని లభించి నవ్వుడు, ఆమెతో సహా అతడక్కడికి వస్తాడు. జేసునాథుడు, ఆ పవిత్ర హృదయాల్ని రెంటిని, తన దివ్యహస్తములతో స్వీకరించి, ఆ పవిత్ర వివాహంలో ఇద్దరూ ఏకమై పోయేటట్లుగా వాటిని మలుస్తాడు. అతడు చనిపోయిన తర్వాత మళ్ళీ జేసునాథుడి మ్రోలకు దేవాలయానికి కొనిపోబడ్డాడు.

ఐర్లండు ఐర్లండుగా ఎందుకున్నదో? ఐర్లండు ఎల్లప్పుడూ ఐర్లండుగానే ఎందుకున్నదో? మన కివ్వడు తగిన హేతువు లభించింది. అర్చ్య. పాత్రిక చే ఆమె కోసం నిర్మించబడ్డ మార్గంలో ఆమె వయనించింది కాబట్టి ఆమె ఘన విజయాన్ని సాధించింది. ఆ మార్గం చాలా కఠినమైంది. బాధామయమైంది. తరతరాల ఐరిష్ వాళ్ళ కన్నీటితో తడువబడ్డ మార్గమది! తరతరాల ఐరిష్ వ్యక్తుల పవిత్ర రక్తంతో అరుణారుణమైన మార్గమది. కానీ గౌరవం నుంచి, పవిత్రత నుంచి తొలగని మార్గమది! తమ ఘన విజయంలో పరమానంద పరవశత్వం చెందుచున్న ఐరిష్ ప్రజల్ను, ఆర్చ్య పాత్రిక ఉన్న, ఉన్నత స్థానానికి తీసుకొని పోయే మార్గమది!

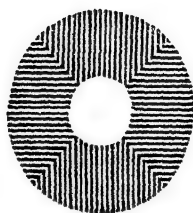
పతిత మానవ జాతి బ్రతుకులు పండింప

సాగి వచ్చిన సుధాసార ఘనుడు;

సత్య ధర్మాహింస శాంతి సౌభాగ్యములే

మూర్తి కట్టిన పుణ్యముల వెలుంగు;

ఒక చెంప గొట వేరొక చెంప చూపించి
 మందహాసము చేయు మధురమూర్తి;
 తన పవిత్ర రుధిర దాన ధారల, దౌష్ట్య
 దాహ మార్చిన మహా త్యాగ శీలి
 కన్యమరియమ్మ కడుపు బంగారు పంట,
 జేసునాధుని చరణ రాజీవ యుగళి
 చంద్రునకు నూలు పోగన్న సామెతగను
 హృదయ పూర్వకముగ సమర్పింతు దీని.

విషయ సూచిక.

	పుట.
ప్రకాశకులకు మనవి.	2
ఉపోద్ఘాతము.	3
గ్రంథకర్త తొలివలుకు.	7
1) ఐర్లండు జీవిత రహస్యము.	9
2) చట్టణ జీవితము.	15
3) వల్లె జీవితం.	26
4) దేశ త్యాగము.	37
5) పూజ పీఠము	47
6) ఐర్లండులో క్రిష్టమన్.	58
7) ఐర్లండు మరియుమాత నెల	67
8) ఐర్లండులో దివ్యసత్ప్రసాదపు పండుగ.	76
9) ఐర్లండు కన్యాశ్రీలు.	87
10) దివ్యమహిమ (వెమాన్విత గురుత్వము.	100
11) ఐర్లండు మాతృదేవీ మణులు.	113
12) మతం కోసం చంపబడ్డ ఐర్లండు చరిత్ర.	125
13) ఐరిష్ ఆదర్శాలు.	139
14) ఐరిషీయుల సంతోషం.	154
5) ఐర్లండు ఘనవిజయం.	168

కఠిన పదములకు అర్థములు

పుట.

10
11
11

11
11
11

11
11
11
11

12
12
12
12

12
12
12
12

12
12

12

2. విశిష్ట చరిత్ర = శ్రేష్ఠమైన చరిత్ర,
భాషాంతరీకరణము = ఒక భాష
నుండి మరొక భాషలోనికి అర్థ
మా చేయడము,
ఘట్టాలు = విషయములు,
తన్మయులు = వాని రూపముగలవా
రలు,
కృత కృత్యులు = కోరిక ఈడేసిన
వారలు.
3. ఉన్మాదులు = పిచ్చివారలు,
గాఢ = కఢ, చరిత్ర.
నిష్కాపట్యము = కపటములేమి.
4. పునర్విజ్ఞానము = తిరుగ వికసించు
చడము, ప్రకాశించడము.
5 కలాపాలు = మాట్లాడు కోడము.
సహజబుద్ధి = (సహించు) ఓర్పుగలిగి
ప్రవర్తించు బుద్ధి.
6 విరాగానికి = ఇంద్రియ సుఖమును
లేక్కపెట్ట కుండడము, విరక్తి.
మానవాతీతము = ప్రకృతి మించిన.
చరిత్రాత్మకమైన సంఘటనలు =
చరిత్రకు సంబంధించిన విషయాలు.
ప్రబోధము = మిక్కిలి తెలివి,
జ్ఞానము.
నగ్న = ఉత్త, వట్టి, దిగువరము.
7 అధ్యాత్మిక = ఆత్మ సంబంధమైన.
నిశితము = మిక్కిలి వాడిచేయబడిన
తిష్ట = ఎర, సాయంత్రము బలిగా
సమర్పించ బడిన అన్నము, మొద
లైనవి.
8 ఉదాత్తము = గొప్ప, ఉదారము.
నిలలము = నల్లని.
కాండిశికులు = పరశేషమునకు వెళ్ళి
గొట్ట బడినవాళ్ళు.
ధూసరము = గోధుమ వర్ణముగల

పుట.

10
11

11

11
11

11
11

11
11

11
11

11
11

11
11

11
11

11
11

వారితకాద్యులు = అపవచ్చని లేక
పచ్చికగల ధూమి.
చుంచించు = చుట్టపెట్టుకొను
మనోజ్ఞము = మందరమైన, మనో
రంజకమైన
అవ్యాజము = కపటములేని, నిష్కే
తుకమైన
అభివృద్ధి = ఎక్కి
12 సాహస యంత్రమైన = సాహసంతో
కూడుకొన్న
13 నిష్కృడలము = నిర్మల ఉన్న ప్రదేశ
కము
14 ఆనందము = ఎల్లప్పుడు
15 ఉన్మాదము = పొడవైన, ఎత్తైన,
తగ్గరిము = అతి
మాతుడు = కొట్టబడ్డవాడు, చంప
బడ్డవాడు.
నూతనకాగితము = కొత్తగా
వచ్చినవాడు.
16 అరుణ = ఎరని
17 మహిమముహూర్తము = కిరీటము
మాదిరిగ
సేతువు = వంతెన, కట్ట.
బహిః = వెలుపలి, బయట.
18 అవనత = వంచుకొనిన.
26 సరస్వీరాల్లా = సరస్వతి ఒడ్డులలో
గూఢమైయున్న దాగియున్న
సునిశిత = మాతృ
27 సగృహ్యమలాలు = పచ్చని పైర్లు
సుభాషితాలు = మంచి వాక్యాలు.
దైనిక = దిన
28 ఆస్పృశ్యుడు = అంటరానివాడు.
శీర్షకుటిరము = పడిపోవు చున్న
గుడిసె.

పుట.

స్వేచ్ఛా ప్రదాత = స్వేచ్ఛను
నొసగువాడు.

29 సన్నిహితంగా = దగ్గరగా

30 ఘంటా వాసము = గంట శబ్దము.
నిమగ్నములు చూచియున్నవారు.

31 యాతన = కష్టము

32 సజల గయనాలతో = కన్నీళ్లతో
గూడుకొన్న కళ్లతో.

34 దృక్పథము = చూపు విధము.

దాత్రిగుణము = ధారాళ గుణము.
విస్తృతినిలైన = మరుపు నకు స్థిర
యైన.

35 మనోహృదు రాల్చెన = మరచించు
చున్న.

37 మోహపెట్టింది = భ్రమ పెట్టింది.
ఉత్తరాన = శతాబ్దములో
మొదటి ఏబది సంవత్సరములు చాటిన
తర్వాత.

38 విశేషతన = జడము పొందిన
వారు.

45 వ్యావృత్తి మానము = మిక్కిలి
ప్రకాశించుచున్న.
వివాదము = దుఃఖము.

47 అర్ధత = చెయ్యనిదన, దను

49 సహనము = ఓర్పు.

50 శోకాశ్రువులు = దుఃఖముచే వచ్చిన
కన్నీళ్లు.

52 ధీమాదాతుడు = ధీశక్తియు గల్గిన
వాడు.

ఉద్భూతాన్ని = తీవ్రతను.

54 భూభి భూసరితము = దుష్టుచే నిండిన

55 నిర్వాసితుడు = నివసించుటకు
చోటులేని వాడు.

అరుణ + అరుణము = ఎర్రని ఎఱుపు

అధరచుంబనాస్పర్శ = పెదవుల
మధ్య స్పర్శ.

పుట.

56 దుధిరము = రక్తము.

58 సర్వస్వత్రా = అన్నిచోట్ల, అన్ని
ప్రాంతాల్లా.

59 అనుశ్రుతము = విలివ్యము, (Tra
dition) పారంపర్యము.

61 కీకారణ్యావృతము = పెద్ద అరణ్య
లచే ఆవరింపబడిన.

63 ప్రణామము = దండము, నమస్కా
రము.

64 ప్రపత్తులు = శరణుచొచ్చడము.

66 ఆమూలాగ్రంగా = పూర్తిగా,
సాంతరంగా = అంత.

అయస్కాంతము = ఇనుమును
ఆకరించునది - నూదంటురాయి.

67 మందస్థితము = చిరునవ్వు.
కామారదక = యారనదక

68 కాద్యల = పచ్చిక
భరద్యాజం = ఒకానొక పక్షి,

71 ప్రవృత్తి = నడవడి, స్వభావం,
ఉద్దేశ్యము.

78 అంబరచుంది = ఆకాశమును ముద్దు
పెట్టి, అంటి

83 స్నిగ్ధవిసేల = మనుష్యుల వలన.

89 అజేతుడు = జయింపబడినవాడు.

91 సాభ్రాశ్చర్యము = సహనాదర
భావము.

94 వక్రత = మంగర, మటితర,

100 విశోచిత = విరులకు ఉచితమైన.

101 నిర్యవణము = నెరవేర్చడము.

102 జాబాలము = బురద, అడుగు.

104 భూవీరసము = భూమిమీద పడుట.

తత్త్వవేగ = వేగాంతి.

రక్తస్థితము = నెక్కుచుచే తడిచిన.

105 క్షుణ్ణికము = కొద్దికాల ముందు
నటువంటి.

పుట.

- 108 బహిష్కృతుడు = తోసి వేయబడినవాడు.
 109 కుమారము = గుహ, బెజ్జము.
 110 అశుభలము = కష్టస్థుడు.
 112 గురభిలాలు = పరిమళముగల, వాసనలుగల.
 115 కుమ్మ = వ్యర్థమయిన, కృధాటయిన
 117 ఉలునుపోక = పొద్దుపోక.
 119 పునీత = పవిత్రమైన.
 122 కవతుల్యము = కవముతో సమానమైన.
 130 మనుగడ = ఉనికి, ఉండటము.
 131 ఉపోష్యాలు = ఉపవాసాలు.
 132 పైరవిహారము = స్వచ్ఛావిహారము
 134 మందహాసము = నవ్వు.
 135 దుర్మధ్యము = నయనటన అలవిగాని.
 పటిష్ఠము = బలము.
 136 సుఖోభయము = గలంతు.
 కవాటాలు = ద్వారాలు, వాకిళ్లు.
 చర్మ = తిరునగ్గ, వేదము, వేదాంతము.
 138 పురోగమించు = ముందుకుపోవడము
 కార్యమృదులు : కార్యము చేయుటకు. పూర్వోప కారము. కార్యమునకు.
 నిష్పృహలు : ఆకలేని
 అజరామరణం : మరణితనము మరణము.
 139 అధఃపదము : కర్మమున క్రిందిన పదమోవడము.
 ఉన్నవీతి : గొప్పవీతి.
 40 తిక్తు : దాని.
 కృష్ణాంబుధిగా : తిరుగుగా.
 దీర్ఘంగా : పొడిగా
 18 కృంభయము : గొలుచు.

పుట.

- రక్తాంబుధి : రక్తముచే ఎరుపు ముద్ర వేయబడిన.
 144 దృక్కులు : చూపులు.
 రసకర్తరంగా : రాగా మృదయ మనకు దాననట్లు.
 మాపులు (మ + ఉత్తి) : మంచి చేటలు, గొప్పచేటలు.
 వచస్సు : మాట
 145 కర్తయుగరి : చెవులబుట్ట.
 146 కర్మల్యాన్ని : కర్మకలాపి.
 147 కృష్ణ : దానము.
 148 విహాస : మంచి వాసముగల, ఉన్నతమైన జ్ఞానము.
 దగ్ధతటం : మట్టిలో పడవేసి, కాల్చి.
 150 తరుణ్యహిణి : యౌవనములేనిది
 ఇలాలు.
 కాకతాళియం : ఏ క్రయత్నము లేకుండు.
 చరమ : కడ, చివర.
 151 రోదినూ : ఏడుమా.
 అంగారభా : ప్రేమభరిత మౌక్తిక సంజీవి.
 152 బహద్ర : అపదస్థితి.
 154 చూరకరంగాలు : సుతోషత్రులయి ఘోరము : గతువైనచూటలు.
 చమత్కృతి : నీర్ము.
 155 ద్యుంధ్యాన్ని : రుద్రుని.
 వృద్ధ పాంపాడు : బాధపడ్డాడు.
 156 పునీతపుష్పకాని : అపవిత్రపుష్పకాని.
 గణనియరాలు : నెక్క. ఇట్లు.
 దీక్షాస్థి.
 కృష్ణాంబు : కృష్ణము. దీర్ఘగా గలవాడు.
 157 కృతినింజిన : రాగము వింజిన

పుట,

మిమలో : సామలో, నెపములో.

దర్పణాలు : అద్దములు

158 భౌతిక : బహిరీక పదార్థ సంబంధమైన

తుపానుధాక : తుపానుదెబ్బ

159 ఏమల్లే దన్నది : నురచిపోలే దన్నది.

గుర్తించారన్నది.

160 విశిష్టత : ప్రత్యేకత

మహాబుధి : మహాసముద్రము

162 స్మృతులు : జ్ఞాపకములు

సారస్వతం : భాష, వాఙ్మయం.

163 నిడువం : చెడులేకుండా, లోపము

లేకుండ, సాఫీగ

వ్యంగ్యానికి : ఎట్టెరికానికి

కాటకం : కలుపు

దేశనిర్వాసం : దేశాన్ని విడచి

పెట్టడం

164 బాసపదసంగీతం : పల్లె ప్రాంతాల

పాట

నైపుణ్యాన్ని : నేర్పరితనాన్ని.

165 నిస్వయం : ధ్వని

హరిస్తుంది : సంతోషిస్తుంది.

అగమ్య : గోచరముగాని

166 ఆర్తత్రాణ : కష్టాలలోనున్న వారికి

రక్షణము

167 సామ్రాజ్యము : రాజ్యము

సామ్రాట్టు : రాజాధిరాజు

168 చకితుణ్ణి చేయుట : పులికరించు

నట్లు చేయుట.

ఉద్దోషిస్తున్నది : గట్టిగా అరచు

చున్నది.

169 పాపాజాలు : రాళ్లు

వ్యామోహితము : భ్రమపెట్టుబడిన,

శిరస్త్రాజాలు : బామడికములు,

ఇనుపటోపీలు.

సంకీర్త : వ్యాపించిన, కలసిన.

పుట,

170 మహాద్భుతంగా : ఎక్కువ తీవ్రం

గా, ఎక్కువ గర్వంగా.

పరాధూతం : అపమానింపబడినట్లు

ప్రవక్త : చక్కగా మాట్లాడు

వాడు, చాల గొప్పవాడు.

171 ప్రచార : దానముచేయువాడు,

విశేత : జయించినవాడు.

ఆవిష్కరణ : ప్రకటన, వెల్లడి.

(Revelation)

172 ఆమాత్యవర్గం : మంత్రుల సమూ

హము.

173 వధ్యస్తానం : చంపబడు ప్రదేశము

అవగాహన : అర్థము చేసుకొనుట.

174 హృదయ తుహారీ : హృదయం

లోపలి, హృదయపు గుహ.

పరిషత్తు : ఒక సభ్యులకూటమి

జిజ్ఞాసి : తెలుసుకో వలెనుకోరిక

గలవాడు.

కాండిక శిబిరము : పారిపోయి

వచ్చిన వారందుచోటు.

176 ఆనూహ్యం : ఊహింప నలవిగాని.

177 అత్యుష్ణ : మిక్కిలి వేడియైన.

చైతన్యానికి : ప్రాణానికి, తెలివికి,

తేజస్సుకి.

పరిగణనాతీతాలు : పరిగణించటా

నికి పాలుగానివి. (మించినవి)

178 లిలకిద్దాం : చూద్దాం

స్మృతి సాధాలు : జ్ఞాపకార్థంగా

ఉండే మేడలు.

180 నాకాశ్రయం : ఓడలేవు

సర్వత్రా : అంతట

181 విమగ్ధమై : చలించినట్లై, క్రొత్త

దనము గలిగినట్లై.

సాహసోపేతాలు : సాహసంతో

కూడుకొనిన.

ద్యయమ్మ : రెండు

